

କେ ତେବୁବଣି ମୁକ୍ତାମଳୀ ବିଜେ ହୋଇଥିଲେ ।
ଛଲୁ ଗ୍ରମର ସମ୍ପଦଟି ସଜ୍ଜିଗରିଯାଇବେ
ଶୋଷିଏ ଭୟକଳି ବନ୍ଧୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଗୋରୁ କଲବ ସମ୍ପଦ ଗୋ କାଳ ଟି ଲାବର
ପ୍ରାଣକଥ କରିବାରୁ ଗ୍ରମବାସୀଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର
ଖରୁ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଦୋଷ ଆଗମଳ
ମାହେର ବୁଦ୍ଧିକିଳି ଯେ ସାଧା ନିବାସରେ
ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବାଲାନ୍ତିପାତା କରୁଥିଲେ । ସୁବି-
ଜ୍ଞାନ ମହୋଦୟ ଛଲୁ ବ୍ୟାଗ୍ରମ୍ଭ ଗଚ୍ଛବିଧବାର
ବନ୍ଦରେ ଶୁଦ୍ଧାସ ବନ୍ଧକରିବାରୁ ଗ୍ରମବାସୀଙ୍କୁ
ଅଛି କାଳିଗର ଗ୍ରାମ ବିମୂଳିନ୍ୟ ହେଲା
ଏହାଗ୍ରବ ପରମାନ୍ତରାଦିର ଦୋହର ମଳିକଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସଧ୍ୱବାଦ ଦେଲେ । ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଗଡ଼-
ମୁକ୍ତ ମରୁ ଅଗାହୋଇଥିଲା । ଭାବାର ଭୟକଳି
ଆକାର ଅମ୍ବେଗାତେ ଦେଖି ତମକୁଠ ଦେଲୁ ।
ଖଣ୍ଡ ପରମାନ୍ତର ଧର୍ମ ଆପଣଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀ ।

କଶ୍ମର } କ । ଥାଳ
ନିଶାମଲେଦାସ } ୨ । ୧୨ । ୮୭

ମହାପ୍ରସ୍ତୁତି

କିମ୍ବଳିତ ହେବେକ ପଂକ୍ତିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଜୀବନିଧିଆଳପଦିବାରେ ସ୍ଥାନଦାନ କର
ଆଧୀକନ ପାଥର ବରିବାରେବେ ।

କୁଟଳିଶ୍ଵରାଜ କଞ୍ଚକର ଅରଣ୍ୟ
ଗଢ଼କାଳ କହୁକାଳରୁ ସ୍ଵର୍ଗବଦ୍ଧାର ଚର୍ଚା
ହେଲୁ ଖେଳ ଲଭ୍ୟନ; ଏହେବେବେ ତାହା
ଲେପପ୍ରାୟ । ମୁଁ କୌଣସି ବାରଣବନରେ
ପ୍ରାୟ ସମର ଶ୍ରୀକୃ ଯାତ୍ରାଥିଲି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ସମ-
ତ୍ରପ୍ରାୟରେ ସ୍ଵର୍ଗର ପବିତ୍ରର ଲଭ୍ୟ
ହେଲା କାହିଁ । ତେବେ ସେହି ଦୂର ଦିନ
ବିଆରେ କଳ୍ପନାକାଳର ବଦେଶ୍ୱର ହତା
ଦେଖାନା ସେଥିର ପ୍ରଶଂସା ନ କର ରହିପା-
ରିଲି ନାହିଁ । ପ୍ରାମଳଙ୍କ ଅଠବଡ଼ ରଜାକ
କନ୍ତୁ ସନୋଦର ଶାକସନ୍ଧାନ ସାମନ୍ତ ମହୋ-
ଦୟ ଶୌଭକାବସ୍ତାରେ ସେ ହପ୍ରଭାର ଭିନ୍ଦର-
ମନା ହୋଇଥିଲି ଥେଥେ ପରତୟ ପଣ୍ଡିତମ-
ଶ୍ରୀରେ ଅବଦିତ ନ ସୁବ । ସଜ୍ଜାରା ମହୋ-
ଦୟ ସାହିତ୍ୟ, ଅଳକାର, ନିର୍ମାୟ ଓ ବେଦା-
ନ୍ତାଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେତୁକାର ବ୍ୟୁତି ହୋଇଥିଲା
ତାହା ବେଶିଲେ କିଏ ଅନନ୍ତ ନ ହେବ?
ସଜ୍ଜାରା ମହୋଦୟ ସାମନ୍ଧରେ ଲଂଘନ
ମଧ୍ୟ ଜାଗନ୍ତୁ, ଏବ କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାର ଅଦେ-
ଶାନସରେ ସରଗାର୍ଦ୍ୟ ନିଷାବ କରୁଥିଲା,

ଦେଖି ପ୍ରାତି ହେଲୁ । ସଥି ସମୟ ଗଡ଼ିଜାଗନ୍ଧ-
ଶୁଳ୍କର ରଙ୍ଗ ଓ ରଜ୍ଯପୁତ୍ରମାନେ ଭଲ୍ଲ ସାମନ୍-
ମହୋଦୟର ଅନୁଭବର କରନ୍ତେ ଭାବୀ
ହେଲେ ଯେ ଦେଶର ଓ ଆପଣଙ୍କୁଳର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଜାୟ ରହି ଦେଶର ମୁଖ୍ୟକୁଳ
ହୃଥ୍ରା ଏସୁରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ସମ୍ମାନକ-
ମହାଶୟ? ମୁଁ ବାବନ୍ତରେ ଏହି ଦରଶଗ-
ଦେଶର ଓ ଅନୁଭବର ରଜ୍ୟପୁତ୍ରକର ଜୀବନ
ଓ ଅବନିଜ୍ଞ ଜଣାଇବାକୁ ବାଧ ହେବ । କିମ୍ବା

୩୧୬୮୭ } ଅପରାହ୍ନ ଅଳ୍ପରାତ
ଗର୍ବେଳ । }
। ତ । ହିନ୍ଦ୍ରୋଳ } ଶା ହିଲଧରବଦାରଙ୍ଗ

ମହାଶ୍ରୀ ।

ଗର ତା ୨୮ ରଖ କାହିଁକି ଦିହଣ୍ଡବାର
ପ୍ରଧାନେ ଶ୍ରାଵ୍ତୁ କଗନାଥଗରଜ ଗୋପା-
ଳକ ମଠରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ଗୁରୁଙ୍କ ଶାକୋପଲକ୍ଷେ
ଏକପରାମର ଅଧିବେଶନ ହେଲ ନିମନ୍ତ୍ତର
ଦ୍ୱାଳେକ ଓ କିନ୍ତୁକମାନକହାର କିନ୍ତୁ ସକା
ସରାଜୀକ ଅଳ୍ପକୁଣ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିପର
ପଣ୍ଡବର ଶ୍ରାଵ୍ତୁ କନ ବସପଥ୍ୟ ଗମନ ଦିନ-
ଦିନଶ୍ରୀହ ଅଛିର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କହିଲେ । ତାହା
ବମଥକ ସକାଣେ ଏହ ପୃଷ୍ଠାପନାକ କଲେ
ସେ ସେବେତୁ ଶକ୍ତିର ଦେହ ଥାରା ଓ ତ୍ୟାର
ବରସୁଲେ ଅଭିବର ଅନିତ । ପଣ୍ଡବର
ଶ୍ରୀକୁ ଶିବଚନ୍ଦ୍ର ହଟ୍ଟାଗୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତହୁରେ
ଅନୁମାଦକ ବଲେ । ହନ୍ତୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ ହନ୍ତୁଧର୍ମବଲମ୍ବନକ ବିବେଚନାରେ
କିନ୍ତୁ ବିଷୟକୁ ଉପାସନାକରୁବ ହେବାର
କେବୁଳ ଆରା କିମ୍ବାକ କାହିଁ ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଯେ ଅନୁଭବ ଲାଗେଥିଲା ହୋଇ
କରି ଏବଂ ତାହାର କହିପ୍ରକଳେ ଆକର୍ଷଣ ଓ
ମୁଦ୍ରାପ୍ରକଳେ ଉପସଥିତ ତୁରି ପ୍ରମାଣ ଶାଖ-
ମାନଙ୍କରେ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ଥଳେ
ପଞ୍ଚଗୋଟି ଜାତ୍ୟ ସମିକ୍ଷାରୀଙ୍କ କରାଗଲା ।
ପ୍ରମାଣବିଷୟରେ ବୋଧ ଦୂର ରହାଇ
ପାରେ ।

୧୨ । ଶିଖରଙ୍କ କନ୍ଦପୁଳେ ସେ ଆର୍ଦ୍ଦାବ
ଏହଦିବଶୟରେ ପ୍ରମାଣଂ ସଥା ।

ଦେବକ୍ଷାଂ ଦେବରୂପେକ୍ଷାଂ
ଦିତ୍ୟଃ ସବନୁହାଶୟ ।
ଅବସ୍ଥାତ୍ ସଥା ପ୍ରାଚୀକ୍ଷା
ଦଶିନ୍ ରିବସୁମଳ ।

ଅର୍ଥ । ସବାନ୍ତୁପାମୀ ଦୂରବାଳ କିଷ୍ଟ,
ଦେବବୁଧିଶ୍ରୀ ଦେବକାଳିରେ ଆହୁତି
ହୋଇଥିଲ, ସେବାର ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ବଦିନ
ଗରେ ଉଦୟ ହୁଅଥିଲା । ଅର୍ଧଚ ତଳୁ ଥମୁ-
ନଳଙ୍କ ନଯୁନପଥର ଗୋଚର ହେଲେ
ଉଦୟ ଏବଂ କଷ୍ଟପଥର ଅଗୋଚର ହେଲେ
ଅସ୍ତ୍ର ବହୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକଳ ହ ଉଦୟ ଅସ୍ତ୍ର
କୁଏ ? କହାପି ତାମ ନୁହ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ
ବାଳ ଶକ୍ତିର ଆବର୍ଦ୍ଦିବ ଓ ଉଚ୍ଚେଶ୍ଵର ।

୪ । ଦୁଇରକ ଶଶ୍ଵର ସେ ଅନିତ୍ୟନୂତ୍ରେ
ନିତ୍ୟ ଏବଦ୍ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣଂ । ସଥା
ପାରିବେ ।

ସବେ କିଛିୟାଏ ଶାହରାସୁ
ଦେବୋ ସୁଧ୍ୟ ପରମନ୍ତଃ
ଦାନୋଦାନରହିତା
ନେବି କଳିଜୀଏ କରି ।

ଅର୍ଥ । ପରମପ୍ରାଣ ସମୟ ଦେବ ଅର୍ଥାତ୍
ଶ୍ଵରମ ନୃପେଣଦାତ ଅବିଭବମାନଙ୍କ ଦେବ-
ମାନେ ଲିଙ୍ଗ୍ୟ, ଅବିକର୍ଷର, ବିଲାପ ଓ ଜଳି-
ବହୁର, ପ୍ରକାଶକ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଯୋକ ନହେ ।

ଶ୍ରୀ । ଅପର ମହାତ୍ମାରକେ —

ନ ତୁର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧାନୋ
ଦେହୋ ସ୍ୱେ ପରମାମୃତ ।

ଅର୍ଥ । ପରମାସ୍ତ୍ରକ ଦେବ ଭୂତମୟ ଅର୍ଥାତ୍
ପୁରୁଷବ୍ୟାକ ପାତ୍ରବନ୍ଦୀର ଗଠିଲ ନୁହନ୍ତି ।

ଏର୍ଥ । ଅଧର । ଯଥା ଦେବଜ୍ଞାୟନ ସହସ୍ର
ମହିନେ ।

សេចក្តីថ្លែងក្រុម ១

ଅର୍ଥ । ଯେ ଉଲ୍ଲମ୍ବକୁ ଅମୃତମୟ ମୋହନ
ଭୋଗ କରିବୁ ଓ ସାହୁଙ୍କ ଦେଇ ନିଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍
ମହାପ୍ରକଳ୍ପରେ ମସି ଲାହାର ଦେବତର କଳାଶ
କାହିଁ । କୁଞ୍ଚ ଗ୍ରାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମଧା ।

*ମ । ଉଦ୍‌ବେଳେ ମୁହଁ ନୃତ୍ୟ, ତାହାକୁର
ଦିଲୋଗାକ । ଏବେଳିଷୟରେ ପ୍ରମାଣା ।
ଯଥା । ଶା ହଜାରରେ ।

ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଦୀପରା
ଶକ୍ତିପତ୍ର ଲଖାଂ।

ଅବାଘୁନ୍ତରଖାଦ୍ ସମ୍ମ
ସୁବନ୍ଧ ଲେଖିଲେବନ୍ଧ ।

ଅଥ । ବିଗାନ୍ତ ଶବ୍ଦରେ କୌଣସିଲେଇବା
ବୁଦ୍ଧ କିଛିମରୁକୁ ଅବ୍ରଦ୍ଧିକୁ (ସାହାକର
ପରିମମଲୋହର ଶୂନ୍ୟ ସବ୍ୟଦା ଦର୍ଶନ
କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକିଳିପା ପରିବୃତ୍ତିହୀନ ଲାଭ)

ଶ୍ରୀମାନ୍କୁ । ଦର୍ଶନକରୁ ସୁଧାରରେ
ଦେବିଜୀଗମଳ ଦର୍ଶନକରି ।

ପ୍ରଥମେକୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଶ୍ରମଦ୍ ଭାଗବତାବ୍ଦ
ସୂର୍ଯ୍ୟଶୋଷନାଶ, ସୁରଶାନୀ ପାଠକୁ ଶ୍ରୋଚା-
ମାନଙ୍କ ନିଜିତରେ ଶିଖିବାକୁ ସାକ୍ଷରତ୍ତ ଓ
ନିଜିଧର ବିଷୟରେ ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟାକ ସେମାନଙ୍କ
ମନରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସକାର ବିଶ୍ୱାସ ବନ୍ଦିଳ କରନ୍ତି
ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟମ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର କଣେ ହୃଦୟ ସମୟେ,
ସାକ୍ଷରତାପ୍ରଭାତ ବାର୍ଷିକରାନ୍ତି ଏବଂ ଶାକାମଧ
ଅନ୍ତର ଜାତକା କହିଲେ ବୌଦ୍ଧପ୍ରଭାତ
ଆପନ୍ତି ହୋଇ ନ ପାରେ ; ସେହିପ୍ରକଳେ ଏତା-
ଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ର ପ୍ରଭାକୁପ୍ରକାର ମତ ଦେଉ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାକାମଧ ଜାତକା ବିପଶ୍ଚାତ
କରୁଥିଛନ୍ତି । ଏତକ୍ଷ୍ୟର ପଞ୍ଚପରମାଣୁ ଦ୍ୱାରା ସେ
ସେମାନଙ୍କର ଜାତିର ଅନ୍ତରକ ଓ ବାହ୍ୟକ
ସମତା ନୀତି ଓ ମତର ମଧ୍ୟ ସ୍ରେଷ୍ଠତା କାହିଁ ।
ଏପ୍ରକାର ଶାକାମଧ କପଟ୍ୟ ହୋଇ ଥର-
ହିତ ହୋଇଥାରେ କି କାହିଁ ଶାକା ସାଧାରଣକ
କିମ୍ବେଳାଧୀନ । ଭଲ ।

ଶ୍ରୀ ନିରାଦିବ ପଢ଼ିଲେ
ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵରଜବନ୍ଦୁକୁ-
ଦାସିନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗର ସହଯୋଗ
କିମ୍ବା

ବେଳେ ପରି

ମେଘରୋଗ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ସମସ୍ତ କ୍ଲାସିଫିକେସନ୍ ନିର୍ବିତ
ହେବ । ଦୂରତ୍ବ ପ୍ରଦେଶବିନ୍ଦୁ ଦେଉଛି ମାନକୁ
ଆଜିମର କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର କଳାପି ଗୋ-
ଶକ୍ତିବାଚ ଦ୍ଵିତୀୟ ନୁହେ ହାମନ୍ତ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ
ସମ୍ଭାଷେ ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନାହେ ।

ଏହି ଜୀବଧ ସଥାପନରେ ଏକଷ୍ଟାକି ସେ-
ଦା କଲେ ଗୁରୁତବସ୍ଥରେ ଏବଂ ତିନି କୃତ ସମ୍ପ୍ରଦୟ-
ରେ ପୁରୁଷଙ୍କରଣ ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ହେ-
ବି । ଯେଉଁମାନେ ଅବସ୍ଥା କି ହେବେ କିମ୍ବା
ଯେ ଉତ୍ସାହୀ ଏ ବଧାଖ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜାବନର ଶୈଖିତମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶଶବ ଦୟାପାତ୍ରେ ପରିଶବ୍ଦ କି ହେଲେ ଆଜି
ଯିବ କାହିଁ ଗନେବ ବେଳୀ ଅବସ୍ଥା ନାହିଁ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶପତ୍ରମାତ୍ର ଦେଇଅଇନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ
ଅଭିନମରେ ପୁରୁଷବାବାରେ ପ୍ରଦୟତି ହେବ
କଲିବାର ଅବେଳିଟାଳ କମ୍ପ୍ସର ଭବନରେ
, କେ, ସାଥୀ କମ୍ପ୍ସାନିବଠାରେ ଏବଂ କପଳ

ଦରଶାବସାର ପ୍ରଥିବନ୍ଧାନିକ ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟରେ
ଏହି ଅଷ୍ଟା ବିନ୍ଦୁୟ ହେଉଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟେ-
ବୈକଟ୍ଟିୟ ଲା । ପରିଦା ଓ ଭାବଖଣ୍ଡ ପାଇଁ ।

ବାଲୀକାଗଳ ।

କଳନ୍ତିର ଶସ୍ତ୍ରା ଦରରେ ସହର କଟକ
 ଗୌଧୁର କଳାର ବାବୁ ଗୋପାଲଙ୍କର ସମ୍ମନ
 କସାଳକଟେ ବାବୁ ଅନ୍ତରକଣ୍ଠ କର କମ୍ପାଳାକ
 ଦୋକାଳରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଉ ଅଛି ସଥା—
 ୧୯ ପଣ୍ଡ ବାବାନ୍ ଜନାର ହେଠାଟି ୩୫୮
 ୨୦ ପଣ୍ଡ ....." ....." ୫୧
 ୨୧ ପଣ୍ଡ ....." ....." ୩୫୯
 ବେପାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏବା
 ହିରେ ରୁ ମ କା ଅଖକ କଣ୍ଠ କରିବେ ଅହରି
 ସୁଲବ ମଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇନ୍ ୧୦୮୯ ଲଗନ୍

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିରା ପାତ୍ରଙ୍କର
ଚନ୍ଦ୍ରମାଲାର ବିଷା ନିକଟପୁ ଅମୃତଳାଭ
ଦୋକାନରେ ବନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବଲଗ୍ନ ତୁ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସରଙ୍ଗୁ ଓ ବଲ
କଜ ତମାଥ ସତ୍ୱତର ହନ୍ତୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଶାହକରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିନିଷ୍ଠ
ଏହି ! ଉଦ୍‌ଧରନ ଅଛି କେତେବେଳ ଫେନିହି
କିନିଧାରୁ ବନ୍ଧୁ ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହାବର
ଯାହା ଅକଣ୍ଠକ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେକାନରେ ଅନ୍ୟ-
ପଣ କଲେ ସ୍ତଳର ମଳ୍ପରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇ

ପାରିବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବୁମାଳେ କିମ୍ବେଳିଶାତ୍ର
ଦନ୍ୟ ସକାଶେ ଦୋହାଳରେ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କଣ୍ଠେ
ଅଛି । କେହି ଜଗତ ଦରବାରୁ ଝୁରୁଳେ ତାଙ୍କ
ଦିକ୍ୟ କରିଯିବ । ସହ ଜାଲୀ ଶାତ୍ରମାଳ ବିକଳ
ଦେବା ପଢ଼ ଥିପଣା ମଜଳିସ ସକାଶେ ଦତ୍ତ
ମୁହାନ୍ତି ଦେବେ ଏଇ ସାହକୁ ଫି ବଜା ଟଙ୍କର୍କଣ୍ଡ
ହସାବରେ ଦତ୍ତାଦେଲେ ପାଇ ପାରିବେ । ମାତ୍ର
ମାଦାର ଜଳ ଖ୍ୟାନକିରି କାର ଲାଦ ଦିପରେ
ସୁବ । ପତ ଦେଲେ ଶାତ୍ରର ପର ଲଳି ତାଙ୍କ
ଦେବାକ ହେବ ।

ବ୍ୟାକ

ବଳତ ଦେଖିବା କି କିମ୍ବା	କାତ କିମ୍ବା ସାହି
କୁରେ କିମ୍ବା ଦେଖିଲେ	କିମ୍ବା କାନ୍ଦିବା କି ସାହି
ଦେଖିବା ।	ଦେଖିବା କିମ୍ବା କାନ୍ଦିବା
କାନ୍ଦିବାକି	କାନ୍ଦିବା କିମ୍ବା କାନ୍ଦିବା
କାନ୍ଦିବାକି ଦେଖିବା କାନ୍ଦିବା	.. ଏହିପରି କିମ୍ବା
ହେବ ମାତା କି କୋମ	କାନ୍ଦିବା କାନ୍ଦିବା
କାନ୍ଦିବା ।	କାନ୍ଦିବା କାନ୍ଦିବା

ପ୍ରଦୀପ ଅର୍ଥାତ୍ କଳେ
ବିଦ୍ୟା ବାଲଙ୍କ ପେହୁଁ
ଷିଳ ଓ ବଳମା।

ପାତା ପୁକାଇଦି ଦିନ-
ଜମାର ଲାଗାଏ
ହେଲ୍ପି କୁଆଥି
ଦିବର ହଜା
ଚକାଶ ପାଦିବି ।

ତାହାରୁ ସାମାଜିକ ସହିତ
 ଭୂଗୋପଦିଷ୍ଟାନ କେବଳ—
 ଅଧିକାର ଲେଖ—ଅର୍ଥାତ୍
 ମୁକ୍ତିକୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ।
 ଅବଶ କ୍ଷମି ।
 ଓହାର ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ତରା ।
 କୃତ କର ଆବ ।
 କୋରେବାଜାଇଲୁ ।
 ଯୋଗମନ୍ତ୍ରିତ କେବଳ
 ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ୫୦୦

ପରିବାର
 କୁଳବ ବାବ ମହିଳା
 ଦେଖିବାକୁହେଲେ ଜୀବ
 ଓ ଶୁଣିବେ ବା
 ଚଢିବ ।
 ଅଭିନା କହିବା
 ୧୨ X ୧୫
 ୧୫ X ୧୫
 ପରିବାରକୁଳବ ମହିଳା
 ସଂଖ୍ୟା ୩ + ୨୭
 ମୋତା ଓ ମୋତାବାବ
 ଉତ୍ତର ଏଥି ନନ୍ଦାବ
 କରିବ ମାତ୍ରକ କରିବ
 କରିବ ପାଇବିଲା କେ
 ପିତା

ମାତ୍ର କାହିଁ ଲୁହାରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖେ ଖୋଜ
ଥରେ ବଦଳ ହେବ
ଏହି

ଏ, ସେବନ ମହିନେବ
 ବାଜିର ଠ ଦୟତା ।
 କେବଳ ଅବଲୋଚ ।
 ଏକବର ବାରପାଇ
 ମୁଖ ପେଇ ।
 ଅକ୍ଷରରେଇ ଫେରୁଦେଇ, ଏ
 ଶୀଘ୍ର ଏ ଫେରୁଦେଇଲାଗଲେ
 ଯେତେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେତେ
 କଥ ଛିପାଇ ଯେତେ
 ଫେରୁଦେଇ ଲେବା ଏ
 ପରେ ଫେର ତପାର
 ଫେରେ ଫଢ଼ିବ ହେବ
 କିମ୍ବା ।

କରିପାଇଁ ଦେଇବ ।
 କରିପାଇଁ ଦେଇଲାଗେ କରି
 କାହାର ହାତ ।
 କରିପାଇଁ ଦେଇବ ଅଛି
 ପଠିବ କରିବ
 କରାଇ କରିବ ।
 ମମାମା ।
 କେବଳ କି ପଢ଼ିଲା
 କିମ୍ବା କେବଳ
 କରାଇଥି ଆଖା କରାଇ
 ଏ କରି
 ନିର୍ମିତାବାଲ ଏ କରି
 ପାଇ ପାଇଯୋଜି
 ଆଖା ।
 ଏହି ଏହି

ଆଜିଦିନର କବି ଉତ୍ସାହ

କୁଳବସିରାଜ୍ୟ ଦିଲାଚ ହୃଦୟମାନ ଏହା କବିତା
ଶ୍ରୀ କବି ଖାତି ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା

ବାନ୍ଦାରାଳୁ	ସତ୍ୟକାରୀ
ଶାହ ମହିଳା	୩.୧୦
ଅକ୍ଷେତ୍ରମାଲା	୩.୨୫
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହୁ	୩.୩୦

ମାତ୍ର ହୋଇବ କେବଳ ମେହେ ଅବୁ ଟେଲିକମ୍‌
ଏଲିପ୍‌ଟାର୍କ୍‌ସିନ୍‌ମାର୍କ୍‌ଟିକ୍‌ସିନ୍‌ମାର୍କ୍‌ଟିକ୍‌

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପାଇଁ ଏହାର କିମ୍ବା ଏହାରଙ୍କ ଅନୁଭବ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ଏହାର ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କରିବାର ପରିବାରର ଦୋଷ

ପାଇଁ ।
ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ ବିଚାର ପଠାଇବାକୁ ଦେଇ

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ ପାତାରେ

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୯୮

ବା ୨୭ ଦିନ ମାତ୍ରେ କବିତାର ସହ ୧୦୮୯ ମଧ୍ୟରେ । ମାତ୍ରାମର୍ଗଶିର ବ ୧୫ କୁ ସଜ୍ଜି ୧୦୫୪ ପାଇଁ ପରିବାର

୪୭ ମେ

{
ନଳ୍ଯ ଅଗ୍ରମ ବିଜ୍ଞାଧୂ
ପର୍ବତ ଟ ୫୯ ଟ ୫୯
ଡାକମାଲୁଟି ୦ ୩ ଟ ୯

ଅର୍ତ୍ତସଲ୍ଲଭ ।

ଛଳନୟପିକାର ବାହିକ ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୫୯। ଓ ତାବମାସିଲ ଟ ୦ ୫ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛି । ସଙ୍ଗଜିତନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆଜନ୍ଦାବହୁତ
ଏହି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପଦିକା କେଇ ଅସୁଖଲେ-
ଦେଖେ ତେଣା ଅବସ୍ଥାଦୁଷ୍ଟିରେ ଅନେକଲେବନ୍ଦ
ପଞ୍ଚରେ ଉଚ୍ଚ ଅବାବ ବେହି । ବନ୍ଦୁ ଶ୍ରାନ୍ତ
ବରତ୍ରୀ । ଅରଦବ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପନୀଏଟି-
କାର ଅଧିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବ ଆଗମାବରି ଅର୍ଥାତ୍ ସକଟାଟ୍ଟି
ସାଲ ଜାନାର୍ଥାଶମାସ ଅରମ୍ଭିତାରୁ ଛଳନୟପି-
କାର ଅଗ୍ରିମ ବାହିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୯ ଟା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ବରିବେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ସଦର ମୋଟିବଲ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୟାଯିବ । ଯାହାକୀଟାରେ ବକ୍ଷୟା
ପାଉଣାପତ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବାଜା ଆବାୟ
କର ଆଗରୁଷ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଏହି ନିୟମର
ଫଳ ପାଇବେ । ବକ୍ଷୟା ଦରର ବିତ୍ତମାତ୍ର
ପରି ବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମାନ୍‌ଡାରୀ } ଶାଖାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
୨୩୧୨୮ } ସେବକଙ୍କ

କଳକାପ୍ରକା

ପା ୨ ରଖି ନବେମ୍ବର ସଂକଳନ ୧୯୯୭

ସବାଦବାହିକାର ଉତ୍ତର ସବାଦବାହି
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ମୁନ୍ଦ୍ରି ସେଇ ଅଭ୍ୟଳଗନୀ
ମିଥିଏହି ରୟ ଜୀମାଇତରଣ ବୋଲି ବାଧା-

ଦୁଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ବିବାଦ ମୀମାଂଶା
କରିବାପାଇଁ କଟକ ନିବାରୀ ଗ୍ରାମକୁ ବାବୁ ଲଜ୍ଜା-
ନାରୟଣ ବ୍ୟାପ୍ତି କୌଥୁଳୀ ଜମେଦାର ଏହି ବାବୁ
ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଦଳ ଦାସ ଓ ବାବୁ ବିଷନ୍ବିତକାଣ୍ଡ ମିଳ
ଓଙ୍କାଳ ଏହି କଳଜଣକୁ ଭବ୍ୟପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ମାନ
ରହିଛି ଏକପ୍ରକାଶମା ଉତ୍ସମରେ କବୁଖସବତ୍ତି-
ବିଜକ ବାହମନଠାରେ ଉପଦିବ ବିଶ୍ଵାଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ବଡ଼ ସଞ୍ଚାର ବିଷଯ୍ୟ ଅଟଇ ।

ଗତ ତା ୧୮ ରିକ୍ଷ ଡେଇୟାଗଜେଟରେ
ରେବନ୍‌ସ୍ପ୍ରୋର୍ଟ୍‌ବିଲ୍ ବଣ୍ଟିଏ ଦିଶାପଳ କାହା-
ପାଞ୍ଚଟିଲୁ । ତହିଁ ବିଧି ଥାଏ ରାରେ ଲେଖାଅଛି କି
“ବୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପଡ଼ିବେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇ
ନ ଥିବା ଅଠାଲଗା ଫ୍ଲାମ୍ ଦିପ୍ୟାୟାଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଭାବା ଫ୍ଲାମ୍ ଦିପ୍ୟାୟାଇ କି ଥିବା ପର
ବିବେଚନ ହେବ” । କେହି ପାଠକ ଏଥର
ଅର୍ଥ ବୁଝାଇବେ କି ? ଅମୂଳକଳ ବିବେଚ-
ନାରେ ଇଂରାଜିବିଜ୍ଞାପନ ଅଥବା ତହିଁ ର
ଡେଇୟାଅନ୍ତକୁବରେ ଭୂଲ ହୋଇଥିଲି ନବୁବା
ଦିଲ ଫ୍ଲାମ୍ ଲଗାଇଲେ ଯେବେ କି ଲଗାଇଲା-
ପର ଜୀବ ହେବ ତେବେ ଆହୁ କି କରିବାକୁ
ହେବ ।

ମୂଳବାଲିରେ ଗୋଟିଏ ବଜାରର ନିର୍ମିତ
ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଫଳସମେତ ବଜାରଠାରେ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କୁ

କାରଣ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବାର୍ଷିକ ଦେଉଥିଲା ।
ଏହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ନିମିତ୍ତ ମାଳିକର
ଶେଷକଳଟ ବାହାଦୁର ଗରସପ୍ରକାଶ ଶୁଣିବାର
କରିବାରୁ ଯାଦା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି
ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ପ୍ରକାଶକଟେ ଦିଇଯାରେ ଦୂରୀମି-
ଦାର କଥା ଥିଲା । ଏହୁମରାଙ୍କ କୌଣସି ଦୂରୀମି-
ଅମ୍ବୋଳେ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଗାହିଁ ।
ମାଳିକରଙ୍କର ଅଳ୍ପ କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟରେ
ବେଳକ ଘୁମାବି ଆସିବାର ଯାହା ଅନୁମାନ
କରିଥିଲା କାହା ଠିକ ନ ଥିଲା ।

ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗର ଭାଇରେ-
କର ଅର୍ଥମିଳିଛିତାରେ ବ୍ୟଧିଷ୍ଟନେପର
ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦରପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ
କହିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯି ମୁଲିଭଳିଶ୍ଵେଚୁରପଦରେ
ଏବା ଲ ହେଲେ ଅଧିକାଂଶ ଦେଖିପୁଣ୍ୟକରୁ
ନିୟମିତ କରିବାର ଉଚିତ । ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସକାଣ୍ୟେ
ଯୁଗେଶ୍ଵରୀୟକର ପ୍ରଫ୍ଲେଜନ ଲାହଁ ଏକ
ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅଧିକ ଝର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିଥିଲୁ ।
ଏପରି ଉଚିତଶେଷୀର କରିବାକୁ ବନ୍ଦ୍ୟା ଆଲାଯୁ-
ସରେ ଉଜାହୋଇପାରେ ବୋଲି ସେ ଲେଖି-
ଅଛିଲୁ ! ଅନ୍ଧାଳ୍ଯକରିଗାପୁ କର୍ମପାଳେ
ଏପରି ସୁପରମର୍ମ ଦେଇଥାରିଲେ ଅନେକ ବୃଥା-
ବ୍ୟଧିର ଗର୍ଭମେଳ ରାଜା ପାଇପାରିଲେ ।

ଶର ଦୀପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକାପଞ୍ଚମୀ

ମା ସମୟରେ ତୋପାଳ ଦେବାର ଯେଉଁ ଦିସୁ
ହୋଇଥିଲା ଚାହା ଶ୍ରଗ୍ନକମ ଏଠାରେ ଜଟି-
ଗଲା ସତିୟ ମାତ୍ରାକ ଅଛକରେ ତାହା
ପ୍ରତ୍ୟେଷ ହେଲା । କାର୍ତ୍ତିବପୂର୍ଣ୍ଣମା ପୂର୍ବାହିନ
ସୋମବାର ସେଠାରେ ତୋପାଳର ଲକ୍ଷ-
ଶମାଳ ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ମଙ୍ଗଳବାରରେ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ କତାର ହେଲା ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜା
ନଗରକୁ ନାରାଜାର କରି ଦେଇଗଲା । ବଡ଼ି
ଶକ୍ତିମାନ ହେତେକ ମୂଳରୁ ଦୃଷ୍ଟି ପଢିଲ
ଏବଂ କେତେ ଅଧିକୁ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଗରୁରତାଳ-
ପତ୍ରରେ ସତ୍ତବବାଟ ବନ ହୋଇଗଲା । ବଡ଼ି
କୋଠାମାନ ଦୋହଲିଗଲ ଏବଂ ଅନେକଦରର
କବାଟ ଝରିବା ରତ୍ନାକି ଛାଡ଼ିଗଲା ଅବା
ଜରା ଅଧିକରେ ଛାଗୁ ହେଲା । ସରକାଙ୍ଗ
ବୋଟାନବଳ ଉଦ୍ୟାନରେ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବନ୍ଦ
ଗଛ ଏହି ତୋପାଳରେ କଣ୍ଠ ହୋଇଥାଏ ।
ସମ୍ବୁଦ୍ଧକଲ ନନ୍ଦ ଅଳେବ ଉଚିତ୍ତ ଉଠିଥିଲ
ମାତ୍ର ନଗରନନ୍ଦରୁ ପିଣ୍ଡାଶ୍ଵଳା ଜାହିଁ । ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଗା ମାତ୍ରିଥାର ଷଷ୍ଠ କରିଥିବାର
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ର ସେ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ସମାଦ
ଆଗିଲାହିଁ ।

ପ୍ରତିକାରରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ^୧ ସେ ବନ୍ଦରମ୍‌
ପୁର ବଲେଜର ବିୟୟକଣାହାରେ ଶା ଶମଗ
ମହାସାଂଖୀର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଚର୍ଚିକମେଡ଼ ମାସକୁ ଟେଲୋଫନ୍
ଲେଖାଏ^୨ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଶୀକାର
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ପାଇବର୍ଷ ବଲେଜଙ୍କୁ ଉତ୍ତା କରି
ଏହାହାଏ ଛାକୁ ଶ୍ଵାକ ଛାତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଞ୍ଚିର
ଶୁଦ୍ଧମାନକୁର ଭ୍ରମକାର ହେଉଥାଇ ବି ନା ଏବଂ
ବଲେଜପ୍ରତି ଲେବଜର ବିଳ୍ଟି ଏହା ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉଥାଇ ବି ନା । ଏବଂ ବଲେଜର ବିୟୟ
ଉଠା ଚଢିବ ବି କାହିଁ ଏହା ସୁମ୍ପୁ ଦେଖି
ପ୍ରୟେକ୍ଷକମ୍ଭତ ଅନ୍ୟ ବିଚାରଣ୍ୟ କରିବେ
ମାତ୍ର ପାଇବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ ବିଳ୍ଟି କରିବେ କୋଣ
ଅଳ୍ପତାରୁ ବାଧ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ବଲେଜର
ଚାତ୍ରାବଧାରଣ କମିଟି ସେ ଗୋଟିଏ ବମିଟ୍
ନିୟମକୁ କରିବେ ସେ ଉଠିବେ ଗାହାର
ଜିନିକର ପ୍ରଧାନବନ୍ଦିଗୁଣୀ ଏବଂ ଜିନ୍ମାର ଜଳ
ଓମାଳିଷ୍ଟ୍ରେ, ସହ୍ୟବ୍ୟୁଧ ରହିବେ । ମହାସାଂଖୀ-
ଙ୍ଗର ଏହି ବାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରଗତ୍ସମାଧାନ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଗର୍ଭମେଘ ଏ କଲେଜଙ୍କ
ସେମନ୍ତ ଉଠାଇ ଦେଲେ ମହାସାଂଖୀବର
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତଥା ଲାଟା ରହିଥାରୁନା କାହିଁ

ପଞ୍ଜବରେ ଯେବେ ଏଥର ଅବଶ୍ୟା ହଲ ନ
ହେବ ତେବେ ତହୁଁକ ଅସ୍ତ୍ର କାହାର ଅଛି ।

କଳିବତୀ ଅର୍ଜୁବନିବାସୀ ବାରୁଜରପଥେର-
ଗଟକ ଗୋଟିଏ ମୁଁ-ମେସଳ ବା ଦର୍ଶକଙ୍କ
ନାଥ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଧାନକୁଟା
ଓ ଅଲ୍ୟାନିଯ ଶିଥ କୁଟା କଣ୍ଠକାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଜୁ
ପରିଷାର ଏକ ଚନ୍ଦଳରୂପେ ଦେଉଅଛି । ମୁଁ-
ଦଶ ଧାନ ବାରୁଜରା ମଧ୍ୟରେ କୁଟା ଦେଇ
ମ ୧୦ ଦଶ ଅଛି ପରିଷାର ଗୁଡ଼କ ଦେଉଅଛି ।
ଧାନୁଆଗୁଡ଼କ କୁଟା ଗୁଡ଼କିଙ୍ଗାର୍ଯ୍ୟ
ଅହୁର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଉଅଛି । କଳଟ
ଦର୍ଶା ପର ଏକ ଯୋଡ଼ାଏ ଟାଏବଳଦ ଏବଂ
ଦୂରକଣ ମନୁଷ୍ୟଦାତା ଗୁଲକ ଦୂରକ । କଳଦ
ବଦଳରେ ଧୂର୍ଥ ଦଳ ଲଗାଇଲେ ବଳ ଏବେ
କଳଦ ବ୍ୟାଲ ଯେ ବାରୁଜରାମଧ୍ୟରେ ଦୂରକ
ମହା ଗୁନ୍ଦକ କୁଟା ଦେବ । ଏହି କଳର
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୮୫୦ଟଙ୍କା । ଗୁନ୍ଦକ ଓ ଗୁଣିକ
ବ୍ୟକତାର କିମିତି ଷେଷକଳ ସବା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେଉଅଛି । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ଗୋଟିଏ
କଳଦହୀର ଧାନକଳରେ ଏକବଳରେ ଦୂର୍ଥ
ମହା ଗୁନ୍ଦକ ଦେବ । ଏଥୁର ମୂଲ୍ୟ ଟେଳୁଁଟଙ୍କା
ଅତିର । କଳଦତୀ ନନ୍ଦା ଦିବାମଧୁର ତୁରଣ-
କିଞ୍ଚାରେ ଦିଗ୍ବୁରୁ ଓ ଗୋପାଳଦାସପୁର, କୁନ୍ଦି
ପାଏକାବାଦର କର୍ମାତ୍ମକ ଏବଂ ଖୁଲକ
କିଞ୍ଚାର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଲଭ୍ୟାଦ ପ୍ରାତରେ ଏକବଳମାନ
ଗୁଲୁଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ମାଲକ କରୁ
ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ସଜା କମିଟାଇଙ୍କମଧ୍ୟ
ଦେହୁଁ ଏପରି କଳ ଗୋଟିଏ ଥାଣେ ଆପଣା
ଜମାଇଥରେ ରଖାର କିନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ
ଦେବା ହଜେ । ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭ୍ୟନେ
ଗୁଡ଼କ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାର ବାଟ ଦେଖାଇବେ

ଭାବତବର୍ଷ ସନ୍ଦର୍ଭକାରୀ ସେଇ ବଡ଼ଗଲେବେ
ବିଲୁପ୍ତ ଶୂନ୍ୟଭାଲରେ ଅସିଆନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର
ହୃଦୟ ଧଳା ଦୂର ଦେଇଥିବା କଢ଼ି ସ୍ଵର୍ଗର
ଦିଷ୍ଟଥୁ ଥିଲେ । ଅଗେ ଜାହାଜମୋଗେ ଆସି-
ଦାରେ ସେଇର ଅଧିକତନ ଲାଗୁଥିଲେ ସେହି-
ପରି କଞ୍ଚି ସାଧ ମଧ୍ୟ ଥିଲ ମାହ ଏଇଛି
ଧୂମ୍-ପାଇ ଓ ଧଥର ମୁଦ୍‌ଦ୍ୟାଯୋଗେ ବିଲୁପ୍ତ
ଭାବତବର୍ଷକୁ ଆଖିବା ହେବଳ ହିଁ କବି
ବ୍ୟାଗାର ଏବଂ ଲୋକହାଳ । ଏଣୁ ଦର୍ଶନ
କାରିବ ହୁଅନ୍ତା ଅଧିକ ହେବା ବିଦ୍ୟ ନାହିଁ

ଏହି ସେମାନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଉଳୁ ଥିଲା
ଏଠା କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ଦେଶସମ୍ପଦରେ ଅନୁକୂଳ
ଭାବମାତ୍ର ସଙ୍ଗରେ ଦେଇ ଯାଇଥିବାପ୍ରକଳେ
ସେମାନଙ୍କ ସରଖା ସେତେ ଅଧିକ ଦେବ
ଭାବରୁରୁଷ୍ଟରୁଷ୍ଟ ରେଣେ ମଞ୍ଜଳିନାଳି ।
ତେବେ ବାଟର ମୁଖ୍ୟାସେଗେ ସେଇମାନେ
ଦୀର୍ଘମ ଦୋଷ ଏଠାରୁ ଅବରୁ ସେମାନେ
ସଥେଶ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଯାଇ ଅପଣା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ମିଶ୍ରଥିବାରୁ ଏଠା ପ୍ରତି ସେମାନର
ମୁକେ ମମତା ତାତ ତୁଥିଲାହିଁ ॥ ତୁହାର ଅନ୍ୟ
ଜଳିନାଳି । ବିଭାଗ ଯେଉଁ ମହାନ୍ଦବ-
ମାନେ ଭାବରୁରୁଷ୍ଟରୁ ଅସୁରରୁ ସେମାନର
ଜାମ ନିମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଗଲ ସଥା—

ପ୍ରିଯବେଷ ଦୁଃଖରେ; ମନ୍ତ୍ରିର ଅପା ଲୋକୀ
ଲଭ୍ର ହାତିଙ୍ଗର, ଲଜ୍ଜି ସାଧୁବଦୀଶ, ସବ ସାମୁ-
ଏଲ ଏବଂ ଲେତ ବେଳର, ଲଭ୍ର ଏବଂ ଲେତ
ବୀର, ଲଭ୍ର ଏବଂ ଲେତ ବୈଜବେଶ, ଉତ୍ସବ
ଏବଂ ଉତ୍ସବ ଅପା ମନ୍ଦିରଜୁବ ଏବଂ ଲେତ
ଏଲଭୟ ମଧ୍ୟେର, କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଵର
ଏନେମଣି, ଅଲ୍ଲ ଅପା ଧାରଣ, ମିଃ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ
ମାତ୍ରିକଷ୍ଟାକ, ଲେତ ଦୂରମୋତ୍ତନ ଏବଂ
ଉଦ୍ବୋଆ କୁବର୍ତ୍ତ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଫ୍ରେଡ-
ରତ ଚାରିବର ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାଗପୁରର ରତ ବର୍ଷିକ ହବଇଥା
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଲଙ୍ଘନାହେବ ଯେହି
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦିଅବୁନ୍ତି ଚର୍ଛିରେ ଲେଖା
ଅଛି ବି ସତ୍ତ୍ଵେବକାଳ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସକାଳ
ମାତ୍ରମାନକରେ ପରେ ଖ୍ଲାନ୍ ମାସକ ଜାସ୍ତି
ଥିଲା । ସିଦ୍ଧିମର ତେଣୁହାବନ୍ଦୀଶ୍ଵର ଖେତା
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜାଗାଇଦେଲେ ଯେ ଭକ୍ତ ମାସକ
ଜାସ୍ତି କରିବାକୁ ଦେମାନେ ବାଧ ନୁହିଲୁ ଏଣୁ
ମାସକ ଭାବିତାକ ହୋଇ ମୋଦିଦିମା ଅଧିକ
ଭବିତାର ହେଲା । ଏଥରୁ ଶତ୍ରୁମେଧ ଭକ୍ତ
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କରେ ଖ୍ଲାନ୍ ମାସକ ଏବଂ କୋର୍ତ୍ତିଷ
ଜାସ୍ତି କରିବା ବିଷୟ ବିବେଚନା ଜାଗାକାଳ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାଗପୁରର କମିଶ୍ରରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛି ଏହି ତହିଁ ସଙ୍ଗେ କହିଅଛିନ୍ତି ଉ ତେଗା
ଗଡ଼କାର ମାଦାନମାନଙ୍କରେ ଅକୁ ଜାପାଦିର
ବୋର୍ଦ୍ଦିବ ପଥସ୍ଥା ସୁରୂପ ଜାଗ ହୋଇଅଛି ।
ବିଜ୍ଞାନପ୍ରାଣିବାଟାରୁ ବୋର୍ଦ୍ଦିବ ବୁଝେ କର
କେଲେ ମୋଦିଦିମା ଜାଗାପତିକ ସନ୍ଦେହକ ହୁଏ
ଏବଂ ତେଗା ଗଡ଼କାରବିଜ୍ଞାନପାନ୍ତି ଜାଗାପାନ୍ତି

ସେ ଅନୁମଳରେ କୋଟିଷ ବଧିବା ହେଉ
ମୋତଦମ ଉଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ଗଢ଼ିଜାଇର ସବ୍ୟ
ଓ ଗଢ଼ିବଳେବନ୍ଦିମାରୁ ଅଳ୍ପ ଧରିମାଗରେ
ହେଉ ପଛକେ କୋଟିଷ ଲେବାର ଅବସ୍ଥା
ଅବଧି ଦିନ ନାହିଁ ଉପରଲକ୍ଷିତ ଉଦାହରଣରୁ
ଶୁଣୁ ଜଣା ଯାଇଅଛି । କୌଣସି କେଇ କିମ୍ବର
ବୁଝିବା କଥା ସବ୍ୟଦେଶର ଶ୍ରାନ୍ତଙ୍କ ଶ୍ରୀର
ଆବମନିସ୍ୟମରେ ଯେଉଁମାଳେ ବିଶ୍ଵବର
ବର୍ତ୍ତିଅନ୍ତରୁ ସେମାନେ କାହା କବାର ବୁଝି ବା
ଅନୁମୋଦନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଯାଦା
ହେଉ ଆଜିବଳେବନ୍ଦିର ରାଜ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମଂ-
ଆଜନ ବିପରୀ ବ୍ୟକ୍ତିବ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ-
ପ୍ରେସରର ଜଣା ଅନ୍ତରୁ ମାସ୍କ ବିପରୀ କେବେ
ଆମେମାଳେ ଅବୈ ବୁଝିପାର ନାହିଁ । ଆମ୍-
ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସିହିରୁମର ଡେପ୍ଯୁଟି-
କମିଶନର ବିରାମ ସାର୍ଥ ଅଟର ଓ ଗଢ଼ିଜା-
ଗପୁ ଲେବମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ରହିମାନେ
ଶ୍ରୀମାଧୁର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାସ୍କ
ବା କର ଦେବାକୁ କାଥ କର ନ ପାରନ୍ତି ।

ଏ କରଇର ଯେଉଁ ଅଭିନବ ମୋଦି-
ମାର ବିବରଣ ଗତଃପ୍ରାହ୍ରର ଲେଖିଥିଲୁଁ
ଶତ ଶତବାର କଜ୍ଜ ସାହେବର ଅଭାଲଟରେ
ଛାବା ଉପ୍ରେତ ଥିଲା । ମୁହାର ବାବୁ ନାସ-
ସୁରଦାସ ନାର୍ତ୍ତଙ୍କ ଲାଈତ ଜବାବ ଦାଖିଲ-
କଲେ ଏକ ଚହିଁରେ କନ୍ଧାର ବିବାହ ରହି-
ଏବଂ ଶୁଭାବ ହେଉଥିବା ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ
କର୍ମ୍ୟ ଛାବାର ସମୟରେ ସ୍ଵାର୍ଗାରୁ ମୁହାର
ହାଜର ବରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ଥିବା ଉଚ୍ଚଯାହି ଜଣା-
ଯବା ଏବଂ ବିବାହ ହୋଇଥିବାର ଏକଜଣ
ତେବେ ଦେଖିଲେ ଜଣାଇବାରୁ ଜଳ ସାହେବ
କହିଲେ ସେ କବ ଦକ୍ଷାୟୀ ସମ୍ମଦ୍ଦ ହୋଇଥି-
ବାରୁ ଏ ଅଭାଲଟର ଆଭିକ୍ଷତ ଅଧିକାର
କାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵର ମୋଦିମା କାହିଁକି
ଆରଜ କ ହେବ ଏଥିର କାରଣ ମୁଦେଇ
ଦର୍ଶାଇବ ଏବଂ ଦୌରାର ମିଶଳ ଶେଷଦେଲେ
ଛାବା ଶ୍ରବନପୂରକ ବିଦିତଥାଳୀ ଦୟା ଯିବ ।
ଦେବମା ଅଭାଲଗର ମମଳ ଏହିଅର୍ଥମୁଁ ।
ଏହି ମନ୍ଦେଇ ଦିଲ୍ଲୀବାବୁ ଗରହପ୍ରକଟ ଶୁକ-
ରାର ମାଲିଶ୍ଟେକ ସାଂଦବଙ୍କ କତେହାରେ
ଉପ୍ରେତ ହୋଇ ଅପଣା ହୃଦୟକ ନାମରେ
ଛାବାକୁ କଳେବାକ ଛାବାକ ବସାରୁ ଧରି
କେଇ କିନିକିନୁ ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କ ସରେ

କବି କରିବାର ଅଭ୍ୟେଗ କଟଳ ଓ
ମୋକଦମ୍ଭ ସ୍ଵାତିମରେ ଜୀବକୁ ବିନିଯୁମନ
ସାହେବ ତେଷ୍ଟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସ୍ଵପଦ
ଥିବାରେ ସେ ଆସାନୀ ଓ ଗୁରୁକ ଉପରେ
ସମନ ଜାଗ୍ର କରି ଗର ଗୁରୁବାରକୁ ତାରିଖ
ଧ୍ୟେୟ କରିଥିଲେ । ସେବନ ମେଜଦମା ଦର-
ପେଶ ହେବାବେଳେ ଆସାନୀ ନାଶ୍ୟାନ-
ବାନ୍ଧ୍ୟା ଅପଣା ପିତା ମୁଦେଇର ଗୋଡ଼ରିଲେ
ପତି କମ୍ବା ମାଗିବାରୁ ମୁଦେଇ ଏକଦିନର
ମହିନେ ମାଗିଲୁ ମାତ୍ର ବିନାଲିଖିତ ଦରଖା-
ସ୍ତରେ ତାହା ହୋଇ ଲ ପାରିବାର ହାବିମ
ବହିଲେ ଓ ମୁଦେଇ ଦରଖାସ୍ତ ଲ ଦେବାରୁ
ମେଜଦମା ଅରମ୍ଭହୋଇ ମୁଦେଇର ଲଜ-
ଦାର ଓ ତାହାର ଦୂରଜଣ ଗୁରୀ ଅର୍ଥାତ୍
ତାହା ଲିଲିତମୋହନଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଓ କାହା
ରାମନ୍ଧୟାନ୍ତ୍ୟା ତେଷ୍ଟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ଯୋବାନବନୀ ହୋଇ ଅଗାନୀ ଯୋମବାର-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋକଦମ୍ଭ ମୂଳବବ ରହିଥିଲି । ଏବି
ଆସମିନାନକତାରୁ ଏକଶତ ଟଙ୍କାଲୋକାଏଁ
ତାହାଦରେ ଯାମୀର ନିଯୁପାର ଅଛି ।

ରଜ୍ୟପୁରର ଦରିଘନମୋକମା ସମ୍ମରେ
ସତଳ ହର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ ବେଳାମୀ ମୁଦେଇ
ଆଇନୁଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ର ମିଥ୍ୟାହଳପ ବରିଥିବାର
ଅପରାଧରେ ଫ୍ରିଜକାଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଗମୀବାର
ପାଠକେ ଅବଶର ଥିଲାନି । କିନ୍ତୁ ଆଇନୁଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ର
ଦେବାନଙ୍କ ମୋକଦମାରେ ଦରିଘନ ରଜ୍ୟ
କାରଣ କଣେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନିୟମକୁ ଥିବା ବିଷୟ
ଯଞ୍ଚ କରି ବରିଥିବା ସ୍ଵଲ୍ପ ଶେଷ ମୋକଦ-
ମାରେ ଦରିଘନ ରଜ୍ୟ କାରଣ କୌଣସି ଦ୍ଵିତୀୟ
ନିୟମକୁ ଥିବା ବିଷୟ ବାହାକୁ ଜଣା ନ
ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ବରିଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵରେ ପୂର୍ବ
ଯୋକାନନ୍ଦାରବିଷୟ ବାହାକୁ ମନୋଦଳ ବାହୁ
ବାବିଷ୍ଣ୍ଵର ମୁକ୍ତା କରଇ ଦେବାରେ ସେ
କହିଲ ଯେ ବାହାବ ଉତ୍ସୁକ କଥା ସରିବା
ଯେବେବେଳେ ସମ୍ମାନ ବାହୁ ମୁଦେଇବ
ଛିକୁ ବିଷୟ ସହା କମାର ଦେଲେ ଭେତେ
ଦେଲେ ବିଶ୍ଵବକର୍ତ୍ତା ଉପୋଷ୍ଟିମେଳେଷ୍ଟୁର
ମଧ୍ୟ ବାହାକୁ ଚେତାଇ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ମିଥ୍ୟାହଳା ଧରି ପଡ଼ିଲା । ଏମନ୍ତସ୍ଵଲ୍ପ ରଜ୍ୟ
ଆଇନୁଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ର ପୌଜକାସ୍ତ୍ରସର୍ବ ଦେବାରୁ ପ୍ରଥମ
ମରେ ବାହାର ମୋକଦମା ବାହୁ ଜଜିଲାଥା
ଦରି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଉପୋଷ୍ଟିମେଳେଷ୍ଟୁରଙ୍କ

ବିଶ୍ୱାସଧୀନରେ ଥିଲା । ତହୁଁପରେ ସେଠା
ଏକଟିଂ ଛିନ୍ହି ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ର ବୋଲିଆର ସାହେବ
ଲାହୂ ପୃଷ୍ଠାକ ମୋକଦମାକୁ ଅଧିକା ନିବାଟକୁ
ଦିଲାଇ କେଉ ମୁଦେଇପକ୍ଷର ସମୁଦ୍ରାୟ ସାନ୍ଧୀ
ଏହା ଦିପୋକ୍ତିମେଜେଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ର ଯୋବାନବନୀ କ
ନେଇ ଅପୁରୁସ୍ତ ସମ୍ମ ଲେଖି ଅଧିଗାନ୍ତି ମୁକ୍ତି
ଦିଦର ଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ପାଠକଙ୍କ ଅବ-
ଗତି ନିମିତ୍ତ କରୁ ସମ୍ମର ଅବଳକ ଅନ୍ତରାଦ
ଏତରିମେ ସମ୍ମର କଲୁ—ସା—

“ଧୟାମୀଠାରୁ ମିଥ୍ୟାଦଳପ କରିଥିବା ବିଷ-
ସୂରେ ସଫାଇ ଦେବାର ଅମ୍ବେ ଘରେଖୁ
କାରିଶ ଦେଖୁ ନାହିଁ । ସେ ଯେ ଯୋତି ଏ
ଅସଙ୍ଗାଳ କଥା କହିଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଉଦୟ କଥା ଜେଇ ଦେବା ସମୟରେ କହି-
ଥିଲ ଏବଂ ଦିନପୁ ଟ ଜଣେ ଯୋତ୍ୟ ଦେଖାଯୁ
କାରିଶୁର ଜେଇ କରିଥିବାକାଳରେ କହିଥିଲ ।
ଆସମୀର ଯେ ମିଥ୍ୟାକଥା କହିବାର ଟ୍ରୀର
ମନସ୍ତ ଥିଲ ଅମ୍ବେ ଏମନ୍ତ କିଛି ଦେଖୁ ନାହିଁ ।
ତାହାପ୍ରତି ସେଇ ବଠିଲ ଜେବାହେଲ ଚାହୁଁରେ
ସେ କାରିଲା ହେଲାପାଇ ଥିବାର ଗୋଧକୁଣ୍ଡଳ
ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଲେ ଜ ୧୦ ଏ
ଅଶ୍ରୁକିରଣ ସାରିକ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୫ ଏ ଅମ୍ବେ
କଥା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଧା ୨୫୩ ସ ଅନ୍ତରୁ
ଯାଦୀ ଅମ୍ବେ ଆସମୀର ପଢ଼ିଦେଲୁ” ।—ବାହେ
ଥର ଭାବନା କିମ୍ବ ? ଏପରି ବିରାପକ ଆହୁର୍ମ
ଦେଶ ସେ ଡାକିବ ଯିବ ଏବା କାବା ମୁଖରେ
ବାହାର ପାରେ ! ଧଳ୍ୟ ବିଶ୍ଵରପକ ! ଆପଣା
ନ ଥିଲେ କିବ ଏତେ ମାତରର ସମ୍ବେଦିନେ
ସଠିଲ ଉଥର୍ଥ ସାହେବଙ୍କର ମନ ରଙ୍ଗ କରି
ବିରାପ କାର୍ଯ୍ୟର ଟେକ ଜାଗର୍ତ୍ତରଙ୍ଗା । ।

ବୀଳବ୍ୟକ୍ତିବସ୍ତ୍ରାଳୟ

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଦାତିବ୍ୟତିକଷାଲୟମାନ-
କର ବାର୍ଷିକିକଷାଲୀମାରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ୧୮୮୪
ଥାର ଶେଷରେ ଗୋ ୧୩ ଟା ଦାତିବ୍ୟ-
ତିକଷାଲୀମାରୁ ସରବାରକୁ ଅଧୀକରେ ଥିଲା
ସନ ୧୮୯୨ ସଲରେ ଗୋ ୨ ଟା ନାତକ
ପ୍ରାପିଳ ଏବଂ ଗୋ ୪ ଟା ଖରକ ଦେବରୁ
ନିଟି ଦୂରେ ଗୋ ୮ ଟା ଅର୍ଥାତ୍ ସହସ୍ରା ଗୋ-
୧୫୫ ଟା ଦେଲା । ଜ ୧୪ ଏ ଅଶ୍ଵିନୀମା
ପରିକଳ ରାଜମୟ ତାଲିକାରୁ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶକୁ
ବଦଳ ଦୋଜ ଆପିଲେ ଏବଂ ଜ ୧୮ ଏ
ସିଲା ଦ୍ୱାରା ଭାବିତ ଅଶ୍ଵିନୀମା ନାଥ ଦୂରତି

ହେଲେ ଯଥା ଜ ୨ ଶ କାମଳତିକୁମାରଦ୍ୟ-
କିମ୍ବା ଜ ୫ ଶ ପାଞ୍ଚାରୁ ଜ ୪ ଶ ତାକାରୁ
ଏବଂ ଜ ୧ ଶ କଟକରୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ
ଗୃହସପରି ଚିହ୍ନାବିଲ୍‌ଲାରର ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବା କାରଣ ବୟସର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଶୀମା ବ ୨୫ ଶ
ଆୟ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏଥରୁ ଯେତମାନେ ବ,
ଏ, ପାପ କଲ ଦିନକୁ ଚିହ୍ନା ବିଦୟଳିମ୍ବରେ
ପଢ଼ନ୍ତି ସେମାନେକ ବ ୨୫ ର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହୋଇ ଚିହ୍ନା ଦିଲ୍‌ଲାରରେ ଖୁବିକା କର
ପାରିବାର ଅନେକ ସୁଲବେ କଷ୍ଟକର ଦୁଇଲ
ବୋଲି ବଜୀଯୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡି ଅନୁଗ୍ରେଧ-
ମତେ ଭାବିଦର୍ଶୀୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ଅବେଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ବ ଅଭିଷ୍ଟୁଳ୍ପ ସର୍ଜନମନଙ୍କ
ପଥରେ ସରକାରୀ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା
ବୟସର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଶୀମା ବ ୨୮ ର୍ଷ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାନୀକର୍ମରେ ବଜାପ୍ରଦେଶର ଚିହ୍ନା-
ଲୟମାନକରେ ଉତ୍ତରପେରିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
୧୯୭୭୭ ଓ ବାହାରରେ ସେବିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
୫୭୦୧୯ ଗାଏ ୧୮*୧୮* ଥୁଲ ହିଁ
ପକର୍ଷର ମୋଡ ସଂଖ୍ୟା ୩୫୦୭୩ ହୋଇ-
ଥିଲା । ମୋଡରେ ଏକର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଣ୍ଟା ଏବଂ
ଭାବା କେବଳ ବାହାରରେଣେ ହେଉ ହେତୁ
ଅଛୁ କେ ହୁଲେ ଉତ୍ତର ସେବିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଗତ
ବର୍ଷଠାରୁ ବଢ଼ିଥିଲା । ବାହାରରେଣେ ଭଣ୍ଟା ଓ
ଉତ୍ତରରେଣେ ଅଧିକ ଦେବାରୁ ଜଣା ଯାଉ-
ଥିଲୁ କି ତିବିହୀନକୁ ବର୍ମଣ୍ଟରୀମାନେ ଉତ୍ତର-
ରେଣେକୁପରି ସମ୍ପତ୍ତି ଯହି କରନ୍ତି ଓ ବାହାର-
ରେଣେକୁ ସବୁରାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ଏ ଅନ୍ତରନ୍ତର
ନିଜାନ୍ତି ଅନ୍ତରକ ନିରାକାର କାରଣ ବାହାର
ରେଣେମାନେ ଦିଲ ଜୀବଧ ପାନ୍ତି ନାହିଁ ବେଳ
ଆନେକ ସ୍ଥଳରେ ଶୁଦ୍ଧାର ଦେବାର ଶୁଦ୍ଧା-
ପାଇଥାରୁ । ଦିଲ ଜୀବଧ ନ ପାଇଲେ ଲେଟେକ
କାହିଁ କି ତିବିହୀନକୁ ଥାପିବେ ? ଗବର୍ନ୍ମେ-
ନିକର ଏ ବିଷୟରେ କୃପଣାବ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଛିତକ ନାହିଁ । ତିବିହୀନଯମାନକର ମୋଡ
ଅମୃ ଟ ୨୦୮୭୮୫୫୦ ଏବଂ ବ୍ୟୁ
ଟ ୪୭୧୫୯୬୭) ହୋଇଥିଲା । ଅମୃ
ମଞ୍ଚରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଦ୍ର ଦାନ କେବଳ
ଟ ୮୭୫୫୦ ଟା ଉତ୍ତରରେପବାସିଙ୍କ ଦେବା
ଟ ୧୮୮୧୫ ଟା ଏବଂ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ
ଦେବା ଟ ୧୦୭୮୮୮ ଟା । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ
ଦେବା ଗତବର୍ତ୍ତାରୁ ପାଇବକାରିଙ୍କା ଜୀବ
ମନ୍ତ୍ରମାରୁ ଲେଟେକ ଶାହେବ ଦେଶିର

ଦୋଷ ଅଛିନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେବୁଳେ ସରକାରଙ୍କ
ବାଳ ପରିବର୍ଷର ଠିକରୁଥିଲୁ ଏବଂ ବାହାର-
ଧେନୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉଗା ପଡ଼ିବାହୁସି ବେଧ
ହେଉଥିଲା ଯେ ବିଲାପଳ ନ ଦେଖିବାରୁ
ଲେବାକଳ ଥରର କୁଟୁମ୍ବ ଯାଇଥିଲୁ ସେବୁଳେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଦେବାଦେବାକୁ ଦକ୍ଷିଣାର
ବିଚିତ୍ର ନୂହୁଇ । ଦାରବନ୍ଧର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଦୁଃଖରୁଗ ଦେଖାଇବା ଜାରଗ ଗବର୍ନ୍ମିନେ
ବନ୍ଦର ଅଧିକ ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଚାହିଁ ।

ଛବିମ୍ବାଲର ବିଜ୍ଞାତମ୍ ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଜଙ୍ଗଳମହାଲର ସକ୍ଷମିତାରେ ଏକ
୧୮୦୫-୧୯୦୫ ସାଲ ବାବର ଚାର୍ଷିକାକୁଣ୍ଡଳପ୍ରଦୀ
ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠକଟପାଦେବକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ଗାଢ଼ିଥାଏଥିବୁ । ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖା-
ଥିଲା କି ଶୋଭଧାରାଜର ନିୟମମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶପ୍ରତି କିମ୍ବକର ହୋଇଥିବାରୁ ଗର୍ଭିତ
ମେଘ ଭର୍ତ୍ତର ସୁନର୍ମୁଖର ବିରୁଦ୍ଧରେ । ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସବାନର ଜଙ୍ଗଳକାହବୁଦ୍ଧର
ଗୋଟିଏ ନରଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିବୁ ଏକ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଶାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିବୁ । ତକ୍ତ ନରଶ-
ବନ୍ଦବାନୀ ଏଠା ଲେବବର କିଛି ଲାଭ
ହୋଇ ନାହିଁ ପାଠେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ରୁହି
ଅଛିନ୍ତି । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତନାଳ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦ ମରାନର ପ୍ରକାଶର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଗର୍ଭିତମେଘ ଏକଥାଳ ସାମାଜିକ

ମଳେ କରିଥିବେ କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲଜୀବିଦ୍ୱାରା
ଚିପ୍ମନ ବଳିଦେଇବୁ ଅମମାବଳେ ସେପରି
ବଞ୍ଚି ଦେଉଥିବୁ କହିବାର ନୁହଇ । ଫୁଲବର୍ଷ
ଘରେ ଯେଉଁ କାଠଗରତ ଟେଲ୍‌କାରେ କିନ୍ତୁ
ଥିଲ ଆଜି ତାହା ଦୂରକାରେ ମିଳିବା କଟିଲା
କାଠର ହୁର୍ମୁଲ୍‌ଖେତ୍ର ତଳା ଧୋଡ଼ିବାର ଖର୍ଚ୍ଛ
ଅଧିକ ଦେବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିତ୍ରର ମୂଳ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ମ ୫୦୦ ଦଶଶ ଟଙ୍କା
କା ହୋଇଥିଲା । ଗରବର୍ଷ ଟ ୫୫ କାର୍ତ୍ତି
ଅଧିକ ନ ସିଲା । ପରବାର ଖୋଜିଥାଏଇ
ଜାଳମାଳାଠର ମଧ୍ୟର ଦରାଇ ଦେଲେ ଏହା
ତାହା ଦେଖି ପାର୍ବତୀ ଜମିଦାରମାନେ
ଆପଣାଶ ଏବହାର ମାୟର ଦୃଢ଼ ଦିଲେ ପାର
ଏହି ଦେଲେ ସେ ଏ ନରବାସିମାନେ ସାଧାରଣ
ଖାଇବା ଏକ ସରବରିମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ତଳାର
ବାଜ ବଞ୍ଚି ପାଇଲେ । ସପବାରକୁ ଲାଗିଲା

ବିରଗର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀର ଲେବବର ଏହା
ଦୂଷ ତଥ୍ବ ଦେଉଥିବା ପ୍ରତିଧିଷ୍ଠା କହିଛନ୍ତି
କୌଣସି କଥା ଏ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାନାହିଁ ।
ପଥାନ୍ତରେ ଜଙ୍ଗଳଅଳକ ହେବନ୍ତି ବିଠିଲା-
ଗବରେ ତାମ ହୋଇଥାଏ କହିବା କରନ୍ତିର
ପରତୟ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଘାସା ଯାଉଥାଏ । ଏହା
ବର୍ଷରେ ଜଙ୍ଗଳ ଅଛନ୍ତି ଲାଗନ ଦିନର ୨୨୯
ମୋକଦମା ପଢ଼ିବାର ଅବାବଦରେ ଜୟା
ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୨୫୫ ମର ମୋକଦମା
ଅବାଲକରୁ ଅସିବା ଧୂମରୁ ରଥା ହୋଇଥିଲା ।
ଦାଏର ମୋକଦମାମଧ୍ୟରେ ଏକା ଦାଳିଲା
ବିରଗରେ ୨୨୨ କହିମଧ୍ୟରୁ ୧୫୫ ମୋକଦମାରେ
ଦୟ ହୋଇଥିଲା । ଖୋରଖାବରାରେ ୧୫୫
ମୋକଦମା ଦାଏର କହିମଧ୍ୟରୁ ୧୬୩ ମୋକ-
ଦମାରେ ଦୟ ହୋଇଥିଲା । ମୋଟ ବିଶ୍ଵରତ
ମେଳଦମାମଧ୍ୟରୁ ଗରବିଷ୍ଟ ୨୩ ମୋକଦମାରେ
ଦୟ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପକ୍ଷ ତୁଳବର୍ଷଠାରୁ ଏ-
ବର୍ଷ ଅକ୍ଷ୍ୟ ମେଳଦମା ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇଥିବାରୁ
ଗର୍ଭିମେଳ ଧୂମରୁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ସମୟ-
ବିଷେଷରେ ବର ଯୋଡ଼ିବେବା ଜଙ୍ଗଳଜ୍ଞେ-
ବକ୍ଷର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଥାଏ ସେ ସେତେ
ଦୃଶ୍ୟକେ ଶୁଭା ସେମାନେ ଜକ୍ତ ସବ୍ଲବ
ଭୟକ୍ଷରକୁ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ବଜା-
ପୋଡ଼ିବା ନିବାରଣୀୟମ ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ
ହୋଇଥାଏ । ଏହୁବାର ୧୯୫୦୦ ମାର୍ଗ ଜଙ୍ଗଳ
ମଧ୍ୟରୁ ମା ୧୦୭୨୬୯ ଟଙ୍କା ଜଙ୍ଗଳ ଅଗ୍ରମଧ୍ୟରୁ
ନିଷ୍ପାର ପାଇଥାଏ ।

ଛଙ୍ଗଳକୟମରେ ଲୋକଙ୍କର ସେଇ
କଣ୍ଠ ଦେଉପାଇବେ ବାହୁମନ୍ୟକର ବିଲଗଶ୍ଵା
ଲହ ଦେଇଥିଲୁ । ସଲ ୧୦୩୦୮୦୯୩ ସାଲରେ
ଜୀଜିଲ୍ଲାର ଅୟୁ ଟ ୨୫୫୫୫୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ
ଟ ୧୫୫୫୫୯ ଟଙ୍କା ତେଣୁବି ଟ ୧୫୫୫୫୭ ଟଙ୍କା
ଦୋଇଥିଲ । ସଲ ୧୦୩୦୮୦୯୩ ସାଲରେ ଅୟୁ
ଟ ୨୫୭୩୩୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଟ ୨୫୦୫୫୯ ଟଙ୍କା ତେଣୁ
ବିନ୍ଦୁ ଟ ୨୨୭୦୫୯ ଟଙ୍କା ଦୋଇଥିଲ । ମୋଟକେ
ମବ୍ଦୀମେଖର ଲହ ବୁକ୍ତ ହେଲେହେ ସହୁ
ଜୀଜିଲ୍ଲା ଗାହା ହେତୁ କାହିଁ । ଲୋକାନ୍ତ
ଜୀଜିଲ୍ଲମଧ୍ୟରେ କଲିକଲାର କିଳଟ ମୁନ୍ୟଦିନ
ଏବଂ କନ୍ତୁଗ୍ରାମର ଜୀଜିଲ୍ଲା ଅଠିଲ । ଅଳ୍ପକାନ୍ଧ
ସବୁ ଜୀଜାରେ ନିଜ ଘର୍ମନ୍ୟରେ ତେଣାରେ
ଟ ୧୦୦୮୧ ଟଙ୍କା ଏବଂ ରେଇକାମପୁରରେ
ଟ ୨୪୧୮୦ ଟଙ୍କା ତେଣୁ । ମେଟରେ ନିଜ
ହେଣାରୀର ଜୀଜିଲ୍ଲମଧ୍ୟର ପଥର

କର୍ମଗ୍ରୂଦ ପ୍ରଶ୍ନା ପାଇଥିଲୁଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାନ୍ତିକର
କାଳା ଅସୁବିଧା ଘଟାଇବାହାରୀ ଯେ ସେ
କାହିଁ ହେଉଥିଲୁ ତହିଁର ବିନ୍ଦର କିମ୍ବା ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଓঠা কেছাই ।

ତେଣା ଗଡ଼କାର ମାହାଲମାନଙ୍କରେ ସନ-
ଧାରୀଙ୍କାରୀ ଘାଲ ବ୍ୟବହୃ ବାର୍ଷିକ କବରଣୀ
ସଙ୍କରିତରେ ମଳ୍ଯବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ସାହେବଙ୍କର
ମନୁଦ୍ୟ ବାହ୍ୟରେଥାଏ । ତହିଁର ସାରକଥମାନ
କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ମୟୁରହଞ୍ଜ, ନାଳଗର୍ବ, ତାଳଚେର, ନର-
ଦୀପସର, ଅଂମିକ ଅଂଗତ ଓ ଶିଶୁଯୁ-
ବେ କିତମ ପର୍ବତ ହୋଇଥିଲା । ପେଣ୍ଠାନାଳ,
ବଡ଼ାମା, ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ଉତ୍ତରପାତା,
ଅଳ୍ପକୁଳ, କୃଷ୍ଣପାତା ଓ ବନମାଳରେ ଆଂଶିକ
ଲୋକଦାମା ହୋଇଥିଲା । ହିଣ୍ଡୋନରେ ଜୁନ-
ମାସରେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଏବଂ କୁଳଭୀତାରୁ ସେହେ-
ନର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାହଣ୍ଡ ହେବାରୁ କିମେଷ
କୋତଦାମା ହେଉ ଭାବ ମଦରଗ ହୋଇଥିଲା ।
ସଜା ଓ ରାଧାଙ୍କ ଦେବାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରମର୍ଦ୍ଦ
ଦର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନର
ଛପାଯୁ ଦେଲେ । ସାକ୍ଷାତ୍ ସମୟେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ରକ୍ଷା-
ନିର୍ମିତ ବଡ଼ ପ୍ରକାଶନାବୁ ମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ
କରିଥିଲେ । ସେ ଗର୍ବତ୍ମିମେଷକଠାରୁ ଟ ୫୦୦୦
ଟା ଦିନ ଲେଇ କୁରକ ବନ୍ଦୟ କରିବାର
ଗୋଦାମ ବସାନିଲେ ଏବଂ ସଡ଼କ ଓ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ନିର୍ମିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାରମୁ କର ଥିଲେ କେବଳ
ମଜୁତ ଘୋରାଇଲେ । ଏପରି କିଛି ନିମନ୍ତେ
ଜୁଲାଇ ଓ ପ୍ରକାଶନରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ଧାନାଳ
ସବୁ ଦେଲେ । ସବୁ ଗଢ଼ିଛି ତର ଅବସ୍ଥା
ଏହଦେଇ ଧରିବେ ଧାନ୍ୟପଲ ଏବପ୍ରକାର ଏବଂ
ରହିଥିଲା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦଳ ହୋଇଥିଲା । ଧାନର
ହରଦର ଭାବ ଟକାକୁ ସେ ୧୨ ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମ
ସେ ୧୫ ର ଥିଲା । ତହିଁପୁରବର୍ଷର ଭାବ
ସଥାନମେ ସେ ୧୭ ର ଓ ସେ ୧୯ ର ଥିଲା ।
ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗଢ଼ିଛାନ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବାଧାରଣକୁପେ
ଭଲ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଦେଶକଣ ଅଳ୍ପ
ଏବଂ ରାଧା ସହଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଆର । ସାଧାରଣ
ହାତ୍ରୀ ଏବର୍ଷରିଲ ଥିଲା । ତୋରତା ବେଗରେ
ବଡ଼ାନାରେ କ ୧୦୦ ଏବଂ ନରବି ଦ୍ୱାରରେ
କ ୧୦୦ ଏବଂ ପରିଥିଲେ । ପେଣ୍ଠାନାଳ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ କେତେ ଗଢ଼ିଜାଗରେ
ଏବେଳ ଚେବେଁ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା
ମୟୁରବୁଦ୍ଧ, ତାଳରେ, ତେଜ୍ଜାନାଳ ଅନଶୁଳ,
ବଡ଼ାନା, କରସି ଦୟୁର ଓ ରଖପୁରରେ ଲଂଘ-
ଜା ଟାବା ପ୍ରତିଲିପି ହୋଇ କଢ଼ିଗୁ ଉଗା ଅଧିକ
ଫଳ ହୋଇଥିଲା କେବଳ ତାଳମେଘ୍ୟମାନଙ୍କ
ଛି ଆହୁ କରିଥିଲେ । ଗଢ଼ିଜାଗରେ ବର୍ତ୍ତ
ମଳ ଗୋ ୧୧ ଟା ତବିହାକୟ ଅଛି ଏବଂ
କୌଦ ଓ ତେଜ୍ଜାନାଳରେ ଥର ଯୋଡ଼ିବ
ତବିହାକୟ ଏବର୍ଷ ଫିଳୁକ । କଟକଠାରୁ ଅନ-
ଶୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ସତ୍ତବ ନିର୍ମାଣ
ହେଉଅଛି ।

(ଗତପ୍ରକାଶିତ ଟଙ୍କାର)

gig i

ପ୍ରଥମେକୁ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଶଣିର ଅଡ଼ିଙ୍ଗ
ଅନେକବିଧିରୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ଅବଧିଷ୍ଠା
ଅଡ଼ିଙ୍ଗମାନ ପ୍ରାୟ ୧୯୦୧୯୯୯ ହେବ ବାହାର
ଅଛି ।

ସମୟ ଅଛିଲେ ରେ ଫଳହାତ୍ତିକଳ ଦେଖାଯାଏ ।

ପାହାଡ଼ର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଭଲ ଗଛ
ଅଛି ସେଠାରେ ଧେଳିଲେ ପଥର ମିଳିଥିଲା ।
ନୂହନ ଅତ୍ତିକମାଳ ଏହି ପ୍ରକାର ଆହୁତି
ହୋଇ ଅଛି ।

ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଠ କହସାର ଥିଲୁ ଯେ ପଥ-
ଶିଆମାକ ମାନ୍ୟମାସରେ ଖଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟ ଅରନ୍ତୁ
କର ଶ୍ରୀବିଗନ୍ଧେ ଶେଷକରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟକ
ପାଇମାସରେ ସେମାନେ ଗୃହର ରହ ସେହି
ପଥରକୁ ଝାଙ୍ଗା ଓ ପାଳାଳ ନିଦାନହୁଏ ଥାବୁ,
କେଲ, ଚାଟ୍ୟା, ଗିଲା, ରେବାଳ, ଗିଲାଶାକ
ଅକାରରେ ଚଢିଲୁ । ପରେ କରଣ୍ଟ ଲୌହଅଧ-
ବିଶେଷ ପ୍ରାୟ ଦାୟିକ ଲମ୍ବ; ଏହାର ଦୁଇପାଖ
ରେ ଗୁରିଗୋଟା କାମ ଅଛି (ମାଠ) ପାଳାଳର
କିନ୍ତୁ ଏହାର ଦୁଇପାଖରେ ମୁକୁଅଛି କିନ୍ତୁ ଏ ଗରା
ଦୋରଥିବା ପଥରକୁ କୁନରେ ଜାର (ଲଖ)
ଦେଇ ଯୋତି କୁନବରନ୍ତି । କୁନିଯାର ନିନ୍ଦିନ-
ଖିର ଦାଟମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦିଯୁ କରନ୍ତି । ଦାଟମାନ
ସ୍ପାହରେ ଦୁଇପାଳ ବିବେ । ପଥରୁଆମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣ୍ଣାଯୁଗ ବାରଷତ, ଅନ୍ଧାଳେଜାତର
ଲୋକ ପଥିଷ୍ଟାର ହେବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥରାଥ ଖର୍ଚ୍ଛା (ଅଧ୍ୟାଦିନମୀଶ,
ପଞ୍ଜାଇବା ଓ ଖଜଣା) ସହିତ ବର୍ଷରେ
ଟ ଟୀଏ୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବଗାର କରନ୍ତି ।

ଦେଖିଥେ, ତାଳସକିଅ, ଘଲକାଣ୍ଡୁରୁ ଅଢ଼ିଙ୍ଗ
ପଥର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛଠିଆ ଅଢ଼ିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପଥର-
ଅପେକ୍ଷା ବଳ ଅଟେ । ଏହି ଅଢ଼ିଙ୍ଗର ଆସିଥିବା
ଜୀବ ବସାଇବିଲୁ ଆଲୀ ଟ ୧ ଡାରୁ ଟ ୧ ।
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କଞ୍ଚଳମାଳୀ, ଟ ୨୦ରୁ ଟ ୩
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଇରେ ବିକ୍ରି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଢ଼ିଙ୍ଗର
ଏହିଅତ୍ତା ସାଧାରାଳୀ ଟ ୦ ୫୦ ଡାରୁ
ଟ ୦ ୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ତେ କହନାଥାଳୀ ଟ ୨ ମଧ୍ୟରେ ବିକିଷ୍ଟହୁଏ ।
ଆଜ୍ୟାନ୍ୟବାସଳ ମାନ ଏହି ଆଜାର ଅନୁପାଦିରେ
ମୂଲ୍ୟ ଦୁଆର ସମସ୍ତଙ୍କଣି ଅଡ଼ିଗର ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
ରେ ନିରାକ୍ରମ ନୀରସ ପଥର ମଧ୍ୟ ଥାଏ, ଭାବା-
ଭଦ୍ରମ ଅପେକ୍ଷା କହ କମନ୍ଦିଏ ।

ହାଟମାଳକୁ କିବରଣ

୧୯ କାନ୍ତିରାଜା—ଶୋଭାତାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ପଣ୍ଡିତରେ (ମଙ୍ଗଳପୁର ସତ୍ତବରେ) ମା ଶ୍ରୀଲେ
ହୁଏ ହେବ । ଏହି ହାତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇରେ
ହାତାବାର ଟ ୨୦୦ ଲାର ପଥର ବାଧକ
ହିଥେ ହୁଏ । ପାଇଁ କ ୩୦ ଲା ବେପାଇ
ବାଟର ଭବୁନ୍ତିଯୁଗବାରକୁ ବାଷ-ଜଣ୍ଠି ଅଧିକା
ରର ବଢା ଦେଇ ଖାଦିବାର ନିଅନ୍ତି ଏହା
ରହିବାର ଓ ବନ୍ଧୁକ ରହିବେ ହୁଏ ।

୨ ଯୁ ସରଗଣ୍ଡାଟ — ସୋବୋଠାରୁ ଦିଲ୍ଲିଆ-
ପଦ୍ମମରେ (ତୁଳିତିଥୀସତକରେ) ମା ଶଲ୍ଲ
ଦର ହେବ। ଏ ବାଟ ସୋନବାର ଶେରୁବାର
ରହେ ହୁଏ।

ମୁଁ ବନ୍ଧଳଗଡ଼ିଆ ଥାଏ — ବଦୂଠାରୁ ପଣ୍ଡି-
ମରେ ପ୍ରାୟ ମା ୨ ଲକ୍ଷ ଡଳ ଦେବ ।

୪ ଥର୍ମ ଗାନ୍ଧିଯୁଦ୍ଧ ହାତ — ହିନ୍ଦୁତାରୁ ଭର୍ତ୍ତାରେ (କିମନୀଥ ସତକ ଧାରରେ) ମା ୧ ଲୋକ
ହର ଦେବ । ଏ ହାତ ସୋମବାର ଓ ଶୁନ୍ଦବା-
ରିତି ହେ ।

୫ ମ କାହାଙ୍ଗା ହାଟ — କାହାଙ୍ଗା ବଜାର—
ନିକଟରେ ହୁଏ । ଏ ହାଟ ରହିବାର ଓ ଶୁଧ-
ିତ ରହେ ହୁଏ

ଭିପରେକୁ ଗୁରହାଟରେ ପ୍ରଦେଶ ପାଳିରେ
ଟ ୨୦୨୨ ଲା ଲେଖାଏ ପଥରବାଷଳ
ବିଜୟ ଦୂରେ । ତ ମୀର ଲେଖାଏ ବେପର
ଜାତ କରନ୍ତି ।

୨ ଶ୍ରୀ । ଦୟାବସ୍ତୁର ହାଟ—କବୁଠାରୁ ପଣ୍ଡିତ
ମରେ ମା ଏ ଲଜ୍ଜା ଦୂର ହେବ । ଏଠାରେ
ପ୍ରବେଳି ପଳିରେ କେବଳ ୧୦୦ ଜୀବ ପଥର

ସେମାନେ ଆପଣା ବୋଗ ଉଚ୍ଚ ମହାଶୟଦ୍ଵ
ବସ୍ତେ ଅର୍ପଣ କଲେ ତିଥେ ସ୍ମୃତି ଲଭ
କରିବେ । ମୋର ଏହି ପ୍ରକଳିତ ପୋଷକଗୀ-
ସ୍ବରୂପେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଢ଼ିବାକୁ ଶାଖାରଙ୍ଗକୁ
ଛାଇଥିଲା ।

ବେନସପଡ଼ା } ଶାଖାର ମହାଶ୍ୟଦ୍ଵ
୨୫୧୯୮୭ }

* ମାନ୍ୟବକ ଶାଖା ଶାଖାଶ୍ୟଦ୍ଵ
। ବିନାପାତ୍ର । ଅଳ ସମୀପେଶ୍ୱର ।

ମହାଶ୍ୟଦ୍ଵ !

ନିବେଦନ ଏହିକି ଆପଣଙ୍କ ରଜ୍ୟମାନେ
ଓଲାହାରୀ ଓ କ୍ଷରର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାହୁଦୀବ
ଦେଇଥିଲା ଶୁଣି ଶମ୍ଭୁରେ ଜଣାଇଥିଲା
ଏଠାକାର ସୁବନ୍ୟାକ ବଦ୍ସଳ ଶାକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
କାଶ୍ୟଦ୍ଵା ଶୁଣି କ୍ଷର ଓ ଓଲାହାରୀରେ ସା-
କାଟିବ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାଶର ଭାଷା ଅଭ୍ୟାର କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତରିଥିଲାକୁ । ପରାମର୍ଶକାରୀ
ଯଦି ଉଚ୍ଚ ଭାଷା କରିବାର ସକାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର
କରିବାର ବାକ୍ତା ରଖନ୍ତି କେବେ ଉଚ୍ଚ କରି-
ବଜକୁ ଲେଖିଲେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନସବୁ ଜାବ-
ଯୋଗେ ଶମ୍ଭୁ ଭାଷା ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ବେନସପଡ଼ା } ଶାଖାଶ୍ୟଦ୍ଵା ମହାଶ୍ୟଦ୍ଵ
୨୫୧୯୮୭ } ଲନାପାତ୍ର

ଦରଘାବଯାର ପ୍ରଶିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାଳୟରେ
ଏହି ଭାଷା ବିକ୍ଷେପ ହେଉଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ କେବେ-
ଦେଇଥିଲୁ କା । ପୁନିକା ଓ ଭାବାର୍ଥି ପୁଅର୍ଥ ।

ବାଲ୍କାଗଜି ।

ତଳିଶିତ ଶ୍ରୀ ଦରରେ ସହର କଟକ
ଶୌଖ୍ୟ ବକାର ବାହୁ ଗୋପନୀକର ଶମ୍ଭୁର
ବସା ନିକଟେ ବାହୁ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟର କର ବିଜ୍ଞାନକ
ଦୋକାନରେ ବିକ୍ଷେପ ହେଉ ଅଛି ସଥା—
୧୭ ପରି ବାହାରେ ତମାର ଦୀନକ ଶମ୍ଭୁ
୧୮ ପରି " " ୩୫
୧୯ ପରି " " ୩୯୭
ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏହା
ହିରେ ରୁମ ବା ଅଧିକ କ୍ଷୁଦ୍ର କରିବେ ଆତ୍ମର
ସ୍ଵଲ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟକରିବେ ।

ଶାଖାଶ୍ୱ ବାହୁ ଗୋପନୀକର ଶମ୍ଭୁର
ବିଦ୍ୟୁତବିଜ୍ଞାନର ବିଧା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବମନକ
ଦୋକାନରେ ବନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବିଲାପା ଓ
ରେସମାର୍ଟଗେର ଲୁଗା ଓ ପ୍ଲେନକଣ୍ଟ ଓ କଲ-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ବିକ୍ଷେପ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଅଛି । ତଦ୍ରିନ ଅଭି କେବେକ ଫେନିଷ
କିନ୍ତୁ ବିକ୍ଷେପ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଉଚ୍ଚ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
କରି କରିବେ । ସବ ଉଚ୍ଚ ଖାତମାଳ ବିକ୍ଷେପ
ଦେବା ପରା ଆପଣା ମଜଲିସ ସକାରେ ଦିଆ
ଦେବାକୁ ଦେବେ ଏକ ରାତ୍ରି ଦେବା ଟେକ୍ୟୁନ୍‌ଟ
ହିସ୍ଟରେ ଦିଆବେ ଦେବାକୁ ପାଇ ପାରିବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ଫଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଭାବ ଉପରେ
ଥିବ । ଯଦି ଦେବାକୁ ଖାତମାଳ ପରି ମୂଲ୍ୟ ତାକୁ
ଦେବାକୁ ଦେବେ ।

ଭାବୁକଣ୍ଠିତା ।

କରିବ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା	କାର ଦିଲ୍ଲି ହାତ କି
କିମ୍ବା କରିବ କିମ୍ବା	କିମ୍ବା କରିବ କିମ୍ବା
କରିବିଲାକୁ	କରିବିଲାକୁ
କରେବାକୁ ଦେବ କିମ୍ବା	କରିବିଲାକୁ
କରେବାକୁ କରେବାକୁ	କରିବିଲାକୁ
କରେବାକୁ କରେବାକୁ	କରିବିଲାକୁ
କରେବାକୁ କରେବାକୁ	କରିବିଲାକୁ

କୁମ୍ଭ କିମ୍ବା କରିବିଲାକୁ

କରିବିଲାକୁ କରିବିଲାକୁ

କରିବିଲ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା

ସାଧ୍ୟା ଦେଇବମୁଦ୍ରା ଦିପତ୍ରିକା ।

四

୪୮

ପାଞ୍ଚ ମାହେ ଅସ୍ତ୍ରୀର କଟ୍ଟିଲାଗି ନଥିଲା । ମା ମର୍ବିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ୧୯୫୪ ବାଲ ଏଣ୍ଡାର

ମଲ୍ଲୟ	ଅରୁମ	ବିଶ୍ୱାସୀ
ବାଚିକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଅର୍ଦ୍ଧକର ।

ଭାବୁରେ ପାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟକ ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୫୯ ଟ ୩୦ ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛୁ । ସଙ୍ଗତିପକ୍ଷ ବନ୍ଦିମାଳା ଆଜନ୍ତାବହୁତ
ଏହି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପିତା ତେଇ ଅସ୍ଥିମୁନୀ-
ହେ ତେଣା ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱୟରେ ଅନେକଙ୍ଗବଳୀ
ପଞ୍ଚରେ କିମ୍ବା ଅଧିକ କେହିଁ ବନ୍ଦି ଶାକ
କରନ୍ତି । ଅତିଥି କଟିବ ପ୍ରିଥିମ୍ ବନ୍ଦିମାଳାରେ-
କାର ଅଧିକ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବରେ ନୟମ
କରାଯାଇନ୍ତି କି ଆଗମିକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସଲ୍ଲାମ୍ ପାଇଁ
କାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରାମାସ ଅଗମ୍ବତାରୁ ଉତ୍ତଳପାଇ-
କାର ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯ ଟ ୩୦ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ସଦର ମୋଟିବଳ
ସନ୍ଦରରେ ପଞ୍ଚମିକ । ଯାହାକୁ ରେ ବଜାୟ
ପାଇଣାଅଛି ସେମାନେ ସମୟ ବାଜୀ ଆବଶ୍ୟକ
କରା ଆଗରୁ । ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଏହି ନୟମର
ଫଳ ପାଇବେ । ବଜାୟ ଦରର ବନ୍ଦିମାଳା
ପରି ବର୍ତ୍ତଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଟକ ପ୍ରିୟାଳୀମା } ଶ୍ରୀଗୋଲାଶୁଭର ଘୟ
୨୩୯୮୮୭ } ସେନଟଙ୍ଗ

ଭାବନାପେକ୍ଷା ।

ପାଠ୍ୟ ପିଲା ତଥାମର ସଳ ୧୯୮୭

କୁଳ ବ୍ରଦ୍ଧଦେଶକୁ ଅଛି ପାଇସଲଟଙ୍କ ସେଇ
ପ୍ରେରଣ ହେବାର ଆଦେଶ ମୋଇଥିଲି
ମାନାଜିତ ତିନାପଲଟଙ୍କ ଏବଂ ବଞ୍ଚିଲା ଓ

ବ୍ୟେନରୁ ଏକପଲ୍ଟନ ଲେଖାଏ । ତତ୍ତ୍ଵ ଦେ-
ଶରେଥିବା ସେନା ମଧ୍ୟରେ ଶଳକର ଲୀଠୋଣ-
ଲେଖାଏ ପାଡ଼ି ଭାବପୂରେ, ଦସଗାତାଳରେ
ପଞ୍ଚରହିକାରୁ ଅଧିକା ସେଇୟ ଯାଉଥିଲୁ
ବୋଲି ବନ୍ଧୁର ଦୁଆର ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ପାଠକ-
ମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ଅଗ୍ନାମ କଲ୍ୟ ଶା ଜଣ-
ନୀଆଙ୍କ ମନ୍ଦରବିଷୟରେ ଉଚ୍ଛଳସମ୍ବନ୍ଧ
ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟକେନଳ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଯାଦା
ବହୁ ଗୋରବ ଏକା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର-
ଦେଖିବୁ । ଅର୍ଥବକ ଆଶା ଦେଇଥିଲୁ ସେ
ସଂକଷିତାଧାରଣ ଏ ସାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଏ ଉପସ୍ଥିତରେ ସଂପ୍ରସାରଣ ଦେବାକୁ ଅପ୍ରସର
ଦେବେ ।

ମହାମାନ୍ୟ କବିତାର ଜ୍ଞାନରଳ ବାହାରୁ
ଚଲଇ ମାସ ତା ୧୩ ଉପରେ କଲିକରାରେ
ପଢ଼ୁଥିବାର ଦିନ ସ୍ମୃତି କୋଳିଥିଲା । ମାତ୍ର
ନାହା କାରଣବଶଙ୍କା ଏକ ଦିନ ସ୍ଵାଗତ ।
ତହିଁ ଅର ଦିନ ତା ୧୫ ଉପରେ କଲିକରାରେ
ପଢ଼ୁଥିବେ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା ।
କଲିକରାରେ ତାହାକୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନାର ସେବମୟ
କନୋବସ୍ତୁ ପୂର୍ବବଜ୍ଞାପନରେ ବାଦାରିଥିଲା ସେ
ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତା ୧୫ ଉପରେ ଖଣ୍ଡନ ।

ଆଗାମି ସନ୍ ଟଙ୍କାୟ ମସଦା ଜୁଲାମାସ
ତା ୧୦ ରଖିରେ ଆମୂଳକର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ-
ଏଣ୍ ବିଲ୍ଲତର ରଜତ କ ୨୦ ର୍ଷ ଭୋଗ କର
କ ୨୫ ବର୍ଷରେ ଜୁପକାଳ ହେବେ । ତୁରାମ
ରଜ ସମୟକୁ ଧୂରଣ ରଖିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
“କୁରକସ ଜୁଲାଲ” ନାମରେ ବିଲ୍ଲତରେ
ମଦା ଧୂନଥାମ ହେବ । ଏହି ତୁରାମକୁ
ଭାବରେ ଭାବୁଳ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଲାଗିଥିଲା । ଶାମିଲ ଭାବରେକୁ ସନ୍ ଟଙ୍କାୟ-
ମୟୀହା ଜୁଲାମାସ ତା ୧୦ ରଖିରେ ବିଲ୍ଲତର
ହିହାସକରେ ଜୁପବେଶନ ବରଥିଲେ ଏହି
ଏହାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସାର୍ଵକାଳ ବଜାର ବିଲ୍ଲତରଙ୍ଗି-
କୁଳରେ ଅତିଥିକୁ ଲୋକେ କରିଅଛନ୍ତି । ଧର-
ମେଧର ଏହାଙ୍କ ସାର୍ଯ୍ୟ କର ଅମୋଦ-
ଅଭ୍ୟାସ ଲଗାଇ ରଖନ୍ତି ।

ଲଭିବେପର ଅବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ ଦଳ ଦିଶୁ ଲାଗୁ ।
ଶଙ୍କାମାନେ ଶାନ୍ତିର ବିଧା ସମଟ୍ଟେ ବହୁଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ
କିନ୍ତୁ ଭାବାର ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର ଜ୍ଞାନୀଯାର
କାହା । ଗର ମାତ୍ର ଲା ୧୭ ରିଖର ବିଦେଶୀଯୁ
ଧବାଦରେ ପାଠକଳୁ ସେ ଜ୍ଞାନୀର ସମାଚାର
ଏବଂ ବକ୍ତୃତାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ବି ସମସ୍ତ
ଶଙ୍କାଳ ସହିତ ଭାବାକର ସଜ୍ଜାବ ବହିଅଛି
ଏବଂ ଭାବା ଭାବା ବିଭିନ୍ନରୁ ସେ ଏକାନ୍ତ
ଇତିବିକ । କିନ୍ତୁ ପଦିବାରୀ ବୁଝିଯ ଏବଂ
ଅର୍ଥିରେ ସେନ୍ୟଷଣା ଦୂରି ହେବାର ସେ

ଅପଣାସେନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସବୁ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏଥି ଦୟାରୁ ଏହି ଗୋପଣା ପ୍ରକା-
ରିତ ହେଉ ଯେ କମୀମାର ସେନ୍ୟପଞ୍ଜ୍ୟ
ଆର୍ତ୍ତ ୪୫୦୦୦ ବୁଦ୍ଧ ହେବ । ଏଣେ ବଳ-
ଗେରିଯାର କାଣ୍ଡ ଅବଧି କିଷ୍ଟରୁ ଦୋବ କାହା ।
ବଜାମାଳେ ଅପଣା ସେନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ କରିବାର
ଶାନ୍ତିର କଥା ନୁହୁ । ଅଚିରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ
ଏହିପରି କୃତ୍ୟ ଦେଉଥିଲା । ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀବାରୀରୁ ଅସେଥିବା ଗତମାତ୍ର
ବା ୨୨ ରଖିର ଚରଣମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ପିଲିପାଇଲକାଟାଯୁ ଲେବେ ଅବ୍ୟାକ୍ରମାନ୍ତ ହୋଇ
କାହାନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ତରଫେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବାଦୁଳିତାରୁ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ପାଇଁ ଯାଇ-
ଥିଲ ବାହା ସତ୍ୟ ନୁହିଲ । ମୁମଳିଯାଇ ବାଟେ
ଦିଜନିଆଜୁ ଯେଉଁ ବୌଦ୍ଧଗରମାନେ ଅସିଆ-
ଇନ୍ଦ୍ରି ସେମାକେ ବହନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ଦଳ ଦଳ
ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲି ଏବଂ ଅମୀରଙ୍କର କେତେବେଳେ
ଦେଖିଯ ଓ ଗୋଲନାଳ ଦିଶାସନାଳକ ପଶୁ
ଆଚର ଦିଲିପାଇଲକାଟାଯୁ ଅଭିନ୍ନ ବାହାର
ଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୀରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ସେମାନବାରୀ ଅନ୍ତର ଜଣା-
ସାଏ ଉଠିବକଙ୍କ ସହିତ ଅମୀରଙ୍କ ସନ୍ଧି ଏଥର
ପ୍ରଧାନ ବାରର ଏବଂ ସୌମୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟକାରୀ ଡିଲିପ-
ଅମୀନଦଳକୁ ଅମୀର ଯେଉଁ ଅଭିନ୍ନ ସହିତ-
ରେ ସମର୍ପନୀ ଦରିଆଲେ ତାହା ଦେବନ ଧରିବା
କରିବେ କାହିଁ ବୋଲି ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ
କହି ଥିଲି ଏବଂ ଅମୀରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଣ ଥିବାର କୋଥ ହୁଏ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଦୁଷ୍ଟିକେବା କଟକରେ ଗୋକୁଳ ଜ୍ଞାନ
ପତିକାର କାରଣ ଅଟଇ । ଏକା ପୁରୀରେ ପୂର୍ବ
କର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଠା ହେଉଥିଲା ମନ୍ଦର ଲୁଗ ଅଧିକ
ଦିନ୍ୟ ଦେଇଥିଲା । ମାତ୍ର କଟକ ଓ ବାଲେ
ଘରର ଉଦୟ କିମ୍ବାରେ ବିନ୍ଦୟ ଭଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଗୈଗଲୁଣର ଅଧିକ କାରାକାର
କଟକରେ ଭଣୀ ବିନ୍ଦୟର କାରଣ ଅଟଇ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜଦାରୁ ଓଡ଼ିଆଲବଣମହିମା ବଦଳ
ହୋଇ ଯିବାରୁ ରବସ ଦେଉଥିଲା
କଟକର ଗୈଗଲୁଣର ବନ୍ଦ ହେବ
ଏ ଅଶା କେତେହୁର ପୃଷ୍ଠିକେବ ଫଳେ
କଣାପତିକ ମାତ୍ର ଆପନଙ୍କ ଅମୂଳକର୍ତ୍ତା
କିବେଳନାରେ ଏହି ବଦଳିଥାଏ କେବଳ
ଖଚା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଠାଲେବନ୍ଦି
ଦାନାରେ ଧଳ ଉପରୁ ।

ପୁଲିସର ଗତ ବାର୍ଷିକହଚରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ସନ ୧୮୮୫ ସାଲରେ ସଦଶୁନ୍ଦର ଟ ୧୯-
୨୫୭୦୯ ଲାର ସମ୍ପଦ ଗେର ଯୋଇସ୍କାର୍ଟ
ଛହଁମଧ୍ୟରୁ ଟ ୨୨୭୦୫୮ ଲାର ସମ୍ପଦ ପୁନଃ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସନ ୧୮୮୫ ସାଲରେ
ଟ ୧୦୩୦୦୫୯ ଲାର ସମ୍ପଦ ଗେର ଟ ୩୦-
୦୧୫୮୮ ଲାର ସମ୍ପଦ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥକୁ ଗବ୍ର୍ରମେଜ୍ କହାନ୍ତିରୁ ବି ଗ୍ରେସମାଳ
ଧରିବା କଥାଟ ଭଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ
ପୁଲିସର ପୋର୍ଟାର୍ଟ ନିର୍ମୟ କରିବାର
ନିର୍ମୟ ଉପାୟ ଏହାକୁ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ । ବିନ୍ଦୁ ଲେଖେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଗେର
ନିବାରଣ କରିବା ଏବଂ ଗେର ମାଲ ବାହାର
କରିବା ଉବ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟ ପୁଲିସର ଅଟିକ ହେବେ
ଗେର ବଢ଼ିଲା ଏବଂ ମାଲ ଧରି କ ପଡ଼ିଲା
ହେବେ ପୁଲିସ ଥାଇ ଥାଇ ବି ଉପବାର
କରିବେ ।

ପୁଲିସବର୍ଗରଙ୍କ ଦିଦ୍ୟା ଘେଣା ଏବଂ ଚରଣ
ପୃଷ୍ଠାପେଣା ତଳ ହେବାର ଏହି ବାର୍ଷିକ-
ଜପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ଲେବିଲ୍ଲ ଏ-
ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେଖ ଦେଖୁନାହିଁ । ସାଥୀରା-
ବିଷୟ ଯେ ପୁଲିସର ଅଭ୍ୟାସର ବରଂ
ଦୂରି ହେଉଥିଲା ଓ କାଳିମମାନେ ତାହା ଜାଗି-
ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ମାଜିଫେଟକ ହାତରୁ ପୁଲିସ
ଅଳଗା ନ ହେବଳ ପ୍ରକୃତ ବିଅ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ ନାହିଁ ।

ପାଇଲୁବର ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ସେଠାରେ ଉପୟୁଦ୍‌ଧର ତିନି ଦସ୍ତା
ଶହେରାଳ ଦେବାରୁ ପ୍ରକାରର ବିଶେଷ କହି
ଦୋଷଅଛି । ଏବର୍ ଦିଲ ଶବ୍ଦ ଦେବାର
ଆଗା ଥିଲା ମାତ୍ର ପରୁ ବର୍ଷାରେ ଅନେକ କ୍ଷଣ
ଦୋଷଅଛି ଏବ ଜଳଚର ପଣିମାଳେ ଅନେକ
ଥାଳ ଲଞ୍ଜୁ ବରୁଅଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କ ପତ୍ରରୁ
ବାରୁ ଦର୍ଶନାବୟୁଗ ଦାସ ସାବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିୟମିତ ଦୋଷ ବିଶେଷ ବିଷତା ସହିତ ଜାହା
ନିବାଦ କରି ପ୍ରଳାଙ୍କର କହି ଅନେକ ପତ୍ର
ମାର୍ଗରେ ଦୂରଅଛନ୍ତି । ପଣିକୁରେ ସଜା ମଧ୍ୟ
ନିୟମିତ ଲାବାନ୍ତି । ଶୟ ଦାନ ଘୋର୍ ସଜ
ବୋଷରୁ ବାଧ୍ୟମଲେହେ ସେ ପ୍ରକାର ରଖା
ନିମତ୍ତ ଅପଣା ବ୍ୟୁତରେ ବଜାଏଲ, ତିନିତା
ପ୍ରଭୃତି କେବେବ ଗ୍ରାମରେ ପୁରୁଷାଙ୍କର
ରୂପିମୂଖ ଓ ମାଲ୍ଯବନ୍ତର ତଳିଟା ବଜନ୍ତି ଏ
ନିଜଗତରେ ଦୂରପଥାତର ଅଧିକ ଲମ୍ବା
ଏବ ସତ୍ତବ ଶରୀର କରି ଅଛନ୍ତି ଏବ ମୁଠେ
ଦିଲାର ଡକ୍କା ବ୍ୟୁତରେ ଧାନ୍ତର ଗୋବାନ
କରି ପରାମାଳକୁ ବଜାଇ ଅଛନ୍ତି । ରାଜାଙ୍କ-
ପ୍ରକି ଏ ପକଳବାର୍ଯ୍ୟ ଏ ସମୟରେ ଅଧିକ
ପ୍ରଦୟମାୟ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦୟ-
ବଳେକୁର ଓ ପୁରୁଷ ସାହେବମାନେ ସେଥି-
ଜଳକୁ ରୁଷ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଆଗା ବର୍ତ୍ତ କି ସେ ସତାଙ୍କର ଏହି
ପ୍ରଦୟମାୟ ବର୍ଯ୍ୟମାଳ ଜବନ୍ତିମେହିନ୍ତି ଜ୍ଞାନ-
ସାରରେ ଥାଏ ରାଜାଙ୍କ ଏବ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ଏ ଦେଶୀୟ ଅପର ଜମିଦାରମାଳକୁ ଅଧିକ-
କର ଉତ୍ସାହିତ ବରାବେ ।

ମହାନାୟର ପଥରକଳ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ମାନ
ଦେବାର ଆଶା ଦିଶୁଳାହୁ । ବାରକମାତ୍ର-
ରିକୁ ଯେଉଁ ଅତିବର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇଅଛି ତାହା
ଅବସ୍ଥା ପାଣି ଅଟେକାଳ ପାର ଲାହୁ । ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରାଥର ବନ ଲଗି ଘାଲଥିଲ ମାତ୍ର
ଧାରି କେଉଁରେ ପୁଣି ମେଲ ଦୋର ଗଲା ।
ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଦୂରଦିନ ଜାଳରେ ଧାରି
କୋଳ ବୋଟ ଯିବା ଅସିବାର ସହିତ ଦେବା-
ପରି ଜଗା ଯାଇଥିଲା । ପଶୁକ ବନ ପ୍ରାନ୍ତୀ
ଦୂରପଥାତ ମେଲ ଦୋରଅଛି ଓ ଜାଳରେ
କୁଠା ଧାରି ଲାହୁ । ତାଣେକୁପନ୍ଥରେ ସେତେ
ଅସହିତା ଦୋରଅଛି କହିଲେ ସରବ ଲାହୁ ।
ଏବେ କେଳଇଲ ସ୍ଵିମ ନାବିଗୋପକ ଦେଖାଇ

ବଜ୍ରାଳନ ଚକର ଅଛିର କି କଣ୍ଠରାରୁ ବଟିବ
ଓ କଟକରୁ କରିବାକୁ ପଥକ ଓ ମାଲ
ନେବା ଆଗିବା କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର କର୍ମଚାରୀ
ଗୁରୁତବାଳ ଓ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କର
ଶୁଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ନନ୍ଦାଚନ୍ଦନମାରେ କଟକ-
ପର୍ମନ୍ତ ଦଢ଼ା ଦେଇ ଥରେ । କେମାପଡ଼ାରୁ
ଗାଉରେ ମଳ ଆଣୁ ଥିଲା । ସୁବ୍ରାତା କ ଥିବା-
ପ୍ରକଳ୍ପ ସହି ବଜ୍ରାଳନ ଦେବା ଏହି କଟକ-
ପର୍ମନ୍ତ ଦଢ଼ା କେବଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଜାତାରେ
ଓର୍ଫାଇ ଦେବା କେମନ୍ତ ଧର୍ମ ଅମ୍ବୋମାନେ
ଦୃଷ୍ଟିପାରୁ କାହିଁ ଦଖାଇବାର ଉପର ଯେ
ନାଲରେ ପାଣି ଦେବା ପର୍ମନ୍ତ ଗାଉଦଢ଼ା
କର କଟକର ମାଲ କଟକରେ ପଞ୍ଚଶାଖ
ଦେଇଲୁ ଲୋହଲେ ଦଖାଇ ପ୍ରତି ସାଧାର-
ଣକ ବିଦ୍ୟେ ଭୃତ୍ତି ଯିବ ।

ଏଠା ଖାପାହାଳର ରଣି ବଜ୍ରାଳା ପର
ପର୍ମନ୍ତରେ କୌଣସି ଦେବିର କର୍ମଚାରୀ ଟେବି-
ପାରୁ କାହାନ୍ତି । କମାରଟ ତହିଁର ତିନି
ଛଦମନ୍ତରାର ଟଙ୍କା ଅତିରିକ୍ତ କର ପଦ-
ଦୂର ତା ବଜ୍ରାଳର ହେବାରୁ ଶବ୍ଦିଲ-
ଦାସ ପଦ ଏକାବେଳକେ ଭାବାରଦିଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ମୁଖସେପଳ ଟାଙ୍କା ଦେଇବାର ଦରକାରକାରୀର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଇଅଛି ସେହିପର ଖାପାହାଳର
ଖକଣା ଅରକାରକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବାର
ପ୍ରଥା ରା ଅପ୍ରେତ ମଧ୍ୟରେ ପରିବ ହେଲ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ଭାବରେ ଜଣେ ପେଶାର ନିୟମଙ୍କ
ହେଲେ । ଦୁଇଗ୍ରହମାର ଉତ୍ତରରେ ଶେଷାର-
କର ଅନୁପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ସେ
ଅନୁପରକ୍ରିୟା କରିଛେଲେ । ଗର ରବିବାର-
ଦିନ ଜଣେ ସରକାର ଟଙ୍କା ଅତିରିକ୍ତ କରିବା
ଦେଇବେ ହାଜରରେ ପଡ଼ିଛି ଓ ତହିଁର
ଅନୁପରକ ଲାଗିଥିବ । ଏ ସରବାରର ନାମ
ମନ୍ଦିନ ମାହାନ୍ତି ଅଟେ ପର ଝାରିବରେ ।
ଶୁଣିବାରେ ଯେ ଭାବାର ରନ୍ଧା ବେଶ୍ୟାବ-
ଚାରେ ଅଭିନାର ପାଠଗାତୀ ଶରୀରାର ଖାପ-
ମାହାଳର ଭାବପାତ୍ର ସବତପୋତୀ ଗାରୁ ବଳ-
ରମ ଦାସ ଶୁଣିବାରୁ ଭାବାପ୍ରତି ଭାବର
ସନ୍ଦେହ ହେଲ । ନବଟରେ ସେ ଶୁଣିବାରିଦିନ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଖକଣା ଶରୀରାଜାନାକୁ ଜ ପଠାଇବାରୁ
କାଙ୍କ ସନ୍ଦେହ କରିବାର ହେଲ । ବହୁ
ସେ ଭାବାର ଭାଗକପଥ ଇରାଦ ବୋର୍ଦିବର
ନେଇ ଦୂର ଏକନମ୍ବର ମୋପର୍ବତୀ ଭବାରକ

କରିବାରେ ଦେଖାଗଲ ବ ସେ ପ୍ରକାଙ୍କ
ଦେଇଥିବା ଦେବ ଧାତୁରିବଙ୍ଗ ମଳୀରେବ
ମେଲ ହେବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ ଦେବପାତରରେ
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା । ଲେଖାଥିଲେ ମୂଳୀବେବବେ
ଟଙ୍କାଏ ଲେଖାଅଛି । ପ୍ରକାଙ୍କ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା
ଖଜଣା ନେଇ ଗାରୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାର ପାଞ୍ଚଟ ଦେଲ
ମାତ୍ର ମୂଳୀ ବେବରେ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖି ତଦ-
ନୟାରେ ହିତା କଲ ଓ ହସାବକହାବ ରଖିଲ
ଓ ଟଙ୍କା ଖଜଣାଖାରାରେ ଦାଖିଲ କଲ ,
ଏହିପର ସେ ଅନେକ କରିବିବର୍ତ୍ତମାନ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାଧ୍ୟ ଗଲିଅନ୍ତର ଅନେକ ବାହା-
ରିଗାର ଅନୁମଳ ହୁଏ । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେଲେ
ଠିକ ଜଣାପଢ଼ିବ । ଶୁଣିବାରେ ବଳରମ-
ବରୁଙ୍କ ବଟଙ୍କାରେ ଲେଶମାତ୍ର ତଣ ନାହିଁ
ତଥାର ଏହି ଅନ୍ତରାହ । ସମ୍ବର୍ମଣ୍ଯଶା
ନ ରଖିଲେ ସବୁ କଟକାର ବିପଳ ହୋଇ-
ପାରେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗତ୍ତଜାତ ।

(ପୂର୍ବପ୍ରକାଶିତ ଭାବରୁ)

ଦେବାଳୀ, ଖକଣା ଏବି ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାରୁ
ମୋକଦମା ଅଛି । ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ ରେତେ
କେବେ ଜଗ୍ତଜାତରେ ଅନ୍ଦବା ମାମଳ ଦିନ
କାହିଁ ଏବି କେବେକ ଗତ୍ତଜାତରେ ଅନ୍ତରା
ହାର ଦିନାହିଁ । ଅଠାରତ, କେନ୍ଦ୍ରଭାରତ, ନୟା-
ଗଢ଼, ପାଳକହାତା, ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଅନ୍ଦବା
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାରୁ ମୋକଦମା ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି
ଅଠାରତ, ବୌଦ୍ଧ, ବିଶ୍ୱାସ, ହିନ୍ଦୋଲ,
ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ମାଳଗିରି, ରାଶ୍ୱର ଓ ଶାକତେର
ମିଶେ କେବଳ ଗୋ ୧୯ ଟା ମୋକ-
ଦମା ଦେଖାଇଥିଲା । ଅଥବା ମୟୁର-
ରଙ୍ଗରେ ୨୩, ଅନୁମଳରେ ୨୫୦, ଶେଷ-
ନାଲରେ ୨୮, କରବିନ୍ଦୁପୁରରେ ୧୭ ଓ
ବଜାମାରେ ୧୩ ମୋକଦମା ପାଇସ୍ତର୍ମୁଳ ।
ଏକ ମୟୁରରଙ୍ଗରେ ଗୋଠା ଶୁଣି ମୋକଦମା
ହୋଇଥିଲ । ସେମୟୁ ମାନେକର ସୁରେ-
ପିଯୁ ମାନେକର ଓ ସେପର ମାହାଳ ପାଞ୍ଚଟ
ଶାବାଧିକରେ ଅଛି ସେମୟୁରେ ଏବେ
ସଙ୍ଗୀକ ଅପରାଧ ଦୟାଥିବା ପ୍ରତିକରେ ରଜାକ
ଶାବାଧିକରେ ଥିବା ମାହାଳମାନକରେ ବିଜ୍ଞାନ
କ ଦୟାଥିବାକୁ ଅନୁମଳ ହେଇଅଛି ସେ
ଶେଷରଙ୍ଗରେ ସୁଲବେ ଏଗ୍ରହାର ମାମଳମାନ
ଗୋଠନ ଉତ୍ସାହ ।

ଗତ୍ତଜାତର ଅଧିକାଂଶ ଶୁଣି ମୋକଦମା
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାରୁ ଦେଇଲ । ମାତ୍ର ଜଗ୍ତଜାତ
ଓ ଅସଦ୍ୟ ଲେବର ପଢ଼ି ଏକଥା ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
ନୟାର କାରଣ ଏମନ୍ତ ସୁଲବେ ଆପେ ବିଶ୍ୱର
ବରିବାର ଇତା ସରବରତଃ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ
ଚିଦ୍ୟ ହୁଅଥିବ । ଗତ୍ତଜାତରେ ସଙ୍ଗୀକ ଅପରାଧ
ଦୂରି ଦେଇଥିବାର ଦେଖି ମାନ୍ୟବର ଶେଷ-
ଲଟଘାତେବ ସୁପରଫେଣ୍ଟର୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଅ-
ଦେଶ କରିଥିଲୁଛି କି ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାକ-
ବାର ପାଦା, ନିବାରଣ ବରିବାର ଚେଷ୍ଟା
ବରିବେ ।

ଜଗ୍ତଜାତର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅନୁମଳରେ
କମରଣ ବୁଦ୍ଧି ହେଇଥିଲ । ଚରିବିଷୟରେ
ଗ୍ରାମବାସୀ ଓ ଜଗ୍ତଜାତକ ବିଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରପ୍ରାତ ହୋଇଥିଲ । ପରିଶେଷରେ ଗ୍ରାମ-
ବାସୀମାନେ ଜୁନ୍ଦୀରୁ ନବମର ମାତ୍ର ପର୍ମନ୍ତ
ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଚରିବ ତୁମେ ସକାଶେ ଅନୁ-
ପରିମାଣ ଖକଣା ଦେବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଲେ ।

କଟକରିପଡ଼ା ମହାଳମାନକରେ ଅଧିକାଂଶ-
କମରଣ ପଶାଖାପୁଷ୍ଟ ଟୁଳ, ବରୁର ଓ ଶିରୁ-
ମଞ୍ଜି ଲଗିଥିଲ । ଜଗ୍ତଜାତର ଅନ୍ତରେ ଦୂରି
ଦେଇଥିଲ ମାତ୍ର ଅବଧ ଖକ୍କା ଉଠୁ ନାହିଁ ।
କମରଣଜାତର କୌଣସି ଅଂଶ ବିଶ୍ୱର
ଦୋଇଥରେ କଲା ଏଥର ବିଶ୍ୱର ଦେଇ-
ଥିଲ । ରଣ୍ୟର, ଲୟାଗଢ଼, ଆଠମଈବ,
ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ଅଠମଈବ, ଓ ଗୋଦର ସଜାମାନେ
ଜଗ୍ତଜାତର ଦ୍ୱାସ୍ୟ କରିଥିଲାଗନ୍ତି । ନବ-
ସିଂଦ୍ରପୁର ଓ ବଜାମା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସ
ତହିସିଲରେ ଥିବାରୁ କାଠ ବିଟାଇ ବନ
ହୋଇଥିଲେ । ଦେଖିପାରି ପାଦା ଅନ୍ତରେ
ଜଗ୍ତଜାତ ଦକ୍ଷର ଦେବାରୁ ଭଲ କାଠରୁ
ପଦା ହୋଇଯାଉଥିଲ । ମଲ୍ଲେବାର ସମ୍ଭାବିତ
ଏପରି ଜଣ୍ମ ବରିବା ନିବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସପରିଶେଷେ ସାହେବ ଏ ରଜାଙ୍କ ସୁପର-
ମର୍ଗ ଦେବେ । କମରଣ

ପାପ ।

(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଭାବରୁ)

୮ ମା ବିଦୁପାଠ—ଜଗାଗଥଭାବରୁକୁ
ଥିବା ବିଦୁବଜାର ନିକଟରେ ହୁଏ ।
ଏଠାରେ ପ୍ରବେଦ୍ୟ ପାଳିରୁ ଦାହାରିବ
ଟ ୪୦୦ କାର ପଥରଗାସନ ବିନ୍ଦୁ ହୁଏ ।
ଯେଉଁ ବେଗରମାନେ ଭାଗୁଡ଼ି ବାଟରୁ ଖରିବ

କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଦେଶ
ଏଠାକୁ ବିକ୍ଷୟ କରିବାକୁ ଥସନ୍ତି । ଅଳ୍ପାଜଳ୍ୟ
ହାଠାରୁ ଏଠାରେ କିଛି ଦେଖି ଦାମରେ
ବିକ୍ଷୟ ହୁଏ । ପ୍ରାୟ ଜ ଝାଂ ଖ ଦେଖାଇ
ପଥରଖଣ୍ଡି ପାହୁଳର କର ବଢ଼ିଦେଇ ଖରଦ
କର କିଅନ୍ତି । ଏହି ହାଠନିକଟକର୍ତ୍ତା ସଡ଼ା
କରେ ପ୍ରେସର ଜ ଗାଙ୍ଗ ଖ ଦୋକାଳ, ପଢା,
କଣା, ମାଟୀଆ, ପଥରବାନକୁ ରଙ୍ଗଦେଇ
ଅଲ୍ଲ ପରମାଣ ଭଲ ବାସନ ସହିତ ମିଶାଇ
ପଥରକମାନକୁ ବିକ୍ଷୟ କରନ୍ତି । ଏ ହାଠ ଶକ-
ବାର ଓ ମଙ୍ଗଳବାର ହୁଏ । ଏହି ହାଠମାନ-
ଙ୍କୁ ପଥର ଖରଦ କରିବାକୁ ଦଶବର୍ଷ ପରେ
ବର୍ଷମାତ୍ର, ହୃଦୟ କିଲାରୁ ମହାଜନମାନେ
ଆସୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବତା ଦାଠ ନିକଟ-
କର୍ତ୍ତା ଗ୍ରାମବାସୀ ମହାଜନମାନେ ଖରଦ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପଥର ଖରଦ କରନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚାୟିର, ବାରିକୁର, ଓ
ଅସିରିଳ—କବାସୀ ଜ୍ଞାନୀୟ ଶ ମହାଜନ
ପ୍ରବେଦକେ କାରହାର ମାସରେ କ ୨୫୩୦ ପ୍ରା
(ବସ୍ତ୍ରରେ ୫ ୨୦୧୨ ଲାର ବାସନ ଧରେ)
ପଥରବାସନ ପ୍ରବିଧାମର କଳ ଓ ଶୁଳପଥରେ
ନେଇ ବଲିବରା (ଯେତ୍ରାଶଙ୍କ, କଲିପାଠ)
ରେ ଥୀଦାରୀମବାସ ଓଗେର କ ୨୪ ଶକ
ଗୋଦାମରେ ପ୍ରାୟ ଶତକର ଟ ୧୦୯ ଲାର
ଲଦରେ ବିକ୍ଷୟ କରନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ
ଶତକର ଟ ୨୮୮ ଲାର ରୋତ୍ତ ପଞ୍ଜେ ।

ସରସନ୍ତ, ଅଞ୍ଚଳାନିଦିଷ୍ଟୀ ଜୁମ୍ହାରୀ ପରାମର୍ଶକ
ମହାଜନ ପ୍ରଭେଦ, ବର୍ଷରେ ତ ଏଇ ସ୍ଥା
ଲେଖାଏ ପଥରଗାନ, ସ୍ଵର୍ଗପଥରେ କେଉ,
ତଥିଶ୍ଵରଗାନ, ତଥାଯା, ଦୁଃଖୀ, ଧରିଦୂମ,
ମେଦିନୀପୁର, ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିନ୍ମୟ
କେଇ ସବୁ ବୁଲି ବିତ୍ତୟ ବରନ୍ତି । ଏମାଙ୍କ
କିମ୍ବା ସତକର ଝର୍ଣ୍ଣାବାବେ ଟ ଏଥିଏ ଛା
ଲାହୁରେ ।

ଏପର ଗଣ୍ଡାଶାଖା (ସମ୍ବୂଧନକାଳରେ)
ଏକ ଟାଙ୍କା ଅଛି । ସେଠାରେ ମେଥ କହିଲ ମୁହଁର
ପ୍ରତିମତ୍ତି ଅଛି । ତାହା କିବିଟିରେ ମହାରଷ୍ଟ୍ରା-
ଶ୍ରୀକିରଣ କଥା କ ମେଳା ଦୁଃଖ । ମେଳାରେ
ଅକେହି ଦୁଃଖ ଲେବାନାକେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୁଃଖ ।
ଯେହି ବେଳାକୁ ଜୁମାକଂ ଶ ପ୍ରତ୍ୟେକବେ
କଥା ପ୍ରାକର ପଥରଗାସକ କେଇ ବିନ୍ଦୁ-
ବରନି; ଏମାନଙ୍କର ଧରିବୁ ଓର୍ଜିଆର
ଟ ହୋଇଲା ଲଭ୍ୟ ।

ଏଥରୁ ଜଗା ଯାଇଥିଲୁ ସେ ବର୍ଷରେ
ପ୍ରାୟ ୩ ୦୦୦୦୦-୦୦୦୦ ଲାକ୍ ପଥର ଗାସଳ
ଏଠରୁ ବିଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ଓଡ଼ିଶାବାପୀ
କିଧିଗେଲୁ କିନ୍ତୁ ମାନ୍ଦି ମାନ୍ଦି ୦୧ରୁ ଅକ୍ଷୟା-
ମରେ ଏହି ପଦିତ କବିତାରେଷେଣ ଗାସଳ
ପାଇଥାଇବେ ।

ତୁମ୍ଭରବିଷୟ ଯେ ଏହରସ୍ତବଧା ଆର୍ଜି
ନିଧ ଏ ବାଧକପୂର୍ବ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅବର ଲାଗୁ
ଭବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ହଟଳ ପ୍ରିୟୀକମାଣୁ ନଗର ଶର୍ଣ୍ଣ ପାଇବା ସର୍ବତ୍ରେ
ହସ୍ତାବଳ ଓ ସେବକ ଛପା ବସୁଥରେ । ଏହି ମାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ
ଅନ୍ୟପ୍ରେସ୍‌ର ଲକ୍ଷ ବାଗଜମାନ ଉଠିଯିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ
ବର ତଳବରେ ଏପର୍ଫିନ୍ଟ ଟକା ୧ ଟଙ୍କାରୁ କଣ୍ଠାଳ ବାହୁ
ଚର୍ବିର ଘାନୀୟକ ଓ ବାରୁ ଭାବିନ୍ଦୁର ଦାସର ହାମରେ
ହାତସ କଲେ । ମୁହଁରାଜଙ୍କ କଢି ପୁରୁଷାର ହାଜର
ହୋଇ ଛାଇ ଶର୍ଣ୍ଣ ବଢ଼ି ତାଥ ଏହି ସେବକପରିଶର ଅବହା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ ଥିବାର ହଙ୍କର କଲେ ମାତ୍ର ଟେଣ୍ଡ ଶୁଭାର
ବରବାରୁ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ମୃଦୁଲୁରେ ଟକା ଅବ୍ୟା କରିବାର
କାହିଁ ଦେଲେ ।

ଯାହିବୁଦ୍ଧାତ୍ମକ ହାଲସି ଫୁଲଜଗାସ ମୋଦିମା ଅପରା
ସୁତ୍ତକୁ ଶମାଦିର ରତ୍ନାମଳେକର ଦୟାମ୍ବ ଏହି ବୋନ୍‌
ବାର ଦେଇ ଥିଲେ ମାତ୍ର ହାତମ ଘାହା ମନ୍ତର କି କର
ନିଷ୍ଠାମିଳିର ରତ୍ନକାର ଚନ୍ଦ୍ରମ ଢିଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୂଳାବ
କୋକାନବଳୀ ହେଲେ । ଏବନ୍ଧା ମୁଠା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ
ଥିବାରୁ ତାହାର ଚୋହାରବଳୀ ଆଶାରେ ଅଗାମୀ ଯୋଗବା-
ରକ ମେ ବିବନ୍ମା ମଳଦ୍ଵାରା ଚାହେନ ।

ବ୍ୟାମାର ପୋକିଲାଙ୍କର ହୌରବୁଦ୍ଧରେ କର ଗୋଦାର
ବାର ଖରସ ପାରେଇ । କର ମାତ୍ରେକ ଏକାଣ୍ଡି ଅନ୍ଧରେ
ଆପରା ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିଲା କି ଏ କଣ୍ଠିତ ଏ ମୋଦିବ
ମାରେ ତାର ଅଭିଭାବ କୌରାର କାରାର ହେତୁ ଯାଏ କି
ଦୁଲେହେ ଏକଥା ମୁକ୍ତ ଜଳା ଯାଇଥିଲେ ସେ ଏ ମୋଦିବାର
କୌରାବିଧିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକର ସହନ୍ୟକର ଏଠାରେ ରହିବା ହେଲା
ଜାହିଁ । ମେ ନଳ ଯେତାର ଅପ୍ରକଟିତ ସୁନ୍ଦରତାରେ
ବରାନଗାୟ ପ୍ରେସନ ଥିଲେ । ସେଠାରୁ ଉତ୍ତାନନ୍ଦାଶ୍ଵର
ଏଠା ଯିବେ ଏ ସେଠାରେ ହଲାହଳକୁ ନିର୍ମଳାକାର
କରି ହୋଇଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିକତା ମେଳକେଟ ।

ବିଟକ ପୋଲିସନ ହାରିସ୍‌ଟି ଅଧିକାର ଦୂରସଥେ
କ୍ଷେତ୍ର ମିଶ କରିଛନ ଏତ୍ ଏବୁ, ଆଲୋଚନା ମାତ୍ରକ ହାରିସ୍‌ଟି
ଦୂରସଥେ ନାହିଁ ।

ପୋଲିଶ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଦିଶରେ ବିଚାର ଏହା
ମୁଖ ଆହେବ ସୁମଧୁର ରହି ସୂର୍ଯ୍ୟଦିଶରେ ବାର୍ଷିକେ
ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବେ ।

ଅଗ୍ରା ଦେଖିବା ପରିଷାରେ ଶେଷୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବନ୍ଦି
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଶେଷୁ ଲଂବଳରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ବର୍ଣ୍ଣାବିବାର
ବଜ୍ରପକ ଦୟାମ୍ବ ଥିଲା ।

ଟୋପ୍ପ ମହିଳାର ନିକଳା ଆ * ଲୁହର ଧା * ସନ୍ତୁ
ସାଧୀ ଲେଖନେବେଳେ ଶର୍ପିର ସାହେବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିବାର
ପିନା ମୌଳିକା ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କର ସର୍ବେ ବିଭାଗମନ୍ତ୍ରେ
ଆଜିପ୍ରାଯାନ୍ତ ଦିନରେ ।

କବିତାର ସାହୁପୁର ମହିଳରେ ଉତ୍ସମେଲ ତ
ନୂଆର କବିତାର ନିବାରଣର ଅଭିନ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ୧୯୭୭
ମେଘାର ବନ୍ଦିବା ଥାଏ ଏହି ମାତ୍ରବ୍ୟବାର ଲୋଡେ-
ନୀର ଗଢ଼ିଲା ଶାହୁକ ଅନ୍ତର୍ମିଳ ପ୍ରାଚିକାନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ।

ଦୁଆସ ଶେଖିଲ ଏହିକୁଣ୍ଡର ମହିଳାଙ୍ଗର ମିଳ ଏ ହ
ପାହେବ ମହାବିଷ ଦଳଗରେ ଝପିତ ହେଉଛା ।

ମୁହଁରା ଦେଇଲାଣି କଥଳର ଏ ଠେଣୀର ଏବେ-
କ୍ଷେତ୍ର ରହିଲୁଥିଲ ନେ ଓ କଥଳର ସାହେବ ରକ୍ଷଣରମାତ୍ର
ଏ ପିଲାରେ ସୁଧାର୍ତ୍ତ ଫେର ଅଟିବାରୁ ତାଙ୍କର
ଗାନ୍ଧାରୀ ଛାତର କଥିଯେ ।

ଅୟବ୍ୟକ୍ତର ପତ୍ରାଚଳା ହିନେ ସମ୍ମର ହୋଇ ଅଣ-
ଧାର ଦେଖାଯାଏ । ଲଞ୍ଛକ ନମର ବନ୍ଦମାର ତା ୧୯
ମରର ବାରସମ୍ବନ୍ଧ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ସେଠା ଅଗ୍ର ମହିନେ-
କୁଳ ଉତ୍ସମାନ ଶେଷହରର ଅପରା କାର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ସମା-
ନ୍ଦାର ଉପର ବିଶେଷହର ଏହି ଜଳ କିମ୍ବା ପାଦହରଙ୍କ ପଦ-
ମର୍ମମର୍ମର ପୃଷ୍ଠାରୁକାର୍ତ୍ତ ବରାର ପ୍ରକାମାରେ ଥାଏଥା-
ଏକାରୀ ଦେବକାଳୀ ଶ୍ରୀକିରଣ ହୋଇଛି ।— ପାଦପୁ-
ରେଣ୍ଟ ଖୋରାର୍ଦ୍ଦ ସଂହିତର ବାର ପରାମର୍ଶ ।

ହାତଦୟକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରର ସୁଭିତ୍ରର ନୂହି । ପୋତା
ମହିଳାଙ୍ଗେ ଜଳାମାର ଅମେଳ ହେବାର କର୍ତ୍ତାମାନ
ମହିଳା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଚୀର କଥା ପୁଣ୍ୟ-
ପ୍ରୀତି ବର୍ମନୀର ନିୟମ ବିଧାର ଉତ୍ସ୍ଥୋର ସମ୍ମାନ ଏବଂ
ଯୁଃ କଳାଙ୍କ ବାହ୍ୟର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଲୁପ୍ତିର ଆଜ
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଠାଇ ଅଧିକାର ହେତୁ ନୂହି । ତେବେ
ଯେବେ ଏ ପଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥଧାରୀ ନୂହି ଏହି ଦେଖାୟ
ମହିଳା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନ ମହ ପାଦର କୌଣସି ହେବେ ଅଛେ
ପାଢା ଶମାକର ପାଦ କର ପଦରେ ପଦକାଳ କଣ୍ଠାପିକାର
ପାର୍ଥିକାରେ ଉତ୍ସ୍ଥତ୍ସ୍ଥ ହେବେ ଦ୍ୱାରା ବିର ଗ୍ରେଟି ବନ୍ଦି
ପାତ୍ର ତଥାମ ସାହେବଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଅଗତ କରିଅବୁ ।
ଆମେମାଜି ଜଳାମ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳାମ ସାହେବଙ୍କ ପନ୍ଥ ବିରଳାୟ-
ପାତ୍ର ପଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବେ ।

ଅକୁଳନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ବୋଟାର ହୋଇଥିଲା ତଣ୍ଡର
ପାଇସି ଛପାଗରରୁ ଅସୁରା ବୋଟିଏ ଲାହୁଳଜର
ବୋଥାନ୍ତୋର ଦ୍ୱାରାର୍ଥିରୁ ଅମ୍ବାତ ହେଉଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ
ବୋଟିଏ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବନରେ ପଢିବ ହୋଇଥାଇଲା
ସମ୍ଭାବ ନିକର । ଏ ଦୂରେକାହାଏ ବୋଟକ ଅଧିକାରକ
ଦେବେ ଯତନୋକ କି ଆକ ?

ବନ୍ଦରୁକୁ ବନ୍ଦରସ୍ତ ଉପରିବଳେଖିବ ପ୍ରଦର୍ଶାକୁ ୧୦୦୦୦
ପରିପ୍ର ଅବୁ ହେବ ।— ମଜ ମରିବ । ସେଇମାହେ ଲାମାଙ୍କ
ଗୋଟିଏରେ ସେମାନଙ୍କ କାହାରୁ କୋଣିଥାବୁ ହେବ ।

ଅମେରିକାର ନୟୁର୍ଜଟାନେ ପରିଷ ବେଳକର ଚାଟିଏ
ମର ହୁଏ । ବେଳକ ବର୍ଷାପତି ଏବେଳିହେଁ ନରମାତା
ହୁଏ । ମନ୍ଦିରରେ ଏହାର ଶିଖରର ଉଚ୍ଚ ଆସ

ମ ୫ । ୧୦ ସେଇ ଥିଲା ଏହି ସେଇବେଳେ ସେ ଦଶବର୍ଷ-
ରାଜେ ସନ୍ଦର୍ଭରୁଚ ନିଃସ୍ତ ହେଲେ ଦେବେଶେଳ
ମାତ୍ରର ତେଜି ପାଇଁ ମ ୬ । ୧୨ ସେଇ ଥିଲା । — ମନୁ-
ଷ୍ଠର ଅନ୍ତିମ ବେତ୍ତେଯାକ୍ରମ ଦୋର କି ଥିଲା ।

ରଜ୍ୟର ଦଶାର ଦଶି ମୋକଦମା ପଟକାହିମେ
ବଡ଼ଙ୍ଗ ବାହାଦୁରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରଣ ଅନ୍ତିମ ଏହି ସେ
ମୋକଦମାର ବାନନ୍ଦପତ୍ର ଗଲକର ପଠାଇଥିଲା । —
ଦେଖାଇର ଫଳ କହିବ । ରଜ୍ୟର ସୁରି ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ କଳପରମ୍ପରରେ ଆର ମୋଟିଏ ଦଶି ମୋକଦମା
ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଜଣେ କେଳଇ ହରିଶର
ଦାକୁର ସାହେବ ଅନ୍ତକାଳ ରଖି ରଖାଇଲା ବରର
ପ୍ରଦର ବରିଷବାରୁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ମୋକଦମା ଅଗର
ହୋଇଥିଲା । ମେଣେକୁର ସାହେବ ଉପରେ ମୋକଦମା ବି-
ମିଳ କରିଥିଲା । — ଦେବ ।

ଶାନ୍ତିକୋମଳର ସାମୀ ବୈକୁଣ୍ଠକୋମଳ ବିବର୍ଣ୍ଣ
କଥା ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲା ଅଛିଲାରେ ଏକକର୍ତ୍ତ କଥିଯାଇ
ଦୂରବର୍ଷ ବାହାର ରହୁଥିଲା ଦର୍ଶ୍ୟ ପାଠକମଳକୁ କାହା-
ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶେଷରୁ ସେ ଉପରେ ମୋକଦମାରେ
ପ୍ରଦର ହୋଇ ନାହିଁ ଗୋର ବାହିର ମରିମୋହନ
ଦାତା ହାତବୋଲରେ ଦରଶାପ୍ରତି କରିଥିଲା ଏହି କଥିମା-
ନାଏ ତା ୧୫ ଦିନ ଦର୍ଶିରେ ନାହାର ଅଛି । ହାତବୋଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥାକ ବିଶ୍ଵରପତି ପିଥେମ ମହୋ-
ଦୟକ ଭାବରସର ଏ ଦୂର କାହାର ଅନ୍ତିମ । ଦେଖାଇର
ଏହାହି ଦୟର କେତେଥିବା ଥାଏ ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଦରେ କୁତ୍ରଦେଶରୁ ସେ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଦ ପାପା-
ନାଥ ଦର୍ଶିଲୁ ଉପରେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅଶାକୁ କଥିମାନ
ଦିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଦା ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରହଣ ସ୍ଵର୍ଗ ତଥାବତ
ହୋଇ ସାହାରବାର ବାର୍ତ୍ତା ମନ୍ଦିର ଏହି ତଥାରେ କଥିମାନ
ଦର୍ଶକ କରିବାରୁ କଥାବିରାଗପ୍ରତି ମର ପଢ଼ିବାର
ଶାର ମାହାତ୍ମା । ଏ ଦୂରରେ ଦେବେଶନ ଅପବାହନ
ଦେବ ମୃତ୍ୟୁକଥା ବିଠିଲ ଅଛେ ।

ପଞ୍ଚମୀ ବଜାରିଙ୍ଗ ଅନ୍ତବାହାନିକ ରପରେ କଥ
ଶାପନ କଥାବାର ପ୍ରାର୍ଥିତ ହୋଇ ଅନ୍ତିମ । ପ୍ରାମ୍ବଦ୍ର ଏହା
ଗାହମ ନିରଗରେ ପାହାନ ବାହି ଅବେଳା ଅହାତ ।

ପକାକରୁ

କଥାବାର ସମ୍ବନ୍ଦ ।

ତୋରର, ତୋରୀ, ଏହି ଦୟର ମୋକାରେ ଦୟରପାନା
ମାତା ଦର୍ଶନଦେଇ କେତେବୁଦ୍ଧିର ଦୟମୂଳ ଅନ୍ତର
ପମ୍ବକବନ୍ଦୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲା, ଶାରବୁନ୍ଦେ ମାତା
ତୁରାଣୀକର କେତେବୁଦ୍ଧି ପରିଦର୍ଶନ ହୋଇର କଥାବାର
ଦିଲୁ କୁଣ୍ଠାଯାର ନାହିଁ ।

ଏ ଦେବେଶ ହେତୁକଥାର ନାହିଁ ଦୂରତ୍ତ କଥ
ଦେବେଶର ଅନ୍ତପ୍ରହୃଦୀରେ ଶେଷାର୍ଥମେ ଶାକ
ଦୟକବନ୍ଦୁ କେତେବୁଦ୍ଧି କଥିମାନ କଥାପୁରୁଷ ଶିଳ୍ପ ହୋଇ
ଅଛି ।

ମନୁଷୀ ପାତ୍ରର କଥାବାର ବାହି ବିଦ୍ୟାର ଦୟା
ଅପବାହ ଅବସରମେ ଏ ଥାଳରେ ପାମଦାରର
ବାର୍ତ୍ତମାନ ମନୋରୋଧ ହୋଇଥିଲା ଏବାକୁଣ୍ଠ ସାଧାରଣ
କୁତ୍ରଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଥାପୁରୁଷ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ
ଅଛି ।

କଥାବାରକ ବୁଗାର ଏକଷ ପମ୍ବର ରହମରେ
ରହମିଗାର ରେବବାର ଅନ୍ତକର୍ତ୍ତ ଏକପ୍ରବାର ଦୂର
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦେବ ଏପରିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅବସର ନେଇ ନାହାନ୍ତି, କଲମାସ ତା ୨୨ ଦିନରେ
ମେବାରମ୍ବର ହୋଇ ବର୍ଷା ହେଇଥିଲା ଏ ସମ୍ବନ୍ଦମୂଳର
ମଧ୍ୟ ରଥାନ୍ତର ଶାର କରିଥିଲା । ଅଥବା ପରମାଣୁ ଦୂରରେ
ହେଇଥିଲା ।

ଏ କଥାବାର ପିଲାକାମକ ପାମରେ ଜଣେ ଶ୍ଵରେବ
ଅପବାହ ସର୍ବଶିଳ୍ପର ପିଲାର ହର୍ଷା ପରବଶହୋର ଦଶ-
ତତ୍ତ୍ଵ ମାରିପକାରାର ପବାଦ ହେବାର ଅଳୀଆକା-
ନ୍ମାସି ଉପର ଦୁର୍ମର୍ମିର ଅନ୍ତପୁନାନରେ ଶୁଣାର ଶୁଣାଯାଇଥିଲା
ମକଦମାଟି ଅଭାନୁପୁରେ ପ୍ରମାଣହେବା ବିତ ବିଠିକ
ଦେଇପର ବେଥ ହେଇଥିଲା, କାରଣ ହତ ଶିଶୁପୁନାନନ୍ଦା
ତାନୁରମାନବ ହୋଇଥାଏବ ମାହ । ପାଠକେ ଦୂରରେ
କଥାବାର ପାଲ ଏ ପଟକାର ଅନ୍ତପୁରେ ଦୂରରେ ଦୂରରେ
ଦୂରରେ । ୩୫୪୩

ପ୍ରେରବପଥ ।

ପ୍ରେରବପଥର ମରାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ
ମାକେ ଦାୟୀ ନୋଟ୍ଟି ।

ମନ୍ଦବର ଶାଳ ଶାପୁତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଶିଖା-
ପଞ୍ଚାଦବ ମରାମତ୍ୟ ସମାପ୍ନେ ।

ମହାଶୟ !

ଅପବାହର ଗତପ୍ରବାଣିତରେ ଶାର୍ତ୍ତାର୍ଥ-
ଶପଥିକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁ-
ପାତରେ କଥିଲେ ମିଳବାକୁ ଆଗବି । ସଥା
୮୦ ସହି ୨୫ ପୂର୍ବର ସେ ଅନ୍ତପାତା, ୧୦,
୪୦, ୨୦, ୮୦, ୧୦୦, ୧୫୦, ୧୮୦, ୧୯୦,
ଅନ୍ତପାତାକର ସହି ପ୍ରାପ୍ରବଦ୍ୟ ଫଳର ସେହି
ଅନୁପଥ ।

୫୨୩୮୨ } କଷ୍ଟଚିତ୍ର
ବିଟକ } ଚପତ୍ର

— * —

ଶାପୁତ୍ର ମାନ୍ଦବର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଶିଖାବିଦବ-
ମହାଶୟସମାପ୍ନେ ।

ମହାଶୟ !

ନମ୍ବରିତ ପଦ୍ମବୁଦ୍ଧ ଅନୁମା ପୁରିଷର
ଅପବାହ ଜଗଦ୍ବିଜ୍ଞାତ ପରେବାର୍ଥରେ
ସ୍ଵାନଦାନ କର ଅଧୀକାରୁ ତରବାଧର କରବା
ହେବେ ।

ଶୁଣ ହେ ପାଠକବୁନ୍ଦ—ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଶିଶୁକ
ଜ୍ଞାନ, କଲୁଁ କେଉଁ ଅପରାଧ ଅମ୍ବ ସବଳେ
ହରଗାନୁଲରେ ପଢି—ଶବ୍ଦବୁଦ୍ଧିପାଦ କର,
ଦିନରେ ହେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଦୂରଶିଖିଲୁଣ୍ଠନ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ । ୧ । ଅମ୍ବ ଏହି ପଢା-
ନ୍ତି—ନିଜ ଦୁଇ ଅନ୍ୟ ଭାଗ, ବିଶ୍ଵରକୁ
ଭବିଷ୍ୟତ ହତ କରିଲ । କିନ୍ତୁ କହିଲେ
ମନେ—ଉଜ୍ଜ୍ଵଳବୁଦ୍ୟର ବିଜ୍ଞାନେ ନ ଆଇଲୁ
ଏଣୁ ହୁବ ହୁବ ବିଦ୍ୟାର । ଅଭାବ ବି ପ୍ରୟୋଗ
ଜନ । ପଢିବା ନ ପଢିବାର ଅଟେ ସମାଜ । ପାଦେଶ କେତେ ମର୍ମଜନେ—ଧନରଟକା ବେ-
ଚିକନେ—ବିଶୁଳ୍ମ ହୋଇଲେ କର୍ମ ବି ଚମ-
ଜାର, । ପରିବରେ ପଢା କାମ ବିହିପାରବା
ଅନ୍ତମ, ଅ କ ଖ ଅଟେ ସେ କଠିନଅନ୍ତମ ।
ପଢିବାର ଅମ୍ବ ଖବ । ଯେବେ ସମା-
ଦିବେ ବିଜ୍ଞାନ କଲେବ ମର୍ମ । ୨ ।
ଆପଣମନେ ହେବେ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିରତ୍ତ ଚିତ୍ରେ
ଏ ଲଜ୍ଜାବାଗୁ ଉତ୍ତରନ୍ତୁ କେମନ୍ତେ, । ବୁଦ୍ଧି
ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପାଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ
ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ଅଶା । ଯଜମାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୩ । ଅମ୍ବ ଅନ୍ତକ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ
ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ
ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୪ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୫ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୬ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୭ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୮ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୯ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୧୦ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୧୧ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୧୨ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୧୩ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୧୪ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୧୫ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୧୬ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୧୭ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୧୮ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୧୯ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୨୦ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୨୧ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୨୨ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୨୩ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୨୪ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୨୫ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୨୬ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ । ୨୭ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—
ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ ଦୂର ନାହିଁ । ୨୮ । ଅଭିଜ୍ଞାନେ
ଦୂର ନାହିଁ ପଦେଶ—ବିଶୁଳ୍ମ ବିଜ୍ଞାନେ<br

ମହାଶ୍ରୀ ।

ଆବେଦନ ଏହି ବି ଯେ ଅପରେକ୍ଷାର ଛଳକ-
ଦେଶବିଶ୍ୱାସ ଛଳପତିକାର୍ଯ୍ୟ ପରିକାର
ଏକଥାର୍ଥ ରେ ମହିତି ଏହି ବେଳେକ
ଧର୍ମକାଳ ସ୍ଵାନ ଦାନ ବର ବାଧୁର ବରିବେ ।

ପାଠକବର୍ଗ । ଗଲ ଜଳମୁଖମାସ ତାର୍ଥ-
ଙ୍କ ଲିଖିବ ଉଚ୍ଛଳପାପେକାରେ ଦେଖିଲୁଁ ସେ
ପଣ୍ଡତବର ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ନରଦିନ ପଞ୍ଜଙ୍ଗୀ ମଦାପୟ
ଉଗବଦେହର ନିତ୍ୟା ସମର୍ଥନ ବିଷୟରେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ସେବେ ଉଗବଦେହ ଅନନ୍ତ୍ୟ
ତୃଏ ତେବେ ଅମୂଳନକ୍ଷର ଉପାସନାର
ବିବେଧ ହେବ ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟକାର ଉପାସନାର
ବିବେଧ ହେବ ପଣ୍ଡତବର ଶାନ୍ତି ଲେଖି
ଗାହାନ୍ତି । ବୋଧକ୍ରୂଏ ଅମୂଳନକ୍ଷର ଓ ଜ୍ଞାନକ୍ଷର
କ୍ଷର ଦେହ ଅନନ୍ତ୍ୟ ହେଲେ ଉପାସ୍ୟ;
ଉପାସକଙ୍ଗବ ପାପାରେ ନା; କାହିଁ କି ନା ?
ଅନନ୍ତ୍ୟ ଦେହର ଉପାସନା ଅନନ୍ତ୍ୟଦେହଟି
କେ କରିବାକୁ ଲାଭୁ ହେବି କାହିଁ ଏହା
ଗାହାନ୍ତର ମତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହ ଜ୍ଞାନକ୍ଷ
ପଣ୍ଡତବରଙ୍କ ନିରାକ୍ରୁ ଦ୍ୱାମାପକ ଅଟେ । ଯେ
ହେତୁ ଶାକୁଷ୍ଠଦେହ ଅମୂଳନକ୍ଷର ଉପାସ୍ୟ
ନୁହେ; କିନ୍ତୁ ଦେଖୁ ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ ଅତ୍ୟବ
ଶାକୁଷ୍ଠଦେହ ଅନନ୍ତ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଉପାସନାର
କୌଣସି ହାତ ହୋଇ ନ ପାରେ ପଳଳଃ
ଉପାସ୍ୟ ଉପାସକଙ୍ଗବ ସ୍ଵଲ୍ପରେ ନିମ୍ନ ଏହ
ସେ, ଗୁଣ ବା ସମଭାବ ଉତ୍ସମ୍ମ ପଥକୁ
ଉପାସ୍ୟ ଓ ନିର୍ମୂଳବ୍ୟକ୍ତି ଉପାସକ ଅଟେ ।
ଅନ୍ୟଥା ଘୁର୍ବର୍ଗରଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ସଜଦେହ
ଗାହାକ ମତରେ ତିର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି
ବାକୁ ହେବ । ତାହା ସେବେ ନିତ୍ୟ ତୃଏ
ତେବେ ନରଦେହ ମାତ୍ରକେଇ ନିତ୍ୟନ ହେବ
କାହିଁ କ ? ଅଛ ଶାକୁଷ୍ଠଦେହ ନିରାକ୍ରୁ ହେଲେ
ସେ ଯେଉଁ ? ମସ୍ୟ; କ୍ରୀମ ଦେହ ଧାରଣ
କରିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତେ ନିତ୍ୟ ହେବେ
ଗାହା ଦେଲେ ଏକମେବାହୁଜୀମ୍ବୁ ଏହ ଶ୍ରୀ
ପ୍ରତିପାଦିତ ଉଗବାନକ୍ଷର ଏକର ବିଦି ହୋଇ
ନ ପାରେ । ସ୍ଵକଷ୍ଟ ପଣ୍ଡତପୂଜାମଣି ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ବି ଉଗବାନକ୍ଷର ଜନସ୍ଵଲରେ ଅବିର୍ତ୍ତର ତ୍ରୈ
ମୁକ୍ତ ସ୍ଵକରେ ଉପେକ୍ଷାରକ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାକ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରମାଣତତ୍ତ୍ଵ ଦର୍ଶକ
ଛକି ସମାଧାର୍ଥରେ ମଣିଷ ମହାସ୍ଵର ଅଗ୍ରା
କାହିଁ କ ? । ବସ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତ ସମେପରେ ଉପ
ବିତାଦର ସମାଧାର ସମା—

ଜିବୁ ଶୁଦ୍ଧମୁଖ ହରଚତ ଲକ୍ଷ; ପର୍ଯ୍ୟ ବର୍ମିଶ୍ରୀ
ଦାସଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନ ଚ ଗୁଣୀ ହ ଲ ଲକ୍ଷ; ଏହିତୁ-
ପଂ ଭାବକଠୋ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଦାସ୍ତ ଲକ୍ଷ
ଦେବବିଧା ବସୁଦେବସ୍ଵ ଜାଗୋ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶର୍ଷ୍ୟେତ୍ତି; ଜଗୁବେ ପୌରସ୍ତ ରୂପମେତ;
ସମ୍ବୁ ହରତ୍ ଭୁଗୋଭାବ ରା ତଳୁ ବିଜନା-
ବିଜ ଲକ୍ଷ; ଦେବକଥା ଗରବମୁ ତି ବିଶ୍ଵ ତ
ସ୍ଵଦ୍ଵା ପ୍ରତାତି; ଦେବକାଙ୍କଳରେ ଜନ
ଲେହେ ତତ୍ତ୍ଵ ଗଚାଥର ଉତ୍ତି; ଭାବ୍ରୋମନ୍ଦି-
ଶିତାମୁମ୍ବା ସମ୍ବୁ ଜାଗୋ ଜନାର୍ଦଳ, ଉତ୍ତିଧଳ
ବସୁଗୋତ୍ର ।

୨୦୧୯୮୮୭ } ଶେବରି ନାୟକ
ବିଜ୍ଞାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଦ୍ୟାଲୟା
ପ୍ରକାଶ ଶୈଖିତ

କଟେଜ ।

ସତ୍ୟମେବ କୟାତରେ ନାଲଭ ।

ମନ୍ଦିରୋଧକାରୀ ।

ମହାଶୟ !

ଦେଇ ଶାକୁଣିଦେହ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଉପାସ୍ୟ
ନୁହେ; ବିନ୍ଦୁ ଦେଖି ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ ଅଭେଦ
ଶାକୁଣିଦେହ ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ହେଲେ ମୟ ଉପାସନାର
ଚୌଷି ହାତ ହୋଇ ନ ପାରେ ପଳଳି
ଉପାସ୍ୟ ଉପାସକଙ୍କ ସୁଲିଲେ ନିଯମ ଏହି
ସେ, ମୁଖ ବା ସମବାହାର ଉତ୍ତରାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି
ଉପାସ୍ୟ ଓ ନିର୍ମାଣୁକ୍ରମକୁ ଉପାଦକ ଅଟେ ।
ଅଳକ୍ଷ୍ୟା କୁଳବର୍ଗର ଉପାସ୍ୟ ଘରଦେହ
ଜାହାଙ୍କ ନତରେ ତଥ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି
ବାବୁ ହେବ । ତାହା ଯେବେ ନତ୍ୟ ତୁମ୍ଭ
ତେବେ ନରଦେହ ମାତ୍ରକେଇ ନତ୍ୟ ନ ହେବ
କାହିଁ କ ? ଥରୁ ଶାକୁଣିଦେହ ନତ୍ୟ ହେଲେ
ସେ ଯେଉଁ ମୟ; କୁମୀତ ଦେବ ଧାରଣ
କରିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତେ ନତ୍ୟ ହେବେ
ତାହା ହେଲେ ଏକମେବାହିଜୀମ୍ବ ଏହି ଶୁଭ
ପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ଦିଗବାନଙ୍କର ଏକର ସିଦ୍ଧି ହୋଇ

କାହାରେ । ସୁନ୍ଦର ପଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ରି ଲେଖିଥାଏନ୍ତି
ବି ଉଗବାନଙ୍କର ଜନସ୍ମାନରେ ଅବର୍ଦ୍ଦିତ ଏ
ମୁକ୍ତ ସ୍ଵକରେ ଉଗେଇବଳ ଯାହାର କରିବାକୁ
ଦେବ । କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରମାଣତତ୍ତ୍ଵ ଦର୍ଶକରୁ
ଛକି ସଂଧାର୍ତ୍ତରେ ମଣିଷ ମନ୍ଦିରପୂର ଅଗ୍ରତା
କାହିଁକି ? । ବସ୍ତୁର ବୟକ୍ତ ସଂଖେପରେ ଭାଗ-
ବିଭାବର ସମାଜାନ୍ତ ସମ୍ମାନ ।—

ଗର ରା ୩୯ ରଖ ମାତ୍ରେ ସେପୁନ୍ଦର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳପିବାର ବାମଗ୍ରୀ ସ୍ମୃତିରେ ବ୍ରହ୍ମଗାନକୁ
ଆହୁମନ୍ତ କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲୋଖା ହୋଇ
ଥିଲା । ଲେକପରମାଣୁ ଏହି ଶ୍ରୀହେଠେ ବି
ଏହ ପଢ଼ କାମଗ୍ରୀଥାତି ଶ୍ରୀହେଠେ ସ୍ଵରଳଦେବକା
ହାର ଲିଖିବ ହୋଇଥିଲା, ସହ ଏ ବଥା ଠିକ୍
ହୁଏ କେବେ ବଡ଼ସ୍ଵର ବିଷୟ । କୌଣସି-
ପ୍ରକାର ଶାର୍ଥର କଣ୍ଠିତୁ ଲ ହୋଇ ଜୟ
ଧରାଇଯୁଗ ପ୍ରକାର ଲକ୍ଷ କଣ ରଖି ସହ ଦେବନ
କରୁଣାଙ୍ଗ ହୋଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ଏହା ସମ୍ମର
ତେତିଷ୍ଠାର ପଞ୍ଚରେ କଲ୍ୟାଣର ବିଷୟ ସନ୍ନେଷ
ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବର ସୁନ୍ଦର
ରେ ସେବେଦୂର ସମ୍ମକ ତାହାକର ପ୍ରବନ୍ଧର
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଅପ୍ରସର ଦେଉଥିଲା, ପର
ମେଘର ଆମୁମାନକୁ ହୃଦୟରେ ସରାବ
ପଦାନ କରନ ।

ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଥଥ ଠିକ୍ ଏବୁଷ
ନୁହେ ଗୋଲ ବୋଧ ହୁଏ । “ ଶିଖନିଷେଖ
ପ୍ରକଳ୍ପାଦିତ ସ୍ଵର୍ଗ ଶିଖମାନଙ୍କଙ୍କର ବନ୍ଦହୃତ
କାହିଁ ସବୁ ଅର୍ଥରୁ ଉତ୍ସୁମାଳେ ଯେଉଁ ସବୁ
ବାକିବ କହି ସାଇଅରୁଣ, କମ୍ବାଚର ସେମାନଙ୍କର
ଦେଇ ଯେଉଁ ” ସବୁ କାହିଁ ପ୍ରମଶ ଓ ସ୍ଵର୍ଗର-
ହାର ପ୍ରଦିପାଦିତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦହୃତ,
ଭାବାର ଧର୍ମ । ” ଏହି ପ୍ରୋକର ଅର୍ଥ ଯେବେ
ଏହି ହୁଏ ତେବେ ଶିଖମାନଙ୍କର ମନ ତୁମ
ଓ ସଜ୍ଜ ଉଦୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ମନ ଯଦି ତୁମ ଓ
ସତ୍ୟ ଉଦୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ, ତେବେ ମନର
ବିନ୍ଦୁର ଫଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ବାକି ଭାବା ମଧ୍ୟ
ତୁମ ଓ ସତ୍ୟ ଉଦୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ
ସନ୍ଦେହ କି ? ଏହି ନିମନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଶୋଭରେ
ଛକ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ଶିଖମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ
ବରଳ କଥି (ରତ୍ନ) ଓ ନିରେଖ (ଅନୁଭବ)
ବୋଲି ପ୍ରକଳ୍ପାଦିତ (ସୁତ୍ର, ରକ୍ତ, ଅନୁଭବ,
ପ୍ରମଶ, ବବେକ ପ୍ରକଳ୍ପାଦିତ)
ହେବ ଭାବାର ଧର୍ମ । ତେବେ ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ
ଶିଖମାନଙ୍କ ବରଳରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଆରପାଇସ,
ଏଥର ସ୍ଵରରେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବଥା ଅବା
ସବୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଭାବୁ, ବୋଲି ଅନ୍ତମାକେ
ବହାପ ପୁଣି ହର ପାରୁ ଲାଗୁ । ଅତିକ୍ରମ
ଲେଖକ ଯେ ଦେଖାଇବାକୁ ଦେଖାଇ ଦେଇବ-
ଦୁଇ ଶିଖମାନଙ୍କର ବନ୍ଦହୃତ କାହିଁ ଧର୍ମ ଏ-
ବଥା ଥିଲେବ ସ୍ଵରରେ ସହ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ
ସୁତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ । ଶିଖମାନଙ୍କ
କର୍ତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦହୃତ କାହିଁମନ୍ଦିର ଯେପରି ଅନ୍ତର-
ସ୍ଵରରେ ଧର୍ମ ବୋଲି ବୁଝାଇ ହୋଇପାରେ
ସେହିପରି ଅନ୍ତରକ ସ୍ଵରରେ ଅଧର୍ମ ବୋଲି
କଥ ପରିଷ୍ଯକ୍ତ ହେବାକୁ ପାରେ । କାରାଗା
ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଜୀବ ଏବଂ ଅଞ୍ଜଳି, ସହ୍ୟ ଏବଂ
ତୁମ ଉଦୟରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏକମାତ୍ର ପରମେ-
ଶର ଅସତ୍ୟ, ଅଞ୍ଜଳି ଓ ତୁମର ଅଳ୍ପତ । ଏଥର-
ସ୍ଵରରେ ହୌରସି ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବଳମ୍ବନ
କରିଲେ ଧର୍ମ ପ୍ରାଣି ହୁଏ ଲାଗୁ । ” ଏ କଥା
ପରାମର୍ଶର ଦେଇ ଥାଏ ।

ଏହି ଶ୍ରୋବର ଅର୍ଥ ସେପର ଛାଇସ ବିଷ-
ଗଳ, ଯଦି ତାମ ଘଲ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ରଥାପି
କୌଣସି କେନ୍ଦ୍ରାମାରେ ଲାଗୁ । ଏହି ଶ୍ରୋବ
ଅତ୍ୱାନ୍ତ ବୁଝିବାର ଓ ଅତ୍ୱାନ୍ତ ଶାହିବାଦକୁ
ପ୍ରୋତ୍ସହ ବରନା ବିମନେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା,
ଏହା ଶାକାର ବିକି କେଲେ ସୂନ୍ଧା ଲେଖିବା

କର କଥା ପ୍ରମାଣ ସିର୍ବ୍ର ହେବାର କୌଣସି ଅଶା ଦେଖାଗାଏ କାହିଁ । କାରାରେ ସେ ଅଭ୍ୟାସ ବୁଲାବ ଓ ଶାସକାଦର ସଂକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ମହ ଶ୍ଳୋକ ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାସରୁ ସପ୍ରକ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେମାରେ ସେହି ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାସରୁ ଏପର ଅମେଲ ଶ୍ଳୋକ ଉତ୍ସବ କରିପାରୁ, ଯାହା ଅଭ୍ୟାସଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଶ୍ଵରୁବାଦର ବରୁଦ୍ଧରେ ଲିଖିଲା ହୋଇଥିଲା, ଯାହା କିମା ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପ୍ରମାଣରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଶ୍ରୁ କରିବାକୁ, ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଅବେଶଦ୍ୱାରା ଅନିଭ୍ରବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଘୋର ଅଳାପ୍ତି ଏବଂ ପାପ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲା । ଯଥା;—

“ କେବଳଂ ଶାସ୍ତ୍ରମାଣିତିତ୍ୟ କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନିର୍ମୀଯଃ । ସୁଲିଙ୍ଗକବିନ୍ଦୁରେତୁ ଧର୍ମଦାନଃ ପ୍ରକାଶ୍ୟତେ । ”

ମନ୍ତ୍ର ୧୯୦୭ ଶ୍ଳୋକର ଟିକାରେ

କୁଣ୍ଡକ ଦୃଢ଼ ଧୃଢ଼ ବୁଦ୍ଧିକବତଳ ।

ଅର୍ଥ । କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ମୀଯ କରିବ ନାହିଁ, ସ୍ଵର୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଉତ୍ସବ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ବରୁଦ୍ଧରେ ଧର୍ମ କଞ୍ଚା ଦ୍ରୁତ୍ୟ ।

“ ପ୍ରବ୍ୟକ୍ଷଣାନୁମାନଃ ଶାସ୍ତ୍ରକ କିରାତଗମନ୍ ହୟୁଂ ସୁକଦରଂ ବାର୍ଯ୍ୟଂ ଧର୍ମଶୁଦ୍ଧିମହ୍ୟାପୁରା । ”

ମନ୍ତ୍ର ୧୯୦୮

ଅର୍ଥ । ଯେଉଁମାନେ କରୁଥିଲା ଧ୍ୟାନିର ବରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଛି ସେମାନେ ପ୍ରବ୍ୟକ୍ଷଣପ୍ରମାଣ, ଅନୁମାଳ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ତିକାରିପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

“ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସ୍ଵର୍ଗ ମୁଦ୍ରାଦେହ୍ୟ ବଚନଂ ବାଲକାଦିପି । ଅଳାଂ ତୁମିର ତ୍ୟକ୍ତମୟକୁ ପଢ଼ିବନ୍ତିରେ । ”

ବାପିଷ୍ଠ ବଚନ ।

ଅର୍ଥ । ବାଲକ ଯଦି ସ୍ଵର୍ଗୀୟକୁ ବାଲକୁରେ ଗାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବ କିନ୍ତୁ ଅଯୋଜ୍ନିକଥା ପଦ୍ଧତିରେ (ବୃଦ୍ଧା) କହିଲେ ସବୀକାର କରିବ ନାହିଁ ।

“ ବହୁଶାସ୍ତ୍ର ବୁଦ୍ଧିପାଦନେଷ୍ଠ ସାରବାନଂ ପଦ୍ଧତିରେ । ”

ଶାଖ୍ୟଦର୍ଶନ ଶାଖ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ।

ଅର୍ଥ । ବହୁଶାସ୍ତ୍ର ଓ ବୁଦ୍ଧିପାଦନା କରି ଯେଉଁ ସବୁ ହିଂଦୁଦେଶ ପାଇବ ହିମର କିମ୍ବା ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ମାତ୍ର ସାର ଭାଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

“ ବିଜ୍ଞେଶ୍ୱାସର ସମ୍ବାଦୋ ଜୀବିତାପି ଚରଳ । ବିଦ୍ୟା ସବଜାଗାଣି ସହ ସତ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵାସରେ । ”

ବିଜ୍ଞେଶ୍ୱାସରାନ୍ତର ଉତ୍ସବିତା ଅର୍ଥ । ଜୀବିତାକାଳ ଅତି ଚରଳ ଜାଣି ସବଜାଗ ପରିଚାଳନ ପୂର୍ବକ ସହସ୍ରତ ଯେ ବରହତ ସତ୍ୟପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱରର ତ୍ରିପାଦା କରିବ ।

ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାସରୁ ବୋଧ ହୁଏ ଅତି ଅଧିକ ଶ୍ଳୋକ ଉତ୍ସବ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁ । ଯେତିବ ଦୟାଗଲ ସେହି ଯଥେଷ୍ଟ । ଏଥରୁ ଯୁଗ ପମାଣିର ହେଉଥିଲା ସେ ଶିଶୁମାଳଙ୍କ ବଚନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଭ୍ୟାସବରେ ଅବଲମ୍ବନ କରିଲେ ଯେ କେହିବେ ହିନ୍ଦୁ ହେବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ, ଏ କଥା ଠିକ୍ ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ଅନେକ ମୁନ୍ଦି, ଶର୍ଷି, ଶାସ୍ତ୍ରକାରମାଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହନ୍ତ ହୋଇ ପଢ଼ିବେ, ବୁଦ୍ଧିମାନେତ କି ପର ।

କମଣି

ବି ମି ପାନୀ ।

ଆ ସୁରୁଷୋତ୍ତମନେତ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପରିବାର ମନରିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ ସମଜରେ ବଟକ ପ୍ରତିକାନ୍ତାନିକ ଅଟ୍ଟାକାରେ ଥାଗାମି ରହିବାର ତସନ୍ତର ମାତ୍ର ରା ୧ ରୁକ୍ଷ ଅପରତ୍ର ରା ୨ ରୁକ୍ଷ ସମୟରେ ଉତ୍ତଳସରାର ଏକ ଅଧିବେଶନ ହେବ । ଅତିବିକ ସରକୁନ୍ଦର ଏବଂ ଏକଷୟରେ ସାର୍ଥକାନ୍ତ ସମସ୍ତବିଜ୍ଞାକ ଏ ସଭାରେ କୁପଣୀର ହେବା କାରଣ ବିଶେଷରୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ।

ବଟକ	ଶା ଗୋପନାଥ ର ରୂପ
ରା ୧ ରୁକ୍ଷ ଉତ୍ସମର	ଉତ୍ସବ ସଭାର
ସତ ୧୯୦୭ ସାଲ	ପମାଣିକ

ଜମିକାରୀ ବିନ୍ଦୁ ।

ଅମ୍ବର ଜମିକାରୀ ନିର୍ମିତ ଗାନ୍ଧୀଜାନ୍ତର ବିବମନମାଳ କେହି କିମ୍ବା କରିବାକୁ ରହିବ ହେଲେ ତହାର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ମୂଳ୍ୟ ଅମ୍ବାରେ କରି କଲେ ଜାଣିପାରିବେ ।

ତତ୍ତ୍ଵ ଲ ୨୨୩ । କ । କଟକ । ଶ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମପର । ପ୍ର । ସରପାତା କରମା ର ୧୯୦୭ ମାର୍ଚ୍ଚି ପାତା ।

ତତ୍ତ୍ଵ ଲ ୨୧୯୩ । ଶ । ଜାହାଙ୍ଗିରବାଦ

। ପ୍ର । ବରମଳ । କ । କା ୦ ୧୯୦ ଗଣ୍ଡାରୁ ସବରଜମା ଟ ୫୫ ୫୫ ଆଦାୟ ଜମା ଟ ୧୭୦୦୦ ।

ଶା ଭୁମାପ୍ରସାଦ ବୋଷ । ସା । ବନ୍ଦୁଗାମ । ପ । ସଦ୍ବୁଦ୍ଧର । ଜ । କଟକ

NOTICE.

Wanted a Nazir for the Tehsil Office of Angul Government Estate on a monthly salary of Rs. 30

None need apply who cannot furnish a security of Rs. 1000

Applications will be received by the undersigned up to the 10th December 1886.

Office of Supdt. of Tributary Mehalas } PURNA Ch. RAI. For Superintendent CUTTACK. Tributary Mehalas. 3rd December 1886

ପୁଷ୍ପକ ବିତରଣ ।

ମାନ୍ଦ୍ୟକର ଶିଶୁକୁ ଶାଶ୍ଵତ ତାଳମରେ ଧୂପକ ଅଥିପୁଷ୍ପକ ଅମ୍ବବୋଧ ପୁଷ୍ପକ ଅନୁବାଦ-ସହିତ ପ୍ରକାଶ କର ସବସାଧାରଣକୁ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ବିତରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିକରିତ କେବେଳଖଣ୍ଡ ବାଜା ଥିବାରୁ ବିଧି ଦେଇଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗକ ହେବାକୁରହାବଳୀ ଦୂରେଦୂରେ କିମ୍ବା ଅପରେକ୍ଷାଲୁଭୁକ ନାମକ ସଂସ୍କରଣକୁ ଉତ୍ତଳଅନୁବାଦସହିତ ପ୍ରକାଶ କର ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ବିତରଣ କରିବା ବାରଣ ଆମ୍ବକୁ ଅମ୍ବକୁ ଅବେଶ କରିବାରୁ ସବସାଧାରଣକୁ ଜଣାକାନ୍ତ ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟାହାକର ଏ ପୁଷ୍ପକ ପାଠ କରିବାରୁ ଅଗ୍ରହ ଦେବ ଅମ୍ବ ନିକଟକୁ ପଦି ଲେଖିଲେ ପଠାଇ ଦେବୁ । ଯେଉଁମାନେ ତାବନ୍ଦୀର ପୁଷ୍ପକ ଧାରାବାର ଲଜ୍ଜା କରିବେ ସେମାନେ ଦୂରପରିଷିଆ ଭାବିତିବଟ ଏକଖଣ୍ଡପଠାଇବେ ।

୧୯୦୮	ଶା ଗୋପନାଥ ର ରୂପ
	କଟକପ୍ରିମ୍ପିକାନ୍ତାମାସମାବଳୀ

ବାରେମାତ୍ର ନିର୍ମାନକର ।

କଟକ ଜମାନ୍ତର ବନରପତ୍ରାମ୍ବ ସୁବିଜ୍ଞାନ ବିବରକ ଶା ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରୂପ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଅଷ୍ଟଧରେ ମୋର ଅମାଶ୍ୟବେଶ କାର ହୋଇବାରୁ ବୃତ୍ତଜାଗା ସାଥାରଣକୁ କଣାର୍ଥିତ ବି ଏମକୁ କୌଣସି ରେଗା ଲାହିଁ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ କବିତାକ ମହାଶ୍ୟବୁକ ଅଷ୍ଟ ସେବକ କର ଆଗ୍ରହ ହୋଇ ଭାବାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅନେକ ଅଷ୍ଟ ସେବକ କର ନରଶ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ

ଷେମାକେ ଅର୍ପଣା, ସେଇ ଭଲ ମହାଶୟଦ୍ର
ଦସ୍ତେ ଅର୍ପଣ କଲେ ନିଷେ ସୁମଧୁର ଲଭ
କରିବେ । ମୋର ଏହି ପ୍ରତିକଳିର ପୋଷିବାରା-
ସବୁପିଲାଗିଲାଖିଲ ପଢ଼ିବୁଣ୍ଡି ସାଧାରଣଙ୍କୁ
ଜଣାଇଅଛି ।

ବେଳରପଡ଼ା } ୨୫୧୯୮୭ ଶାଶ୍ଵତ ମହାକୃ

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଗୀ ମହାରାଜ
ମହାରାଜ ! । । ଆଜ ସମୀପେ ।

ନିବେଦକ ଏହାଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ଗଜଧାରୀରେ
ଓଲାତା ଓ କୁରର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଦୂର୍ବଳ
ହୋଇଥାଏ ଶୁଣି ଶୁଣୁବେ ଜଣାଇଥାଏ ତ
ଏଠାକାର ସୁଦିଖାକ ବିଷବଳ ଶବାରୁ ଲାଗୁ-
ନାହଥୀଣ ଶସ୍ତ୍ର କୁର ଓ ଓଲାତାରେଗ ସ-
କାଶେ ଉଭୟ ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଅବସାର କର-
ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରୟୁକ୍ତରକିମ୍ବରକୁ ପ୍ରକାମନକାରେ
ଯକ୍ଷ ଡକୁ ଉପରେ କପରଣ ସବାଗେ କଷ୍ଟ
କରିବାର ବାହୀ ରଖନ୍ତି କେବେ କିନ୍ତୁ କବ-
ଗଜକୁ ଲେଖିଲେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନବଦ୍ଧ ଜାତି-
ଯୋଗେ ଗମନ୍ତି ଜୀବଧ ପଠାଇ ପାରିବେ ।
କିବି ।

କେନସପଡ଼ା } ଶାଗଣେଶ୍ୱରତ୍ତ୍ଵ ମହାପାତ୍ର
୨୦୧୫୮୭ } ଉନ୍ନତି

ମେଘରୋଗ ।

ଯେତେ ମାନଥରେ ସମୟ କ୍ଲାଲ ଯଦିଖା ନିର୍ଭର
ହେବ। ତୁରନ୍ତ ପ୍ରମେତୁବ୍ୟାୟ ତେଣୁମାନଙ୍କ
ଅନ୍ଧମର କରିଅଛୁ ସେମାନୁକର ତିଳାନ୍ତ ଗୋ-
ଶକ୍ତିବାଚ କ୍ଷତିତ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାୟ-
ସବାରେ କାହିଁର ମାତ୍ର ପରିଚୟାନ କରିବାରେ।
ଏହି ଆବଧ ସଥାପନାରେ ଏବଂସାମ୍ଭାନ୍ଦ ମେ-

ଏହି ଭାଷ୍ୟ ମଧ୍ୟାଶୀଳରେ ଏକଷତ୍ରାହି ସେ-
ବା କଲେ ନୂତନରେଣୁ ଏକ କଳ ଗୁରୁ ସପ୍ତ-
ଦିବେ ସୁରବଳରେଣୁ ଅବଶ୍ୟ ଆରୋଗ୍ୟ କେ-
ବା ଫେରିମାନେ ଅଗୋଧ କି ଦେବେ ନିର୍ମୁ-
ସ୍ଥ ବହୁଅଛୁ ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଞ୍ଚି
ହୋଇ ଜୀବକର ଯତ୍ନମୁଖ୍ୟ ପର୍ବତ କେବେ

କାହାର ଦୟାଗୁଡ଼ିରେ ସତରଣ ନ ହେଲେ ଆଉ
ଯିବ ଲାଟ୍ ଥନେକ ରେଗୀ ଥରେଇବ ।
କର ପ୍ରସଂଗିଧାରମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅବଳମ୍ବନେ ପୁଷ୍ପକାରାରେ ପ୍ରଗତିର ହେବ
କଲିଗାର ଥବେଇଠୋଳ ଲମ୍ବର ବହନରେ
ଶ୍ରୀ, କେ, ସମ୍ମ କିମ୍ବାନିବାରେ ସହ ନାହିଁ

ଦରଶାବନ୍ଧାର ପ୍ରତିକଳାନଳ ସୁମ୍ଭାଲସୁରେ
ଏହି ଜୀବ କିନ୍ତୁ ହେଉଥିଲା । ମନ୍ଦ୍ୟ ଏକଷେ
ମୁକୁଟୀୟ ଲା । ସୁରନା ଓ ଭାବନାରୀ ମୁଥକ ।

ବାଲ୍ମୀକିଚାନ୍ଦ

କଳାଳିଶିତ ଶୟା ଦରରେ ସଦର କଟକ
 ଗୌଧୀସା ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ସମ୍ମୂହ
 ବୟାନିବଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର କର ବିଜ୍ଞାନିକ
 ଦୋହାଳରେ ବିଜ୍ଞ୍ଯ ଦେଇ ଅଛୁ ଯଥା—

୧୫	ପଣି	ବାପାନ୍ତି ପରମାଣୁ	୧ ୧୦ ୫ ୨୦
୧୬	ପଣି	"	୧ ୨୧
୧୭	ପଣି	"	୧ ୧୦୮

ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାକେ ଏକ-
 ହିରେ ରାମ ବା ଅଧିକ ନିଷ୍ଠ କରିବେ ଆହୁର
 ସ୍ଵଲ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ଘାର ପାରନ୍ତି । ମଳ୍ୟକନ୍ଧବ ।

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ରାଜୁକର
ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବଳୀର ବସା କିବଟ୍ଟୁ ଅମ୍ବାଳକ
ଦୋକାଳରେ ବନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବଲଙ୍ଗ ଓ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଖୋଲାର ଓ ବଲ-
ବର ଉମାପୁ ସତ୍ତବର ବିକୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଦରବର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦତ
ଥିଲା । କିବିରୁହ ଅଛି କେବେକ ଫେଲାଏ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବିକୟ ସହାୟେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନଭାଗରେ ଲେଖାଗଳ୍ଯ ଯାହାକର
ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ଦେଖାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭେ-
ଷଣ କଲେ ସ୍ଵଲ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଥାଇବେ । ଏହତା ଅମ୍ବାଳକ ବିନୋଦିଣୀରେ
ବିକୟ ସହାୟେ ଦୋକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁକ୍ଷ-
ଅଛି । କେହି ଆଶବ କରିବାକୁ ବାହୀରେ ତାଙ୍କ
ବିକୟ କରିଯିବ । ଯଦି କିନ୍ତୁ ଖାତମାଳ ବିକୟ
ହେବା ତଥା ଅପଣା ମଜ୍ଜିଲିସ ସହାୟେ ଦିତା
ମହାନ୍ତି ହେବେ ଏକ ବନ୍ଦକୁ ତା କରି ଟୁକ୍କ
ଦ୍ୱାରରେ ଦିତା ହେଲେ ତାକ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ଏହି ଅୟାକଳିତାର କାର ମାତ୍ର ଉପରେ
ଥିବ । ଏହି ହେବେ ଶୁଭର ପଦ ମଲ୍ଲ ତାକ
ବନ୍ଦବାଗ ହେବ ।

१३८७

କବି ଦେବଗୀତ ଓ
ହିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀ ପେଣେ
୧୯୫୫

କେବଳ
ଦେଖିବାର
ଦେଖିବାର
ଦେଖିବାର
ଦେଖିବାର

ବାତ ଦେଖ ମାତ୍ର କୁ
ବଢ଼ି ଦଳିଲ ତ ସାଧା
ଦଳିଲ ଦେଖିଲୁ
ଦଳିଲ ଦୁଇଟାମହିମ
,, ଏକଟାକ କୁଣ୍ଡ
ଦେଇପାଇ କଣ୍ଠେବ ଦନ୍ତ
ଦେଇଲାକ କଣ୍ଠେବ

ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ହେଲା
ପାଇଁ କାମିକ ପ୍ରେସ୍
ଦେଇ ଏ ବଳନା ।
ଦେଇପାଇଁ କାହାକୁ ଗୁରୁ
କାହା ପଢାଇବା ଠାରୀ
କାହା ଏ କାମିକ ପ୍ରେସ୍
ଦେଇପାଇଁ କାମିକ ।
ଦେଇପାଇଁ ।

ପଦମ ଆହୁତ ।
ପାକାର ସାକାଳ ପଢ଼ି ଯେ
କୁମା ପଦମାନ ପ୍ରେସ
ଅଶୋଷ ମେହ—ଅଶୋଷ
ମୁଖକୀ ପ୍ରେସ ।
ଅବଲ ମୁହଁ ।
ଆପିକ ସ୍ତର ପରିବା ।
କପର ତବ ।
କେବିବଜାଯାନ୍ ।
ବସାଗମଚୁବର ପେଟର
ମେହ ତ କଳବ ଗୋ-
ତବେ ମୁହଁ
କୁମାବ ପାଠ ମାତ୍ରାତ
କେତେବାବଦିଲ ମାତ
ଏ ଶୁଣିଲେ ବନ୍ଦା
ଏହା ।
ଅଭିନ ପାତ୍ର
୧୫୫୦ ଡା
୧୫୫୫ ଡା
ପକେହେବିଲାଯାନ ପାତ୍ର
ପଦମ ୫ • ପାତ୍ର
ମୋକା ତ ମୋକାତା
ମନେ ଏଥ କଳମାନ
ବନ୍ଦା ମାତ୍ରା ବନ୍ଦା
ପରିତ୍, ଆମିଦିଲ ତୌଡ଼
ତା ।

ପଦମ କାହାର ।
ସୁମନ ପେହଁ ।
ଅଶୋଷର ପେଟର ତ
ଶିଖ ଏ ପେଟରମାନେ
କେତେ କଟିଲ ପେଟ
କବ ବିଦାର ସେହଁ
ଶେହେଲ୍ ଦେଖା ଛା
ପରିବ ଦେଇ ପରିବ
ଦେଇଲ ପଢ଼ିବ କବ
କ ରହେ ।

କେପାନ ପେପା ।
କବରଜ ହେଲାଯେ କଠ
କାର ହାତ ।
କବରର କୋପର ଅଧାର
ପଠାଇ କଟେଇ କା
କବାର କବାର ।

ମମାମା ।
ଦେଇ କି ପେଟିଲ ।
କମ କାହାର
କବାରମା ଆଖିନ ପୋତ
ଏ ଉଦ୍‌ଧର
ମନ୍ଦିରାବାବ ଏ ପାତ୍ର
ପାତ୍ର ପାତ୍ରମାତ୍ର ତ
ଗାତ୍ରା ।

ତିରିଲ କାହା

ଅଭ୍ୟବହାର କର କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ	
ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ	୩ ୦୯
ଅଧିକ ସମ୍ବଲ	୨ ୫୮
ଠାର୍ଟ ଏକ୍ ସମ୍ବଲ	୧ *

ମାତ୍ର କୋଣର ପ୍ରସର ହେଉଥିଲା ଏହା ହେଲେବେ
ଦିନର ଅମ୍ବର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ବନ୍ଦ ଓ ବୁଝାଯାଇଲା ପରାମେ କର୍ମ ଭାବରେ ୫୦୦
ଟଙ୍କା ଓ ୧୦୦ ସହାଯମେ ଛୋଇ ।

କେବଳ କେବଳ କୁରାମ୍ବ ପତନ୍ତ ହୋଇଥିବ ହୋଇ
ଅବେଳା !

ଦେଖିପଦମାନ ମହାନ ଦେଖିପଦମାନ ବରତ୍ତୀ ପାଠୀକାମାନ ଟ୍ରେନ୍

କେବଳ ଉପରେମନ୍ତରେ ସହି କରି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ
ଏହାରେ ବିଭିନ୍ନ ସାହିତ୍ୟରେ ନାହିଁ ଓ କରିବାରେ ଯେବେ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁଦ୍ଵିତୀୟାଦପର୍ବତୀବା ।

ପ୍ରକାଶ

ସତ୍ୟ କାନ୍ତି

ବାମ୍ପା ।

ସ ୨୯ ଶ୍ରେଣ୍ଟ ପ୍ରେସ୍ କରିଲା

“ବ୍ୟାକ୍ତିମାନେ ହନ୍ଦି କା ”

ଏହିକଣ୍ଡର ପ୍ରତିବାଦର ପ୍ରତିବାଦ ।
ହନ୍ତୁରେଇ ଗୋଟେ ଆଜି, ଅର୍ଥ କଲାଙ୍କ
ଏହି କୋଣ; ଉଚ୍ଚ, ଧାର, ପାଞ୍ଚମୀ ହନ୍ତୁରେ
ବାରି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ହେବେ କୁହାଯାଇ
ଆବେଶେ ହନ୍ତୁର ଅର୍ପି ଅଳାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବେ
ବ୍ୟବହୃତ ଖୋଇଥାରେ; କିନ୍ତୁ ଯେବେବେଳେ
ଅମ୍ବିଲୁ କେଇ ହନ୍ତୁରବିର ପଥରୟ ଥେଯାଇ
ଅଛି ତେଣେବେଳେ ହୃଦୟକୁ (ହନ୍ତୁ—
ଅର୍ପିଲାଭହନ୍ତ, ହନ୍ତୁ— ହନ୍ତୁଅର୍ପିବଳମ୍ବା)
ଏଥିର ହୁଏ ଆରେ ବିବଳ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ
ଠିକାନାର ବିହିତରେ ହନ୍ତୁଅର୍ପିବଳମ୍ବା ନୁହନ୍ତି ।
ଯକ୍ଷର ଅର୍ପିଲାଭ ହନ୍ତୁଅର୍ପିବଳମ୍ବା ନୁହନ୍ତି
ଦେହ ଅର୍ପିଲାଭ ହନ୍ତୁ ନୁହନ୍ତି, ଏଥିରସୁଲେ
କୃତ୍ରିମକେ ଅର୍ପିଲାଭମ୍ବା ହେବାକୁ ହନ୍ତୁ,
ତାହା ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ ।

ଅଂଶ୍ଚିକ ହତ ବ ଅଂଶିତ ଶ୍ରାନ୍ତାଳ
ଦୋଲବାବ ଗାୟତ୍ରୀ କାହିଁ ଦେବତା ଧର୍ମରୂ
ଅଂଶ ଲେଖ ଧର୍ମଚ ଦୋଲପାତ୍ର କାହିଁ
ଦାଉର “ଧର୍ମସଂ ସ୍ଵର୍ଗା ଗଲିଏ” ଅପଦକ
ଅଂଶିତହତ କୌଣସି ସଙ୍ଗରଥର ପଢି-
ଆଦର ଦେବତା କାହିଁ ।

କାନ୍ତିକମାନେ ସେ ଅପଣାକୁ ହଜୁ ବୋଲି

ପରତୟେ ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଗଲା ଅଧିକଳ ଖୁଣ୍ଡ-
ମାଳେ ଅପଣା, କୁ ହନ୍ତି ବୋଲି ପରତୟେ
ଦେଇଥିବା ପରି ବୋଲିଲେ ଅସାର ତ ?

“ପ୍ରାକ୍ତର୍ମନ ଅଭିଷୟ ଉଦ୍‌ବାଳ” “ଉଦ୍‌ବାଳ
ଦାର ମନ୍ଦଗୋଟ” ବେଳେ ଅଂଶ୍ଚୟ ବିଦାଳ ?
ହନ୍ତୁର୍ମନ୍ତ୍ର ଏକ ଜାପ ଚତୁର, ଅଧିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବୋକ ଖାଲୁ ମନ୍ଦଗୁଡ଼ ଧର୍ମର୍ତ୍ତ ଏହି ଅଂଶ୍ଚୟ
କେଇ ବୃଦ୍ଧାଦରେ ଉଦ୍‌ବାଳ ? ଏଥିକୁ କଣା-
କିବ ମେ ଉପର୍ଧମିତାଳୀ ବି ପ୍ରାକ୍ତର୍ମନିତାଳୀ । ମନୀ

১৮৫৬

ଦେଖିବା ।

ଅଜିବାର ତନ୍ଦୁଲା କେବ ଅଜିବ
ସମାବେଶିତା ବାହାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତନ୍ଦୁଲାଗାନ୍ଧି
ବନ୍ଦିର ହୃଦୟ ଜାଣି ବେଳେ ସମାଜରେ
କରୁ ଜାହାନ୍ତି ଅମେ ବନ୍ଦିର ହୃଦୟ ଜାଣିବ
କିନିତ ଉତ୍ସାହୀନ୍ୟାଂକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରା
ଦୟାରୁଙ୍କୁ ଯଥା—

“ଅନ୍ତରୁଗ୍ରମକେ ଉଠୁଳେ ସେହି କୃଷମଙ୍ଗରେ
ଉଲଟା ସୋବୀଲେ ସେ ବାଜୁପୁଣି ଦରମ ଥିଲେ
ଏଥରେ କବି ବେଳେ କୃତ୍ମ (ପୂନ) କୁ
ତୁମ୍ଭ କର କହ ଅଚାନ୍ତି ?   — ବାମଣ

କଳାନୀତିବା

ପା ୧୯ ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ୫୮୭

ପରାଦବାହୁକାରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ
ବାଲେଶ୍ୱର ମ୍ୟାନିଷିପାଇସିଟିର ପାଠ ଜଣ କରି-

ମନ୍ଦିର	ଅପ୍ତମ	ବିଜ୍ଞାପ୍ତି
ଅପ୍ତମ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୩୮
ଆହୁମାଧିଲ	ଟ ୦ ୪	ଟ ୧୯

ଶୁରୁ ପଦ ଶଳ୍ୟ ଅଛି ଏବା ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବାର ବୌଧି ତେଣ୍ଟା ଅବସ୍ଥ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅମୁମାନଙ୍କ ବିଦେଶିଭାବେ ଏଥର
ଚଟନା ଅସ୍ଥାବଳ ପ୍ରଣାଳୀର ଅନୁଭବ ନୁହିବ
ଏବା ମୁଦ୍ରିତିଗାଲିଙ୍କର ଫେରୁରମାନଙ୍କର
ହୁଏ ପୋତାଙ୍କ ହେବ । ବାଲକ ମାଉଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଧାରେବଳ ବେ ଏ କଥା ନ ଜ୍ଞାନିଲେ
ନବନ ବିମେସୁର ନିଷ୍ଠା ହେବାର ଅବ୍ୟାହିତ୍ୟ
ହାତେ ।

ବଲିବଜାରୁ ସେଇ କୃତ୍ତମପ୍ରଗତିକାଳେ
ଦଳ ଏଥୁଧିନେ ବାଲେଖରକୁ ଅଧିକାରେ
ଦେମାନେ ଦୟା, କାହିଁଥିର ଏହି ବୋଠାର
ତୁମେଇ କଷ ଗଛ ବହିବାର ଏ କଗରରେ
ପ୍ରକରଣ କହିଅଛୁଟି । ଏହି ଦଳର ପ୍ରଥାକ
ପ୍ରକରକରି ଲାମ ବାହୁ ନନ୍ଦାନାନ ବାର୍ତ୍ତାକ
ଏବଂ ଏହାକ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ଦୂର କାର ଅଛୁଟି ।
ଏମାନେ କର୍ତ୍ତରାକ ଏ ନରବାହି ଦୟାକୁ-
ଦଳ ସବୁ ଯାଇ ଆଜାଧ କରିବା ସଙ୍ଗେ
ଏହାତୀର୍ଥାବାହାପରେ କୃତ୍ତମାର୍ଥକ ଶୁଣା-
ଇଚ୍ଛାହାବ ମୋହିବ ଦୟାକୁଛୁଟି । ବାଲି
ବହିବାର ମଞ୍ଜନାବାଗ ବୋଠାରେ ଛାପା-
ସବା ହେବ ଏହି ଅପରାହରେ ସେହିଠାରୁ
କଗରକାର୍ତ୍ତକ ଅଭ୍ୟମ୍ବ ହୋଇ ନଗରର ଦରିଘ-
ରଗକ ଅସିବ ଏଠାରେ ଫ୍ରେଶ୍‌କ ଉତ୍ତର
ପୁଣ୍ୟକ ଯାହା କହିବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମୁକୁନଦିପାଳଙ୍କ ଦାତା ଚାର୍ଣ୍ଣିକ
ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ହଡ଼ା ଅନୁସାରେ ମିଛନ୍ତିଷେଷଳ୍
ଟାକ୍ସ ବଣୀରାଜୁ ଅନେକ ଯହ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ତାହା ସଫଳ ହେଲ ତାହିଁ । ବିଶ୍ଵର
ମାନେ ସଥାପନ ଲଧୁଯୁଗୁପ୍ତ କରୋବୁ କର
ସଦା ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।
ପରିଶେଷରେ ଲୋକମାନେ ରକ୍ତମେଘରେ
ଆପନ୍ତି କରିବାରୁ ମାତ୍ରବର ଶେଷ ଲଟ
ସାହେବ ଆଦେଶ କରିଥିଲୁନ୍ତି ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର-
ମିଛନ୍ତିଷେପାଲଙ୍କରେ ଘରହଡ଼ା ଅନୁସାରେ
ଟାକ୍ସ କ ବସି ଲେବନ୍ତ ଅବସ୍ଥାନୁଷ୍ଠାରେ
ବିହିବ । ଦାତାତଢ଼ା ଅନୁସାରେ ଟାକ୍ସ ବସିବା
ଅମୂଳନଙ୍କ ବିଦେଶୀରେ ଅଧିକ ନଧ୍ୟପୃଷ୍ଠ-
ଗତ ଏବଂ ଅମ୍ବମାନେ ମନେ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ପେ
ରହିବରେ ଟାକ୍ସ ଉଣା ହୁଅନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ୱର-
ବାସିଦିନେ କ ସକାଗେ ତାହା କ ଲେତି
ଅବସ୍ଥାନୁଷ୍ଠାରେ ଟାକ୍ସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ପଥେହା
ଦାତାକ ଲେତିଲେ କିମ୍ବା ବୁଝି ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଏଥେ ପୂର୍ବେ ଆମେମାରେ ଏ କିଗରିବା
ମୁଖ୍ୟଦିଲନ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଙ୍କଳନରେ ଯେଉଁ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କରିଛିଲୁ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନ ଉହାରେ
ସମ୍ମର୍ଶିତ ପେଟ୍ରିକ୍ ହୋଇ ଲେଖିଥିଲାଗନ୍ତି ବି
ମ୍ୟକ୍ରମିତିଲ ଫଠାଳିବାର ଯେଉଁ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟେବ ଦେଇଅପାଇଲା “ଶାଶା କୋଣପି ଟଙ୍କା-
କିବ୍ୟାଳପୁରେ ବ୍ୟୟେବ ଦେଇଲେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରକୃତ ଦେଇହତକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବ” ଏହା
ମ୍ୟକ୍ରମିତିଲ କରିଲୁବିମାନକୁ ଏ ଦ୍ୱାରା ଉପେ-
କଳା ଦିହକା ବି ଉଗ ଅନ୍ତରେଷ ରହିଥିଲାଗନ୍ତି ।
ସବ୍ୟୋମି ଅତ୍ୟନ୍ତ କହିଥିଲାଗନ୍ତି ଏ ବଟକଳ-
ରେ ଗୋଟିଏ କୃତିବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତିତ ଦେବା
ବାକୀମୟ । ମାତ୍ର ନଗଭପନ୍ତରେ କିମ୍ବାହନା-
କମ୍ବ ଜଡ଼ା କୃତିବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନଗ୍ରାମରେ
ଅନୁଭବ କରି ଥାଏ କାହାତୁ । ପୁଣି ଦେଖିପୁ-
ରୁଷକମାନରେ ଏମନ୍ତ କଥା ଶିଖିଗାର ନାହିଁ
ଆଦା କି ଘେମାଳଙ୍କର ଆମାଳବ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣରେ
ଶାଖାମୂର୍ତ୍ତ ଦେଇ ପାରେ ଏବଂ ସ୍ଵରେ ହଜା
ମୋହରୀର ବଳା ସଦରିଲେ ଶାଶା ଶିଖିବାର
ସୁଧା ନାହିଁ । କୃତିକାର୍ଯ୍ୟବିଷୟର ଜୁଦୀ
ମୁଦ୍ରବିମାନ ମୋହରୀର ପାଠ୍ୟକାମାନଙ୍କରେ
ବିଭାଗ ଦେଇ ଅମୃମାନଙ୍କ ବିଭେଚନାରେ
ଅପ୍ରେସ୍ ଦେବ ।

ପାଠକମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତର ଦେବେ ଯେ
ଶ୍ଵେତସମାନ ସମ୍ପଦର ପଞ୍ଚାଦିକଳ ଜୀମରେ
ମନର ସାହେବଙ୍କୁ ନିଧିଆ ଅପବାବ ଦେଇଥିବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦୌଷି ମୋକଦମା କାର୍ଯ୍ୟକୋଟି ଏହାଲରରେ ଚକ୍ରଥଲ ତାହା ଏତେ-
ବିକେ ରତ୍ନା ହୋଇଗଲା । ନାଭଟ ସାହେବ
ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଜମା ପ୍ରାର୍ଥନାସୂଚନା ପଡ଼ୁ ଛପାଇ
ଥିଲେହି ମୋକଦମା ଦୌଷିଶର୍ମର୍ଦ୍ଦହୋଇପାଇ-
ଥିବାରୁ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସରକାର ମୁଦ୍ରାର ବୋଲ
ପତିଙ୍କଳ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମୋକଦମା ରତ୍ନା ଦୋହା
ନ ପାରିବାର ଲୋହମାଳକୁ ଜଣାଇ ଦିଅପାଇ
ମୋକଦମା ଚକ୍ରଥଲ ଏବଂ ଲେବେ ରୁହି-
ଥିଲେ ସେ ଦିନରୁ ନ ହେଲେ ଆଜୁ କାଟ
ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ ମଖରେ ସରୀ ନାଭଟ ମାତ୍ରଦିନରେ
ପରିବୁ ମୃଦୁ ମିଳିବାଦେବର ବନ୍ଦମାଳକୁ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାସୂଚନାରେ ଲେଖାଗଲାରୁ ସେ-
ମାନେ ସେ ପଢ଼ ଗୁରୁତ୍ବକାରେ ଏବଂ ସରକାର-
ଦୌଷିଶର୍ମି ଉଦୟମାର୍ଗ ଭଲହମାପ ରାତ୍ରର
ଦୌଷି ଅଧେଶକରେ ମୋକଦମା ଚକାର ବ
ନାହିଁ ଗୋଲି କଣ୍ଠରଗାରୁ ବନ୍ଦରପତି କିନ-
ସନ ମହୋଦୟ କାନ୍ତରୀସାହେବରୁ ମୃଦୁ
ପ୍ରଥାଳ କରେ । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦେ-
ଖିବେ ଯେ ମୋକଦମାଟି ସରକାରଙ୍କ ପରିବୁ
ନ ଜନ ବନ୍ଦପାଇଶ ମିଳିବାଦେବର ବନ୍ଦମା-
ଳଙ୍କ ପରିବୁ ଚକ୍ରଥଲ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଗର୍ଜୁ
ଏପରି ରୁହିମାଲେ ନାଭଟ ସାହେବଙ୍କୁ ଅବାରା
ଶର୍ଣ୍ଣକୁଦେବାକୁ ଅଛି ନ ଆନ୍ତା । ପାଦା ଦେଇ
ଶେଷା ସେ ସେମାଟିକ ରୁହିମାଲେ ଏହକ
ସୁରେବିଷ୍ୱ ।

କଣ ମାସ ରା ଏ ରଜ୍ଯରେ ବନ୍ଧୁପୂର୍ବ
କଳ୍ପନାପଦି ସର ଫିଲ୍ ଏବଂ ସେ ହଜ ମର,
ପଦ ମାନ୍ୟବର ଦକ୍ଷାୟ ଶେଷ ଲଟ ଦାଦାତୁଳ
ଶେଷ ବୁଢ଼ା କଲେ ଉଠିରେ ଦିନୋହୁ ଶୁଭ-
ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଅମେମାଳେ ଅଛନ୍ତି ଥିଲାନାର
ହୋଇଥିଲୁ ଦକ୍ଷ ଦୂର ପରିପୁ ମୋରପି କମା-
ସନ୍ଧୀୟ ରେଖକୁଣ୍ଡ କରିବାର ପାଣ୍ଡିଲିପି
ଏହ ପରିପାର୍ଶ୍ଵ ପାଣ୍ଡିଲିପି । ଏହ ପାଣ୍ଡିଲିପି-
ମନ୍ଦ ଏ ରଞ୍ଜ ବିଧବକ ଦେବାର କଥା ଥିଲା ।
ଏଥବୁ ପଥମ ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ଲିଖିବାକୁ କମି-
ନ୍ଦରକ ସବିଧା ଥିଲା ପ୍ରକାଶେ ସେମାନଙ୍କ
ପଥକୁ ସୁଧି ଅପରି ଦେବାରୁ ଗବହୀମେଲୁ
ସେହି ପାଣ୍ଡିଲିପିର ବିଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ଦିଲିଲେ ।

ପଟ୍ଟୁଆର ଅଳକ କାହା ଦେଲେ ଜମି ଜଣାକ
ଇବ୍ୟାବ ସବାଷେ ଅନେକ ଟଙ୍କା କଥ୍ୟ
ଦେବାର ଦିବକାର ମାତ୍ର କିଳାର ଖ୍ୟାଟ-
ସେହେଠର ବାହାଦୁର ଏହି ଖର୍ଚ୍ଛ ପଡ଼ କରବା-
ରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହନ୍ତି । ସୁରବଂ ଏହି
କଷୟର ପାଶୁରୀପି ମଝ ବହୁତ ଦେଲା । ଏହି
ଦୂର ଅଳକ କାହା ହୋଇଥିଲେ ଜମିଦାର ଓ
ପକାମାନେ ଦେବେ ଅଳର୍ଟର କ୍ଲେଶ ଦ୍ୱାରା
କରିଆନ୍ତେ ଗାଥ କହିବାର ନୁହନ୍ତି । ସର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଟାମସନ୍ ବାହାଦୁର ଶାନ୍ତିଭୂର ପଢ଼-
ିଗ ସମୟରେ ଲେବକୁ ଏ ସବୁ ବାସୁର
ଚୌରୀରୀରୁଷେ ଦିବାର କଲେ ବଢ଼ ପୁରୁଷ
ବିଦୟୁ ଅଟଇ । ପଟ୍ଟୁଆର ଅଳନର ଅନ୍ତରକୁ
ଦିବା ଏହି ବଞ୍ଚିବାରା ତେଣାବାସେମାନେ
କଲିଶର ଅଳନର କରିଅଛି ।

ଗତିର୍ଥ ଏହି ମାତ୍ର ଶେଷ ସପ୍ରାଦରେ
କମ୍ପେଲରେ ଯେତୁଳାର୍ ଜୀବାୟ ମନୋମନୀଜ
ବିଦ୍ୟାର ଏ ବର୍ଷ ଯେହି ପ୍ରକାର ଗୋଟିଏ
ସଙ୍ଗୀ ବନ୍ଦବନାରେ ବସିବ ଓ ଚାଲିବ
ମାର କା ଗୁ ମାତ୍ର ଠାର୍ଟ ଏଥର
ଅଧିବେଶନ ଅବମ ହେବ । ଗରୁଡ଼ର୍ଭାବ
ସମୟ ପଦେଶ ଓ ସମ୍ମାନିତାରୁ ପରିବାରରେ
ଏହି ମନୋମନୀଜକ ଅନୁତ ହୋଇଥିଲୁ ।
ପ୍ରକାର ମନୋମନୀଜରେ ସମସ୍ତର ଯୋଗ
ଦେବାର ଛବିର । ଡେଣ୍ଟାର୍ କେହି ପରିବାର
ଯାଇଥିଲୁ ବି କା ଅବଧ କଣ୍ଠା ଯାଇ କାହିଁ ।
କିମ୍ବାପ ଏହି ବର୍ଷରେ ଜାଗପଦାର
ଏ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ହେବା କରିବ ଏମାତ୍ର
ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ମାନି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ନିରାକୃ
କଲାର ବିଷୟ ବେବା । ଏହି ମନୋମନୀଜରେ
ଯେ ସମସ୍ତ କମ୍ପେଲ ପରିବହିତ ହେବ ତାହିଁ-
ମଧ୍ୟରେ କଲିଶିତ ପରିବାର ଗୁଡ଼ିକ ପରିବାର
ଅଛି ଯଥା—ବିବାହପକ୍ଷର ସର୍ବର ପରିବାର,
ମନୋମନୀଜର ମନୋମନୀଜ, ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରୁ ଲାଇଭ-
ଶାଖର ଅନୁବାଳ, ଭାରତପରିଵାର ସମ୍ପଦ,
ବିଭିନ୍ନବିଦ୍ୟା, ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ ଭାରତପରିଵାରର
ପରିବାର, ବୈଜ୍ଞାନିକ୍ୟ, ଅଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍ଭାବ, ତୁଳି-
ସନ୍ତ ଓ ନନ୍ଦମ୍ ଟାକୁ । ଏ ସମ୍ପଦ ଲାଇଭର-
ବିଷୟରେ ଭାରତପରିଵାରର ଏହି ମନ୍ଦ ବର୍ଷରେ
ବନ୍ଦେତ କାହିଁ ଏହି ଏ ସବୁ ମହିନ ବାସନା
ଅଣ୍ଡ ହେବା ଯେତେ କଠିନ ହେଉ ପରିବାର
ଅଣ୍ଡ ଭାରତପରିଵାର ଏକମଳ ହୋଇ ଏଥର

ଆନ୍ଦୋଳନ ଦରକା ଏବଂ ଶାଷନକର୍ତ୍ତାମାଙ୍କ
ପୁଣ୍ୟ ଏହା ଜୀବାଳକା ନିଜାନ୍ତ ଅବସ୍ଥର
ଏହା ଏଥୁଥାର୍ଥ କାହାଯୁ ମହାସମ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରାକୁ
ଆମେମାନେ ଏହାନ୍ତ ଅନ୍ତମୋଦନ କରିଅଛୁ ।

ଶ୍ରୀ ମେହିର ବଡ଼ ଦେଉଳର
ବ୍ୟକସ୍ତା ।

ପୁରୁଷ ଜୀ ଜଗନ୍ମାହେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ-
ସଖରୁରେ ଉତ୍ସମ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଜବଣ୍ମେଷ୍ଟରୁ ଯେଉଁ ଦେବାମା ମୋହବମା
ଦାଏର ଦେବାର ବଥା ଚହଇଅଛୁ ପାହା
ପାଠକମାନେ ଉତ୍ସମଗୁପେ ଜାଏନ୍ତି । ତେଣାର
ସାହା କିମ୍ବା ଗୋରବ ଏବା ଜଗନ୍ମାଥଙ୍କ ହେ-
ବୁନ୍ଦୁ ନିରୁବା ଏହେଣରୁ ଭାବତବର୍ଷର ସକଳ-
ଶ୍ରାନ୍ତରୁ ଅବଶ୍ୟ ଯାହିଁ ଅସାର ଦୂରେ ଆଜ
ଏବାର ଜାମ ସୁଜା ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହି କରିଲେ
ଲାହ । ଜଗନ୍ମାଥଙ୍କ ସେବା ସେତେହଳ
ଜାଗ୍ରତ ଭହଥ୍ୱବ ତେତେହଳ ତେଣାର ଟେକ
ରହିଥିବ । ଅଭେଦ ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ
ତେଣାବେଳି ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମଜ ରହିଥିବ
ଏବା ଜବଣ୍ମେଷ୍ଟ ସେହି ସେବାର ସୁବନୋବସ୍ତୁ
ପରି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିବାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ସୁଖର ବିଷୟ
ଦୋହରାକୁ ହେବ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏବେ ଅନୁ
ମାନକ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ବଦେଶୀଯ ଏବା ଭବ
ଧ୍ୟେବଳମ୍ଭୀ ଏବା ମେମାନକ କିମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଧାନ
ଶ୍ରାମୀଯୁକ୍ତମର୍ମବରମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ସ ସବାକୁ ଅମ୍ବ-
ମାନକର ପ୍ରକୃତ ଭାବ ଅବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରେୟୋଜନ
ଦୂରେ ସୁବ୍ୟଦ୍ରୁଷ୍ଟା ବରିବାକୁ ସବା ସମ୍ପଦ ହୁଅନ୍ତି
ଲାହ । ଅଥପାଇ ବୌଣୀସି ଲୁହକ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ଜବଣ୍ମେଷ୍ଟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେଲେ ଦେଶୀୟ ଜେଜକର-
ବ ସହପରମର୍ଶ ଦେବାର ଭୂତିତ ଏବା ଏହା-
କାରାମରୁ ନନ୍ଦରବାନ୍ଦିଯ ମୋହବମର
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କଞ୍ଚକ କରି ନନ୍ଦମର ପ୍ରକାର ବଜ୍ର-
ବ୍ୟ କାରଣ ଅନେକବିନ୍ଦୁରୁ ଅମେମାରକ ଅନ୍ତି-
ଦେଶୀୟଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ବର ଅଧ୍ୟଥିତ୍ । ବକ୍
ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ଧୂର ଅମ୍ବମାନକର ଆଶା
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଗର ରହିବାର ଅପରଦ୍ଵା ବଶଦ୍ଵା
ସମୟରେ ଛାଇଥରେ ଏହାତଥିଲ ଏହି ଦେବକ
ଏହିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦାସୀଦାୟିଲେଟେରେ
ଶବ୍ଦାଥିକ ଲୋକ ଏକଷିକ ହୋଇ ସବାର ସ୍ରାବ
ଶାଖାମାନାପୁରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଭରିଥିଲେ । ଏକଗରରେ
ଏହେଲେକ ଜ୍ଞାନାଳକ ଉତ୍ସପନରେ କୌଣସି

ଦୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବଡ଼ ସାଗରଙ୍କ
ନୁହଇ । ଉଛିଲସଭାର ସମ୍ପଦର ଶୈଖଶା
କାଶୀନାଥ ଦୟା ସଭାର ଉଦେଶ୍ୟ ବୁଝାଇ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଲୟ କଲାଗୁ ସେ ସମୟ ପ୍ରସ୍ତାବ
ସାହାଗ୍ରହ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ
ଯେପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ସ୍ଥାନକୁରେ ପାହା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ପାଠକମାଳେ ରହିଥିବା
ସମୟ ବିଷୟ ଜାଣି ପାଇବେ । ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ
ବଡ଼ ସୁନ୍ଦରବୁଝେ ଏହି ବିଜ୍ଞା ଅଭିନବରେ
ନିକାହିତ ହେଲା ଏବି ସମୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏକ-
ବାବ୍ୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାରୁ ଅନ୍ୟାୟରେ
ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ସେ ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ । କେବଳ ପ୍ରଥମପ୍ରସ୍ତାବ ଅନ୍ୟ
ମୋହନ କରିବା ସମୟରେ ବାରୁ ସମୟରେ
ଯୟ କୁଟୁମ୍ବ ବକ୍ତୃତାଟିଏ କରିଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କୁଟୁମ୍ବ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତା
ରେ ଯାହା ତେଣାଗାସି କାହାରକି ଅଭିନବ
ନାହିଁ ଯାହା ଧର୍ମବନ୍ଧୁତାବାବ ବୁଝାଇବାର
ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ କି ହେବ ? ବବର୍ତ୍ତିମେଘ କାରି
କାରିଗୁ ଅମ୍ବେମାଳେ କହ କି ପାରୁ ମନେ
ବରାପରାତ୍ମନ୍ତି ସେ ମନ୍ଦରର ସେବାରେ ଭାବେ
ଦିନ୍ଦୁଶଳା ଘଟିଥିଲା । ମାତ୍ର ପେର୍କ ସେବା
କାନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ଲମ୍ବାକଣ୍ଠାବ ଭିତ୍ତିକର ହୋଇ
ଅତି ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ଏକଧାରରେ ମୂଳ
ଆସ୍ଥାରୁ ଏବି ଭନ୍ଦୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସହାୟେ ଭନ୍ଦୁ
ଲେବ ନୟକୁ ଦୋଷ ପୁରୁଣାକୁନ୍ତମେ ବର
ଆସ୍ଥାରୁକୁ ଉଚ୍ଛିତେ ଗୁରୁତର ବୃଦ୍ଧିତା ଘଟିବା
ଆସ୍ଥାରୁ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ଏ କଥା ଅମ୍ବେମାଳେ
ସ୍ଥାନର କରୁ ଯେ ଦେଲେ, ଭାବାବଧାରାର
ଶିରିଲା ଯୋଗ୍ବ୍ୟ ମାନବଶୈଖରେ ନ୍ୟନାଧକ
ଚିକାଗଟର ମାତ୍ର ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଏ କଥା ମୁୟ
ଶୀତାର କରିବାକୁ ଦେବ ସେଥି ସୁନ୍ଦାହିତ
ବ୍ୟାପାରରେ ଦେଲେ, ଏପରି ଦେବା ଅଧ୍ୟୟେ
ନୁହଇ ଓ ଲାଭ ହେଉଅଛି । ଅତିଏବ ସ୍ଥାନ
ପାଇବଣୀପୂର୍ବତାବ ମନ୍ଦରର କାର୍ଯ୍ୟ ଏତେ
କାଳ ମନ୍ଦର କୁଣ୍ଡ ନିବାହିତ ହୋଇ ଅଭେଦ୍ୟବ
ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଏକବି ସେବା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଚ୍ଚ ଭାବ କାଢି ନେ-
ନାକୁ ଦେବ ଏପରି ଭାବର କାହାର ମନକୁ
ସିକି ନାହିଁ । ପଞ୍ଚମୁକ୍ତର କମ୍ଲି ଅଧିନରେ
ଯାବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବାକୟତର ସେବା ଅବସ୍ଥା
ଦେଖାଯାଏ ତାହା ସୁନ୍ଦର ନୁହଇ । ଅମ୍ବେମାଳେ
ଗବର୍ତ୍ତିମେଟ୍ରୁ ଏକାଳ ଅନ୍ତରେଥ କରି

ଅଛୁ ସେ ମନ୍ଦିରର ଭାବ ପୁଣ୍ୟକାଳୀତାରୁ
କାହିଁ କେବାର କବଳା ପରିପଥାଗ ପରିବ
ଭାବାଙ୍କିବୁଥ ବାହୁ ଯୁଦ୍ଧମୋହନ୍ତମାଳ କରୁଥ
ନେଚାର ଦେଖ୍ନ୍ତା ଦରନ୍ତୁ ଭାବା ହେଲେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବ । କେବଳ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦେଇ
ପୁଣ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦର୍ଶନବା ସୁତ୍ୱଂ ଭାବାଙ୍କିତାରୁ
ବଳ କର କେହି ସେବା ଭାବା କରିବାକୁ
ପରିବାର ହେବେ ନାହିଁ । ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବମଙ୍କ
ପରମର୍ଶ ସେଇ ବଜାସମୟ ବିଷୟର ସନ୍ନୋଧ-
ଜଳକବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥାଇନ୍ତି ସେଇନ୍ତି କିବାରୁ
ଶମସ୍ତ୍ରସାଧନ୍ତିବକ୍ଷୁ ଦେବାଲୀପଦରେ ଭାବି
କେବେବର୍ଷ ମନ୍ଦିରରକାର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପମନ୍ଦିରଗୁଡ଼େ
ନବାହତ ହୋଇଥିଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାତ୍ରର ଦେଖିଯୁ ଲେବ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପରିଜନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗସ୍ତୁ-
ଉପଲବ୍ଧରେ ପୁନା କଗରରେ ପଦ୍ମହବାବେଳେ
ଡକ୍ଟର କଗରବାସୀମାନେ ଶାହାଙ୍କ ଥେବେ ଅର୍ଥ-
ନିରଜ ପହି ଦେଇଥିଲେ ତହଁର ଉତ୍ତରରେ
ସେ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ କଥାମଥରେ ନୂତନ ନିଯୋଜନ
ବିଶିଳେଷରରେ କମିଶନ ଦେଖାଯୁଣେବଳେ
ମତାମନକୁ ବଢ଼ାଇ କର କହିଥିଲୁଛି ତ ଏ-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କବହେବ ଦେଖାଯୁଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେ ସମ୍ପ୍ର ନିଜା ରହିବ ହୋଇଥିଲୁ ସେ ସମ୍ପ୍ର
ଶାହାଙ୍କ ମନକୁ ବଢ଼ି ବାଧ୍ୟତା ଏବଂ ଏ ଦେଖ
ଶାସନ କରିବା ବଡ଼କଟିନ୍ ବୋଲି ମେଘିଥା-
ଛନ୍ତି । ଭାବିତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ଭମେଘ ଅନେକାଙ୍କ
କାଳ ବିଲବତ୍ତଙ୍ଗେ ଚିଠିପଟ ଲେଖାଲେଖି
ଉତ୍ତରବୁ ଦେଖାଯୁଣେବଳେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ସିଫି-
ଲସରଭାଷର ବିଦ୍ୟମମାଳ ପୁନର୍ବିର୍ଗର କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲୁଛି । ମାତ୍ର ବଡ଼ହୁନ୍ଦର ବିଷୟ
ସେ ସେହି ମାନେ ଦେଖାଯୁଣେବଳେ ପ୍ରତିନିଧି
ଦେବାର ଦାଗ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଇଂର୍ଜିଜଙ୍କ
ଶାସନ ପ୍ରକାଶି ଏବଂ କହିର ପ୍ରତିନିଧମାନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପିବାକୁ ଏତେ ଅପ୍ରଚ୍ଛି ସେ ଅକାୟା-
ସର ସୁଦେଖାୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁଛି କି ସଜ୍ଜ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବୋଗ ଦେବା ବିଷୟରେ
ଦେଖାଯୁଣେବଳେ ଅଧିକ ଆହୁତି ଅବ୍ଦି
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କମେଶ୍ଵର ସମ୍ମି
ହୋଇଥିଲା । ଏଦେଖାୟ ଶିଖିବଲେବକବର
ମୁଖ୍ୟାତ ବୋଲି ଯେହିମାନେ ପରିଚିତ ସମ୍ମି
ସେମାନଙ୍କର ସେବକ ଏପରି ଧାରଣା ହୋଇ-
ଥିଲା ଯେ ଇଂର୍ଜିଜ ଗର୍ଭମେଘ ଦେଖାଯୁଣେ-

କଳୁ ଠକାଇବାର ସତ୍ତଵର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଗେବେ
ଏହାଠାରୁ ଅୟକ ଆଶ୍ରମ ଓ ଦୂରଗର ଦଥା
ଆଜି କି ହୋଇପାରେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପାଦନକର ଏହିବାର ଆଶେପଦାଣି
ଶୁଣି ଅମ୍ବମାଳେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂଃଖର
ଦେଲୁଁ । ଶାସନକର୍ତ୍ତା ମାନଙ୍କର ପୁଣି ଗାନ୍ଧାର
ଅମ୍ବମାଳେ ସମ୍ବା ସୁଖକର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି
ମନେ କରୁଁ । ଯେହିଁ ମାଳେ ସ୍ଵଦେଶ ଶୁଭ
ନାଳା କବ୍ରି ସ୍ଥିବାର ପୂର୍ବକ ଏତେ ଦୂରଦେ-
ଶକୁ ଥିବ ରଜିତାନନ୍ଦନ ରୂପ ଗୁରୁତ୍ୱର ବହିବାକୁ
ଆସିଥିଲାଣ୍ଟି ଏବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଧାରନ ପୂର୍ବକ
ସୁଖନ୍ଦର ଲଜ୍ଜା ଯେହିଁ ମାଳଙ୍କର ଏକ ମାତ୍ର
ଉଦେଶ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଦୁବାନ୍ୟଦ୍ଵାରା ତାହାର
ମନରେ ଦୂଃଖ ଦେବା ନିଭାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟକାର୍ଯ୍ୟ
ଓ ଘର୍ଷଣ୍ଟ ଅନ୍ତର ରହିବାର ଅମ୍ବମାଳେ
ସମ୍ବା ତାମଳା କରୁଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପାଦନ
ପାଦା କରୁଥିଲାଣ୍ଟି ଅବଶ୍ୟ ସରଜନକରେ
କରୁଥିଲାଣ୍ଟି ତାହା ନ ହେଲେ ସେ ଭନ୍ଦାବର
ସୁତନାରେ ଏତେ ଦୂଃଖର କୃଥକ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ
ଏବ ଦେଶୀୟ ସମାଦିଷ୍ଟପ୍ରତି ତାହାର
ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖି ଅମ୍ବମାଳେ ଥହୁର ଅସ୍ତ୍ରୀ
ହେଉଥିଲୁଁ । ମଧ୍ୟ ତାହାର ଦ୍ଵିତୀର ଏବ
ଦୂରତନ୍ତର ସମ୍ମାନକର୍ତ୍ତା ପରରେ ଅମ୍ବମାଳେ
କଥାରେ ଏକାଦୁଃଖ ଯୋଗିତ ଦେବା ଶୋଭ-
ଗ୍ରୟ ହୋଇ ଲାହିଁ । ଅମ୍ବମାଳେ ତାହାକୁ
ଏତି ଅନୁଭେଦ କରୁଁ ସେ ସିନ୍ଦରପରିଜ୍ଞାନ
ବିଷୟରେ ଦେଖିଯୁ ଲେକମାଳେ ସେ ସମସ୍ତ
ସନ୍ଦେହର କଥା କହୁଥିଲାଣ୍ଟି ତାହାକୁ ଆପଣା
ଛିପରେ ନ କେଇ ବିମା ଏ କାଗଜ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଝକ ପଣ୍ଡରୁ ନ ଦେଖି ତଥା ଅମ୍ବମାଳେ
ଅକ୍ଷ୍ୱାପତ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଯେ
ଦେଖିପରିବରେ ସେ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
କେବେବେଢ଼ି ଏବ ସାର୍ଵବାନ ତାହା ଶ୍ରେଣ କର
ଅନୁଭବାରୁ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର ମନ ବିପର ହୋଇ-
ଥିଲା । କଥାରେ କୁହକୁ ପାହାକୁ ସାପ କାମିତେ
ସେ ଆଜବରୁ ଦେଖିଲେ ଜରେ । ପାଦ୍ମ
ବ ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ଶାମଳ ମହାବାଣ ଅତି
ଦୂରବିଦ୍ୟବରେ ଯୋଗିବା ଦେଲେ ଯେ
ସରକାରକର୍ତ୍ତା ଦେବା ବିଷୟରେ ଦେଇଲାଠି-
ପ୍ରଭତ ଶାନ୍ତିଦାୟିକ ଭବ ନ ରହ ସମସ୍ତ-
ଶେଷର ଯୋଗ୍ୟକେବଳ ସମାଜକାନ୍ତେ
ଦୟାଦୀବ । କିନ୍ତୁ ଅକିଯାଏ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଖାଲା ଲାହିଁ । ଏବୁ ଗର୍ବକନ୍ଧ ଆପଣି

ଏକ' ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ମାତ୍ର କାହିଁରେ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଅଶା ପ୍ରତି କାହିଁ ହେଲା । ମଧ୍ୟରେ
କେତେ ଦେଖିଯୁଲେକ ଜାର କୁଳଠ କାହିଁକ
ସ୍ଵରେ ଜାଣିଲା ଦେଇ ସହିଲିଯୁକ୍ତ ହେବା
ଲେଉରେ ବିଲାତକୁ ଯାଇ ପରାମା ଦେଲେ
ସହିଁ ଦୂରଗୃହଙ୍କର କୃତତାର୍ଥ କାହିଁ କଲେ
ବରାହୀତ ବ୍ୟବର ଶୀମା ଏମନ୍ତ ଭାଗକଷିଦା
ଗଲ ଯେ ଆଜି କେହି ଅପ୍ରସର ହୋଇଥାରିଲେ
କାହିଁ । ପୁଣି ଦେଖିଯୁଲେକବୁ ବିଶ୍ଵାଦବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ନୂଆ ଦ୍ୱିଲିପରରୁ
ସହିଁ ହେଲା । ଏହି ସହିଲା ଭାରାକୁ ଶାସନ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ମହାତ୍ମା ଓ ନିର୍ମିତ
ଦେଲେବେଳେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ମଳ ପପର ମାନବ ।
ଆମ୍ବାନେ ଦେବନକ୍ଷୟ ବିଶ୍ଵର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳର ମଳ ସ୍ଵର୍ଗକର ସନ୍ଦର୍ଭ ଓ ଅଧିକାରୀ ।
ଏଥରେ ବିଶ୍ଵପରିବହନୀମନେ ଧେଇ ଭାବର
ଭବରେ ପରା ନ କର ଫରକୁ ହେବେ
ହେବେ ଅଛି ଜାହାନରେ ଦୁଇ କହିବା ।

କେବା ଗଡ଼ିଲାର ।
(ପୁଷ୍ପପ୍ରକାଶିତ ଉପରୁ ।)

ଗୃହକାଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ବେଳେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି କି
ଯେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକଥର ଅୟକୁ
ବ୍ୟୟ ନିଷ୍ଠାତ କି ହେବ ତେଣକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଶା ଦେଇଥିବେ । ଏଇକ ବଜାମାନେ ସେ
ଖଣ୍ଡ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ ଦେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଏଥକ ବଜଟ୍ଟିମେଥ ବହାରୁଙ୍ଗି
କି ତାକବିଭାଗ ଯାଦା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଧିକ କରି କି ଯାରକୁ ଏକ ଅଗ୍ରାହୀ ଯେ
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକଥର ଖଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ
କାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାମାନେ ତାକଥର
ରଜ୍ଞିବାର ମହାତ୍ମା ହୁଣି ପାଇବେ ଏବଂ ଏ ଝର୍ଣ୍ଣ
ଦେବା ପକ୍ଷରେ କବାଳ୍ୟା ଓ ସୁବିବେଳା
ଦେଖାଇବେ । ସୁପରଫୋଟୋଗ୍ରାଫେର ବଜାମାନେ
ମାନ୍ଦ୍ରା ଏ କଥା ବୁଝାଇବେ । ଏଥିର
ଆମେମାନେ କହୁବି ଯେବେ ତାକଥର
ଲାଭ ହେଲେ ବଜଟ୍ଟିମେଥ ନେବେ ତେଣେ
ତୁଟୁର ଘର ବଜାମାନେ ଦେଇ ସୁନ୍ଦର
ବଦଳ ଦୟବେ । ଅନୁଭବ ବଜଟ୍ଟିମେଥକାମ
ଏପରି କରିବାର ହାତର କି ତାକଥର
ଲାଭ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ବଜାମାନେ ଦେଇଥିବେ
ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧନ ଦେବ ଓ ତୁଟୁ ଦୟବୁରୁ ତାକ
ଦୟମାନ ସମ୍ମାନ ସରକାର ହୋଇପାରିବ ।

ଶେଷ ଶେଷରେ ସ୍କୁଲ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୫ ଥିଲା
ଏ ହର୍ଷରେ ୧୪୫୨୭ ପିଲ୍ ପଡ଼ୁଥିଲେ ।
ତହୁଁ ଏହା ହର୍ଷ ସ୍କୁଲ ସଂଖ୍ୟା ୧୫୧ ଥିଲା ଏ
ହର୍ଷରେ ୧୪୮୦୭ ପିଲ୍ ପଡ଼ୁଥିଲେ । ବାଲବା-
ଦିଦ୍ୟାଳୀୟ ପଞ୍ଚବର୍ଷର ଗୋ ଓ ଟାକୁ ଏକର୍ଷ
ଗୋ ୭ ଟା ଦୋଇଥିଲା ଏ ୧୨ ବାଲବା
ତହୁଁରେ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏ ଛାତ୍ରା ୨୨ ଜାତିବା
ବିଭାଗ ବିଭାଗୀୟରେ ପଠି କରୁଥିଲା ।
ସ୍କୁଲର ମେଟ୍ ବିଦ୍ୟୁତ ୨୨୨୨୮୮୮ ଲା ଉପରେ
ପଢ଼ି ବିଷ ଟ ୧୫୦୨୪୯ ଲା ହୋଇଥିଲା ।
ସବକାରରୁ ଟ ୨୦୪୨୫ ଲା ଦିଅଥାରଥିଲା ।

ଅନୁସୁଲରେ ତିନି ଅଛି ଏହି ପଥରବୋ-
ଇନ୍ଦ୍ର ଖଣ୍ଡି ଅଛି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ରେକର୍ଡର
ଏବଜ୍ୟକିତରେ ଗଲେ ଏଥରୁ ଲାଭ ହେବ ।
ଏଠାର ପ୍ରତିକିତ ବଦୋକସ୍ତ ସତ ୧୮୭୨ ହା-
ଲରେ ରେଷ ହେବ ଏହି ଅଗମୀ ଶାତରାଜଙ୍କୁ
ନୂହକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଆଜମୁ ଦେବ । ଏଥିରେ
ବଜାର ଦୁଇ ଦେବକାର ଆଶା ଅଛି । ଅନୁସୁଲର
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜାର ଟ ୨୨୫୨୮୮ ଲା ଏ ତଥା
କାରୀ ଟ ୧୫୫୮୮ ଲା ପଞ୍ଚବର୍ଷ ଅବଜ୍ୟକ
ଟ ୧୨୧୮୮ ଲା ହୋଇଥିଲା ।

ମୟୁରବ୍ୟକ୍ଷର ତମ ଠ ପାଇଥିଲା
ମୟୁର ଠ ଦେଖିଲା ବିଷମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜି
ଏହି ଠ ଦେଖିଲା ଶୁଣି କୌରଥିଲା ।
ସବ ବିଜୋବପ୍ର ଉପଳବ୍ରେ ଶୁଣି ପରିଗମା
କରିବ ଦେଉଅଛି ଏବି ବାମଳାଟି ବିଜୋବ
ବିପ୍ର ମୟୁର ଶେଷ ଦେବାର ଶାଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । କାହିଁଏବାରେ ଚିତ୍ରାଳୟ ଜମେଇ
ଗୋଟିଏ ଦତ ଏବି ପୁତ୍ର ଅନ୍ତାଙ୍କୋ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଅଛି ଏବି ବାମଳାଟିରେ ଏବି ଶାଶ୍ଵର୍ତ୍ତ
ଚିତ୍ରାଳୟ ପୋଡ଼ିଥିଲା । କଲାଳ ଅନ୍ତର କାନ୍ଦୁ-
ବିଷୟରେ ଅସକ୍ରମିତ ମାନେଇବ ସାହେବ ଆପଢ଼
କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏମାହାଲ ରାହା ଜନକା
କରିବାକୁ ଅଶେଷ ଏବି ବାଠ ହୋଇ ଅଣିବାର
ସୁରମ ବାଟ ହାହିଁ । ଗର୍ବନେଷ୍ଟ ଏ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗ୍ରହଣପଦକ କହି ଅଛନ୍ତି କି ମାନ୍ଦୀ କଲାଳ-
ମାନ ଅଟକ ବିଶବାର ଦୟମ ପାଇବା ଏବି
ଦର ବାଠସବ ବାହିବାର ନିଷେଷ କରିବାକୁ
ଦେବ । ମୁକୁତାଙ୍କ ହାଜ ବାହା କୁଳାଳିତରୁ
ଦିନ ଶୁଣୁଣ ବାନ୍ଦିଲ ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକ ଦେବ
ବାମଳାଟିର ମାନେଇଲ୍ଲ କରିବାକୁ ଶୁଣି
ଶୁଣେ ମାତି ରାହା ପାଦ୍ୟ ଦେଲ ଲାହିଁ ଏବି
ରାଦାନ୍ତିକାର କାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତପ୍ରେ କାହିଁ

ତଳବାନ୍ତୁ ଏପର ପ୍ରସ୍ତୁବ ହୋଇଅଛି ଯେ
ବେ ବାଜିଦାରେ ରହି ଶକ୍ତିପରିବାରର ହର
ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡଳେ ସମସ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବରଗାନ୍ତୁ
କେବ ରହିଲେ ସନ୍ଧାନ୍ୟ କରିଲେ ମାତ୍ର ସେ
ବାରାନ୍ତି ସାହେବଙ୍କ ଅଧୀନ ଦେବାକୁ ଅନିତ୍ତକ
ଏବଂ ଗକୃମେଷ୍ଟଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ତାହାଙ୍କ
ସ୍ଵାଧୀନ ଅଧିକାର ଦେବା କିମ୍ବା ପରିବେ ମଙ୍ଗ
ନକ୍ଷତ୍ର ଲହର ।

ମାନଗେରର ବଜା କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ ଶାକବାର୍ଯ୍ୟର
ଅବସର ନେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସମୟ ଭାବ
ସେଠା ମାନେଜର ବକ୍ତ୍ତା ସାହେବଙ୍କ ଭାବରେ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଏ ମାହାଲରେ ତିନାମ୍ବା ପଥରଖଣ୍ଡି
ଅଛି ଯେ ଭାବରୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ଅଧିକର
ଟଙ୍କାର ପଥରବାଳ ବଙ୍ଗଲାକୁ ବିପ୍ରାଳ
ହୁଅଛି । ଏ ମାହାଲର ଜମା ବଜାୟ ସହିତ
ଟ ୩୫୧୯୫ ଟା ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୫୫୨୨୮ ଟା
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟଳ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ
ଅଛେକ ଉଠିଯୁ କିମ୍ବା ବଜା ଶକଣାରେ ଲୋ-
କେ ଭୋଗ କରୁ ଅଛିଲା । ସୁଦ୍ଧାୟ ମାହାଲର
ନ୍ୟାକ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ମାତ୍ର ଏପରି ଭାବ-
ରେ କରିବାକୁ ହେବ ସେମନ୍ତ କି ଜମି
ଉଠିଯୁ ବଧିବାକୁ ଲୋକେ ନିରୁପ୍ୟାହିତ
ହେବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପଦ୍ମାବଜ ରେଜ-
ଞ୍ଚା ବାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ ହୋଇ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ
କୁ ୫୫ ଟା ଦରନ ରେଜଞ୍ଚା ହୋଇଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ବେଳାହୀନ ଅଇଲ ଗଢ଼କ ତରେ କାହା
ଦେବାର ଗବ୍ରୁମେଖଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିବାରୁ
ମାନ୍ୟବର ଶୈଳାଳି ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ
ରିପୋର୍ଟ ଲାଗି ବରି ଅଛି ।

କେବାଳର ଲାଗାଲଗ ଗଜା ବି ୧୦
ବୟସରେ ଗର ଦେବାରୁ ଭାବାବରୁ ଶି
ମନ୍ତ୍ରାଳ ବଳକା ଓ ଉତ୍ସବୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ମୃଦୁରେ ହିତ୍ସଥବାବା ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି
ମହାଲର ଜମା ଟ ୫୫୪୫୯ ଲା ମଧ୍ୟରୁ ବ
ମଧ୍ୟରେ ଟ ୮୮୪୯୯ ଲା ଅସର ହୋଇ
ଥିଲା । ବରଷାରେ ଗୋଡ଼ର ସବତକଙ୍କର
ତପୋବ ବସେଥିଲା । ଜମ୍ବୁ

১৯৬৩

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏକର୍ଥମନ୍ତ୍ରବେଦାକର ମନ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥାପତ୍ରିନାହିଁ । ଗୁରୁତ୍ବଶବ୍ଦରେ ଯୁଦ୍ଧକ ମେଳୁଆ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂରୀତିରେ
ଯନ୍ତ୍ରବେଦାକର ଦେଖିବା ପାଇଲୁଥିଲା । ଏହି ମନ୍ତ୍ରରେ
ଦେବତା କୁରୁ ଓ ଠାବେଃ ଶ୍ରୀରାତା ଦ୍ୱାଷ ଦନ୍ତା ଆର ଚିତ୍ତ
ଯାହାକି ।

ପୋକବୁଦ୍ଧି ମନ୍ଦରାଜାର୍ଥିରୁ ଗୁହ୍ୟ । ଏହିଦିନେ
ବୁଦ୍ଧାର ଦୂଷଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ରହ୍ୟ ଆଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରତିରେ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ପାଇବୋଟ ଗଢାୟୀ
ବନ୍ଦି ଗାହ୍ୟ । ଏଥିରୁ ଦୋଷ ହେଉଅଛି ସେ କନ ଗ୍ରାମ
ପ୍ରତିରେ ହେବାର ଅଶା ଗାହ୍ୟ ।

ବୁଦ୍ଧାକୃ ଅପାରାମୁତ୍ତ ନାମରେ ସେଇଁ ପରିଜଳାର
ମୋହଦ୍ଵାରା ବରଷିଲେ ଗଢ଼ମୁକୁବାର ଭାଗୀ ଉତ୍ସନ୍ନିବ
ହେବ ଓ ଅଥ ମିଶାକେ ଖୁସି ପାରିଲେ । ହାତମ ଏହି
କୁର୍ଯ୍ୟ କଲେ କି ଯେଉଁ ଅପରାମୁତ୍ତ ରଥା ଦେବକାର ନୂର
କେ ସମ୍ମନ ପ୍ରମାଣ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟଥରଙ୍ଗାରମାନଙ୍କ
ପ୍ରକରର ମୁଦେଇ ଦ୍ୱାରା ପରିବରତାର ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଥିବାର
ହେବି ରେ ଅଧାରି ଅଛି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନ ଗାନ୍ଧୀ ।

ବ୍ୟାକୁ ବୁଝିଲୁ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ଘଟିଲ ମୋହଦୀ
କାରେ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଉପରେ ବାହୁ ବାହୁ ପାଇସିଲୁ କୃତିର୍ମଣ
ପାଠୀ ଅଧିକ ପଥ ପୁଷ୍ପକାରିତାରୁ ତିନିଦିନ ଜଳ ସାହୁରଙ୍ଗ
ବନରେ ସବାଳ ଛିକାବ ବୁଝିଲୁ ଏବଂ ଗାହା ଫେଣ୍ଟି
କାରୁ ମିଶିଲେବ ବୁନ୍ଦ ଲେଖି ଜମା ହୋଇଥିଲେ ।

କଳାତ୍ମାଦୀପ ଅଛିଲେ ଦୟାକାରୀ ରୂପାନବ ଉପରେ
କହେଲାଯାଉଥି ଶତି ପ୍ରକଳା ଅନୁରତ ଧୂମରେ ଏହି
ପି. ସୁନ୍ଦରପ୍ରତ୍ଯେକ କେତେକାହୁକୁ ଅନେକ ମୁଦ୍ରାକ ଲୋକ
ଜିଗ୍ନାସରେ ପଢ଼ିବାବେଳେବି । ସେ ଅଛିଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ସତକାହାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋକଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକର । ଯୋଠାରେ
ରହାଏ ତାକୁରଣାର ନାହିଁ । ଦେବତା ଲଭିବେଳେ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ମାତ୍ରାକୁ ତାକୁରଣାର ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ ତାକୁର କରିବାରକୁ

ବାପର ପ୍ରକାଶିତ ବନ୍ଦାମାର ସହ କାଢାର ଦେଖିଲୁ
ଯେଉଁ କଥକା ଅଧିକୁ ଅସମବୀ । ଦେଖିଲୁ କେବଳମାଜେ
ଦୂରକା ସେବିର ଦକ୍ଷତା ଦେବା ଦୂରେ ଥାଏ ସେମର
ମୁଣ୍ଡରେ ମୁକ୍ତ ଘଟିବୋ । କଳାଚାରୀଙ୍କ ପଦ ଯାନରେ
ପାଇଁ ବନ୍ଦାମାର କାନ୍ତିରବନାମାର ନିରାପତ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ।
କର୍ମମେଳି ଶାପ୍ର ଏବଂ ଯୁଗରେ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ନିରାପତ୍ତି
ବନ୍ଦାମାର କଳାଚାରୀଙ୍କ ନିରାପତ୍ତିର ଦବାଦିନରେ
ପାଇଁ ହୋଇ ଦେଖିବ ସେବକ ପ୍ରାଣ
ବାବୁ ଉତ୍କାଶର କମିଯାର କୌଣସି ତତ୍ତ୍ଵବିଶ୍ୱର ଦାସ
ନିରାପତ୍ତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ସଦେବଦୟା କମାନ୍ତରେ ଜଣେ ବାହର
ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରେ ସେ ପ୍ରେରିବ ପ୍ରକାଶରେ ହାତ
ଦେଖିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅସମାନକଲେ । କାବାଜ
ଦୂରକା ସାଧାରଣରେ ସେ ଏପରି କମିଯା ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଦୂରକାରୀଙ୍କ ସୁମରେ ଦେବ ମାର ପେର୍ କାବାଜ
ଦୂରକାରୀଙ୍କ ଦେବଦୟାରେ ବନ୍ଦାମାର ସେବା ଦାହାକ
ଦେଖିଲୁ ମେଲକର ଶିଖାର୍ଦ୍ଦିନ ଥାଏ ।

ଦୂରାଙ୍ଗଳ ହିତରୁ ଜୟାନଳେ ଛାପିଛି ବନ୍ଧୁଶ୍ରୀ;
ମୁଲୁକାଣ୍ଡା ଗରିବାନାଳିମୁର ଶିଖ ବନମାଳର
ପୁର ତଥିଲିଦାର ରୟ ଧାରକତୁଗାମୟକ ବାହାରୁ-

ପ୍ରମାଣିତ କେବିଏହାକୁ କି ସୁଲଭତା ଅଛିରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମହିନର ପତକାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିଲେ
ଏହି ମହାଜନମାନେ ସମୟ ହୁଏ ରତ୍ନମଳଖ୍ୟରେ ଧାନ
ଦୀର୍ଘ ରାଶିଦେବାକାର ଘର କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାହାର
କାହାର ରତ୍ନଗୋଟିଏ ମତ୍ୟରେ ବନ୍ଦ୍ୟକରିବା
କିମ୍ବା ସୁଧରେ ଧରି ରାଶିଦେବା ହାର ଦେବକରଙ୍କ
ପ୍ରମାଣରେ ନିଗାରନ କେ ମହାଜନମାନକୁ ଆୟୁଷ
କରି । ସପରି ଅସାଧାରି ନେଇବି ଯାଇବ ମୋହିନୀ

ନେତ୍ରଦେବକୟ କିମ୍ବା କରୁଣାକାର ଅହେଳ ଦୂଃଖୀ ମୂଳ-
କାମରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଥିବା ସହାୟମାନ ଅଭିନନ୍ଦ
ପ୍ରଶଂସନ୍ୟ ଏହି ।

କଲିବତୀ ଗେଜେଟ୍

ମି ଏ ମୀ ଦକ୍ଷତର୍କୀ ପେ କ ସିଲାପରହପର ନେମର
ପଥରେ ମୂଳ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଚାହାନୟର ଅଶ୍ଵ-
ଖାର ମାଟିକୁଡ଼ି ଓ କଲେନ୍ଦ୍ର ପଥରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ
ମଳମହିଦର ସଦରମହୁବାବେ ଫାପିତ ହେଲେ ।

ମା ଥାର ଏହୁ ଗାନ୍ଧୀ ଦରକାର ପୋଲିସବିଭାଗର
ତତ୍ତ୍ଵିକ ସ୍ଵପ୍ରଥିତେ ସୁମଧୁର ବନ୍ଦଳ ହେଲେ ।

ମା ଯେ ଏହାପରିବଳ ଲାଗେ ସୁରକ୍ଷାଗର ଏହାପରିବଳ
ରକ୍ଷଣୀୟ ବାର୍ଷିକେ ଯିବୁକ୍ତ ହେଲେ ।
୧୮୯୫ ଅଧିକ ବଳକା ଓ ୧ ଦିନର ଥାଏ ହେବାରେ
ଲୋହକେଣ୍ଠ ଗର୍ଭୀର ବାହ୍ୟକ ପ୍ରକାଶରେ ବଳକାର ବାହ୍ୟକ
ସାଧାରଣୀକ ହେବାର ବଜ୍ରପକ୍ଷ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

— * —

ମୁଣ୍ଡଳାରୁ ଅନ୍ତିମା ଜଳ ନବନ୍ଦର ମାତ୍ର ତା ୨୦ ଦିନ
ଭାରପ୍ରଧାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପଥ ପଟ୍ଟବୟୋତରେ ସେହିମାତ୍ର
ତା ୨୦ ଦିନରେ ଭୂମିକା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ।

ବାହୁଦର ଗୋକମାଳ ନିବାରିତ ହୋଇ ବାର ନିବିତ
ସମ୍ବାଦ ଅବ୍ୟାପ ଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦାତରତେସ୍ବର କୃପା ପ୍ରତି ଦିଗବ ଅଣ କହନ୍ତି
ଅପରା ପଦ୍ମସମୟନାନ୍ଦାରେ ବାଣୀରମ୍ଭ ସନ୍ଧର୍ମନାର୍ଥ ଯାଇ-
ଥିଲେ ଏହି ସେଠାରେ ମହାରାଜକର୍ତ୍ତିକ ସଥାଇପି
ସମ୍ମାନନ୍ଦ ହୋଇ ଫେରି ଅସିଥିବା ।

କୁଣ୍ଡଳ ଅର୍ପଣା ବନ୍ଦମ୍ବ ତା ୨୭ ଦିନର ରାତ୍ରି
ସମ୍ବଦକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଉଚ୍ଚକମାନେ ତାମାକମ୍ବ ହାମିଲ-
ଟନ ବନ୍ଦର ତାମ ଓହୁଙ୍କାର ।

ଅୟନ୍ତର ପ୍ରଧାନଙ୍କର ଚକ୍ରନୀତିରେ ଶ୍ରୀଏଜ
ସାହେବ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଡିକରୁଷରେ ଉତ୍ତରକଳାପରେ ଦେଖିଥା
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ତାଙ୍କ ନାମରେ ମୋତକମା ଦେଖିଅଛି
ଏକ ପୁରୁଷ ଯେତେ ତେବେ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଡି ଲାଗୁ ଉତ୍ତରକଳା
ଓ କରିବାହେବିମାହେ ଉତ୍ତରକଳା ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଏବାରୁ
ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲେ ।

ବଲଗେରିଆଜାକର କେତନ ଅମ୍ବାନୀ ବଡ଼ାଙ୍କ-
ମହୋଦୟକ କେତନ ସଙ୍ଗେ ହିନ୍ଦାନ ଅଛି ।

ତୁମ୍ହିରଦେଶରୁ ଅସୁରାଗ ସାଥିମାନକରୁ ଜଳୁପକିଣ୍ଡରେ
ଏହିନ୍ତିକୁ ଗୋକନୀଳ ଦିଲ୍ଲିଟିର ଥିଲାର ଉଚ୍ଚାର କରାଯାଏ । ରତ୍ନ
ମାତ୍ର ତା ୧୫ ବର୍ଷରେ ତା ଏ ପକାଏବ ରମେ କେବେ-
ମେଷରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କର ନ ଏ ଏ ଭାବରୁ ଗୋଦିବା-
ଶଳରେ ହାତି ପକାଇଲେ । ପ୍ରେମେଶନାଥଙ୍କୁ ମାଉଦିବା
ପାଶ୍ଚାତ୍ୟକରୁ ଲେଖିପେଣେ ମିଳିବାର ଓ ନରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ବକ୍ତାଏବମାତ୍ରେ କିମ୍ବରେ ଥାଇ ପ୍ରତିହାର ମାନବକାନ୍ତି
ହିଁ । ତକାଏବମାନକଥରୁ ବୁଦ୍ଧି ପିଲେଇ ପାଇଲା,
ଭକ୍ତାରେଇବେ ସମ୍ପଦକଥରୁ । ଫଳକଥା ଏହି ବ ଭାବ-
ମାତ୍ରେ କଟକଣା କରିଗରେ କହା ଦୂରିତାହାର କି ତୁମ୍ହି
ମିମାଂକେ ମେଳାବିଲୁ ହରିଦର କରିଗରେମୁଣ୍ଡା ରଖ
ଇ ବାହାରୁ । ମାତ୍ର ଉତ୍ତରକି ଅଦ୍ୟପି ପାତ୍ରପୃଷ୍ଠରେ
ହେବ ।

କାର୍ତ୍ତପୁର ସମାଜ ।

କର୍ମମାତ୍ର ମେଘର ଅଶ୍ଵ ପଥିବାରୁ ଦଶେଷ ଶାତ
ହସନ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣ ଓ ବୁଦ୍ଧରେକମାଳକ ପଥରେ ଦଶେଷ
ଛଳକ ଦୋଖିଅଛ । ଏ ଚରନରେ କର୍ମମାତ୍ର କୃତିବୈ-
କ ଦଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନ ହୋଇଅଛ ॥ ୫ ॥ ପଶୁଭିନ୍ନ

ମେଳସୁର ଜମିହାର ଓ ଗାଁ ଶାଖସୁକର ଦାସ ରତ୍ନ କୁର-
ଦମାରୁର କତ୍ତି ଛନ୍ଦବାର ପରିଯୋଜ ମନୀ କଲେ ବାହୁ
ମହୋତ୍ସବରେ ସେପର ସଂପ୍ରଦୟମାଳ ପାଇଁ ଫାଟା ଏ
ଅକ୍ଷର ପରିଧାରିଣ୍ଯ କଟ୍ଟି ଜମିହାରମାରକରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖା
ନ ଥାଏ । ଏହି ପ୍ରାୟ ମନ୍ତ୍ର ସରକାର ରତ୍ନ କରିବାରେ ତେବେ
ହାତମାନର କିମିଟରେ ମାତ୍ର ଦେଇବିର ତେ ଝୋରାଇବାରୁ
ଦେଉଥେ ତେ ଶାଖୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟକାର କମ୍ପେଟରେ ବଢ଼ିବା
ସବେ ଥିଲେ ତେ ଜାଇବା ପ୍ରକାଶକଳର ମୂର ଦିଇଁ ମୁକ୍ତ
ଖାତ ହୋଇ ହଠିଥିଲା । ଫୁଲଙ୍କ କିମ୍ବା ଏହି ଅନୁକ୍ରମଗୁଡ଼ର
ପାଇଁ ଏହିର ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା ଆପଣ କହିଲେବେ । ତାଙ୍କ
ଦିମ୍ବୋରରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାମାରେ ଏହି କ୍ରତୁବେଦମାରେ
ବିଶେଷ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛିବି । ଶାଖୀୟକୁରାର କେ ମାତ୍ର ପାଇଁ
ଦର୍ଶିଯ ସାଙ୍କାର ଅଛି ତେ ଜାଗାରର ମାତ୍ର ଶାଖୀୟକୁ
ଜୀବିତ ଥାଇ ହନ୍ଦୁବେ ବିଶେଷ ପାଇବାର ସହି ଅପାରା
ନିରାକାର ତେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୁକ୍ତବ୍ୟବେ ଉତ୍ସବରାର ପ୍ରତିବି
ହୋଇଥାଏ । କର୍ମମାଳ ଜାଗାରମର ମାତ୍ରା ନାପାଇବିପ୍ରପନ୍ଧ
ମାକାଳର ବୁଝାଇବି ଦିଇ ରଜା କବିତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏସ
ଦରେଖ ପାଇବ ପରିମା ।

ଅସମାକଳ ପକରିଛନ୍ତିଲା ଅଧିକର ଶ୍ରୀପାଦ ବାହୁ
ବ୍ୟାମାଧିକ ବାହୁ ମହାପଦ୍ମ ବନ୍ଦାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ପାତ୍ର
ଦିନରୂପର ଏ ଶାଖରେ କୁଣି ହେବାର ବାହୁ ମେହେବ
ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାସ୍ତ ବଦ ପାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସର ଗୁଡ଼ର
ବନ୍ଦାର ପାର୍ଥକା କରିଛନ୍ତି ସେ ସେପଦ ହୋଆ ତା
ଦିନରେ ବର୍ମନ୍ୟ ଦାଖିଲାଯି ଏହାର ଅବେଳି ମଙ୍ଗଳକାରୀ
ସାଧନ ହେବାର ଅବ୍ୟା ସବ କୁଣ ଜଳକାଷ୍ଟ ତାର ପାତ୍ର
ପଦରେ ଜଳାଇ ମଦକାରିବି ହୋଇ ବାହୁ ସବତା ପାତ୍ରର
ବନ୍ଦାର ସେ ଅବ୍ୟା ଏହା ହେବା । ଏହାର ତାହାକୁ ଶାଖ
ଅଶ୍ଵେଯ କରାଯା ।

ରେକିଏସ୍‌ବି ମହାନାର ପ୍ରଥମ ଜାଗାକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହାତୁ
ଦିଲାଭିତ୍ତିରେ ଯୋଗ ଅଧି ଏ ଶାନ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଏ ଶାନ୍ତିର କୁଳର ସବୁତିକାଣ୍ଡପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଖି ବର
ସଂଗ୍ରାମ ଘର ମନେ ଓ କୁଳର ସଂଗ୍ରହକଷର ବାବୁ
ବୁନମନୀ ପାହାୟିବ ହରୁ କର୍ମରେ ବାହେଲ ହେବା ସବାଙ୍ଗ
ଦିଲାଭିତ୍ତି ହେବେବଳକୁ ଅନୁରୂପ ଦିଲାଭିତ୍ତି ହାତୁ
ମନ୍ଦହୋଦୟ ଅଗାମୀ ହାତୁ ଏ ହରକୁ କଟକ ଅଭିନ୍ଦନ
ପ୍ରାଣ ଜାହାନେ ହେବା ହେବା

କବିତା ।

ସୁରୁପୋଡ଼ମ ଷେଟ୍ଟୁର ଗୀ କରିବାଓକ
ମନିରର କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର ସମ୍ଭାବରେ ସତ ୧୦୨୭
ବାଲ ଦିବସର ମାସ ଗା ୫ ରଖିବେ ଉଠକ-
ପିଟିଂକମ୍ବାକ ଦ୍ଵାଳକୁହରେ କାଳକସଙ୍ଗର
ସେଇଁ ଅଧିକବଶ ହୋଇଥିଲ ଫଟ୍ଟରେ ତଳ
ଜିଲ୍ଲାକ କିମ୍ବାରଶାମାର ଆଧ୍ୟ ହେଉ ମୋ—

୧୯ ଶତାବ୍ଦୀ—ଏ ସୁରୁଷେତମେହେ
ଯିର ଶକ୍ତିପାତ୍ର ମନ୍ଦିରର ଚାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରାମ
ସଙ୍ଗକରେ ବିଦ୍ୟମ ବନୋଦ୍ଧୂ କଲାକା କାରଣ
ଦେବକାଳ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିର ଆ କଣ୍ଠ ର ଅନୁଯାୟେ
ଅବର୍ତ୍ତିପଦ୍ଧତି ମୋହଦମା ଦାବେଳ ବନ୍ଦରାଜ
ମନ୍ଦିର ଭବିବାର ପଞ୍ଜିନୟର ଅବଗାତ ହୋଇ

ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ଭାବ ଅଜ୍ଞାଯାଇ ଓ ଶୁଭ
ଗବ୍ଦମେହକୁ କଣାଇବା ବର୍ତ୍ତବିଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତ
ଅଭିନ୍ନ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଉଁ ବିଜ୍ଞାବପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦିରଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖାଇ ହେଉଥିଲୁ ଛାଇରେ ଏପରି
କିଛି ବିଶ୍ୱାସନା ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବ ନୃତ୍ୟ ବି
ଅନ୍ଧାଳେ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରକାର କଠିନ ହିସ୍ପ୍ରେ
ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଦେବ । ଅଥବା କୌଣସି
ଶ୍ରୀକୃତ ଅପାରାଜ୍ୟ ଘଟନା ହୋଇଥିଲେ ଏ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିନବକଟରେ ବୁଦ୍ଧାରୁ ଅବଶ୍ୟ
ତାହା ଜାଣିବାରଙ୍କେ ।

ବସୁ ବୈଷଣ୍ଵାଦ ପତ୍ରିତ କାହାର ରହିଛି ଏହି କାନ୍ତି
ବସୁର ମୁଖେ କାହାର କାହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ।

୨ୟ କର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ—ସୁମା ରଜାମାଙ୍କେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାଚୀନ ସତବାହିର ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ର
ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣମାଳକ ଦେବତା ତେଣା ବାହୁଦ
ପ୍ରାୟ ୪୦ ଦଶାର ବର୍ଷମାଲକ ତୁମେର ଶାସନ-
କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ସେହାମାଙ୍କେ ସୁମାର ମନ୍ଦର
ଲମ୍ବିଣୀ ଏବଂ ସେଠାରେ ଦେବତା ପ୍ରକାଶ
କରିଥିବାରୁ ସୁମାର ରଜାମାଙ୍କେ ଠାକୁରରଙ୍ଗା-
ଲାମରେ ଅରିହିଲ ହୋଇ ଅସୁଧାରାନ୍ତି । ଏମା-
କଣ୍ଠେ ମନ୍ଦରର ସର୍ପଶ୍ରଦ୍ଧିକୁ ଆରଜ କରିଲେ
ସେମାଙ୍କେ ମଧ୍ୟାହିନୀ ଅନର୍ଥକ ଓ ଅନୁଯମକୁ
ପୁଷ୍ପେ ଖର୍ବ ଦେବ । ଏବଂ ତାହା ସମସ୍ତ ହନ୍ତୁ-
କର ଚାକରୁକୁ ଦେବ ଏବଂ ଏ ସର୍ପ
ଅନୁଯମାନହାସ ଶୁଣିଥିଲୁ ପେ ଦେତେକ
ଅତିଜାଇର ରଜାମାଙ୍କେ ଏଥୁବୁକୁ ଅର୍ଥାତ୍
ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ସାହେବ ତେଣାକୁ ଅବେଳାବା ସମ-
ୟରେ ରାତାକ ନିତିରେ ଏବଂ ଅବେଳାବା
କହାବା ହନ୍ତୁମାନକର ଏହିପରିବୁ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲା ।

ବାହୁ ମୋଲକଳ୍ପ ଗୋପ ଉପରେ ଶିଖ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦୟା ଅନୁମୋଦନ କଲାବୁ ଏକବାକୀରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୁଏ ।

“ସୁ ନିର୍ବିର୍ବାଦ—ସହା ଯତ୍କାମ୍ଭ କୋଣ-
ପର ଏବଂ ଅଚାଳିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ହୃଦି
ଦିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକବାହୀ
ମିତି ସେଇଁ ଜମାଦାତ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ହୀନ ଅୟ ଲିଥର ଦୋଧାତ୍ତ ଏବଂ କେତୋବ୍ୟ
ହେଲ ସ୍ଵପ୍ନଶା ଅମରା ଦାତରୁ ଲାଗା
ହିଁ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାର ନିର୍ବିଜନରେ
ଜୀବି କ ଯତ୍କନବାହୁବଲିନ୍ଦୀ ଏ କର
କରେ କାହିଁ ଏହି ଫଳ ସହି ହେଲା

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ଅଖଳ ଦାନ କରିବେ ନାହିଁ
କରିବାକି କାଟ ଦେବ ।

ପରେଇ ଚାକନ୍ତିରୁଥ ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ପରେଇ ଦଳେକୁଣ୍ଡ
ଧରିପଥି ଅନ୍ତମୋଦହ କରିବ ଏକବାଦିଲେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ତ୍ତାରଙ୍ଗ—ଏହି ଦେଖାଇମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିଲିପି ଶୁଣିବାପାଇଁ ଏବଂ ବଳ୍ପାୟ ବଳ-
ଶୁଣେଥିବ ନିବିଟିର ଧାରୀର ।

ବାହୁ ପରେଣ୍ଯକତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ଓ ପଞ୍ଚିତ ଦୃଶ୍ୟବଳୀ
ନିର୍ମାଣରେ ଅନୁମାନଜ୍ଞ ବନ୍ଦରୁ ସବ୍ରାହମାନର ଖାଲ୍
ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କର ସମ୍ମାନକ

୬୦୭୦୩୫

ପ୍ରେରତପତ୍ରର ନିରାମତି ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ
ମାତେ ଦାସୀ କୋହୁଁ ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦିତ ପାତାଳାର୍ ସମ୍ମାନକ ମହାଶ୍ରୀ
ମହାଶ୍ରୀ

ପତ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧମାଧ୍ୟରେ ମେହିମାନ ଦେଖିଲୁ
କାହିଁଏବେ ଶିଳ୍ପିଙ୍କରଙ୍କରେ ପରିଚାର
କରିବାର ବିଷୟରେ ଧ୍ୟାନର
ଅନୁବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପରା ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ତହିଁର ପ୍ରଭୁତ୍ବର ନିମ୍ନରେ
ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି ।

ତିଳ ବିଜୀପଳର ଧ୍ୟାନ ଲଂବାରେ ସହ-
ବୁଝେ କେଣାଶୁଣି ସଥା ।

"Any instrument bearing an uncancelled and adhesive stamp is considered as stamped."

ଏଥେର ଶେଷ୍ୟାଖନୁକାବ ଏହିର ହୋଇଥାଏ,
ଯଥା “ବୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନପତ୍ରରେ ଅଭିମର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନ ଥିଲା ଥିଲା ଜ୍ଞାନ ଏଥା ପାଇ-
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାର ଲ ଥୁବାପରୁ
କବେଳତ ହେବା” ଯାଥିମୂଳିରେ ଏହି
ଅନୁକାବ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଧ ହୋଇପାଇବ ଯତ୍ଥ,
ମାତ୍ର ୧୦୧୦୩ାବୀର ଭ୍ରତବର୍ଣ୍ଣପୁ ପ୍ରାଚିକ-
ସକ ଏଥିଲାର ୫୫ାବ ପତି କରୁଥିଲେ
ପରାମର୍ଶନ ହେବ ଯେ ନାମପାତ୍ରରେ କରି
ଗା ପଢ଼ିର ଶେଷ୍ୟାଖନବାବରେ ବୌଣସି
ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେଳୁ ହଳାଖାଗର ଗର୍ଭ ଏହି
କି ବୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନପତ୍ରରେ ଅଭିମର୍ଯ୍ୟ

(ବା ଜ୍ଞାନ) ବସପାଇଥିବା ଅଠାଲଙ୍ଘ ଜ୍ଞାନ
ଥିଲେ ତାହା ଜ୍ଞାନ୍ୟକୁ ଗୋଲି ଜୀବ ହେବ ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କର

କଟକ
୨୮୧୮୯୫

ବିଜ୍ଞାନ

ଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମହାନାମିକର ନାହିଁ
ପାତା ଦେବାର ପାପ୍ରତି କି ଅଶ୍ଵମାରେ ବୁଝି ପାଇଲୁ
ଥାହା ।

ବିଜେତା ।

(ପର୍ବତାଶୀଳ ଉଚ୍ଚର ।)

୨ୟ । “କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତ ଅବଳମ୍ବନ
କରିଲୁ ଧର୍ମ ପାତ୍ର ହେଉ ନାହିଁ; ଅଭେଦବ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାନନ୍ଦମାନେ ଗାୟବେଳ, ମୁଖଲମ୍ବାନମାନେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଏକ ବାରୁଦେବ, ମସଲମାନ-
ମାକେ ଏକ କୋରଣ ଅଶ୍ଵୀ କରିଥିଲୁଗି
ସିଦ୍ଧ୍ୟକଥା, ବିନ୍ଦୁ ସକଳ ହିନ୍ଦୁ ସେ ବେଦ
ଆଶ୍ଵୀ କରିଥିଲୁଗି, କେବଳ ଅହୁନ୍ତ ଓ ମୁକ୍ତିର
ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଜ୍ଞାନ କରିଛି ଏହା ଠିକ୍
ନହେ । ହିନ୍ଦୁର ଗୁରୁରେ ଅନେକ ଶାଶ୍ଵତ
ଅଳ୍ପକ ସଂଖ୍ୟାଯ, ଧୂଣି ଏକ ଅଳ୍ପର ବିବେଧୀ ।
ଏମନ୍ତ କି ହିନ୍ଦୁଶାଶ୍ଵରେ ଏହି ଅଳ୍ପକ
ଶ୍ରୋତ ଦେଖାଯାଏ ଯାହା ବେଦକୁ ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ
ବିଦିତ ଚୋଇ ପ୍ରମାଣ କରିଲୁଛି । ଯଥ;—

“ ଅପର ” । ଗୁମ୍ଭକବୋଟେ ଦିନ ସଜ୍ଜ
ସାମ ବେଦୋଧିଅବବେଦିଃ, ଶିଖାଚଳ ବ୍ୟାକ-
ରଙ୍ଗମ୍ । ନିକୁଞ୍ଜ ଛନ୍ଦୋ କେଣ୍ଟିଷ ମତି
ଅଅପରଙ୍ଗୟ । ଲଦନ୍ଧର ମଧ୍ୟଗମ୍ଯତେ । ମୁଣ୍ଡ-
ବୋପନ୍ନବ୍ରତ ୫୩ ।

ଅର୍ଥ । ଗୁର୍ବେଦ, ସଜୁଲ୍ବେଦ, ସାମବେଦ
ଆହୁବେଦ, ଧୋଷା, କଳ, ବାହାକରଣ, ନିରୁତ୍ତ,
ଜୁନ, ଜେଖାତିଷ ଏ ସବୁ ଅଶେଷ ବିଦ୍ୟା
ସାହାଦାର ସେହି ଅଶ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଜଣାଯାଏ
ତାହାର ଶେଷ ବିଦ୍ୟା ।

“ । “ ଅଧ୍ୟକବ ବ୍ୟାକୁମାନେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରୁ
ଏକ ଅଂଶ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମରୁ ଏକ ଅଂଶ କେବ
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାକୁଧର୍ମରୁ ପରିଚୟ ଦେଉଅଛି । ”

ଏଥୁରେ ଦୋଷ କି ଅଛି ? ସବୁ ଧର୍ମର
ମଧ୍ୟରେ କମ୍ବେଗୀ ପରିମାଣରେ ସତ୍ୟ ବହୁଅଳ୍ପ,
ଦେବତାବେଳେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରଦଶ କରିବା
ର ଅପରାଦ କି ? ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଜ୍ଞାନ ଯଥା—

“ ଅଶୁଦ୍ଧରୁ ମହାଦୂଷକ ପାତ୍ରେରୁଙ୍ଗ କୁଣଳେ
କରି । ସାରିର ସାରିମାନିବିଧାତ୍ରୀ ସୁଖେହି ଜବ
ପାଇପଦି । ”

ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ୍ଧତିକରଣ ସେମନ୍ତ ପୁଷ୍ଟିରୁ
ଧାରାଗତ ମଧ୍ୟମତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଉତ୍ତରପାତ୍ର
କୁଣ୍ଡଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠବଢ଼ି ଯାବଜୀଏ ଶାକ୍ତରୁ
ଧାରାଗତମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରି ଆଆଏ । ଦେଖ
ଦରହାସ ଏବଂ କବର ସବଳ ହୋଇ ସ୍ଵକ୍ଷା
ଅବଶେଷରେ ଜଣେ, ଜଣେ ଅବଶ୍ରମିଲୁ
କୋଲି ପରିଗଣିତ ହୋଇଗଲେ । ଅଦ୍ୟାପି
ପ୍ରେମାନଙ୍କ ଶର୍ତ୍ତୀ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥିଲୁ ।

ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକିଳନ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଘନାନ୍ତେ ଯେଉଁ
ଗଜାଶୁକ ଉଚ୍ଛାରଣ କରନ୍ତି, ଜାଣିବା ଉଚିତ
କି ତଥା ଜଣେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ରତ୍ନ । ତାହା-
କିବି ନାମ ଦସତ ଖାଲୀ । ଜଣେ ମୁସଲମାନ-
କଟୁଙ୍କ ରତ୍ନ ଗଜାଶୁକ ସହ ବିନା ଅପରିବେ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଦୈତ୍ୟ ଜୀପମୟ ହେବାକୁ
ଧାରିଲା, ତେବେ ପ୍ରାତିମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ବିମା
ମୁସଲମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତ୍ୟ ସପ୍ରତି କରୁଥିବାରୁ
ବୋଲି ବିନ୍ଦାର ଦୋଷୀ ହେବେ ? ଏଥରୁ
ଧାରିନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ହଦାରତା ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନିତା ଓ ଅନୁମାନଙ୍କର ବେ-
ବଳ ମାତ୍ର ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା ।

କୁତ୍ରମାଳେ ସବ ଅଳ୍ୟ ଧର୍ମରୁ ସତିର
ପଦବ୍ରତରେ ଥସନ୍ତିଲୁ, ଧର୍ମର ପଦବ୍ରତରେ
ଅଧିଷ୍ଠତ୍ତର ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣର ପଦବ୍ରତରେ ପାପକୁ
ଗୁଡ଼ର କରନ୍ତେ ବିନ୍ଦୁ ପୋଷଣ କରନ୍ତେ,
ଯେବେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଏହା ଗଢ଼ିଲ ଚାଯିଦା
ବୋଲି ପରିଗଣିବ କୁଅନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ତାହା ନ
ହୋଇ ସବ ଶାଖରୁ ସବ ଧର୍ମରୁ ଏହ ସବ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜଳଟରୁ ବାତ୍ରମାଳେ ମଧୁକରର
ନ୍ୟାୟ ସଭ୍ୟ ଏହ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୈତୁକ ସନ୍ଧର୍ଜନିତରେ ସାଥୀ କରୁଥିଲୁ । ବାତ୍ରମାଳର
ହାୟେ ବଦବରଣ ଅବଶ୍ୟ ହେଲେ, କୁତ୍ର-
ମାଳକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ଓ ପଢ଼ିବାମାନ
ଅସ୍ଥଳ କଲେ ଏଥର ଶକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ମିଳିବ ।
ପାପର ପୁଲରେ ଲେଖକ ସେ କ ନିମନ୍ତେ
ବାତ୍ରମାଳଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଅନୁଭବରଣ ହୋଇ
ସମାକଳ୍ପ ଦୋଷୀ ସାବଧନ୍ତ ଦରିବାକୁ ତେଣୁ
ରାଥରାଜୁ ଦୁଇକାକୁ ଘାରିନ୍ତି ନାହିଁ । ନିମନ୍ତେ
ଏ ଜଳିତମୋତ୍ତମ ନିମନ୍ତା ।

820

ମନ୍ତ୍ରୀପାତ୍ର

ବାହୁ ଗର୍ଥାକନ୍ଦ ଗୟ	ବଳକ	ବଲ୍ଲୟ	୩
„ ଅଭିମନ ସଂପଦିତ		ଅଭିମନ	୩
ବଜା ଶ୍ରୀ ବମ୍ବନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଆଇବଜା ଘନମୁର			
ବାହୁ ପିତରଙ୍କ ପାହାୟକ	ବଳକ	ବଲ୍ଲୟ	୩
„ ଦୃଷ୍ଟିକ୍ଷର ଯୋଗ ବଳକ			୩
„ ବମ୍ବପ୍ରମାଦ ବିଜ୍ଞା			୩
„ ହରେବୁଝ ପାୟ			୩

ବେଳେ ପନ୍ଥ

ଅଛେଷଳଭୁ ।

ଇହନ୍ତିକଣାର ବାର୍ଷିକ ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ
ଠ ୫୫ଙ୍କା ଓ ଡାକମାସିଲ ଠ ୦ ଟ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଥିଲା । ସଙ୍ଗତିପର ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ଆଜନ୍ତାବର୍ଷର
ଏହି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପିବିବା କେଉଁ ଅସ୍ଥିରେ
ହେଁ ତେଣା ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ରେ ଅନେକଜ୍ଞକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଚାର କେହିଁ ବନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ
କରିଛି । ଅପ୍ରଦବ ବଢ଼ିବ ପ୍ରିଯିଂକଣାଙ୍ଗ-
ପଞ୍ଚକାର ଅଧିକ ପ୍ରକାର ଉଦୟଶ୍ଵରରେ ନିଯମ
କରିଥିଲାନ୍ତି କି ଆମାମାର୍ବର ଅର୍ଥାତ୍ ସଲାହାର୍
ସାଇ କାନାରୋତ୍ତମାସ ଅରମଠାରୁ ଇହନ୍ତିକଣାର
ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଠ ୫୫ଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ସଦର ମୋଟବଲ
ସକଳରେ ଦୟାମିବ । ଯାହାକଠାରେ କଣ୍ଠାୟା
ଗର୍ଭାଧିକ ସେମାଳେ ସମସ୍ତ ବାଳ ଅବାୟ
କର ଆଗରୁଷ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଏହି ନିଯମର
ଫଳ ପାଇବେ । ବଳ୍ପାୟା ଦେଇ ବିହିମାନ
ପର ବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଟକ ପ୍ରିୟେବନ୍ଧୁମା } ସ୍ତୋର୍ଯ୍ୟବର ଶ୍ଵର
୧୯୧୮୦୭ } ସେହିଟଣ

ଜମ୍ବାର ବିଜୟ ।

ଆମ୍ବର ଜମିବାଣୀ ନିର୍ମଳତାର କାଳୁକା-
ଅନୁର୍ଗର ବିଷମତମାନ କେହି କଥା କବିବାକୁ
ଲାଲିବୁ ହେଲେ ତହୁଁର ସମସ୍ତ ଦସନ୍ତ ଓ
ମୂଳ୍ୟ ଅମୃତରେ ଭାବୁକଲେ ଜାଗିପାଇବେ ।

ତୃକ ନ ହୋଇଲା । କଟିବ । ଗା
ପୁରୁଷୋଦ୍ଧମସ୍ତର । ପ୍ର । ସରସଜୀ ବିବନ୍ଦ
ବା । ଏମଙ୍ଗାକୁ ସଦରଜମା ହେଲା ।
ଆମେ ଜମା ହେଲେ ଏହି ପାଇଁ

ତତ୍ତ୍ଵ କି ୧୨୫୩ । ଗା । ଛାହାଙ୍ଗେବାଦ
୧୩ । କରମୁଳ । ତା । ଗା । ୧୦ ଗଣ୍ଠାକୁ
ସବୁରଜମ ଟ ୪୯ ୬୦ ଅବ୍ୟା ଜମା
ଟ ୧୦୦୦୦ ।

ଶ୍ରୀ ଭଗାପ୍ରସାଦ ବୋଷ
୧୯୫୨ | ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର | ପ୍ର | ପଦ୍ମପୁର | ଛ | କଟକ

ସୁମଧୁର ବିଜ୍ଞାନ

ମାଳ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଶ୍ରୀ ପାଲଚେତନାର୍ଗ୍ଗ-
ଧିପତି ଅଶ୍ଵପୁଣ୍ଡି ଅମୃତୋଖ ସୁପ୍ରକ ଅନୁବାଦ-
ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରି ସଂପର୍କାଧାରଣାର୍ଥକୁ ବିଜ୍ଞା-
ମୂଳ୍ୟରେ ବରତର ବରତ୍ୱରେ ଏହି ଅବଧ
ତହଁର ବେଳେବରଷ୍ଟର ବାଣୀ ଥିବାରୁ ବିଦିକ
ଦେଇଥିଲା । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବେଦାନ୍ତରହାବଳୀ ଦୂରପ୍ରା-
କଳୁ ଅପରେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡର ନାମକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା
ଭଲ୍ଲାଙ୍କାନୁବାଦଥିବା ପ୍ରକାଶ କରି ବିଜ୍ଞାନ୍ମୁ-
ଲ୍ୟରେ ବିରଳ ବରବା କାରଣ ଅମ୍ବନ୍ଦି
ଅଦେଶ କରିବାରୁ ସଂପର୍କାଧାରଣାର୍ଥକୁ ଜଣାଇବା
ଅଛି ଯ ଯାହାକର ସ ସୁପ୍ରକ ଥାଠ କରିବାରୁ
ଅପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ ଅମ୍ବ ନିକଟକୁ ପଦ ଲେଖିଲେ
ଥାଠ ଦେବୁ । ସେହି ମାଳେ ତାକହାର
ପୁଷ୍ପକ ପାଇବାର ଭଜା କରିବେ ସେମାନେ
ନିଷ୍ପରିମିତ ଜାହାଙ୍କର ଏକଷଶ୍ଵପନାମରେ ।

୨୪୧୯୮୭ } ଶା ଶୋଭାଶକ୍ତି ର ପଥ
ଉଠିବିପିଲେ କଳାଜୀବନାବିଦି

ମେଘରୋଗ ।

ବ୍ୟାଧାମୟରେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କ୍ଲାନ୍ ପଦିଶା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେବ । ଦୂରକ୍ଷ ପ୍ରମେତବ୍ୟାଧ ଦେହିମାନଙ୍କୁ
ଆଶମର କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କର କିଳାର୍ଜ ଗୋ-
ଖବରିଥାଏ ଦୁଇତ ନୁହେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟାପ୍ତି
ସାମାଗ୍ରେ ଜୀବନର ପାଦ୍ମ ପରିଚୟର କରିଲାହେ

ଏହି ତୀରସଥ ସଥାଧ୍ୟରେ ଏବଂପ୍ରାବ ଦେ-
ବା କଲେ ନୂତନମୋଗ ଏବଂ ତିନି ଶୁଣ ସପ୍ରା-
ହରେ ସ୍ଵର୍ଗତଳମୋଗ ଅବଶ୍ୟ ଆରୋଗ୍ଯ କୈ-
ବ । ଯେଉଁମନେ ଆରୋଗ୍ଯ କାହିଁବେ ନାୟ-
ୟ କହିଥିଲୁ ଏ କଥା ସେମାନଙ୍କ ମଜାରେ ସମ୍ଭାବୀ
ହୋଇ ଗାବକାରୁ ଘେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିବ ।
ଯଥର ଦୟାରେ ପରାମରଶ ନ ହେଲେ ଆହୁ
ଯିବ ତାହିଁ ଅନେକ ବେଗୀ ଆରୋଗ୍ଯ ଲାଭ
କରି ପ୍ରତିବାଧକମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସମୟ
ଅବିନମ୍ୟରେ ସୁମ୍ଭବାକାରେ ପ୍ରଗତି ଦେବା
କଲିବଢା ଅଟେଇରଖୋଲ କଞ୍ଚମର ଦିବନରେ
ମୁଁ, କେ, ସଥ କମ୍ପାନକଠାରେ ଏବଂ କପକାରେ

ଦର୍ଶାକଯାଇ ପରିବାରଙ୍କ ସ୍ମୃତିକାଳୟରେ
ଏହି ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଦେଉଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ଏହିପାଇଁ
ହେଲୁଟାଖ୍ୟ ଜା । ପୁନରା ଓ ଜାବଖଣ୍ଡା ଘୁମକ୍କ ।

ବାଲ୍ମୀକିଗାନ

ବଳନ୍ତିର ଶ୍ରୀ ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୋଧୁଳୀ ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟର ସ୍ଥଳକ
ବସାନିବଟେ ବାବୁ ଅର୍ଛବନ୍ଦ କର ବଜାଲାବ
ଦୋକାନରେ କିମ୍ବୁ ହେଉ ଅଛି ଯଥା—
୧୯ ପଣ ବାବାନେ ଉମାର ୩୧୫ ଟଙ୍କା
୨୦ ପଣ " " ୩୫
୨୧ ପଣ " " ୩୧୫
ଦେଖାଇମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏକ
ହିରେ ଉଠିମ ବା ଅଧିକ କିମ୍ବୁ କରିବେ ଆହୁର
ସୂଳର ମଳ୍ଯରେ ପାଇଁ ପାଇବି । ମଳ୍ଯକରିବ

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ସମ୍ପଦକ
ଚନ୍ଦ୍ରହୁବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଅମ୍ବାଳିକ
ଦେବାକାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରବିଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍ସାହ
ବୈଷ୍ଣଵାଙ୍ଗମେର ଲୁଗା ଓ ଜ୍ଞାନପଦ୍ମା ଓ କଳି
କଳ ବିଜ୍ଞାନ ସତ୍ୱରର ବିଜ୍ଞାନ ବେଳେ ଅ
ବାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୁକବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିହି
ଯାଇ । ଉତ୍ସାହ ଅଛି କେତେକ ଫେର
କୁଳଧାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅ
ବାହା ନିମ୍ନ ଲୋଗରେ ଲେଖାଗଲି ପାହାବ
ଯାକା ଅବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସାହ ମୌକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ସାର କଲେ ସୂଳବ ମୂଳଧରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହିତା ଅମ୍ବାଳିକ କଲେଇଖା
ବିଜ୍ଞାନ ସବାରେ ଦେବାକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି
ଅଛି । ବେଳେ ଆପଣଙ୍କ କରିବାକୁ ଝାର୍ହିଲେ ଗା
ବିଜ୍ଞାନ କରାଯିବ । ସହ ଉତ୍ସାହ କାହାମାନ ବିଦ୍ୟା
ଦେବା ଏକ ଅପଣା ମଜ୍ଜିଲିମ ସବାରେ କାହାକୁ
କାହାକୁ ଦେବେ ଏକ ସଂଦର୍ଭ ଦେବ କଳା ଟେଣ୍ଡର
ହୃଦୟରେ ଦିଆବେ ଥାଇ ଥାଇବେ । ଏହିତା
ବାହାର କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର କାହା କାହା କାହା
ଥାଇ । ଏହି ଦେବରେ ହାତର ସାର ମଲ୍ଲ କାହାକୁ
ଦେବାକ ଦେବ ।

ਪੰਜਾਬ

କଳା ପ୍ରେସରୀ ଓ ଡା.	ବାଟ ଦିଲ୍ଲୀ ଶାହ ତ
ହୁରେ ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲୁ	ହତ ଘନ୍ତା ଓ ମ୍ବାନୀ
ମନେ ।	ଚନ୍ଦନ କେହେବୁ
ଫ୍ରେଣଟିକାର	ଭରତ ଦୂରଧୂରୁ
ପରେଶବୀର ଦିଲା ପଢ଼ାନ୍ତା	,, ଏହାପରି ହୁଏ
ପେର ଶାହା ଓ ତୋଳି	କେଜିମ୍ବ ଉପୋର ନେ
ସବୁ ।	କେବଳ ଅଧିକ

ପୁରୁଷ ଶରୀର ନିବାରଣ
ଦିଗନ୍ତ ଦାମନ ପେନ୍
ହିଲ ଓ କଳନ ।
ଫେରିବିଲ କାହାର ପଢ଼
କାହା ପ୍ରଥାରିଲ ଠାର
କାମିକ ଏ ଲିପାଯା
ଟେକ୍ସି ଦୁଆ ।
ଟେଲିକ କହ ।

ପଦମ୍ବା ଶାହୁକ ।
 ପାଥାର ସାହାର ପଢ଼ୁ ହେ
 ଲୁଗା ପଦମ୍ବାର ପଢ଼ୁ
 ଅଟେଠ ଦେବ—ଅନ୍ତର
 ସୁରକ୍ଷା ପଢ଼ୁ ।
 ଅନ୍ତର ପଢ଼ୁ ।
 ଅନ୍ତର ସୁର ପଢ଼ୁ ।
 ହରିର ଅନ୍ତର ।
 ହୋଇଦାରରୁ ।
 ହୋଇଦାରରୁ ହେବେ
 ମେଳି ହେବେବେ
 ଉଦେ ପାଦେ
 ଦୂରର ବାଦ ପାଦ
 ଲେଖିବାବେବେବେ
 ଏ ଶୁଣିଲେ ହେ
 ହେବ ।
 ପଦମ୍ବା ପାଦୁ
 ୧୫୫୫
 ୧୫୫୫
 ପଦମ୍ବାରକିମ୍ବାରକ
 ପଢ଼ନ ହେ ।
 ମୋହା ପଦମ୍ବାରକ
 କରନ ଧ୍ୟା ନନ୍ଦା
 କରନ ସାହାର କରନ
 ପାଦମ୍ବାରକ କରନ
 ଲିପା

ମାନ୍ଦିକୁ ବାଜି କୁରାବେ
 ତଳ ଦେଲେ ଖୋଲ
 ସରେ ହବିଲ ହେବ
 ହାତ ।
 ଏ, ଯୋଗେ ଯମ୍ବଟେଳ
 ତାମୀଳ ଓ କୁଳା ।
 ତଥା ଯବେଶ ।
 ଏହା ବାରାନ୍ଦୀ ।
 ସ୍ଵପ୍ନ ପେଇ ।
 ଅକ୍ଷମେତିକ ଯେହାରେ ତ
 ଶିତ୍ତ ଏ ଯେହାରେମ୍ବନେ
 ଲେଖି କରିଲ ପେଇ
 କବୁ ଛାଇଲ ହେବୁ
 ପେହିରେ ଲେଖା ବ
 ଗରେ ହେଲ ବଗାନ୍ଦୀ
 ହେଲେ ଚାହୁଁର କବ
 ଲ ଲାହି ।
 କିମ୍ବା ପେପର ।
 କବୁରେ ଯେଲାବେ କବ
 ବାର ଯାଏ ।
 କବୁରେ କୁପର ତାମୀ
 ତାମୀଲ କାନ୍ଦିଲ ।
 କବାର କବିଲ ।
 ମନ୍ଦିରାମ ।
 କବନ୍ଦ କୁ ପେହିରେ ।
 କମ କୋତଳ
 କଲାଙ୍ଗା ମାତ୍ର ଓ ମୋ
 ଓ କବ
 ନବସୁଦାକାର ଓ ଶ୍ରୀ
 ପାଦ ପାଦମୋହି
 ପାହା ।
 କିମ୍ବା କାହା

ଆଜିମୁହିଁର କବି କଥାମାଳା

ଜୀବନକାରୀରେ ଦେଖିଲୁ ହସାଇବାର ଛଳୀ ପରିଷ୍କାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶର୍ମି ହୋଇଲୁ ଥିଲା ।

ମହାକାଳ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା

ମାତ୍ର ପୁଣି	୩ ୦
ଅନ୍ୟଥିବୁ	୩ ୫
ଯେତେ ହେ ସମ୍ପଦ	୩ ୧

ପାତ୍ର କୌଣସି ନିଜରଙ୍ଗ ପେଇଁ ହୁଏ ଦେଖିଲା
ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶ ଓ ଦୁଇ ଦେଶ ପାଇଁ ।

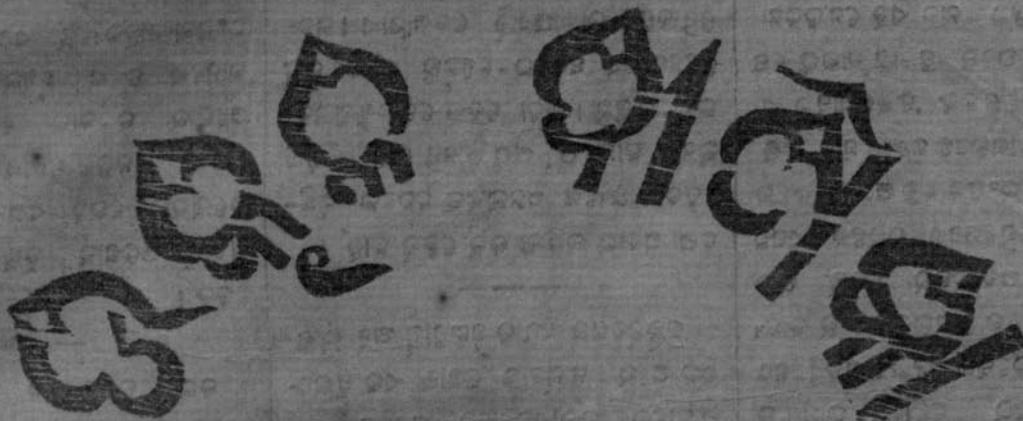
ପ୍ରକାଶକ ମେଲିଙ୍ଗାଳ ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

କେତୀ ଏ ପୁଣି ସାହିତ୍ୟରେ ଛୋଟ ।

ଅଧିକ ଭାବରେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତୋ ହୋଇଥିଲା

www.english-test.net

କୁଳପତ୍ର ମନ୍ଦିର ଉପରେ ଯାଏବାକୁ ହେଲା
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ସାପ୍ତାଦ୍ୱିନ୍ବମ୍ବାଦପର୍ତ୍ତକା ॥

୪୫୦

ମୁଁ ଏହା ନାହିଁ ଉପରୁ କବି ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର ହେବାକୁ କବିତା କରିବାରେ

ମଲିଖ	ଅଗ୍ରମ	ବଜାଯ୍ୟ
କଷିତ୍ତ	ଟ ୨୫	ଟ ୨୫
ଜାଇମିଶ୍‌ରୁଳ	ଟ ୦ ଟ	ଟ ୦ ଟ

ବାମ୍ପା

କିନ୍ତୁ ଜାପିତା ସଂଶେ ହୋ ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ଵା-
ଲିଙ୍ଗର ଧର୍ମବିମଳାଏ ଛାଡ଼ିବ ।

ଧର୍ମଶବ୍ଦର ବୃତ୍ତରେ କରୁଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ
ଯାହା ଅର୍ଥ ବନ୍ଦାଚକ୍ର କିମ୍ବା ବୋଧ କରି
ଅଛି ସେହି ଅର୍ଥର ଦେବଳଙ୍ଗ ଜୀବ ଦିଦି
ଏହି ଲୋକଙ୍କର ମନ କାହାର ଅର୍ପଣ ।

ଯେବେବେଳେ ସାହ କୋଲ କୁହାୟାଇ
ଅଛି ତେବେବେଳେ କାହିଁ ବଦର, ଲକ୍ଷଣାନ୍ତୁ
ସାଥୀ ସୁତ୍ତି, ଚର୍ଚ, ତ୍ରମ, ସଞ୍ଚ, ପ୍ରମାଣ
ପ୍ରକାଶ ସକଳକଥା କୁହାୟାନ୍ତରୁ, ସୁରଭି
ଭାବା ଅଭିଭ୍ରତ ବହୁବାର ଗୌରବ ବୋଲି
ମନେ ଦୁଃଖ, ଘଥାତ ଲେଖକ ମହାଶୂନ୍ୟାଦ୍ଵାରା
ତ୍ରମରେ ବହୁମତିରୁ ବାହା ଅମେ ଅସାର୍ଥ
ବୋଲି ମନେ କବୁ କାହିଁ ।

ମୁଖରେ ଜଗାଯାଏ ସେ ହନ୍ତିର୍ଥମରେ
ଦେବତାଙ୍କ ସତ୍ୟ ଓ ଦେବତାଙ୍କ ତ୍ରୁଟି ଅଛି
ଗୋଟିଏ ଲେଖିବର ଅଭିଭାବ; ତେବେ
ଦେଇବ ? ବନ୍ଧୁର୍ଥମ ହାନ୍ତି ? ବନ୍ଧୁର୍ଥମହାନ୍ତି ?
ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମୀମାଂସାବଳିରୁଚିତି। କନିଷ୍ଠା

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ମୁଦ୍ରଣ ତଥା ପ୍ରସରିତ ହାତୀ ୧୯୮୨

ଏହିରୁ ଶ୍ଵାସରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣିକା ପର

ଭେଗ ଦୋହାରୁ । ସେଠାରେ ଯେମନ୍ତ
ଶିଖରକୁରେ କଣା ତତ୍ତ୍ଵଧାର ତୁଥିଲ
ଏଠାରେ ସେହିପରି ଦେଉଅଛି । ଗତ
ସପ୍ତାବୀ ଦୃଷ୍ଟିବାରତାରୁ ଯେଉଁ ମେଘୁଥାର
ହୋଇଥିଲ ଜାହା ଅଠବନକୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତରନ
ଏକ ଅବଶ୍ୟ ଅକ୍ଷାଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚାର
ହେଉ ଲାଗୁ । ଅଠବନକନ ହରାକୁ ଏକ
ଅର ମେଘୁଥାର ହେବିଥିବାରୁ ସେମନ୍ତ
ଶିଖ ଜାହା ପଡ଼ିଥିଲ କେମନ୍ତ କୁର ତେଲରୀଠା
ବେଗ ମାତି ଉଠିଥିଲ । କୁରବେ ଅନେକ
ଲେବ ମର ପଡ଼ିଲାନି ।

ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ବାନ୍ଧୁରୀଙ୍କ ଅଳ୍ପଗଲା
ସୀମା ନିର୍ଭାରିତ ଓ କଷ୍ଟପ୍ରାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଜେପୁଣ୍ଡ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ ଦୋଷ ଗତ ଶଳିତାର
ଏଠାରେ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ବାବୁ ଶ୍ରୀମତୀ ସରକାର ସବ୍ଦିତ-
ସୁଖ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟାଳ୍ୟ କେବଳକ ଅମଲ ମଧ୍ୟ
ଅପ୍ରକାଶ ବାବୁ ମହୋଦୟ ଏଠାରୁ କେବଳ
ଅଛି ଅଛି ଅମାଲ ମୁଦ୍ରଣର କରିବେ ବିଭାଗକ
ବେ ଓ ତାଙ୍କ ସବୁରେଥୁଷ୍ଟ ସ୍ଵଭାବ କମିଶ୍ଚରକ-
ଚେରିରେ ପାଇ କାମକଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଓ
ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରଳିତାରୀଙ୍କ ଦେଇଖାଯୁଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର
କରୁଛି । ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଅନୁଶୀଳନକୁ
ଗାନ୍ଧି କରିବେ । ଲାଣ୍ଡଫ୍ରେଂଚର୍ମନ୍ଡର ଅଧୀ-

ନେବୁ ସର୍ବିମୂଳମାନେ ଏହାକି ପଞ୍ଚାତରେ ଥାଏ
ପଦାନ୍ତରେ ।

କଲିବତାରେ ପାଣ୍ଡ ଦୂଦସଙ୍ଗାର ଦେଖ
ଓଳଭଠା ସେବ ବସେବ ମାଟ ଉଠିଅଛି
ଏବ ଅନେକ କେବ ମର ଘରୁଥିଲାନ୍ତି । ସେଠା
ମରିଥିଲାନ୍ତି ପ୍ରଥମରୁ ଘୟବଗୋଟ ଅହିପ୍ରତ୍ଯେ
ଜାକୁର ନିଯୋଗ ଏବ ତବସ୍ତାଳମୃଷ୍ଟାଇବା
ହାବ ଲୋକର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ମାତି
ରେଗ ଦିମନ ରହାଇଥାରୁ ଲାହି । ଶୀତକାଳରେ
କଲିବତା ପର ଅଛି ତରିମ ଅବଶ୍ୟାବେ
ଦରକାର ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏପଥାର ସେବର
ପ୍ରକାଶ ଅବଶ୍ୟ ଆସୁର୍ଯ୍ୟର ଦିଷ୍ଟ ଅଟିଲ ।
ଯେଉଁ ମାନେ ବଜ୍ରାଳିଚମିଶ୍ରମାଳକୁ ଦେଖି-
ପାରନ୍ତି କାହିଁ ସେମାନେ ଘରୁବା ମାଧ୍ୟମର ରତ୍ନ
ସେବଗ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମୃତକର କଷ
ଦେହଶ୍ଵର ସେ ଧୂର ଗୋଟାଏ କମେଶକ
ଦସ୍ତାର ଅବେଳ ପ୍ରାଣୀୟ ସର୍ବତ୍ରିରେଣ୍ଟକୁ
ବାହାର ପାରେ ।

ବିଜୁଳାକଣ୍ଠୀ ତେଣ ସାହେବ ତ ଥେ
ଅପରା କପ୍ରରକ ପ୍ରଥାରା କରିବାରୁ ଆଶାର
ମୃଦ ବୋଲିଥିବା ଅଛେସାରରେ ଦୌର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲେ ତୋର ବିଗ୍ରହରେ ସୁରମାତ୍ର
ବାହାରୁ ନର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ସାହୁପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ କରିବ
ପାଇଲୁ । ଉର୍ଦ୍ଦୋଷୀଲେଖ ଖଳସ ପାଇଲୁ

ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟେ ମାତ୍ର ଏହି ମୋକଦମା-
ସମ୍ପର୍କରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେ
କଲିବାସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନମାଳଙ୍କ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ଏ-
ମୋକଦମାର କାଗଜପତ୍ର ଦୂର୍ବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ କର
ଥିଲେ । କୌଣସି ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନମାଳଙ୍କ ଅତ୍ୱା କଲେ
ସହ ହେଲେ ଦସ୍ତ୍ରଶୈଳେନ କରିବେ ଏପରି
ହେଲେ ବିଗ୍ରହ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ମହିଳା ଆଜି
କେଉଁଠାରେ ରହିବ ? ସଭାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିବ୍ରାତର ବିଷୟରେ ଅଟେ । ଗବର୍ନ୍ମମେନ୍ଟ
ବି ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନମାଳଙ୍କର ଟୌରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦୋଷ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।

ଏ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସେ ସମସ୍ତ
ବ୍ୟାବ ଅଧିକାରୀ ଭାବୀ ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଠାପନଙ୍କୁ
କହିଲା । ତଳାର ମାଧ୍ୟମ ଥା ୭ ରାତର ଲାଗୁଣ-
ପାଇବାର୍ତ୍ତାରୁ ପ୍ରଚାର ସେ ସେହିମାତ୍ର କା ୫-
ରାତରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କେ ଅ-କର ସବୁ ଦୋଷ
ଧୀରାଥିଲୁ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ମଧ୍ୟର ଅକେବା
ମେମ୍ବରମାନେ ତହିଁରେ ପ୍ରଧାନଙ୍କା ବାପିଦି
ବରିଥିଲେ । ସବୁରେ ଜନିବାରକଠାରୁ ଉଚ୍ଚ-
ପମଳ ଶୁଭ କ ପଲାଲେ ଖଜଣା କ ଦେବାର
ପ୍ରିସକୁଳ ଦେଇଅଛି । ଏହି ଦିନ ସନ୍ଧାବମୟୀରେ
କର୍ତ୍ତା ନରପତିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକ ଦଙ୍ଗାଦଙ୍ଗାମୀ
ଦୋଷଥିଲା । ଏବଂ ପୁରୁଷ ବନ୍ଦୁକ କଳାକ
ଅକେବା ଲେକନ୍ତି ଅହର ବନ୍ଦ ଭାବୀ ଦମଳ
ନାହିଁ ଏବେ ଘଜନ୍ତୀ ଲିର୍ଭ ସାଇସବର
ମହୋଦୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାପିମାନଙ୍କୁ ଦମଳ ଦେଇବା
କାରିଗ କଟୋରଜ୍ଜପାୟ ଅବଲମ୍ବକ କରିବାର
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଗବିତା ଦିଲ କିମ୍ବା

ବଜାପ୍ରଦେଶର ଦସ୍ତାବଳୀରେକଷ୍ଣୁର ନଦୀ-
ଭୂମାର ବାର୍ଷିକ କମାଳର ଦୃଢ଼ି ହେଉଥିଲା ।
ସଲ ୧୯୮୩୩୨୭ ସାଲରେ ଏହି ମହିନୀମାରେ
ଯୋଟ ଅୟ ୩ ୧୦୮୩୭୭୯ ଲା ହେଉଥିଲା
ଏହି ଏଥିରୁ ସମୟ ଝର୍ଣ୍ଣା ମିଶାଯାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଲ୍ଲା ଟ ୫୮୦୭୩୧୯ ଲା ଲାହ ପାଇସ୍ତଳେ ।
ଏ ନଦୀଭୂମାର ଅମଲମାନଙ୍କ ବେଳକର୍ତ୍ତର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅମଲ କରିବାରକରେ ରଖେଠାଟ ସହିତ
ଆବଶ୍ୱିନୀମେଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସିତରେ ଅଛି । କିମ୍ବା
ଅର୍ଥର ଇଣ୍ଡାଟିକ୍ କେତ୍ତୁ ମହାପିତା ମୋବରର
କରିବାର ସାଧ୍ୟରଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଢ଼ି ଉତ୍ସବରୁ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟାବ ରେକଷ୍ଣୁରାଜନୀ ନିଯୁଦିତାର

ପ୍ରପୁଦ୍ରପ୍ରତି ଜାଳାଥାଏଇ ଦେଖାଯାଏ । ଗର୍ବ-
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷେତ୍ରର ଚନ୍ଦରଲକ୍ଷ୍ମୀ
କଣ୍ଠାରାତ୍ରିରୁ । ଯାହା ଦେଇ ରେଣ୍ଡିଙ୍ଗୁମାନଙ୍କ-
କୁମାର ହାର୍ମିନ ଓ ଅଧ୍ୟ ସମସ୍ତ କଞ୍ଚାର ଦୂରି
ଦେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଅନନ୍ତର ବେଳେ ବୃଦ୍ଧି-
ବଥା ପରାର ଉତ୍ତିବା ବଳ ହେଉ ନାହିଁ ।

ବୃଦ୍ଧିଦେଶର ସମ୍ବାଦ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅବନ୍ୟୋଗ-
ପ୍ରଦ ଅଛି । ମାତ୍ରାକୁ ଜିଥାର ଏକ ପୁରୁଷ-
ଆଜାରେ ଡକାଏବାନେ ପ୍ରଦେଶ କର
ଲୁଟଗାଟ ଅଜନ୍ମର ଘରକୁ ଯୋଗ ଦେଲେ ।
ଏଥରେ କ ୪ ଏ ପଞ୍ଚଶି ହିତ ଓ ଜଣେ
ଅହର ଦୋଷଅଛି । ଡକାଏବାକେ ଭାଇଙ୍କ-
ପୁରୁଷଥାକାରୁ ଅନ୍ଧମର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ଠାକ ନ ପାର ପଳାଳ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
କ ୫ ଏ ଡକାଏବ ଆହର ହୋଇଥିବର
ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏ । ଦିବ୍ୟାଲୀଳତାରେ ଗୋଟିଏ ସା-
ମାତ୍ରେ ଧୂତ ହୋଇଯାଉଥିବାର ସମ୍ବାଦ
ମିଳଇ । ଏଥରେ ବୃଦ୍ଧିକଷିତପରବୁ କ ୧୦ ଏ
ଦର ଏହି ଲଂଘନକ ପରକୁ କ ୧ ଏ ଓ
ଅନେକ ଅହର ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ଏହର ଜାତା
ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଦେଖା ଦେଖିବେ ଭାବୁଥିପରବୁ
ଅନେକ ଜାବ ନାହିଁ ହୋଇଥିବାର ଜାତା
ଅପର । ଫଳ ଦଥା ଏହି ବୃଦ୍ଧିକଷିତରେ
ମୁକୁ ପଞ୍ଚ୍ୟା କମଣ୍ଡ ବିର୍ତ୍ତ ଦେଇଅଛି ଏହି
ଅଚିରେ ତୁମ୍ଭଲହାଣ୍ୟ ଲାଗିବାର ଅନ୍ଧମାଳ
ତୁଥିଲ ।

ବଜୁକତାହିଁକବ୍ୟାଳସ୍ତର ଏମ, ୧,
ପରାଷାର ଫଳ ବାହାର ଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ୨୦ ଶ ଏଥର ଉଦ୍‌ବାହୀ ହୋଇଥିଲା
ତହୁଁମଧ୍ୟରୁ ଏକା ରଂବଜାଗାହିଁକିମେବେ
କି ୩୫ ଶ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ କି ୫ ଶ ଏକ ଅବଧି
ଶୁଭମାନେ ବଣିତ ଉଚ୍ଚଦାସ ମନେବିଲାଙ୍ଘନ
ଓ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନରେ ବୃତ୍ତବାର୍ଷିତା ଲାଭ
ଅଛି । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଧିକ ଶହି ଅଟ୍ଟି ଏବଂ କେବଳ ଉଚ୍ଚଦାସ
ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ଛାତ୍ର ଆତ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚଦାସ
ଏହି କଲେଜ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାପନ ଅଧିକାର ବନ୍ଦିଅଛି
ଉଚ୍ଚଦାସରେ ମେଟ୍ରୋପିଲିଟନ କଲେଜ ଏବଂ
ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନରେ ତାକାହିଁକିମେବେ ପ୍ରଥମସ୍ଥା
ପାଦିଅଛି ମାତ୍ର ଜାଗିର ଓ ଉଚ୍ଚଦାସରେ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ କେହି ଉଦ୍‌ବାହୀ ହୋଇ ନାହିଁ

ଦେବଜୀ ସାହୁତ୍ୟରେ ଏଥର ଅବଦୂର ଉତ୍ସବ
ନାମରେ ଡଳେ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମସ୍ତକ
ଅଧିକାର କରିବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଛୁଟୁ ଅନନ୍ତକ ହୋଇଥିବୁ । ରେବତିପା-
କଲେଜରୁ କେହି ଏଥର ଧାର କରି ନ
ଥିଗାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଦୂର ଗବ ଗୋଲିବାକ
ଦେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନଦଶର ସନ ୧୯୮୫-୭ ଧାରା
ବାହୁ କୋଟିଅବବାତିର ଏହ କୋରକ
ମାହାଲର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଏ ସତ୍ୟମାହାଲର ଉପର ଉଦ୍‌ଦିନ ବାର୍ଷୀ
ସନ୍ଦ୍ରାଳ୍ପରିଜନଙ୍କରୁ ଯେ ହେଉଥାଇଛି । କେବଳ
ଏହ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ଦୂରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଗାଇ । ବିଷୟଟି ଏହ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କର ମାତ୍ର ଏହ ହେଉଥାଇ ଯେ
ଏ ସତ୍ୟମାହାଲର ବଳକା ଟଳା କେବଳ କିମା
ନ କର ମାହାଲର ଉନ୍ନତ ବାର୍ଷୀରେ ବିଷୟ
କରିବାର ଛଇ । ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷରେ ପ୍ରମାଣେ
ଯେତେ ଏ ବିଷୟରେ ଅଛି ଅନ୍ତରାଳ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହୋଇଥାଇ । ମାତ୍ରବିଷୟ ରେଟଲେଟ ସାହେବ
ବିଜ୍ଞାପନ କମିଶର ଏହ କିମ୍ବାର କଲେକ୍ଟର-
ମାଇକ୍ରୁ ଏ ବିଷୟରେ ନିଷେଷ ମନୋଗୋପାଳ
ହେବା ଯାଇ ଅନୁଷ୍ଠାତ କରିଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେତ୍ରଙ୍କ ମାତ୍ରଟି କିମ୍ବା ମାତ୍ର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବାର୍ଷମ୍ୟ-
କଳ୍ପନା ଏ ବିଷୟରେ ଟଳା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉପରାକ୍ଷର
ସୁ-୧୨ ଅନୁଷ୍ଠାତ କଲେ ବେଳେ । ଅର୍ଥକାଳ
ଟଳା ଖର୍ଚ୍ଚ ବର୍ଷବାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାଇ ।
ଏଥୁପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କ କିମ୍ବେଳ ଦୂର୍ଧ୍ଵ କ
ରହିଥେ ଘର୍ତ୍ତାକୁ ମନ ଅଧିକ ଦେବତାର
ସମ୍ମାନିତ ।

ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପାଞ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ କାହାର ବିଶ୍ୱାସରେ
ବଜୁଦୁଲ୍ଲାପନ-ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପହିଚାନେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା । ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେଗେ ଏହିଶ୍ରୀ-
ପଣ୍ଡା କିମ୍ବା ସନ୍ଦୂପଜନକ ଅଟ୍ଟର ନବଦଶ
ଏକପଥରେ ହେମନ୍ତ କୂଆ ଅବାଦ ଓ
ତୁମ୍ଭଲୁରୁଦ୍ଧ୍ୟାତ ହୃଦୟ କମା ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥିଲା
ପଥାନ୍ତର ଗତବର୍ଷିପେଣ୍ଠା ଭ୍ରମନ ହଇଦେଖିଲା
ଅଛି ଓ କାଣ୍ଡର ପରମାଣୁ ଅଳ୍ପକ କରି
ହୋଇଥାଏ । ହିନ୍ଦୁଦକିର ମନ୍ୟ ମନ୍ଦବର୍ତ୍ତନହାର
ଏହିପଥ ଏହିକାର କହିବିତୁ ଯନ ଏହି ତାଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ ଦେବାକିନ୍ଦର କରିଥିଲାଭାବୁ ଅବଶ୍ୟ

ଶ୍ରୀବାକରିବଳୁଙ୍କବ କାରଣ ସେହିମୟରେ
ପ୍ରଜାମାନେ ସହଜରେ କର ଆଧ୍ୟ କଲିପା-
ଇବେ ସେହିମୟକୁ ଚିତ୍ରଦର୍ଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ-
ଅଛି ଅମେମାନେ ଦେଇବ କରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗତି
ଜାତର ଗଳା ଓ ମାନେଜରମାନେ ଏହି କିମ୍ବ-
ଦର୍ଶର ନିୟମକୁ ବିଶେଷରୂପ ଅନେକଳା
କରିବେ ଏବର୍ଧନିତି ଯେତେ ବ୍ୟୟ ଦେବାର
ଏହିମେଟ ହୋଇଥିଲା କୌର ଛନ୍ଦିବିଧନ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଦେବାରୁ ମୋଟବ୍ୟୟ
କଳ ପଢ଼ିଥିଲୁ ନିୟନ୍ତରବ୍ୟୟ କେବେ ଓ ଉନ୍ନିକି-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ତେବେ ବ୍ୟୟ ଦଳ ପୁଅବ କର
ଦେଖାଇଥିଲେ ବଜ ଦଳ ଦୋହିଆନ୍ତା ପୁଅବ
ବିଷୟ ଯେ ଅଧିକାବ୍ୟୟ ଦୋଲ ସୁନ୍ଦା ତଥ-
ଦଳରେ ୫ ହଜାରରୁ ଅଧିକଟଙ୍କା ରହିଥିଲା ।
ଧାନ୍ୟବ୍ୟୟ ରଖିବାକଥା ଅମେମାନେ ଗଜବର୍ଷ
ଅନ୍ତମୋଦଳ କରିଥିଲୁ ଏବର୍ଧ ତଥାବ ପ୍ରଜାମାନ
କର ଅନେକ ସୁଧା ଓ ଛପକ ର ଦୋହିଥିବାର
ପାଠକର ବଜ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଗୁର ଏଲକାରେ ସେସମୟ
ଗଢ଼ୁଳାଦିମାହାଳ ଅଛି ତହୁଁର ଆୟୁରଳ ଓ
ଲେବସଖ୍ୟା ଉଚିତରୂପ ଥିଲା ଯଥା—
ମାଦଳ ଥାନ୍ତର ଲେବସଖ୍ୟା

	ବର୍ଗମାଲାକ	
ପରମୁଳା	୨୧୦୩	୨୨୦୩୯୭
ଭବସ୍ତ୍ରପଦି	୧୦୫୧	୩୩୫୫୫୮
ପ୍ରସ୍ତର	୧୫୪୭	୮୦୨୪୦
ଗଲ୍ଲପୁର	୨୪-୮	୧୦୭୫୮୫
କୋରାର	୧୭୦୧	୨୫୮୪୭
ବଖେଇ	୧୧୯୭	୨୪୦୨୬
ସହେଇବଜୀ	୮୫୫	୨୨୦୬୬
ଜରସାକାଳ	୧୪୫	୩୧୦୫୫

ଶତ କାର୍ତ୍ତିକବିଜ୍ଞାନରେ ସରଗଜାର
ଅମୃତ ସଜା ରଘୁନାଥ ଶରଣେଷ୍ଟ ଦେବ
ଓ ଶାହାର ଦେବାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ପ୍ରଗତି
ହୋଇଅଛି । ଏଗଜା ଲଗ୍ନୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଏମନ୍ତ ଉଚ୍ଛବ ଯେ ସହ୍ରିରେ ଆପଣା ଲିଙ୍କ
ସ୍ଥାଥ ଅଛି ରହୁରେ ସବା ଯଥାର୍ଥ ଓ ଶାନ୍ତି-
କ୍ଷବରେ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି
ସେଠା କମିଶ୍ନର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଉଦୟସରଥ-
ଶତ ସଜା ଝର୍ଣ୍ଣେଷ୍ଟ ଦେବ ଠିକ କାର୍ତ୍ତିକ
କରିବି ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି ଅମଳିଆକେ ବିଲ
ନୁହନ୍ତି ଓ ସମୟରେ ଶାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ-

କାର୍ଯ୍ୟ ଲେହତାର ଦିଅନ୍ତିର ସମ୍ପର୍କ ରଖିର ବଜା
ପ୍ରଭାପଳାର ପୁଣ୍ୟବିହାର ଦେବ ବାହାଦୁର
ସ୍ଥାନୀୟ ସତେଜ ଏବ ବିବେକ ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ବୋଲି କଥ୍ଯତ ହୋଇଥିଲା । ଗଜପରର ବଜା
ର ପାନୀଥିଶର ଦେବ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥପ୍ରିୟ ଓ
ମାରଣ ଚନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମାର ପ୍ରକାଳୁ ବିଷ୍ଣୁ ଦିଅନ୍ତିର
ବୋଲି ଚଣ୍ଡ୍ରିର ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହାଙ୍କ
ମନ୍ଦିରଧାସନ କରିବା କିଛି କଠିନ ଏବଂ
ନିବାସିମାନେ ତେଆଙ୍କ ସାଧାରଣ ସ୍ଵରବ-
ସୁଲବ ଧର୍ତ୍ତରା କିଛି ଅସ୍ତ୍ର ପରମାଣରେ ପାଇ-
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ । ଜେଣୁ ବଜାକୁ ଦିହିର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ
କବାକ କରନ୍ତି । ସତେ ତେଆଙ୍କାକେ କି-
ବଢ଼ ଧୃତି ? ବୋରର ବଜା ଓ ଦେବାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଅମେଳ ଘଟବାଳୁ ସେଠା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ-
ଗୁଲୁ ନାହିଁ ଏବ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ବଜା
ଶାସନ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ । କଣେଇ ବଜାକୁର
ଅପଣା ଭାବର୍ଗ ଏବ ପ୍ରକାଳ ସହିତ ମେଳ
ନାହିଁ । ସତେଇକଲାର ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ
ରୂପେ ନିଷାହିତ ହେଉଥିଲା । ଜରସାକାନର
ଠକୁର ବଜା ନାବାଲଗ ଥିବାରୁ ସରକାରଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହିତ ହେଉଥିଲା
ନାବାଲଗକ ବୟସ କ ୫୦ ବର୍ଷ ଓ ଉତ୍ତମ
ତିକ୍ଷା ଲେବ କରୁଥିଲା ।

କରୁଥିଲେ । ଏପରି ପ୍ରାଳେ ତାହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବା କାରଣ ଯବୁ ଦାଶ୍ରମୀ ବାହାର ଯିବାର ସବୁ ବାଟରେ ଗାଲି ପଡ଼ି-
ସ୍ଵର୍ଗର ଓ ସଦରହୁଆରରେ ପଦର ବସେଥି-
ବାର ସେ ମନେ କର ଶେଷ ସହ ନିଜଙ୍କ
ସମୟରେ ପାଇଖାନା କବାଟ ଭାଙ୍ଗି ପଲାଇବାର
ସାହା କହିଥିଲେ (ଅବଶ୍ୟ ଏଥର ଅଳ୍ପ
ପ୍ରମାଣ ନ ହି) ଏପରି କରିବାରେ ଗାହାଙ୍କ
ପାଗକ ଭାବ ଆର ବ ବୋଲି ଯିବ ? ଗାହା
ଦେବେ ଜଣେ ସାହେର ଛୋବାନବନ୍ଧରୁ
ସାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ବ ସେ ପାଇଲ ବୋଲି
ସହରଯାକ ଲେବ ବାର ଦେବେ ବୋଲି
ସମାଜୀକାନ୍ତ ବାବୁ କହିଥିଲେ ସେ କଥା ଅପରା-
ଣିକ ନୁହଇଲା ବାବୁବୁକୁ ପର ଜଣେ ସୁଯୋଗ୍ୟ
ଓ ମାଦ୍ଦି ଏକ ଦେଶହରେ ପରରେ ଏପରି
ଶୀଘ୍ର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୀ ହୋଇ ଅବାଳଗରେ
କାଳପ କରିବା ବଡ଼ ଅସ୍ତନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ମହାନ୍ତି ଏଠା ଧୂରିବର ଜଣେ ତର କର୍ମବୟସ
ଏହି କୋଟି ସହିନ୍ଦ୍ରିୟକଟର ଅଟନ୍ତି । ଯେ
ଯାହା ନିରବ ଜନାଗାଣୀ ସ୍ଥାନ ଏହି ଉତ୍ସାହୀ
ମଜ୍ଜେଟ୍ଟକ ଘରପାଖରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତିକ କଳ
ପଦ୍ମକ ଧର ନେଇ ଗଲେ ବଡ଼ ବିଦ୍ୟୁତକ କଥା
ଅଟଇ । ପ୍ରାଣିର ବିଦ୍ୟୁତ ଗାହାକ ପିତା ଥିବାକୁ
ଏପରି ଅପରାଧରୁ ନମ୍ବି ପାଇଲେ ଜୁଦିମ କଥା
ମାତ୍ର ଅମେମାନେ ଦରବା କରୁଁ ଏହି ଶେଷା
ସେ କେବେ ଆସେଇବେ ନାହିଁ ଏବି ସମାଦା
ଅପରା ପଦର ଗୌରବ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ଯହିବାନ୍ତି ହେବେ ।

ପୁରୀ ବଡ଼ଦେଉଳର ମୋକଦମା ।

ପୁଣ୍ୟ ବଜ୍ରଦେହକର ଭାବ ସେଠା ବଜ୍ରାଳୀ
ହାତରୁ କାଢି ନେବାକାରଣ ଗର୍ବଶ୍ରମେଷ୍ଟ
ଯେଉଁ ମୋକଦମ୍ଭ ଦାବର କରିବେ ହୋଇ
ଦେବେ କାଳରୁ ଶୁଣା ଯାଉଥିଲ ଅଛି ବୃଧି-
ବାର ତାହା ଦାବର ହେଲ । ପୁଣ୍ୟ କଲେ-
କୁର ସାହେଜ ସାହେବ ସ୍ଵର୍ଗ ଏଠାଙ୍କୁ ଆସି
ଅନାନ୍ଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅରଜ ଦାଖଲ
କଲେ ଏତ ତହିଁସଙ୍ଗେ ଅଗାମୀ କୋରଣାର
ଦରଖାସ୍ତ ଓ ଅନ୍ତିତ୍ରେବିଟ ଏହ ମନ୍ମରେ
କଲେ କି ମନ୍ତ୍ରରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଶାକମ-
ନାଥଙ୍କର ବନ୍ଧୁମୂଳ୍ୟ ପରାର୍ଥମାଳ ଏବ ମନ୍ତି-
ରର ଅୟ ପୁଣ୍ୟଗର୍ଭବଶୀୟ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରିବ-
ମାନେ ଅସମ୍ଭାବ କର ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏ ମୋହି

ଦିନ ଦିନ ହେବା କଥା ଘଣ୍ଟିଲେ ଅନ୍ତର
ଅଳେକ ଦୁଃଖ ଅସାର ବା ଗୋପନ କରି-
ବାର ସମ୍ମାନା । ଅଭେଦ ମନ୍ଦରୂପ ସବୁ
ମାର ବୋରକ ବର ବହୁମଧ୍ୟ ସେବା-
ସନ୍ନାତ୍ତ ଚିତ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନାୟ ଦୁଃଖମାର ସେ-
ତ୍ରିମାନେ କାରିବାର କରନ୍ତି ପେମାକଙ୍କ କିମା
ରଣ୍ଯାପିବା ଓ ଅପର ଦୁଃଖମାର ମୋକଦମା
କିଣ୍ଡରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା ଚଳାଇବା କାରିଶ୍ମା
ରିଷିଦର ନିୟମକୁ କର ସେହି ରିଷିଦରଙ୍କ କିମା
କଣ୍ଠିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା-
ମାର ମଞ୍ଜୁର ହେଲା । କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ
ସୁଧାରସ ମତେ ସମାରମ୍ଭର ମହନ୍ତିକ ହେଲେ
ଆ ରିପୁଲନ୍ଦିନ ଦାସ ରିଷିଦର ବାରୁ ନିୟମାଳା
ଗନ୍ଧ ଦତ୍ତ ସହକାରୀ ରିଷିଦର ଓ କାରୁ ରମଣ
ପ୍ରସାର ସିଂହ ରିଷିଦରଙ୍କାର ନିୟମକୁ ହେଲେ ।
ରିଷିଦର କିମା ଦେବକରେ କାରିଶ୍ମା କଲିବେ
ସହକାରୀ ରିଷିଦରଙ୍କର ମଧ୍ୟକୁ ୩୫୦୯ ଲା
ଏବ ବହୁବିଳଦାରଙ୍କ ମାତ୍ରକୁ ୩୦୦୯ ଲା
ଲେଖାୟ ଦେବକରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋରାନ୍ତକୁ । ଏହଜ୍ଞା
ଜୁଗେ ସହକାରୀ ରିଷିଦରଙ୍କାର ଟ୍ୟୁନ୍‌କାରେ
ଏହଜ୍ଞା ଉପରେ କେବଳ ଟ୍ୟୁନ୍‌କାରେ
ଏବ ଦୂରକଣ ଡକ୍ଟିପ୍ଲା ଅମର ଜଣକେ
ଟ୍ୟୁନ୍‌କାରେ ଲେଖାୟ ଦେବକରେ ନିୟମକୁ
ଦେବେ ଏବ ଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ରିଷିଦର
ଏବ ଭାଙ୍ଗାଙ୍କ ସହକାରୀ ନିୟମକୁ କଲିବେ ।
ମାଲ୍ୟକୁ କୋରକ ବର ରିଷିଦର ଓ
ଅନ୍ୟଦୁଃଖକୁ କିମାରେ ରଖାଇ ଦେବା
ବାରଣ ଅଦ୍ୟାତର କାଳର ସେଠାରୁ
ପ୍ରେରଣ ହେବେ । ଏହପରି ମୋକଦମା ଅରମ୍ଭ
ହେଲା ଏବ ଏଥୁର ଶୈଷଣ୍ୟ ସହା ଦେବ
ଅରମ୍ଭ ପରେ ସୁଧା ରଜାଙ୍କର ଅନନ୍ତକ
ଅପମାନରେ ଅରମ୍ଭମାନେ ଏପରିଦେଶୀୟ ସହ-
ସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ଅଳ୍ୟକୁ ଦୁଃଖର ହେଲୁ ।
ଧର୍ମ ରଜାମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମାଲ ଅସାର
କର ଅଳ୍ୟକୁ କାହିଁ ପ୍ରମାଣର ବିର୍ଯ୍ୟ ଅଟକା
ମ୍ରମ୍ଭର ରବରୀମେଣ୍ଟ ସେପରି ବିରୁ ପ୍ରମାଣ
ପାଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଭାବା ଦେଲେଯବା ଅଳ୍ୟ
ମୋକଦମା ଦ୍ୱାରା ହେଲା ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମା-
ନର ବଜା ଥଥବା ଭାବାଙ୍କ ଅଳ୍ୟକର ମନ୍ଦ-
କର ଦୁଃଖମାର ଦେବ ପଳାଇ ଯିବେ ।
କୌଣସିମତେ ଭାବାଙ୍କାରୁ ସେବର ପ୍ରତି
ପ୍ରତି ଦେବ କାହିଁ ଏପରି ଅଗରା କରି
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯାହା ଅଗାମ କୋରିଲା

ରୁଷର ନୟକୁ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ
ବଡ଼ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟଳ ଏକ ଏଥରେ
ବୃଦ୍ଧିସ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷକର କତ୍ତିଗାନ୍ତ ମହାର ଫଳୀଯୁ
ଦେଖାଇଲ କାହିଁ । ପୁରୁଷ ବଜା ଡେଢ଼ିଶାର
ଅଳ ପ୍ରତୀଳ ଓ ଝାର୍ତ୍ତନାଲୁ ଘୁମୁକ୍ତିଶୋଇବ
ବ୍ୟକ୍ତି । ଭାବାଙ୍କର ନିଜର ବିଷୟମଧ୍ୟରେ ଅଛି
ଓ ଶା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅପଣା ଇନ୍ଦ୍ରବେଦବା
ବେଳ ଜୀବ ବର ଅସ୍ଥିବାରୁ ଭାବାଙ୍କ ସେବା-
ରେ ଭାବାଙ୍କର ସଥେଷ୍ଟ ମନତା ଅଛି । ଏମନ୍ତ
ବୁଜା ଆଜି ମୋହଦମା ହେଲାକେବଳ କେବଳ
ଅଥିଲବରେ ଅପଣା କୁଳମର୍ଯ୍ୟାହା ଓ ଚଞ୍ଚୁ
ଦେବଭାଙ୍ଗ ସେବାରେ ଜଳାନ୍ତକ ଦେଲ ରହଇ
ଭେଦବ ପର ଭାର୍ତ୍ତ୍ୟ କରିବେ ଏବଥା କିଏ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ ସେବ ନିଜାନ୍ତ-
ସନ୍ଧିକାର ଦେଲେ କେବେ ବଜାବଠାରୁ
ଜାମ୍ବଳ ନେଇ ମୋହଦମା ନିଷ୍ଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାବାଙ୍କ ଭାଜରେ ଧରୁ ଭର ଉତ୍ତିଶାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଅଦଳତରେ ଦେଇ ଆଗ୍ରହୀ ଉତ୍ତର୍ହରେ କାହାର
ଏକାଦୃଷ ମନସ୍ତ୍ରାପ ହୁଅଗ୍ରା କାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେଷ ଯାହାକୁ ଉପେହର ମନୋମାତ କରି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଅବଶ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତିଲେବ କିନ୍ତୁ
ବଜାବଠାରୁ କେଉଁ ଅଂଶକୁ ଅଧିକ ହେଲେ
ସେ ଭାବାଙ୍କ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କରଗଲ ଏବଥା
ଅମ୍ବେମାଳେ ଦୃଷ୍ଟି ପାରିଲୁ କାହିଁ ।

ଓঞ্জনী

ପଞ୍ଜାବୀ ସିଇ ଉତ୍ତର ।

କେଉଁଷାର ଜମା ଟ ୮୫୯୮୮ ଟା
ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଟ ୮୦୫୦୫ ଟା ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଅନେକ ପତ୍ରଙ୍କ କଣ୍ଠ
ପଢିଥିଲା ଗୋଟିଏ ଶର୍କ ଟ ୭୩୫୫୯୯୯ ଟା ମଧ୍ୟ-
ରେ ଘସବର ଟ ୧୫୭୭୫୦/୧୦ ଅଟୁ ।
ଆଠମୁହୂର୍ତ୍ତର କେଳଖାଳା ନିରାକୁ ମନ ଏମନ୍ତରେ
ଦିପଶ୍ଵଳ କେଳଖାଳା ନିରୀଏ କରିବାର ଅଜ୍ଞା-
ବାର ପୃଷ୍ଠା କରି କାହାକୁ । ବସ୍ତୁତ ତୁମର
ଏ ବଳା କଣେ ଟାଣ କମିବାର ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ
କର ଯୋଗବନ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦ
ଥୁବାର ନ ଥୁବାର ହିବେଳକା ବରନ୍ତି
ବଡ଼ାମ୍ବାର ବନ୍ଦେବସ୍ତୁ କେବେ ହୋଇ ଜମା
ଏବାରବଜାରଠାରୁ ଆଠରହିଲାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହବି ହୋଇଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦାର ଦେଖ ଆବାଦ
ହୋଇ କେବେବେ କନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଥିଲା
ବୌଦ୍ଧରେ ପ୍ରଗନ୍ଥବାରମାରନ ଅପରାଧ

ଏକବାର ଦେବଶା ଓ ଫୋରମାର ମେଲ୍
ଦନାମାଳ କୁହେ ଓ କରମିଲା ଆହାୟ କର
ତହିଁର ଅଧେ ଅଧେ ରଖି ଅଧେ ସାମାଜି
ଦେଲୁଥିଲେ ମାହି ସରଦାଭିମାରେ ଆପରା-
ଷମବାର ଅପରାଷବବାର ବିଚାରୁ ସଜା
ବାହା ବାଢ଼ିଲୁଗି ଅଛନ୍ତି । କରୁବକର୍ଷ୍ୟ
ନେବକ ସର ପଖରେ ଦେବାର ସୁନ୍ଦା
କରକ ନାମିତ ସଜାବପ୍ରତି ଅଦେଶ ଦେଇ-
ଅଛି । ଦଶାହିର କମ୍ପ କର ଗଲୁ ଜାହାଁ
ଏବ ରଜାଙ୍କ ଆଜୁ ବ୍ୟୁତର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ
ଗୋଚରଣୀୟ । ଦୂରବର୍ଷ ଦେବାରୁ ନୃତ୍ୟ ବରଦା-
ବସ୍ତ୍ର ଦେବ ଏହ ରଜା ପ୍ରଜାମନଙ୍କ ସଜ କରି
ଥାରିଲେ ଜୁଣା ବୁଝି ଦେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବା ଟ ୧୯୦୦୦ବା ମଧ୍ୟରୁ ପେସକସ ଓ
ଜାବର୍ଗିର ଏକଦିଜାର ଝବା ବାହାର
ଯାଏ । ହଣ୍ଡେଲ ପସଲଲେବିଷାର ଦେଇ
ବନ୍ଧୁରେ ପତିଥିଲ । ନୃତ୍ୟ ବରଦାବସ୍ତ୍ର ଶେଷ
ଦେଇ ଏ ମାହାଲର ଜୀବା ଟ ୧୯୮୯୯ ବାରୁ
ଟ ୧୯୯୮୯୯ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ଦେଇଅଛି ।
ଖୁପଡାର ସଜା ମୈ ଟାର ତମେବାର ଅନ୍ତରୁ
ସେ ମନେ କରିଛି ସେ ତାହାରର ପ୍ରଯୋଜନ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇ ଏହା କାହିଁକି ପ୍ରଜାମାନ-
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଅଛି । ପାଇବି ନେବ
ତିନିଜର ନେବ ନାମସ କରିବାରୁ କିନ୍ତୁ
ହରକରବେ ପତିଅଛନ୍ତି ଓ ଗୋଟାଏ ସାମାଜି
ମୋକଦମାରେ ଏହିଶବୁ କିନମସ କବଦ
କର ଅଛନ୍ତି । ଲେଣ୍ଡିନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ତୁମ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସାବଦକ ଏ କୌଣ୍ଡି
ସାର ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ସଜାତିବେ ।

ବା ୯ କଣ ଉପରେ ସନ ୧୮୭୨ ମହିନେ

କର୍ତ୍ତା ଦେଲେ ଛହିର ଶୁଣି ଶୁଣା ଯିବ
ନାହିଁ ମାତ୍ର କୌଣସି ପ୍ରକରେ ବିଶେଷ ଅଭି-
ଜ୍ଞର ଦେଲେ ଗର୍ବମେଘକୁ ଲଗାଇବାକୁ
ଦେବ । ଆଜବହନାର ଅର୍ଥକ ଅପ୍ରାପ୍ଯ ବଡ଼
ମନ ଓ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନ ନିଃଶବ୍ଦ ଦେଖିବାର । ଏଥା-
କୁ ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଟ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଜମା
ଟ ୫୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଅଛି । ଉଣ୍ଡୁର ର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସର୍ବ ୧୭୬୭ ସାଲରେ ଶେଷ
ହେବ । ପ୍ରକାଳର ଯୋଗସବୁ ଏକ ଦସ୍ତାନ୍ତର-
ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଅଳକ
ପଡ଼ିଥୁ ବିଠିଯା ହୋଇଥିଲୁ । ଜମା ଟ ୫୫୫
୧୯୯ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୧୫୫୫୫ ଟଙ୍କା ଅବଧି
ହୋଇଥିଲା । ଏ ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସନ୍ତୁ-
ଷଳନିକାରୁ ଏ କିମ୍ବାହିନୀ ଦେଇଥିଲୁ । ତାଳ
ତେରର ମେଟ ଆୟ ଟ ୩୫୦୦୨୯ ଟଙ୍କା ସନ୍ତୁ-
ଷଳର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଳ-
ର ଜମା ଟାଣ ହୋଇଥିଲା ଧଳା ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଇବର କରି ଜଣା କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ସ ସକାଶେ ଗୋଟାଏ ପକ୍ଷିଶର
କର୍ମିଙ୍କ ହୋଇଥିଲୁ । ସ୍ଵତ୍ରଗୁରୁ ସାହେବ ଏ
ସଜ୍ଜାବର ବିଶେଷ ପ୍ରଦ୍ୟମା କର ଅଛନ୍ତି ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ସର ସମା ବର୍ଷିଶେଷରେ ଗଲିଦେଲେ ।
ଏ ଶଳା ପୁରୁଣାକାରୀଯା ଧରି ଏକ ପ୍ରକା-
ମାନେ ଏହାକୁ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ପାଇଥିଲେ । ତାହା-
କର ଏହମାଟ ସୁନ୍ଦର ଦିଦିବିଧାରୀଙ୍କର
ଶେଷ ଗର୍ବମ୍ଭେଦ ମନ୍ଦର କର ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ଦୁକ କଲେହିର ସାହେବ କଲେହାନୀ ତା ୧୯
ଦିନରେ କାମିଅଳକୁ ହେବାଣେ ଗପ ଶୁଖବାର କଲାତ-
ମ୍ବଦୁର ଶକ୍ତି ଉପରିକିମାରୁ ଥାଇଅଛନ୍ତି । କହିବନ
ଏହାକିମାର କେବଳ ଅପେକ୍ଷା ।

କବିତା ମେଲେଟ ।

ବନ୍ଦ କାହିଁରୁଥାଏ ତପ୍ତ ମେଳେଇଲା ମି, ୯୩, ୬, ପିବିବ
ଅଛେବ ଦୟି ଯା ଜଳର୍ଥମୟ ଅଧିକରେ ବାର୍ଷି ପାଇବାକୁ
ତାଙ୍କ ବାର୍ଷିରେ ଲି ମି, ୧୩, ୧୮୬, ମେଳେଇଶାହେବ ଅବ୍ୟା-
କ୍ରମପର୍ବତ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ।

ପୁରୁଷ କୁଣ୍ଡଳ ସ୍ଵପ୍ନରୁଦ୍ଧେଶ୍ୟେ ସାହେବ ମିଃ ଅଳୁଏତ୍
ଗାଲମ୍ ସାହେବ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରୋଣିତି ଛନ୍ଦର ଦର ବଲେ ।

କଣ୍ଠ ଅନ୍ଧାନୁସ୍ଥ ଲେଖନ୍ତର ଗହାର ବାହାଦୁର
ଅନ୍ଧୁଳ ଓ ପୋରଧା ଦୟାର ଉକରିବୁ ଚକଳମାନଙ୍କରେ
ଆଜି କିମ୍ବା ତା ୯ ଦୟାର ଶିବାର ଉପାଦି ନ କର
ଗାପିବୁ କରିବା ମେଲେଟର କିମ୍ବା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କାନ୍ତ ଗିରିଶକ୍ତି ହାଲ ଏମ୍ ଏ କାହା ଉପେକ୍ଷା କାଥାକି
ଆଜିପାଇଁ ସମୟ-ର ଦୟା ଅନାଜୀ ପରିମାଣ ଏଠା ରେଇ-
ଖୁବିଳେଇର ଲେଖିତର ପଦାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବାକୁ ।

ଏ କାରୁ ମହୋଦୟ ସନ୍ତ ଏମ୍ବେ ପରିଷରେ ମନୋଦ୍ୱାନରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତରିତ ହୋଇ ସଂଖ୍ୟା ଯାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଛନ୍ତି ।

କରେ ପଡ଼ୁଗେବାକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ୫ । ଶୋଭା
। ୬ । ବଳକତ୍ତୁଳ ସମସ୍ତ ମୌଳା ଓ ଶିଳେ ସରଗରା
ଦେଇ ଉଚ୍ଚପାନୀଙ୍କା ବରଣାହୋଇ ଆଜପଥର ପାନିରେ ପଡ଼ି
ସବଳ ମଞ୍ଚ ହୋଇ ଗୟ ବେଳକ ବଳକହାଇ କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତୁ
ଦୂରଶାରପଥରେ ବେଳକର ବନ୍ଦନ ମନ୍ତ୍ରକ ନାହିଁ । ବରଣା
ହେଉ ରହପଥର ଦିନା ଓ ତଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ
ହୋଇଗଲା ଏପର ଗୋଟେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ କାନ୍ତି ହାତି ଲି-
ମରେ ସିରି ଦୟକାଶକା ମୌଳିକେ ପୃଷ୍ଠାରେ ଜଙ୍ଗଳ
ନାହିଁ ବେଳକ ଯିବୁକାଢ଼ି ଯାତରେ ରାଜାରେ ସେ ରହିବେ
କି ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ଦୋର ଦେଖିବାରୁ କି ୬ ଏ ମନ୍ତ୍ରକ ରକ୍ତ
କାମ ମାତ୍ରକଷି ରାହାର ଦୀରକୁ ଥର ପକାଇବାରେ ସେ
ବନ୍ଦର୍ମିଳ ଯୋହଦେବର କିମ୍ବା କାମ ମୁହଁରେ ପକାଇ
ଦେବାର ସେ ହାତକୁଣ୍ଡପଥର ପକାଇ ଗ୍ର ମାତ୍ର ସେହି
ହିନ୍ଦ ଏକ କାମ୍ପ ପଢ଼ି ତାର ମାରିପାରୁ ଜାଗା ପେଟରେ
ବାହକ କୁ ସେ କାମ୍ପ ପଢ଼ାଇଲୁବୁ ଧାରିଲୁବୁ ଏବନିଜ
କେ ପରେବ କିମ୍ବା ପରାଇଲା ।

ଏହା ଲେଖାଯି ପ୍ରବଳା ଦ୍ୟାଗତୀୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତୋରକେ ନ ୧ ଏ କୋଠିବର ମହାକୁ ଜିଜନ୍ମିତିରେ
ଏହା ମହାଦେଵଙ୍କ ପାଶେ ଅଛି ଦେଖିବାକୁ କି ୧ ନିଜ
ନେତ୍ରରେ ଏ ଦେଖାଯାଏକୁମନ ନେଇଥିବା—ମାତ୍ର କି ୧ ବେଳେ
ପରିଚୋଳ ଦଳକେହେଁସୁ କି ୧୦ ଫ୍ରେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରାୟ
ହୋଇ ଦାରୁ ଦରୁ ନ ଥିଲ ଏହା ଦ୍ୟାଗତିରୁ ପ୍ରଥମ ଦ୍ୟାଗତି
ଦେଲେ ଗାଢାର ଦିଶାକୁ ।

ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ପାଠକଙ୍କୁ ସେ କୃତାମ ଦେବିଶ୍ଵର
କାଥ ଦେ ମେଲିଲୁଗୁରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଯେଠାକୁ ବଲୁଗତା
ମିଳେ । ଲଭା ହୁଅ ରେ ବଲୁଗତାକ ଜୀବୀ ସିଦ୍ଧିରେ
ବାଲେସାରାଜୀବୀର ପ୍ରତିକାରୀ ପ୍ରତିକାରୀ ଯୋଗବାନ
ହେବେ ।

ବାଲେସୁର ଦ୍ଵାରା ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟମିଶ୍ର ସରକାର ସ୍ଥାପନ
କରୁ ମଧ୍ୟକରେ ସେଠା ପ୍ରକାଶକର ବିଜୀଟିଏ କହି
ଦୂରାଙ୍ଗ କଥା ସକଳବାହିତ ରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଥିଲା ।
ଆହୁମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ବାଦୋତ୍ତମା କରିବା
ଅବଶ୍ୟକ ହେବାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ପ୍ରସର କରିଲାଗଲା ଯଥାବିମାନେ “କୁଳମୟ
ଜୀବନୀ” ପର୍ଯ୍ୟାଳନ ଦିଲାକୁ କମୋକଷ୍ଟ କରୁଥାଏ
ସ୍ଵାତ ନିଲାଏ ଏହି ହୃଦୟରେତରେ ଏକାକ୍ରମ ସେମାନେ
ମହାବାଣଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସରମୟ ମୁଣ୍ଡି ରେଖିବା ଥାରିବି
ପ୍ରସର କରିଅଛନ୍ତି । —ନରମ ।

ତଳିର ମାସ ଢା ୧୫ ଦିନରେ ପବଲକ ହର୍ବିସ ହମୀଶା
ପଞ୍ଚାବିଠାରେ ତେଣୁୟ ଶାଷିମାର୍ଜନ ଯୋକାନବନ୍ଧ ହେ-
ବାଏ ଅର୍ଥେ ବର୍ଷାନାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ ।

ଦେଉଁ ଜିକନ୍ ସାହେବ ଜମେ ବହାର କୁଳ ଶାମକାଳ
ବିଧିବା ଅପରଥରେ ଏକଦର୍ଶ ବାବକାସର ଦଶାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲ କେତେକ ଜମ ଯ କରିବ ସଦରୁ ବଢ଼େଇ
ମହାଦୟ ଗାହାର କୁଳଚେଷ୍ଟେବୁନ୍ଦେର ସମୀ ପ୍ରଦାନକରି
ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏହାରୁ ।—ଅନ୍ତରେ ତଳେ ଯେତେବେଳେ
କେ ଜମେ ବଳୀୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣକରିବାର ପାଇ ବୋଟର ଦେଖାଇ
କୁ ମାତ୍ର ପକାଇଥିବା ଅପରଥରେ ହାଲବୋର୍ଦ୍ଦୁ ପାରିଦିଶୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବ ଦେବେବେଳେ ହାଲବୋର୍ଦ୍ଦୁ କଜ ବର୍ତ୍ତକ
ତାହାର ସମୀ ହତ କରି ହରୁ ଦଶାରୁ ଯାକାଳିକାନ୍ ହାପାତ୍ରକ
କାଷରେ ପରିବତ ବହକା କାରିଗ୍ର ପୁଣ୍ୟରୁ ଓ ସମ୍ମୁଖ
କମ୍ପଦେଶ ବକକାବ୍ୟରେ ରହୁ କୁଣ୍ଡ ଅବେଦନ କରି ସଲେ
ହେବେଳେ ତାହାକୁ ସମୀ ନ କରେ ଯେତେବେଳେ ଜିମନ
ସାଠେବିଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଘରେମାନେ ତେବେ ସମ୍ମୋହ ଘର
କର ଯାଇଲୁ ।” ନାହିଁ । ପ୍ରବାନ୍ ମାତ୍ର ଅର୍ଥମ୍ୟ ଦୂର୍ବ୍ୟ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବରାଗାସର ଶତକ ଲପଣକୁ ହେଉଅଛି ।

ମାତ୍ରାକର ରୂପର୍ଦ୍ଦ ଗବତୀର ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ ମହୋତ୍ସମ୍‌
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପଦକୁଳମ୍ କେନ୍ଦ୍ରସାଲମ ନବର ସର୍ବତ୍ର କଳ
ଦୟାପାତ୍ର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ଦିଶେ ।

ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରାକଳାଗର ସେଷପତ୍ରରେ ମେଣାମାନ୍
କିର କୋଟିଏ ସବୁ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ସବୁମାନେ
କ ୧୫ ବୀର ବସୁ ପୂର୍ବରେ ବିବାହ ଦ କରିବା ବାରଷ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହୁଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥମ ଯେ କବିତା ବାହାରିଲୁ ଅନ୍ୟେଥିମେତେ
ବାସ୍ତବରବାଚିର ନିଜାମ ଆ ଗୀ ମୁଦିରେ ସର ସାରିଗୁଡ଼ି-
ପକ୍ଷିବାହାର ପେଣିବାକି ମୁହଁତ ଯୋଗାଇଛି ।—ବୁଦ୍ଧ ସଂଗେ
ଦେଖ ।

କୀର୍ତ୍ତିନ ଲେଖକ ସୁମନଙ୍କଳ ଜମ୍ବାରେ ଥିଲା
ଟି ୪୧୦୦ ଟିକ ନିଷ୍ଠାକ କରିବାର ପ୍ରତିକ କରି କଷକୁ ବହି
ଅଛନ୍ତି ସେ କୌଣସି ସୁକିଳାଗ୍ରହିତୁ ଏ ସେବାଦ୍ୱିତୀ-
ଅକରନ୍ତବା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦେଶରେ
ଅବେଳା ଜରେ ଶାସନକାରୀ ପୃଷ୍ଠ ସନ୍ଦର୍ଭ କରି କର୍ମଜାଗରୁ
ଏବଂ ସନ୍ତୋଷରେ ରହିପାରୁ ଜାହା ; କର୍ମଜାଗର ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ
ଦିବିର ପ୍ରସତ ହେଲା କବାର ଜର୍ମାନର ସେବା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ସେବାରଙ୍ଗେ ସମାଜ ହୋଇ ଯିବ ।— ସଥିରୁ ପୁଣି ଦେଖାଇ-
ଇହାରୁ ସେ ସୁଦର ଅଭିନ୍ଵ ସେବାଦ୍ୱିତୀର ବାରିର ଏହି
ପେନ୍ଦର ଏହି ହୋଇଥିପାରେ ସେ ପୃଷ୍ଠ ନିଃକଟ ଓ ଅବ୍ଧି-
ବିନ୍ଦୁର ଦେବ ଏବରେ ସମନ୍ବିତ ଚାହିଁ ।

ଜୁଲ୍ଲାନଠାରୀ ଅଥିଥାରୀ କଳିତ ମାସ ତା ୫ ଦିଶ ତାଙ୍କ
ସମ୍ବାଦକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କୃତ୍ସାଧିଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣା ସାହେବଙ୍କର ସମ୍ବାଦ
ପରେ ନନ୍ଦାଲମ୍ବନ ଦୂର ପୁରୋହିତ ପଡ଼ୁଛାଏ ଜଗାରାତ୍ମକୁ
ଯେ ଆଗାମୀ ଦୂରମର୍ଦ୍ଦ କବି କଷିତ୍ର ସମୟ ଅଛି ଏହି
କାହିଁକିମାନଙ୍କୁ ସେଇ ନମିତ ପ୍ରକୃତ ଅବାଳ କହ ଶେଷକୁ
ମାତ୍ରକବ ନୟ ବାମାକା କର ପଢ଼ି ଶେଷ କରିଅଛୁ ।—
ଦୂର ପୁରୋହିତଙ୍କ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁବାବୀ ମିଥ୍ୟ ନୁହଇ । ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁ-
ମାନେ ଏହି ଶାତ ମନୟରେ ବୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଵର୍ଗ ବନ୍ଦିବାଜ
ହିର ଦରିଅତ୍ତରୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପରିଷରକୁ କୃତ୍ସାଧିଷ୍ଠାନେ
ଏକପ୍ରକାର ଦୂର ନମିତ୍ରେ ପ୍ରସରିହୋଇ ବାନାଗୋଳିମାନଙ୍କରେ
ନୟକିମୁ କରିବୁ କବି ଅଛୁ । ଏମତ୍ରପରେ ଆଗାମୀ
ଶାତ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁମାନରେ କୃତ୍ସାଧିଷ୍ଠ ପରିଷର ଯେ କଷିତ୍ର ସମୟ
ପଢ଼ିବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହା । ଏତେବେଳେ ହେବନ୍ଦିରିତ୍ତରୁ
ଦେଖାଇଲୁଏବାରୁକାହିଁକିମାନର ହେବନ୍ଦିରିତ୍ତରୁ

ପଢ଼ ପ୍ରେରବବ ପ୍ରକା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ—ଏ ସମୟରେ ସମସ୍ତ-
ବର ଚୂରିବର ହେବାର ନାହିଁ ଗୋଲ ଦି-
ପେଣ୍ଟ ଦେଲା ।

ଶ୍ରୀ—ମ—ଆପଣ କେବେ ପ୍ରଲବେ ସେଇର
ନିୟମ ଦେଖିଥିବେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ
ନିୟମ କରିଅଛୁ ତହିଁର ମଧ୍ୟ ଅବେଳା ଭାବା-
ଦିବଶ ଅଛୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପକ ପ୍ରକାଶର
ମୂଲ୍ୟ ଅରଥାତ୍ ଡାକ ଏବଂ ତହିଁର କିମ୍ବନ ନିୟମ
କରିବାର ବୌଣି କାରଣ ଦାଟଳା ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରବପଦି ।

ପ୍ରେରବପଦି ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବାସୀ ରୋହିଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦିଲ୍ଲିନ ଦାତାବିଷ୍ଵାଦିତା—
ମହାଶୟଦମ୍ଭାପେଣ୍ଟ ।

ଆମାକୁ ବାମଣ୍ଯମହାମତା, ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
କର ଛନ୍ଦଗରତ୍ତର କମିଶଳରସାହେବ ବାହା-
ଦୁରକ୍ଷଳ ସୁତ ପାଶକୁ ହେବାରପଲନରେ
ଗତ କରେନବମାତରେ ସମଲୟୁବନଗରକୁ
କିମ୍ବିତ ହୋଇଥାପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରେ, ଏହି ସମଲୟୁବନ
କାଳଅନ୍ତରେ ସୁତ ଲକ୍ଷ୍ମଣମିଶ୍ର ମନ୍ଦିର ହାରସ୍ତ୍ର-
ଲିର କଣେ ଶବ୍ଦ ଅଧାକିନ୍ତର ଅଠରେଟି
ଶ୍ଲୋକ ରଚନାକରି ମହାବିଜନ୍ମ ଉପଦାର
ଦେବିଥିଲେ ଏହି ମହାଶ୍ରଦ୍ଧକୁ ପ୍ରକାଶ
କରିବାରୁ ବହି କରି ହେବା କାରଣ ଆପଣଙ୍କ
କଗଦିଶ୍ୟାତ ପାତିକାରେ ସବୁକୁ ପ୍ରଚୁରିତ
ଦେବ ଗୋଲ ପ୍ରେରଣକରୁ କରି ।

ବିବନ୍ଦୁ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତମ୍ଭାନ୍ଦୁ ମାତ୍ରବିନ୍ଦୁ ।
ମୁଦ୍ରବଦ୍ଧ କୃଷ୍ଣବରୁ ସବଳ ଦେବେଃ ।

ପାଇବାରି ।

ଦୁଃ୍ମାୟନ୍ତେ ମନାଃ ସବଳକଳନବନ୍ଦେନିରବପତ୍ରୋ
ତ୍ରୟାପ୍ତେ ପଦ୍ମନାଭ ବନ୍ଦ ଶରଣାପ୍ରା ଜନଶାରୀଃ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣବଜ୍ଜେ ସବଳାର୍ଥିକଳଦ୍ଵୁମୟ ଭୁତ୍ୱଃ ।

କଳନନ୍ଦିତାୟ ।

କାନାଦଳାକୁତ୍ୱ ସମନ୍ଦରାତ୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସବଳନ-
ମାନ୍ୟା ।

ମାନ୍ୟା ।

କମଳାପା ଗୁରୀ ଯନ୍ୟ ଜୀବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖୁଥିଥା ।

ବାବୁନ୍ଦୁ ବିଦ୍ୟରେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ସବଳାପ୍ରଦର୍ତ୍ତକା ।

ମୂର୍ଖ ଯନ୍ୟ ପରାଦ କି ବାମତ୍ତାପ୍ରଦିବାପିନ୍ଦଃ ।
ସତତଂ ପଣ୍ଡିତାୟନ୍ତେ ସବଳାପ୍ରଦର୍ତ୍ତକା । ୪
ଆଦାର୍ଥଶୌର୍ଯ୍ୟ ଗାମ୍ଭିର୍ଯ୍ୟମୈର୍ଯ୍ୟମହିରାଣ୍ବୁତ୍ତଃ
ସ୍ଵାମୀ କଲାନାମ ସବଳା ସଃ ସବଳାପ୍ରଦର୍ତ୍ତକା ।
କଳାଜ୍ୟାତରବ୍ଲାଙ୍କର୍ତ୍ତ ପରେ ଗଜତାଥ୍ୟଃ ।
ବିଦ୍ୟାଦ୍ୱାରବିଦ୍ୱୋ ମେ ବାହ୍ୟପ୍ରଦର୍ତ୍ତକରେ ଦରବର
ଅଲମନଃ ଦବରୁ ନୌରି ତାମତ୍ତେ ।
ବିଦ୍ୟଧିଷ୍ଟଃ ସବଳପଣ୍ଡିତବିଦାପିନ୍ଦଃ ।
ବାହ୍ୟପ୍ରଦର୍ତ୍ତକଲାପିନ୍ଦଃ ସବଳା ପ୍ରଦର୍ତ୍ତକା
ମିତବଲେବର ଧାରଣୋ ମେ । ୧ ।
ସବଳାକିଷଣର୍ଯ୍ୟ ପଳିତସଃ ସଦା ରୂପେଃ ।
ସଙ୍କଳିତବେବସଃ ବାହ୍ୟ ସବଳା ଜୟଃ ।
ବାମୋଦର ହୋତା ।
କିମ୍ବ ସମୟରେ । } ବେତ୍ରମାୟୁର ଭୁଲବର ।

To THE EDITOR OF UTKAL DIPKA.
SIR,

I shall be much obliged if you kindly
make room in your Journal for the
following lines.

It is a matter of great regret that
the Orissa Association has to protest
against the intended policy of Govt
as regards the affairs of Jagannath
Temple. No doubt can be entertained
that its intention is good. It cannot
be otherwise. To secure the greatest
possible happiness to its people is the
avowed object of the ruling powers.
It does not, however, necessarily
follow that they are not likely to be
misinformed and misled. Charity has
not altogether banished fault finding
spirits from the world. Rumour is a
dame that always sees objects through
a magnifying glass of great power.
Hands are ever ready to distort every-
thing that comes to them, either from
their sinister motives or from their
evil nature. What is to be most de-
plored is, not that the millennium is
not come when angles only are to be
met with everywhere, but that these
evil genii should exercise so great an
influence over British Government as
to make it forget its own nature and
principles. This is, however, no
matter of wonder. Government con-
sists of human beings and Satan was

saccessful in his trick upon Adam and
Eve.

This must not be taken to mean
that there is all perfection in Puri
Temple. It is under the management
of a human being. Human nature is
human nature everywhere. Had it been
otherwise, it is well known that the
throne would have been a bed of ease,
there would have been no Legislature,
no Police and no Courts of justice.
Had it been perfect, there would have
been no necessity for dissolving par-
liaments, no necessity for amending
laws, no provision that judges in
England should continue during their
good behaviour, no remark from R.
W. Emerson that there is in Oxford
“gross favoritism; many chairs and
many fellowships are made beds of
ease.” It is from one to another
human agency that Government is
likely to transfer the management of
the Temple affairs.

The flexibility of human nature fur-
nishes indeed no ground to let off
delinquents with impunity. For the
sake of public interest justice should be
done to them. But this justice is pres-
cribed by the British coronation oath
to be tempered with mercy. Charity
again comes in and puts forward her
claim to make allowances for special
circumstances. These noble prin-
ciples are a sealed book to those who
try to mislead our benign Government.
Their jaundiced eye does not see that
the management of the Temple affairs
has been for years in the hands of a
woman, who is not a Mrs. Bilasini
Karformar, who has never seen male
faces except those of her father, hus-
band and son, who has never been
beyond the four-walls of the zannana,
who does not hold any university de-
ploma and who is not versed in the
science of Government. They forget
that the Temple is a large establish-
ment with various ceremonies to be
performed by numerous hands; that
it is visited during the Jatras by
thousands and thousands who never
dreamt of one another's face and who

differ as much in habit, custom, manners, and temper as a Newzelander from a Laplander. The faults, if any, in the management are not such as to call for the intended remedy. In support of my this assertion I beg to refer to the resolutions passed in a recent meeting of the Orissa Association where the flowers of Orissa met for the express purpose of discussing the question.

No one can deny that it will be gross injustice to apply no remedy to the defects, if there be any, in the management. It will, on the other hand, be equally so to deprive the Puri Raj family of a privilege which it has been enjoying long since and which was as sacred from the religious fury of the Mahomedans, who preached with the Koran in one hand and sword in the other, as from the fingers of the Marhattas whose cupidity knew no bound. No such passion can possibly be worked upon in British Constitution. Its best part has consequently been appealed to, much against their own nature, by those of the neither region from whose quadrimanus activity nothing is sacred. They have taken their stand upon mismanagement, forgetting that this is an evil to be met with wherever there is human agency. Hundreds and hundreds of human beings are, either crushed to dust by railway accidents, or unceremoniously buried in the depths of the sea. Such calamities are in most cases ascribed to the screw being somewhere loose. But in no case governments are invoked to apply such remedy as in present instance; a railway is not transferred; a shipowner is not prohibited from plying his other ships. For the sake of public interest laws are made, rules are laid down and the proprietors are directed to take proper care and precaution. They have as much to deal with the public as the Puri Raja. No more legal right can be claimed in their favor than in that of the latter. Legal right is a creature of

the sovereign will. It can as easily transfer the management of railways and steamers as that of the Puri Temple. There is an appeal, not to law, but to morality against the sovereign, who always tries to make his dictates as far as possible harmonious with those of morality. There seems to be as much moral right to appeal to morality on the behalf of Puri Raja as that of any other body. While others are seen to be furnished with rules for guidance and to go off with punishments other than forfeiture of property, it appears to be cruel and morally unjust to deprive the Puri Raj family of a long enjoyed privilege on the ground of mismanagement if there be any, in the hands of an old Oriya Hindoo woman. Though this step has been advised by evil spirits, it is hoped that angels will come forward to lead in the path prescribed by morality.

There is no better way than to appeal to the noble feelings of the sovereign. But if it pleases our Government not to give up the intended course, we beg its permission to say that it cannot place the Temple affairs in the hands of angels; nor can it, as far as we see, secure the service of a Gladstone or Lord Lipon; the sovereign power is, however almighty. But it is as certain as the sun rises that Jaggannath Himself cannot afford to pay for the service of such men. The greater probability is that incompetent hands of far inferior nature will be appointed to the trust. No one can assure that there will be no necessity for rules, inquiries, dismissals and punishments. The chances are that there will be much ado about nothing and a number of Darogahs, Inspectors and others with titles from the Fairy land will sponge and batten upon Jaggannath who will be inch by inch made to learn how to keep fasts.

It is imagined that the Temple affairs will be placed in the hands of

a committee like that of Bhoobaneswar Temple. I am not inclined to criticise the conduct of the existing one. I beg to appeal only to a principle of the British Constitution, a principle which displaces the unquestionable wisdom and sagacity of the English nation. Stephen says in his commentaries on Blackstone that the Executive power in England has been "wisely placed in one hand for the sake of unanimity, strength and despatch." Although so high a character can by no means be claimed for the functions of Puri Raja, they are undoubtedly of an analogous nature. There is no doubt that he has not to make laws or manage a municipality. Had it been so, he could be properly replaced by a body of persons. On the contrary he has the charge of an establishment which is a mere household on a large scale, the duties being only to see that peace and order are preserved among the Temple servants and that the *Nities* are regularly performed. There are great misgivings whether household business can be properly carried on by a number of persons working at a time. The English proverb says that too many cooks spoil the broth. The committee cannot but resign the whole trust to one hand reserving to itself the superintendence only.

The same supervision can be well exercised by Govt without recourse to the intended course. No one can question its right of oversight. The sovereign is, as *parens patriæ*, vested with the guardianship over its subjects. Does not this relation exist between our Government and puri Raja? Is he not a minor? Has he forfeited his claim to parental protection? Have counsels been thrown away upon him? Is it becoming in a parent to go to courts of justice in order to take away its own gift from its own child? It is merely to hold a candle to sun to speak of regal duties to British Government well known for sit-

ଅଛିରିବୁ ।

କୁଳ ପାତି ଶୀ

ତୁ ଏ ରଖ ଉଦ୍‌ଧର ସବୁ ହାତେ ମସିବା ।

କଣ୍ଠର ବାହିକ ରଜ୍ୟକାନ୍ତମା ।
ନାନ୍ଦବନୀ ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେ ଶ୍ରୀ ଶକ୍ତାବାବେଦ
। ୧ । ବର୍ଷପୁର ।

ବର୍ଣ୍ଣପେଶ

ପରାମର୍ଶ ।

କରୁ ଏହାରେ ପାଇଁ । ମୁଁ ଏହାରେ
ଏହା କାବତ୍ର ଏହାରେ ସଜ୍ଜ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ
ପିଲାର୍କ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭର୍ତ୍ତାର ଅର୍ପଣ କଲୁଁ ।

୧। ଗତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କିମ୍ବା
କ୍ଷେତ୍ର ସହରଜମୀ ଟ ୨୭୮୪୯ ଲା ଟ୍ରୈବ
କରୁଥାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାହିଁ ସକାଳ ଟ ୩୫୫୯୯
ମୌଳିକ ଉତ୍ସାହରେ ଏହି ନିମନ୍ତକ କର

ଟ ୨୦୪୩୯ ଲା ଧର୍ଯ୍ୟ କରସାଇଥିଲ ।
ସତ ୨୩୯ ସାଲରେ କୁଆବାଣ ଓ ଜାତୀୟବାଚିକ-
ପ୍ରତି ଶମାର ବନୋବନ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବତାଙ୍କ
ବାରଗୁଡ଼ ଟ ୨୨୨୫ ଲା ଦୂରି ହୋଇଥିବାରୁ
ମୋଟ ସବୁ ଛମା ଟ ୨୫୨୮୯ ଲା ଧର୍ଯ୍ୟ
କରସଲ, ଏଥୁମଞ୍ଜରୁ ଧାର ସବାର ଟ ୨୨୦୦ ଲା
ମୌକୁଣ ଉଖାପାଇ ବାଣୀ କରଦ କର
ଟ ୨୮୮୨୯ ଲା ଧର୍ଯ୍ୟ କରସାଇ ଅଛ । ଏହି
କର ଏହି ସନହାଲ ବାକରୁ ଅପରିପର ଧାଜଳ
ଦରମାକରର ଛମା ଛସୁଲ ଓ ବାଣୀ ରହି
ସାବଦ କଳିପନ୍ତିକ କକ୍ଷାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ
ସଥା ;—

ବିଭାଗ ନାମ	ପ୍ରକଟଣ ସାଲ	ସଂଖ୍ୟା	ଶବ୍ଦ	ସଂଖ୍ୟା	ସାଲ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ବିଭାଗ	ସାଲ ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ	ଫର୍ମିବାରେ
ମହାଦେବ ନାମ ଆର୍ତ୍ତ ନାମ	୧୯୦୩	୪୨୪୮୩	ପାତ୍ରମନ୍ଦିର	୩୭୫୪୮	୧୯୦୩	୩୫୨୦୧୯	ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ୩୯
ମହାଦେବ ନାମ ନାମ	୧୯୦୩	୪୨୪୯୪	୪୨୪୯୫	୩୭୫୪୯	୧୯୦୩	୩୫୨୦୧୯	ହୋଇଅଛି ଯାହା
ମହାଦେବ ଆଶ୍ରମମୁଦ୍ରା ମନ୍ଦିର ପାବକ ନାମ	୧୦	୪୨୫୧	୪୨୫୨	୩୭୫୨	୧୦	୩୫୨୦୧୯	ବୟସ ଘରେ ମୁଦ୍ରା
ପରିବର୍ତ୍ତନ	୩୭୫୪୮	୩୭୫୪୯୮	୩୭୫୪୯୯	୩୭୫୪୯୯	୩୭୫୪୯୯	୩୫୨୦୧୯	କୁରୁ ଉତ୍ସାହା ନାହିଁ

୨ । ଗର୍ଭବତ୍ ମୋହିରେ ୧୧୦୫୮୯ ବା
ଭାଷାବର୍ଷର ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଷ ସେଷକୁ
କେବଳ ୫ ୨୦୨୪୯ ବା ବାଜା ରହିଥିଲା ।
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ କମଶଙ୍କ ବାଜା ଟବାର
ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚା ହୋଇ ଅସ୍ତର । କର୍ମ ଦେଖ-
ସମୟକୁ ଖୋଲିପଣୀ ଟ୍ରେର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ
କରୁଥିବାକୁ ସହାର୍ଥ ବିତ୍ତର ଟକା ବାଜା
ରହିଯାଏ ଏବଂ ସେ ଟକା କର୍ତ୍ତରବତୀ
କର୍ତ୍ତରେ ମଳିକ ହୁଏ । ଏହି ଦେବିକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ
ବର୍ଷରେ ନଥ ଏହେ ଟକା ବାଜା ସହାର ହୁଏଇଲା
କେବେଳହେଁ ସେ ଟକାରୁ ଅଧିକାଳୀଙ୍କ ପଳିତ
କର୍ତ୍ତର ଭୟକୁ ବୋଲି ଗଲାଲି । ଗର୍ଭବତ୍
ପୈବାମାଳ ଭଗାତନୀ ହୋଇ କି ଥିବାକୁ
କରୋବସ୍ତୁ କମା ମନ୍ଦରୁ ବାଦ ଦିଅ ଯାଏ-
ଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଷରେ କିନ୍ତୁ କରୋବସ୍ତୁ କରି

ଶେଷ ହୋଇଥିବାବୁ ତେଳାକମା ବାବତ୍
ଟ ୧୦୪ ଲା ରହିବାକମା ମଧ୍ୟରେ ଇକାବ-
ସ୍ଵରୂପ ଧର ଯାଇଅଛି ଏବ ଏହ ଜମା ଦିକ-
ଖାଇବୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କମାମଧ୍ୟରେ ଭୃତ୍ତ ହେବ-
ଥିବ । ବଣ୍ଣିରବର୍ଷ ଶେଷରକ ମୋଟରେ
ଟ ୧୦୦୭ ଲା ନାଥ ଆବାଦ ଜମି ବାବତ୍
ତୁମବଦୀ କରୁଗାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କମା ସାମିଲ
କରୁଗାଇଥାଏ । ଏହରୁପେ ମୋଟ ନୂଆକିଟା
ଓ ତେଳା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କମା ଟ ୧୫୦ ଲା
ଶେଷର ସମ୍ବନ୍ଧର ବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

୧ । ପ୍ରକଳନ ବଳେ ବସୁରେ କର ଆପାୟ
ଦେବା ସବାଗ ସେହି ବସ୍ତିଜାନୀ ସମୟ କିମ୍ବୁ
ପଶ ବଲ୍ୟ ଯାଇଥିବ ସେଥିରେ ଚାଲାପ୍ରକାର
ଅନୁଭାମାନ ଘରୁଥିବା ବିଷୟ ଗଢ଼ବର୍ଷ ଉପୋ-
ଶରେ କଣ୍ଠୀର ହୋଇଥିବ । ତଳବର୍ଷ କିମ୍ବୁ

ବିସ୍ତୁବନୀ ସମୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରସାଇ କଲ-
ଜୟପିଲ ଅଳୁସାରେ ସମୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର
ସାଇଅଛି ସଥା;—
ନବୀନ ମାସ ତାତ୍କାଳ ଶର୍ଦୀହ } ମହିମା କର୍ମ କର
ବାହିକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ } ଅଂଶୀଦାରୀଙ୍କ ଆଜ
ତେବେଳେ ମାସ ତାତ୍କାଳ } ଅଂଶୀଦାରୀଙ୍କ ମହାତମ
ମାସ ମାସ } ମହାତମ କର୍ମ କର
ଶେଷରୁବରେ }
ଦେଖମାସ ତାତ୍କାଳ ଶର୍ଦୀହ } ଶୋଇଯା କର୍ମ କର
କେବୁନାବ ଶେଷରୁବରେ }
ଉପକ ଲିଙ୍ଗର ନୂତନ ବିସ୍ତୁବନୀ ଅଳୁସାରେ
ପ୍ରକାମାକଳର କର ଅବୟ ସଙ୍ଗରୁବେ ଗୋ-
ତ୍ଵ ମହିତ ଉପକାର ହୋଇଥିବାର ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେବ । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଶ୍ରାବଣ ମାସ ଶେଷରେ
ପ୍ରକାମାକଳ ଶୋଇଯାଗୀ କର ଅବୟ କର-
ବାକୁ ହେବିଥିବାକୁ ସେମାନେ ଅଭିଶୟ କୁଣ୍ଡ
ଗୋଟ କରୁଥିଲେ ଏବ ଦ୍ୱାରା ମହାତମ-
ତାକୁ ଅନ୍ଧରମେ ପୁରୁଷେ ହେବ କରିବ ଉପି
ଅପଣାର ଶତ ଲାଗୁଥିଲେ ।

୪ । ସଙ୍କ ୧୯୫୦ ଧାର ବାବର ନିରବ
କୁମୁଳ ଜମାଖର୍ତ୍ତ ହିଂସାବ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଧାର-
ବାର ପକ୍ଷାବ ଅନ୍ତର ଯଥା—

ସତ୍ୟ ପାଲ ଥଖର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ
ବାଜାର ୨୮୭୦

ପରିମାଣ	ପରିମାଣ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ	ଟ ୩୦୪୫
ଅବଳାଶ	ଟ ୨୮୯
ପରିଚାଳନା	ଟ ୨୨୮
ବ୍ୟକ୍ତି	ଟ ୧୧୯
ଅପରାଧ	ଟ ୧୦୫୯
ମୋଟ	ଟ ୧୨୫୨
ପରିଚାଳନ	ଟ ୧୦୮୦
ବ୍ୟକ୍ତିମୋଟ	ଟ ୨୨୦୫

ସଙ୍କ ୧୯୫୦ ସାଲ ବାବର କ୍ଷେତ୍ର
ଶକ୍ତିପରିବାନ୍ଧବର ଖଣ୍ଡାବଳୀ
ବିଧ୍ୟ ଟ ୧୯୭୫୮
ଉତ୍ତରପରିଷଦ ପରିବାନ୍ଧବର ଗନ୍ଧାରା

ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟୁତ	₹ ୧୯୧୭୭
ମୋଟ ବ୍ୟୁତ	₹ ୨୭୫୯
ତପ୍ରକଟ ଖେପଥ	₹ ୨୭୯
ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟୁତ	₹ ୧୯୧୭୮
ବିବରଣୀ କାଳୀ ସତ୍ୟତାନ୍ଵାନ-	
ଅନୁକଳ କାଳୀ	₹ ୨୦୦

ଧ୍ୟାନ ଜନାର ଦିକ୍ଷାତ	ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶିଖିତ ବାଣୀ ପାଇଁ ଉପରେ	ମୋଟ	ପରି ପରିପାଳନ ପାଇଁ ଉପରେ	ପରି ପରିପାଳନ ପାଇଁ ଉପରେ ମାତ୍ରକାରୀ	ପରି ପରିପାଳନ ପାଇଁ ଉପରେ	ପରି ପରିପାଳନ ପାଇଁ ଉପରେ
ମହାର ଚନ୍ଦ୍ର	୮୫୩୩	୭ ୭୭୩	୮୫୩୩	୭ ୮୩୩	୭ ୮୩୩	୭ ୮୩୩
ବିଜୁଲିହାର	୮୪୪	୭ ୩୩	୮୪୪	୭ ୩୩	୭ ୩୩	୭ ୩୩
ଅନ୍ତା ବାହୁମତି ତଥା ପରମାତ୍ମା ପରମାତ୍ମା	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩
ମହାର ଚନ୍ଦ୍ରା ଅଂଧ୍ୟ	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩	୮ ୩
ମୋଟ	୧୯୧୦	୧୭୩୩	୧୯୧୦	୧୭୩୩	୧୭୩୩	୧୭୩୩

ତୋ ପେପର କବି କର ସେହାର ଖା-
ଜନକାରୀ ମଧ୍ୟ ଦାଖାଇ ଉପରେ ଗ୍ରାମିଣ
ଦିନ । କ୍ଷେତ୍ରକର୍ମୀ ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇଥି
ଗଲୁ ଥାଇଲୁ ଭାଇ ଦୋଷ ଏବଂ
ଶତରୂପେକ୍ଷା ବଜାପକାରକର ଥାଏ ଅଧିକ
ବିଷ ହାତ ଥୋଇଥିଲା । ବଜାପକାର ଏପଥ
ଛାଇ ହେବ କମିଶିଲେବେବେ ପ୍ରକାଶିଲେ କର
ଦ୍ୟାଯାର କେବଳକାମପରିମାଣରେ ଅବଶ୍ୟକ
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ଏତକାର ବେମାନିଲୁ ଚାରି-
କରାନିବ ଆବାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରି ଯାଇ-
ଥିଲା ।

୩। ୧୯୫୨ରେ ମୋହରେ ଦି ୫୦୦।
ଆଜି କହା କବିତାର ଲାଲାପୁରାର ବାଣିଜୀବି
ରେ ୫୦୦। ଖର୍ଚ୍ଚ କବିତାର ସବୁ; ଏକ କଷ-
ପ୍ରେଷନ୍ତୁ ହା ୩୦। ଯାଏ ଦୋଷରେ ମୌର୍ଯ୍ୟ
ଥିଲା । ଗନ୍ଧର୍ଜ ପ୍ରଶାର୍ଟରେ ଧାର ସବୁ
କରିବ କବିତାର ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କବିତାର ଥିବ ତତ୍ତ୍ଵାରେ ହର୍ଷିତବର୍ଷନଳ
ଏବଣେହି ନବଳ ଧାର୍ଯ୍ୟର, ସ୍ଵପ୍ନ କବିତାର
ଅଛି । ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଟି ଦ ୧୦୦
ଆଜି କହା ଉତ୍ସଥାର ଥିଲ ଏକ ଅବଧିକ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶାଳକ ଗ୍ରାହଯ୍ୟ ସିଙ୍ଗାର
ଦିଶେ ଉପକାର ତୋଳିଥିଲୁ, ଏହି ନୂହିଲା
କବିତା ହଜାର କଲେବର୍କାରର ପୁଗନିଲା ଏହି

ଏବା ଗାନ୍ଧି କୁରୁକୁଳ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବା
ହେଉଥିବୁ ଖଚକୁ ପରିମାଣ ଠକ କି ରହ ଦୂର
ହୋଇଗଲା । ଏଇ କୁଟିହାର ଶକବୋଷର
ଦ୍ୱାରା ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କି ରହିଲେବେଳେ ଯେଉଁ
ଶାତୀ ଉପକାରମାଳ ହେଉଥିବୁ ଦେମାନ୍ଦ
ଶକର ମଙ୍ଗଳଜିକକ ଅଟେ ।

୨। ସବ ୫୫୯ ପାଇବ ଧରନ୍ତରୀୟ
କିମ୍ବା ଶ୍ରୀଦିଲ୍ଲ ହାତ ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖ ଗାନ୍ଧାରୀ
ପୁରାଣ ପାଇବ ଯଥା;—

ପାଇ । ଏଥର ଲକ୍ଷ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗା ଦିନକାଳର
ସମୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମାହେବ ବାହୁଦୂରଙ୍କ ଦକ୍ଷା
କିମ୍ବା ହେବା ଯାଉ ।

ପ୍ରମାଣିତ ମହିଳା । ॥ ୧୩ ॥

卷之二

ଏବାଦୀଶ୍ଵରମାତ୍ରମୁଣ୍ଡ ପୂଜା + କରିଥିଲୁ
ଏବାଦୀଶ୍ଵର ହିନ୍ଦୁର ମହାବୁଦ୍ଧ ସ୍ତରରେ ଉଚ୍ଛବି
ମାଦୟୁ, ଅବରତ ଦେବା ପ୍ରତି ବହିନୀରେ
ଅତି ବାହୁନୀବୁ । ଚବିଷ ଏବାଦୀଶ୍ଵରାଧିକାରୀ
ଏଗ୍ରନ୍ତରେ ସନ୍ଦର୍ଭୁପ୍ରତିଶ୍ରୀଳ ହେଉଥିଲା ।
ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣବ୍ୟାହାଳୀକ ସ୍ତୁନାଳୀରେ ପ୍ରାପ୍ତିବି

କରୁଣାର ବାହତାର ଶ୍ରୀ ଶବଦନାମ
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦/୮ କଟକ ପ୍ରଦେଶ ଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶନ ପ୍ରକାଶନ
ମୈତ୍ରୀର ପ୍ରପ୍ରକାଶନଙ୍କୁ ଓ ରାଜସ୍ବକୁ
ବ୍ରାହ୍ମନଠିରୁ ଦେଇଲେ ମୁଖ୍ୟମାନ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନ
ଦେଇଲେ ଏବଂ ବିବରଣୀ ମନ୍ଦିରରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଏହା।

ଅବେଦନ

କିନ୍ତୁ କରିବାର ବର୍ଷ ୧ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୫୩
ଟ ୧୯୮ ଓ ୨୦୧୯ସାଲର ଜାପାନୀରେ,
ଏହି ବିଜେତା କିମ୍ବା କି ଥାନ୍ଦାହିଁ
ଏହି ମୂରି ଦେଇ ପଣ୍ଡା କେବଳ ଅଧ୍ୟୟେତନ
କେ ଏତିଶାୟ ଅପ୍ରେତୁଷ୍ଟରେ କେବଳ କାଳିକାଳି
କେ ର କବି ପ୍ରାଚୀର ଦିହାଁ କହୁ କିମ୍ବା
କରନ୍ତି । ଅଠବବ କବିର ପ୍ରମାଣିତ
ପରିବାର ଅଧିକ ପାଇଁ ଉ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା
ଦିଅପ୍ରେତୁଷ୍ଟର ଅଗମାର୍ଥ ଅର୍ଥର ପରିପାଳନ
ସବ କାନ୍ତିଶାସନ ଅମ୍ବାରୁ ମହିମାରେ
କାର ଅର୍ଥର ବାର୍ଷିକ ୧୦୫୮ ଟ ୧୯ କା ଧର୍ଯ୍ୟ
କରିବା । ଏହି କାର ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମେଧେନାମ
ବନ୍ଦାରେ ଘୟୁଣିବ । ଯାହାରେ କାର କାରୁ
ଆରୁବାରୁ କାରାକାଳ ସମ୍ବ୍ରଦ କାହା ଆବଶ୍ୟ
କାର ଆବଶ୍ୟକ ମୂରି ଦେଇ ଏହି ନିର୍ମାଣ
ପରି ପର୍ବତ ହେବ ନାହିଁ ।

କଟକ ପିଲାଙ୍କାଳ } ଅଣ୍ଣିଶାଖର ବିଦ୍ୟୁ
ଶାଖା-୨ } ବେଳିଟାଳ

ଭାଷ୍ୟକ ରଚେସୁ }   ଅନୁଧାନ
Sampurnananda Sen

ପାତ୍ରଙ୍ଗ } ୧୦୫୮୭ । ୧୦୬୧ ।
ବିଜଳିଶ ଶା ସକର୍ବରୀ । ବା ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ।—
ଅଚି ଶଶମୁଖ ହର୍ଷର ଦୋହା ପୁଲହ-
କାରେ ଅଛି ଯେବେଳୁ ଦେଖିଲକର
ଏକପୋଟ ଶଶମୁଖ ଆମ ଅଭୟାସ ସନ୍ଦେଶ
ଦେଲୁ ।—ଏକବରୀ

୧୭

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

四八四

四

ଅମୂଳାକଙ୍କ କିଣିଶୁରସାଦେବ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ
ମଞ୍ଜଳବାର ମୟୁର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଫେର
ଅସି ସେଠାରେ ପାରବଳ ରହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ
ଅଧିଶ୍ଵଲେ । ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଦେବ ପ୍ରଶଂସିଲ
କଲିଦିଗାରୁ ଗଲେ ଚୋଇ ଏଠାରେ କଳ-
କଳ ଉଠିଥିଲ ମାତ୍ର ତାହା ନ ଦୋଷ ସାଦେବ
ଗତ ଗୁରୁବାର ସକାଳ ଦେଲେ ଏ କଳଗରକ
ଫେର ଅଧିଶ୍ଵଲୀ ।

ତୁହ୍ରଦେଶର ପୁରାଜଳ ଗଜାକର ଜଣେ
ବିଧବା ସାରୀ ଲିମିଟ ଟ ୨୫୦୦ ଲା ଦାସାରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ଅନ୍ଧାମଣେଶ ନାମରେ ମୋକଦମା ଆଗର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଶାରୀ କହିଲି ଯେ ଗାହାକର
ମୂରାଜନ୍ୟା ସେଇନ୍ଦ୍ରପାୟୀ ସାବକ ନିକଟରେ
କଷପଷେତ୍ର ମୂଳ୍ୟର ଅଳକାର ହିତାଚର ସଙ୍ଗା-
ଶେ ରଖିଥିଲେ । ଏଥକୁ ଧାରାନ୍ତବୋବସ୍ଥା
କୌଣସି ଅଳକାର ଭାବ ଜାରି କଥିବା ମର-
ହେଲାକୁ ବାହମାଳି ଦଳପଥ ଦିଆଯିବାରେ ସେ
ଛାନ୍ତିକ ଅସତ୍ତ୍ଵ କର କହିଲେ ଯେ ଉଠିଲଣ୍ଟର
ମହାଶାରୀ ଅପଣା କତେବେଳେ କନ୍ଦାପି ଦଳପଥ
ଦିଆନ୍ତ ମାତ୍ର ସୁତରଂ ଭାବ ପ୍ରକ ମଧ୍ୟ ସେହି-
ବୂପ କିମହାର ଆଚରଣ ବନ୍ଦିବା ଭାବିତ
ଅଛି । ଏପରି ମୋକଦମା ମଧ୍ୟ ତୁହ୍ରଦେଶରେ
ଅନ୍ତର ହେବାର ଅତିମ ହୋଇଥିଲା । ସବେ

ବି ଉପରେ କାହିଁଲା ଶାଣିକେ ୦୨ ଅଦାଳତରେ
ମୈଆ କଥା କହୁଥିଲା ?

ବାଲେଷ୍ଟରଜାଗ୍ରସ୍ତର ପ୍ରକଳ୍ପିତ ସମ୍ବୂଧ
କୁମାର ଦେବୀଶ୍ଵରାଥ ଦେଖ ବାବୁ ବିଜବାଜ-
କଳୁ, ପାତ୍ର ଓ ବାବୁ ଉମ୍ମେଶ୍ବର, ମନ୍ଦିର
ବିଲବତାରେ ଚଳିବାମ୍ବ ଛା ଗ୍ର ପଞ୍ଜରେ
ସେଇଁ ଜାଗ୍ରୟ ସମିତି ବହିବ ତହିଁରେ
ଭିପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବା କାରଣ ମନୋମାର ଦୋଷ-
ଆଛନ୍ତି । ଦରସା ଫୁଅର ଏମାନେ ସମସ୍ତେ
ବିଲବତାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅପଣା ସଙ୍ଗର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖା କରିବେ । ଏକମରଷ୍ଟ ଉତ୍ତଳ-
ସଙ୍ଗର ସେଇଁ ପ୍ରକଳ୍ପିତମାନେ ମନୋମାର
ଦୋଷାନ୍ତକୁ ସେମାନେ ଦେହ ଗଲି ପର
ଜଣାଯାଉ ମାହ । ବାଲେଷ୍ଟରଠାରେ ଏବିଷ-
ୟର ବଳ ପରସ୍ତ ଦେଇ ଏବ ଏତେବଢ଼ି
ସଦର ମଧ୍ୟରେ ଏପରିବାର ସୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେଗ ଦେବା କାରଣ ଜଣେସୁନ୍ଦା ସ୍ଵାଧୀନ
ଭିଦ୍ୟାମ ଦେଖିଛିବୀ ନ ବାହାରବା ବଡ଼
ଲକ୍ଷାର ବିଷୟ ଘଟଇ । ଦେବେ ଏ ଜଗରର
ଏହି ଦର୍ଶନମ ଦୟାବ ।

କଲବାର କାମୟସରକୁ ସଫଳ କରିବା
ବାରଣ ଦେଖିୟାଇଲେ କମାନେ ଯେମନ୍ତ ଦୟାବ-
ସହିତ ଦେଖୁ କରୁଥାଇଲା କେବେଶୁତେ ଏ
ମାତ୍ରପରିଚାର ଲେବ ଏହାକ ଉପାଳିବା ପାଇ

ମନ୍ଦିର	ଅଞ୍ଜଳି	ବିଶ୍ୱାସ
କଷିତ୍ର	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଆକିମାସିଲ	ଟ ୦୦୩	ଟ ୧

ତେମନ୍ତ ସହ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏକ ଲଂଜିସମାନଙ୍କ
ଲେଖାରୁ ଜାଗାୟାଏ ଯେ ଅଥିଥରେ କେହିଁ
ଲଂଜି ମଧ୍ୟ ଅଛିଲା । ଏମାକେ ଅନ୍ୟ ଉପାଦ୍ୟ
କ ଦେଖି ହନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଫଳେବ ଜାତ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମୁସଲ-
ମାନମାନଙ୍କୁ ଏ ସର୍ବରୁ ବରତ ରହିବାର ପର-
ମର୍ମ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅମୁମାନଙ୍କରୁ ବୟସ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ କଲିକଟାର ମୁସଲମାନପଣ୍ଡି-
କାୟର ପ୍ରଧାଳ ଲୋକମାନେ କେହିଁ ଏ
ସର୍ବରୁ ଅନ୍ୟର ରହିବି ମାତ୍ର ମୋଢ଼ିବିଲରେ
ସେପରି ଦେବ ନାହିଁ ବାରଣ କେବେ ଶ୍ରାନ୍ତରୁ
ମୁସଲମାନ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଏ ସର୍ବକୁ ଅସ୍ତରୁଣ୍ଡି
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ଦୋହଅଛି । ଅଗାମୀ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ
ସମସ୍ତ ଜଣା ପଞ୍ଚବ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଆଧାରରୁ
ହିତକର ବିଷୟରେ ଯେବେ ହନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲ-
ମାନମାନଙ୍କରୁମଧ୍ୟରେ ଗୃହିତାବ ଘଟିବ
ଦେବେ ଭାବୁରେ ଉଦୟକର ଯକି ରହ ଅରୁ
କିମ୍ବା ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଜଳଭବ ଉଠେଥିଲ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ
ମହାରାଣୀଙ୍କ ଘରଭବାବର ପାଶ ବଣୀଯୁ
ଦସବ ଏହି ବଢ଼ିଦିନ ସମୟରେ ହେବ ଏକ
ତହିଁ ନିମ୍ନଭ୍ରତ କିଛି ଅଧିକ ବାଲ କରେଣ୍ଟ ବନ୍ଦ
ହେବ ମାତ୍ର ଏବାନା ଠିକ୍ ଦେଲ ନାହିଁ ।
ଏହି ଦସବ କେଉଁ ସମୟରେ ବିଷର କରି-
ବାଲ ହେବ ଏଥପାଇଁ ମନ୍ଦିରା ବିନ୍ଦୁ-

ପାଇଛିର ଏକସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଶିତକାଳରେ
ଜୀବତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ଭମେଖ କଲିଙ୍ଗତାରେ
ସୁବା ସମୟରେ ଏ ତୃପ୍ତିବ ଦେବା ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନୋମାତ୍ର ହେଲେବେ ମନ୍ଦାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭିତ
ଜେନରଲକ ଅଭିଧାୟ ଜୀବାଯିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ସୁବିନ୍ଦର ହେଲା । ତାହାକୁ
ଅଭିଧାୟ ଜୀବାଗଲକୁ ଆଉ ଏକ ସଙ୍ଗ ଦେବ
ଏବଂ ସମସ୍ତ ବଜାପ୍ରଦେଶରେ ଉପର ଏହି
ମହୋତ୍ସବ ସମ୍ମାନିତ ହେବ ତହିଁର ବିଶ୍ୱର
ହେବ । ଶାମଶମଦାଶାଳକ ପଞ୍ଚଶିରକର୍ଷ ଗଜକୁ-
ବାଳ ଅଗମୀ କୁଳମାସରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ହେବ
ଅପରାଧ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅଗମୀ
ଶିତକାଳ ଏ ମହୋତ୍ସବର ଉପଯୁକ୍ତ ବାଲ
ହେବିଥାରୁ କରିବ ପୈଲବିହାର ସେବା
ତହିଁପଦରୁ ଦେବାର ସୁଧିଧା କାହିଁ !

ଏବେଶର ସିରଳ ଲାଲକାର କାନାମଦକୁ-
ମାର ବୁକରରେ ଏଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେବାର ପ୍ରସଂଗ କିବେଚନା କରିବା କାରଣ
ପରିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମେତ ହାମରେ ଯେଉଁ
କିମ୍ବା ବିଦେଶୀ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଦେଶ ଥିଲୁ
ଆରେ କଜାୟ ଗର୍ଭତ୍ୱରେ ଏ ପ୍ରେଷଣର
ସଙ୍ଗ ସମିତି ଓ ସରକାରୀ ଅଧିକା କେବଳକୁଣ୍ଡଳ
ଦେବମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଦେବଅଛନ୍ତି କି ସେ-
ମାକେ ଅପଣା ଅପଣାୟ ଲେଖି ପଢ଼ିଲେ
ଭକ୍ତ ସମିତି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି
ବିଜ୍ଞପନ ଉପରିଷରେ ଅମୃତାକେ ତେଣା-
କିମ୍ବା ତ୍ୟାଗଦେବା କାରଣ ଅନୁରୋଧ କରୁ-
ଅଛି । ସମିତିର ଏ ବିଷୟରେ ଗୋ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା
ପୁଣ୍ୟ ବାହାରିଅଛି ଓ କେବେକ ସମାଦରସରେ
ମେହିର ମୁଦ୍ରା ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଅମୃତାକୁ
କିବେଚନାରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଜାଗିବା କାରଣ
ପରକାର ପାଇଁଟରେ ଭକ୍ତ ପ୍ରଶମନାକ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ଛାତିବ । ସମିତି ଏହି ମାସ ସେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାହୋରରେ ଦେଇବ ବର ତହୁଁ
ଭାରତୀ ଏଲହାବାଦକୁ ଅସିବେ । କଲିକ
ତାରେ ଦେଇବ ଏମାନଙ୍କର ଦେଇବ ଦେଇବ
ତାରୀ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ ମିଳନସିପାଲିକ୍ଟରେ ଧାରଙ୍ଗାଳା ଟାର୍କ୍‌ସ୍
ଜାଞ୍ଚ ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ର ଦେବା କାରିଗର ସେଠା
କରିବୁ ମାନେ ସାଂଗତ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ରେଟ୍‌ରେ ବଧିନାମାନକତାରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଦେବାର

ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ କାହିଁ ଜମାବନୀ
ହୋଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଏକାଥିବ ଜାତି
ଦେବାରେ କରିବାଗାମାନେ ଦେଖି ଆପଣ୍ଡି
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଜ୍ଞମାବନୀ ହୋଇଥିବା ସରପଣ୍ଡୀ ୨୦୦୦
ମଧ୍ୟରୁ ୨୦୦୦ ଶେଷ ଦଖାସ୍ତ ପତ୍ରଥିଲା ।
ଆଉମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବେ କୋଳି ଧମବାନ୍ତି
ଅଛିଲା । ସଦିତ ଉକ୍ତ ଟାକ୍ସ ସାଧାରଣର ଉପ-
ବାର ଓ ସୁଦିଧା ସକାରେ କରିଗାଇଥିଲା ତେ-
ବେ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ ଗରବମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚ ଅଛିଲା
ଅନିଷ୍ଟକରବ ହୋଇଥାଏ । ଉକ୍ତ ଟାକ୍ସ ସରବ-
ରିଷ୍ଟନ ଜମା କିପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ସଥା
୨୮ ଶ୍ରେଣୀ—

ପିତରଠାରୁ ଟ ୨୫ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ ଟ ୧୫
ସ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୨ ଲାଠାରୁ ଟ ୨୦ ଲା . ଟ ୨୮
ସ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୫ ଲାଠାରୁ ଟ ୧୦ ଲା . ଟ ୧୫
ସ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୧୦୧ ଲାଠାରୁ ଟ ୨୦୦ ଲା . ଟ ୧୦୧
ନମ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୩୧ ଲାଠାରୁ ଟ ୨୦୦ ଲା . ଟ ୧୦୧
ସ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୫୧ ଲାଠାରୁ ଟ ୨୦୦ ଲା . ଟ ୧୫
ନମ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୨୨୨ ଲାଠାରୁ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ଏବଂ କାହିଁ

ସିଦ୍ଧନ୍ତରୁଷ ସମିତିର କାର୍ଯ୍ୟବିରମ୍ଭ ହୋଇ
ସାମାଜିକ ଯୋବାକଥିବାର କିମ୍ପାଦିବାର
ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟବିରମ୍ଭ ହେଉଥିବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତମାତ୍ର ଗ୍ରୂପର ସର ଏହିପଣ୍ଡର ସାହେବ
ସେହି ବିକ୍ରିକା ପ୍ରବାଳ କଲେ ଫକାଦପଦ୍ଧତର
ତହିଁର ମର୍ମ ଘାଠକର ଅମ୍ବେଳାକେ ବଜା
ଆଶାନ୍ତିର ହୋଇଥିଲା ସେ ଏହି ସମିତିର ସାମାଜିକ
ପୁରୁଷ ହେବା । ସର୍ବପଣ୍ଡ କହିଅଛି କି ସେ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଙ୍ଗ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରକଳିତକର ଯୋବାକଥିବା
କେବେ ତେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୌରୀ ଏବଂ
ସଙ୍ଗ ଦାୟିତ୍ୱ ସାଙ୍ଗ ପେପର ଜଣା ବା ଅଧିକ
କ ହେବ ତହିଁପରି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଆବ୍ଦେଶ
କେହି ବିକ୍ରି ସମେଜର ବିବେଚନ ବୌରୀରେ
ବିଷୟରେ ସାମାଜିକରାଙ୍ଗା କରିବ ଭାବାକୁ
ନୈରାଶ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ ସେ
ବହୁନେ କି “ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ସର୍ବପଣ୍ଡ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ଜୀବ ଦୟା ଯାଇ
ଅଛି ତାହା ଅଛି ପଦିତ । ସବୁପି କି ସବୁଲ
ବିଷୟରେ ଏବମର ହେବାର ଅଶା କରିପାଇ
ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଏ କଥା ଅମ୍ବେ ସାକଷ୍ଯପୂର୍ବ
କହିଗାରୁ ଯେ ଅମ୍ବେଳାକେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ସାକଥାଳ ଏହି ନିରାପେତୁରାମ

ନିବାସ କରିବୁ ଏହି ଅମ୍ବେମାକେ କିଛି ?
ପୂର୍ବରୁ ଥପଣାମଳରେ ଏ ବିଷୟରେ ଯାଦା କି-
ନି କରିଥିବା ତାମ ପରିଚାରପୂର୍ବାକ ପ୍ରମାଣର
ଫଳସ୍ଵରୂପ ଘେରୁ ବିଜାନ୍ତ ଅମ୍ବେମାକଙ୍କ ବିକେ-
ଚକା ଓ ସରଳଅନ୍ୟକରଣରେ ଅଳ୍ପମୋ-
ଦିକ୍ ଦେବ ଏବଂ ବଜ୍ରଶାସନ ନିର୍ମିତ ଦିଲ୍ଲୀରୁ
ଜଗାଯିବ ତାମ ଅମ୍ବେମାକେ ତୁହର କରିବୁ
ଏଥୁପାଇଁ ଥମେନାଳେ ଘେରୁ ସବୁକି ଓ ସହୀୟ
ଲେଜ୍ଜୁଅଣ୍ଟ ପରମେସର ଯାଦା ଅମ୍ବେମାକୁ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ ” । ଏମାନ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହିନା ଓ
ପଦିତ ବାଣୀଅଠର ଏବଂ ଏଥୁରୁ ସମ୍ମାନିତ
ଅଛୁ ଯେ ଏ ସମ୍ମିଳିତ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଓ ଧର୍ମକୁ ଅନୁସର
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସୁହରଂ ତହିଁରେ ଅମ୍ବେମାକଙ୍କ
ବାହ୍ୟ ପ୍ରତ୍ଯେ ଦେବ ।

ପୃଷ୍ଠା ୧୮ ଦେଉଳର ମୋରକୀମା ।

ଏହି ମୋଦିବମା ଆଜି କାଲ ସାଧାରଣ
ତିନ୍ଦୁର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲି । ଏହି ସେ କୌଣସି
କାବ୍ୟରୁ ହେଉ ବି ହନ୍ତୁ ଓ ମୂଲ୍ୟମାତ୍ର
କେହି ଗବିନ୍ଦେଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ତୋଷ
ପବାପ କିମ୍ବୁ କାହାନ୍ତି ଏ ଲଗରସ୍ତ ଡଳୁକି
ସଙ୍ଗ ଯାଧରର ମାତ୍ର ପବାପ କରି ଦେଇଯାଇଲା
ଏହି ଦିବରତନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟରେ ଏହିତ ଏ ମଧ୍ୟ
ପରେ ଅଗର ବାଲି ଗୋଟିଏ ପଥବେଶକ
ହେବାର ଅଛି । ପୁଣ୍ୟବିମାନେ ପ୍ରବାଧୀ-
ଭାବରେ ଅପଣା ଅଭିଭାସ୍ତ୍ଵକୁ କରି ନାହାନ୍ତି
ମଧ୍ୟ କୁରାଙ୍ଗେ ଏଥୁର ଚର୍ଚା କରି ଭିତ୍ତିରୁ
ଭିତ୍ତିରୁ ସାମାଜିକ ସାମାଜିକ ପଦିଷ୍ଠା
ହେଉଛି କିମ୍ବୁ ନହିଁ ପିଣ୍ଡାଳବାନ୍ତି ସହିତ
ହେଉଛି କିମ୍ବୁ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରେ ଭାଷା ଅନେକ
କିମ୍ବୁ ଜାଗରି ଏହା ଏହି ହେଉରୁ ନାହାନ୍ତି
କାର ଜାଗରି ହେତୁଥିଲା । ସେ ସବୁ ଦେଖି
ବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟକାରେ ପ୍ରାକ କି ସଂଗ୍ରହ କିମ୍ବୁ
ହାନ୍ତି ହୋଇ ଏଷସ୍ତ୍ରହରସଙ୍କଳନ ପାଠିଥାଇଲେ
ଜଣାଉଥିଲା । ତାହା ଏହି ବି ଅଦାଲତରୁ
କାଳର ପ୍ରସାରେ ପଢ଼ିଥିଲା ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅପଣା ବାର୍ତ୍ତାବିରାମ କେଇଅଛିଲା । ମାତ୍ର
ସବୀ ଅକାଳକୁ କୌଣସି ଅଦେଶ ପାଇ କି
ସବାକୁ ନାହରକ ଭଲବନ୍ଦେ ନାହରକ
ବାଗକ ପଡ଼ି କା ମାଲଖାକାର ଏହି ଦେଶ
କାହାନ୍ତି ଏ ନିଯମିତକୁପେ ବେଗ ଚଳାଇଥି
ଜାଣ୍ଟି । ନାହରକ ବେଳ କାଗଳ ପଥ ଏ ମାଲଖା
କାଳକୁପେ ପାଇ ପବାର ପିଲମୋହର

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୮୭ ମସିହା

ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରର ସେବକମାଳେ
ପାଇଲୁ ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ବା ରହିଗରିଲୁ ଅଧୀକରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମା-। କରୁଅଛିଲୁ । ପଶୁକା-
ବୌତ ଗେଲ କଣା କଣି ଲାଗିଥିବାର କଥିବ
କୁଥିର । ଗତ ଘରଗର ସରକାରଙ୍କ ପମ୍ପରୁ
ଉଜ୍ଜଳ କାନ୍ଦ ଦରକାରିବ କେବେ ପୁନାଦ ପାଇ
ଏବନନ ରହ ଥୋମଦାର ଦିନ ଫେର ଅଧି-
କେ ଏବ ସେହି କିମ୍ବା କଣିକପ୍ରସରୁ ଉଜ୍ଜଳ
କାନ୍ଦ ବପ୍ରଦରିଦାର ମେଦି ସେଠାକୁ ଗଲେ ।
ଫଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନୁକର ଯୋଗାତ୍ମକ ଏବି
ଉଜ୍ଜଳକ କୁଦି କୌଣସିର ପରିଞ୍ଚା ପରିଞ୍ଚି
ଲାଗିଥିଲୁ । ଏଥୁବ ପରିଗାମ ଯଦା ହେଲ କହିଥୁ
ପଢ଼ିଲୁ ପଢ଼ିଏ ଟବାର ଖାତ ଦେବ ଏବି
ପରିଯେତ୍ରର ଯେତ୍ର ଅମୃତମରୋହ କଣା-
ଇବେଶରେ ତହା ହେବିଥିଲୁ ସେହି ଅମୃତ-
ମରୋହ ଉପରେ ପଢ଼ିବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।
ମୁକ୍ତ ମେବଦମା ଶାଶ୍ଵତବାର ଦିନ ଅଗାମୀ ମାର୍ଗ
ମାସ ଗା ୧୯ ରାତ୍ରି ଧ୍ୟେୟ ମୋରିଥିଲୁ । ମହି
ଏଥୁମଧ୍ୟରେ କୋରିବ ଲଭ୍ୟାତି ବିଷୟ ଯେତି
ଅଳେବ ଗୋଲମାଳ ହେବାର ଲଷଣ ଦେଖି
ପାଇଅଛି ।

ଅଳ୍ପ ଏକ ସଂକାଦରୁ ଥବନ୍ତି ହେଲୁ ଯେ
କାଳର ଜୀବି ବିଦ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟ ମାଲିମାଳ ଗାଲିଗା
ବରଗାରେ ବର୍ତ୍ତମାଳ ନିୟକ୍ତ ଅନ୍ତରୁ ଏବି
ନନ୍ଦରତ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ମୀବରେ କଳ୍ପନାବଳ ପଦବୀ
ଦସ୍ତଖତ୍ଵରୁ । ସବୀଳ ନଥରେ ଶ୍ରୀ ସନ୍ଦେଶ-
କାଳାଶ ପତ୍ରେ ଦ୍ଵାରରେ ନଧ କଳ୍ପନାବଳ
ପଦବୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ ମାତ୍ର ସବୀ ଗହିବେ ଆମାନନ୍ଦ
ହେବାର ଜଣାଇବାରୁ ସପ୍ତା ହର ସେ କଳ୍ପ-
ନାବଳରୁ ଭାବିତ ନିୟାଗଳ । ଲେବେ
ବିଦ୍ୟାଅଛନ୍ତି ଯେ ସବବାବଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନପଦବୀ
ନୁହିଲ ଅଳ୍ପ ବେହି ମୁଦ୍ରର ଦୋଷଖଲେ
ଏତେ ବକ୍ତ୍ଵାବଳ ପଦବୀ ବସନ୍ତରେ କି ?

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦ ସମ୍ପର୍କ

ଏବେଶର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣବିଜ୍ଞାନକରେ
ଚେତ୍ତିଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିନିସମାଜକୁ ସହି-
ଦିଯୋଗ ଦିଲ୍ଲୀରେ କୌଣସି ନୟନ ଉତ୍ତରା-
ପାଇଁ ଗର୍ଭମୁଖରେ ଅବେଳକ ବିଶବା-
ଦାରର ତଳତାର ଲା ୧୫ ରାତରେ ଏ ଜଗ-
ତର ଦକ୍ଷତାର ଏହି ଅଧିବେଶନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଯାଥିର ଅନ୍ତର୍ମାର୍ଯ୍ୟ କାରଣବିଶାଳ
କୁପ୍ରତିକ କି ଦେବାକୁ ବାହୁଦାରିଷିତକରେଯା-

ପଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିପତ୍ତି ଦୋଷ କରୁଥିଲା
ହଲେ । ଗାନ୍ଧି ଯୋଗେଷ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ
କଲେ ତ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଚାରନାରେ ଭାବିତ୍
ବର୍ଷ ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡ ଭାବିତ୍ତେଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳା-
ନିମିତ୍ତ ଅତିନ୍ଦ୍ର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାରୁ ଯେ
ଏ ଦେଶର କ୍ଷବସ୍ତ୍ରାପକମାଳରେ ଦେ-
ଶୀଘ୍ରନେବଜ୍ଞ ପ୍ରତିନିଧିନାଙ୍କୁ ପ୍ରଦେଶୀଥିବାର
ଦେବା ଦିଷ୍ଟରେ ବୌଧିକ ନିୟମ ଗର୍ଭିତମନ୍ତ୍ର
କରିବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର କାରଣସ୍ବରୂପ ଗାନ୍ଧି-
ମହାତ୍ମା ଦୃଢ଼ାର ଦେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବ୍ୟକ୍ତମୁଖ୍ୟମାନରେ ହେବନ ଉପରେକାଳକର
ଅଧିକତ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଶୀଘ୍ରନେବଜ୍ଞ ରାଜ୍ୟ
ଓ ପ୍ରଯୋଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କୁଣ୍ଡଳରୁ ନାହିଁ
ଏବଂ ପଦ୍ଧତି କେତେବଜ୍ଞା ଦେଶୀଘ୍ରନେବ
ସହସ୍ରରୂପ ବୃକ୍ଷର ଦୁଆରୀ ମାତ୍ର ସେମାନେ
ଏପରି ଲୋକ ନୁହନ୍ତି କି ଯାହାକୁ ଦେଶୀଘ୍ର-
ନେବଜ୍ଞ ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲିଯିବ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ-
ପ୍ରକାଶରେ ଯେଉଁମାନେ ଶାସକର୍ତ୍ତା ମନକରଣ
କଥା ବହୁବେ ସେମାନେ ମନୋକାଳ
ହୁଅନ୍ତି । ଏଥୁର ଫଳ ଏହି ହୋଇଥାରୁ ଯେ
ଶାସକର୍ତ୍ତାମାନେ ଲୋକାଂଶ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ପାଇନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶୀଘ୍ରନେବଜ୍ଞ ଆପଣା କଥା
ଜଣାଇ ଯାବନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ହୋଇଥାରୁ ବିଦ୍ୟ-
ଲ୍ଲାର ବିକାଶ କରି ଦେଇ କରି ତାକା ଏଣେ
ତେଣେ ବାକାର ଯାଇଥାରୁ ଅଥବା ଅମ୍ବଦେଶ-
ଦୃକ୍ ଅବସ୍ଥା ଦିଲ ଦେଇ କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧି
ନିଧୁସୁଦଳ ଦାବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଅନ୍ତମୋଦ୍ଦର
କରି ବହୁବେ ତ ଯେହିମାନେ ଏ ଦେଶର
ଶାସକପ୍ରଧାନୀ ଏବଂ ଅଗ୍ରହାର ଅବସ୍ଥା କଥା
ତିନ୍ତା ବର୍ତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ
ଦେହ ଦେବ ଲାହିଁ ଯେ ତ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ
ଅନ୍ତମୋଦ୍ଦର କରିବ ମାତ୍ର ଦୁଃଖବନ୍ଧୁ ହେ
ଏପ୍ରଦେଶରେ ଏଷବୁ ତିନ୍ତା କରିବା ଲୋକକ
ମଧ୍ୟା ଅଧିକତ୍ତ ଉଣାଇ ଏବଂ ଅଜିବ ସଜ
ସେଥିର ପରିବ୍ୟ ଦେଇଥାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଛିଥିଲେ
ଲୋକ ଭାଷ୍ଟର ଦୋହାରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପେଟର ଭାଲୁରେ କରାଯାଇ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ଠାରୁ ଏଗ୍ରହାର ଗୁପ୍ତର ବିଷୟର ଭାବ
ଆଶା କରିବା ଅବଜ୍ଞା ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱର ଏମନ୍ତ ସଙ୍ଗରିତର ଅବସ୍ଥାରେ
ଭରିଅରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପେଟର ତିନ୍ତା
ଅବେଳା ବାଧର କାହିଁ ଅଥବା ଅନ୍ତ ସମୟ ଦେ
ନିରାନ୍ତର କିମ୍ବା ନିରାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଏହି ମୁକୁତରତନାରେ ମଗ୍ନି ଦେବା ଏହି
ତହିଁର ବ୍ୟକ୍ଷଣା କରିବା କରିଲୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଏଠି କାର ସମ୍ମାନ ଓ ଧନୀଜୀ ଲେଖିମାନେ
ଏ କଷ୍ଟସୂରେ ଅଧିକରତ ମନୋଯୋଗୀ ନ
ଦେଲେ ବିପରୀ ଅମୃତକଳର ଦୂରବସ୍ତାର
ପ୍ରତିକର ହେବ । ସାହା ହେଉ ଏକବରବାବୀ
କେତେବେଳୋକ ଏ ଶୁଭୁତର କଷ୍ଟପୂର ମହାତ୍ମ
ଶୁଭେଶାର ସରରେ ତୁପରା ଗୋଟିଏକି,
ସୁଖରବିଷୟ ଥିଲା ପରାପରକ ଅନୁଶେଷମତେ
ଆ ଏ, କେ ଶୃଦ୍ଧ ସାହେବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ସମର୍ଥକ କର ଏବେ ସଂଶେଷ ରଙ୍ଗଜୀବିକା-
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱାବଳୀର ମହାତ୍ମ
ବର୍ମିନା କଲେ ଏବେ କେତେବେଳେ ଏ ଉଦ୍‌ବାହି-
ରଖିଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇଦେଲେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁଙ୍କ-
ସଙ୍ଗରେ ଦେଖିଯୁଣ୍ଟାଇଲେ ପ୍ରତିନିଧିଜ
ଥିବାରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଦୂର ଦେଉ କାହିଁ
କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ମର୍ଗରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଗ୍ରବର
ହୋଇପାରୁ କାହିଁ । ମୁଦେଶ୍ଵର ଶାହନାରେ
ଦେଖିଯୁଣ୍ଟାଇଲେ ଅଧିକାର ନ ପାଇଲେ ସେ
ଶାସନ ବିଧାତ ମଜଳପ୍ରଦ ଦେଖାଇ ନାହିଁ
ଏବେ ସେ ଅଧିକାର ପାଇବାର ଏହିମାତ୍ର
ଛାପ୍ରାୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦର୍ଶିତ ଅନୋକକ କରିବାର
ଏବେ ଦାଖାଇଲା କାହିଁ ଆହୁତର୍ଦୂଷନଙ୍କୁ ଦଶା-
ଦିବାର ପଟ୍ଟାଇ । ସମ୍ମାନଦେବଙ୍କ କଥାକୁ ପୁଣି
କରିବାକିନ୍ତାର ସର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଦିଇଥିଲେ ।
ସମସ୍ତଙ୍କ ସନ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ
ବାରୁ ଦିପନବିଦ୍ୱାରା ଦିଇ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି
ଏହି ନିର୍ଭାରନର ପ୍ରତିଲିପି ସ୍ରାଗାୟ ବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଞ୍ଚ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇ ଏବେ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁର ଦେଖିଯୁ-
ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଉଦୟ ଦୋଷଥିବା ଏହି
ଭାବକୁ ବିନ୍ଦୁରର ଦେଖିପାଇ ଅବ ଝେଟକୁ
ଜାରିଦିବା କାରଣ ସେ ଉତ୍ତରବର୍ଷର ସଜ-
ପ୍ରତିନିଧି ଏବେ ଗବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରଜଳ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରିବେ । ବାରୁ ଗୋକୁଳାକନ୍ଦ ଗୌଧ୍ୟା ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କଲେ ଏବେ ଏହି
ବାକ୍ୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ । ଏଥେ ଉତ୍ତର
ଦିଲକତାର ଜାଗାସ୍ମୟମେତିବ ଏ ସରବୁ
ପ୍ରତିନିଧି ପଠାଇବାର କଥା କଠାରବାକୁ
ପଣ୍ଡିତ ଗୋକୁଳର ଅଧିକାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବେ ବାରୁ ଗୋକୁଳାକନ୍ଦ ଗୌଧ୍ୟା
ଓ ବାରୁ ରାଖାଯାମ ସରବାରକ ଅନୁମୋଦନ-
ମନେ ବାରୁ ଦୁଇ ବିଭିନ୍ନ କୋଷ ବାରୁ ମଧ୍ୟବିତକ

